

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
December 2020

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกกำลังเรียนการฝึกฝนทางจิตจากพ่อทางจิต ด้วยการฝึกฝนนี้ ลูกจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น, ดินแดนของความเยียบสงบ
- คำถาม:** พ่อดลใจให้ลูกๆ ทำความเพียรพยายาม, แต่ลูกควรเข้มงวดอย่างมากในประเด็นใด?
- คำตอบ:** ก่อนที่โลกเก่าจะลูกเป็นไฟ ลูกต้องอยู่อย่างเข้มงวดอย่างมากเกี่ยวกับการเตรียมตัวให้พร้อมโดยพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่ ลูกต้องไม่สอพลอ. เมื่อนักเรียนสอพลอ, พวกเขาเสียใจกับตนเองอย่างมากเพราะพวกเขาจะรู้สึกว่าคุณค่าของพวกเขาได้เสียเวลาไปตลอดทั้งปี บางคนพูดว่า: จะเป็นอย่างไรหากฉันไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน? อย่างไรก็ตามลูกจะต้องคงเข้มงวดอย่างมาก ครูไม่ควรพูดกับลูกว่า: สายเกินไป!

โอม ซานติ พ่อทางจิตให้คำแนะนำแก่ลูกๆ ทางจิตในโรงเรียนทางจิตนี้ หรืออาจกล่าวได้ว่าท่านสอนการฝึกฝนแก่ลูกๆ เช่นที่ครูให้คำแนะนำและสอนการฝึกฝน พ่อทางจิตนี้ที่บอกลูกๆ โดยตรงด้วยเช่นกัน ท่านบอกอะไรกับลูก? มานมานาบาฟ! เช่นที่พวกเขาบอกว่า, “โปรดให้ความสนใจ!”, พ่อพูดว่า: มานมานาบาฟ! สิ่งนี้เป็นเหมือนกับว่าลูกแต่ละคนมีความเมตตาต่อตนเอง พ่อพูด: ลูกๆ จดจำพ่อเพียงผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! กลับมาปราศจากร่าง! มีเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สอนการฝึกฝนทางจิตนี้แก่ลูกทางจิต ท่านคือครูสูงสุดและลูกคือครูผู้ช่วย ลูกบอกแก่ทุกคนเช่นกันว่า: ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! สิ่งนี้คือความหมายของ “มานมานาบาฟ” ด้วยเช่นกัน ท่านให้คำแนะนำเพื่อประโยชน์ของลูก ท่านเองไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนกับใคร ครูคนอื่นๆ ทั้งหมดเรียนรู้จากใครบางคนแล้วจึงสอนผู้อื่น ผู้เดียวนั้นไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนใดๆ ท่านสอนลูกเท่านั้น ท่านพูดว่า: พ่อสอนเกี่ยวกับการฝึกฝนทางจิตแก่ลูก ผู้อื่นสอนการฝึกฝนทางร่างกายแก่ลูกๆ พวกเขาต้องทำการฝึกฝนสิ่งนั้นด้วยร่างกายของเขา ที่ไม่มีเรื่องของร่างกาย พ่อพูดว่า: พ่อไม่มีร่างกาย พ่อเพียงแค่สอนการฝึกฝนและให้คำแนะนำแก่ลูก ตามแผนของละคร ท่านมีบทบาทที่ลูกบันทึกไว้ในตัวท่านของการสอนการฝึกฝนนี้ งานรับใช้นี้ลูกบันทึกไว้ในท่าน ท่านเพียงแค่มารับสอนการฝึกฝน ลูกต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสาโทประธาน สิ่งนี้ง่ายดายมาก ลูกมีบันไดในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าลูกวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและลงมาอย่างไร พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครอื่นจะพูดกับสาวกหรือนักเรียนของเขาว่า: โอ ลูกๆ ทางจิต เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตสามารถอธิบายถึงสิ่งนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เวลานี้โลกตาโมประธาน เราเป็นนายของโลกที่สะโตประธานและเวลานี้จากการวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดเราได้กลายเป็นนายของโลกที่ตาโมประธาน ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ที่นี้ พ่อได้รับการเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข กล่าวคือเป็นผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ทำให้ผู้ที่ตาโมประธานนั้นสะโตประธาน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้รับประสบการณ์ของความทุกข์มากมาย ลูกจำไม่ได้ว่าลูกปกครองอาณาจักรอย่างไร แต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า นั่นก็คือสวนดอกไม้ เวลานี้เรากำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ลูกจะไม่สามารถที่จะพัฒนาศรัทธาได้อย่างไร หากลูกมีความสงสัยใดๆ ลูกจะถูกลำไปสู่การทำลายล้าง เมื่อลูกก้าวออกไปจากโรงเรียนนี้, การศึกษาของลูกจะหยุดลง สถานภาพของลูกจะถูกทำลายและมีการสูญเสียอย่างมาก สถานภาพของลูกจะกลับมาต่ำมากแม้กระทั่งในบรรดาปวงประชา สิ่งหลักคือการกลับมาสะโตประธาน เป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกไม่ใช่เทพ เวลานี้ลูกบราห์มินได้รับความเข้าใจแล้ว เพียงบราห์มินเท่านั้นที่มาและศึกษาการฝึกฝนนี้จากพ่อ ภายในลูกมีความสุขเช่นกัน ลูกชอบการศึกษานี้ใช่ไหม? นี่คือการพูดของพระเจ้า แม้ว่าพวกเขาจะใส่ชื่อของกฤษณะ, แต่ลูกก็เข้าใจว่ากฤษณะไม่ได้สอนการฝึกฝนนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนสิ่งนี้ นอกจากนี้ท่านยังสอนดวงวิญญาณกฤษณะด้วยเช่นกันผู้ที่กลับมาตาโมประธานในขณะที่ใช้ชื่อและรูปแบบที่แตกต่างกัน พ่อเองไม่เคยเรียนรู้สิ่งนี้ด้วยตนเอง; คนอื่นๆ เรียนรู้จากใครคนใดคนหนึ่งอย่างแน่นอน ผู้นี้คือพ่อทางจิตที่สอนลูก ท่านสอนลูกแล้วลูกก็สอนผู้อื่น ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้ให้จดจำพ่อทางจิต ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกร้องเพลงว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! แม้กระทั่งในเวลานี้ลูกสามารถไปที่ใดก็ตามและดูว่าสิ่งนี้กำลังดำเนินการอย่างไร ลูกคือราชา ลูกสามารถเดินทางไปที่ไหนก็ได้ ลูกไม่ได้มีปวงพันธุใด ลูกๆ มีศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อรับใช้ลูก พ่อจะรับค่าเล่าเรียนจากลูกๆ สำหรับการศึกษานี้ได้อย่างไร? หากลูกของครูเป็นนักเรียนของเขา เขาจะสอนลูกเขาฟรี ผู้นี้ก็สอนลูกฟรีด้วยเช่นกัน อย่าได้คิดว่าลูกกำลังให้บางสิ่ง สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ค่าเล่าเรียน ลูกไม่ได้ให้สิ่งใดเลย ลูกกำลังได้รับ

การตอบแทนอย่างมากมาย ผู้คนให้ทานและทำบุญเพราะพวกเขารู้สึกว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทนจากสิ่งนั้นในชาติหน้า พวกเขาได้รับความสุขชั่วคราว แม้ว่าพวกเขาจะได้รับบางสิ่งในชาติเกิดต่อไป พวกเขาได้รับสิ่งนั้นในชาติเกิดซึ่งพวกเขาตกต่ำลงมา พวกเขายังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ ไม่ว่าลูกทำอะไรก็ตามในเวลา นี่เป็นไปเพื่อจะไปสู่สภาพที่สูงขึ้น ผู้คนพูดเกี่ยวกับผลของกรรม ดวงวิญญาณได้รับผลของกรรม แม้กระทั่งลักษณะและนารายณ์ก็ได้รับผลของกรรมด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกได้รับผลที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้อื่นได้รับทางอ้อม นั่นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งนี้เช่นกันที่ถูกกำหนดไว้ในละคร ลูกรู้ว่าลูกจะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหลังจากหนึ่งวงจร พ่อหนึ่งที่นี่และสร้างโรงเรียนสำหรับพวกเรา รัฐบาลมีโรงเรียนทางโลกที่ลูกศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายเป็นเวลาคี่วงจรร เวลาที่พ่อกำลังสอนลูกเพื่อขจัดความทุกข์ทั้งหมดของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ที่นั่นมันคืออาณาจักร ทุกคนที่นั่นตามลำดับกันไป, เช่นเดียวกับที่ทุกคนตามลำดับกันไปที่นี้: ลูกมีราชา, ราชนี, ที่ปรึกษา, ปวงประชา ฯลฯ นี่คือโลกเก่า จะมีผู้คนน้อยนิดมากในโลกใหม่ จะมีความสุขอย่างมากที่นั่น ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก จักรพรรดิและราชามีอยู่และจากไป ผู้คนเฉลิมฉลองด้วยความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: พวกเขาที่ยังคงตกต่ำลง ทุกคนต้องตกต่ำลง องค์ของเทพก็ค่อยๆลดลงทีละน้อยด้วยเช่นกัน, แต่เนื่องจากอาณาจักรของราวันไม่คงอยู่ที่นี่ จึงไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขที่นั่น ที่นี้เป็นอาณาจักรของราวัน เมื่อลูกปีนขึ้นไปลูกก็ตกลงมาเช่นกัน ดวงวิญญาณได้นำรูปและนามต่างๆมาใช้และตกต่ำลง ตามแผนของละครดวงวิญญาณตกลงมาและอยู่ในสภาพตาโม่ประสาธเช่นเดียวกับที่พวกเขาเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ อย่างแน่นอน ความทุกข์ทั้งหมดเริ่มต้นขึ้นเมื่อพวกเขาปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาหระ เวลาที่มีความทุกข์ที่สุด ที่นั่นจะมีความสุขที่สุด ลูกคือราชาฤษี ของพวกเขาคือหัตถะโยคะ ถามใครก็ตามว่า พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้าง, หรือตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างหรือไม่ และพวกเขาจะตอบว่าไม่มี มีเพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้เท่านั้นที่สามารถถามผู้อื่นได้ ผู้ที่ตัวเขาเองไม่รู้สิ่งนี้แล้วจะถามผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกรู้ว่าไม่มีฤษีหรือมุนีใดเลยเป็นตริกาลดาชิ พ่อกำลังทำให้เราเป็นตริกาลดาชิ บาบานี้ที่เป็นนายของโลกไม่มีความรู้นี้ แม้กระทั่งในชาติเกิดนี้ ท่านก็ไม่มีความรู้นี้จนกระทั่งอายุ 60 ปี แม้เมื่อพ่อมา เป็นเพียงการที่ท่านค่อยๆพูดความรู้ทีละเล็กทีละน้อยในแต่ละครั้ง แม้ว่าสติปัญญาของผู้คนจำนวนมากมายจะพัฒนาศรัทธาอย่างมั่นคง มายาก็ยังคงทำให้พวกเขาตกต่ำลงมาเรื่อยๆ บาบาสมาสามารถบอกชื่อของพวกเขาเหล่านั้นให้กับลูกได้ มิฉะนั้นพวกเขาก็จะหมดกำลังใจ บาบาได้รับข่าวทั้งหมด บางครั้งพวกเขามีเพื่อนที่ไม่ดี บางครั้งพวกเขาก็คบมิตรกับใครบางคนที่ไม่ดีแต่ทำงานและมีความมั่งคั่ง แล้วพวกเขาก็พูดว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่แต่งงาน ใครบางคนที่เป็นมหาชาติที่ดีซึ่งเคยไปขึ้นเรียนทุกวันและผู้ที่แม้กระทั่งเคยมาที่มฐันหลายครั้งก็ถูกจับโดยมายา, จะเข้ หลายกรณีเช่นนั้นก็ยังเกิดขึ้นต่อไป พวกเขาไม่ได้แต่งงานกัน แต่มายาก็อมพวกเขาไว้ในปากและค่อยๆกลืนพวกเขาลงไปอย่างช้าๆ มายาในรูปของผู้หญิงก็ดึงดูดเขา เขาได้ตกลงไปในปากของจะเข้ และแล้วเธอก็ค่อยๆกลืนเขาทีละน้อยจนหมดสิ้น บางคนก็ทำความผิดหรือมีความสุขซึ่งกันเกิดจากการมองเห็นใครบางคน พวกเขาเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพวกเขาจะตกลงไปในหลุมลึกจากด้านบน แล้วก็มีคำพูดว่าลูกคนนั้นเคยดีมาก แต่สิ่งที่น่าสงสารทั้งหมดหนทางเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว! ทันทีที่เขาหันมามายาก็ตาย พ่อเขียนจดหมายถึงลูกอย่างสม่ำเสมอว่า: ขอให้ลูกอยู่อย่างมีชีวิตอยู่เสมอ! ตรวจสอบให้แน่ใจว่าลูกไม่ได้ถูกมายาจับอย่างแรง บางส่วนของสิ่งเหล่านี้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ศาสนา สิ่งต่างๆในปัจจุบันถูกจดจำในภายหลัง ลูกต้องสร้างแรงบันดาลใจให้พวกเขาเพียรพยายามต่อไป ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่มายา, จะเข้กลืนกินพวกเขา มายาจับพวกเขาได้หลายวิธี สิ่งหลักคือตัณหาหระศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก ลูกจะเห็นได้ว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์กำลังบริสุทธิ์ได้อย่างไร ไม่มีอะไรต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ด้วยการคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ, ความทุกข์ทั้งหมดของลูกก็จะถูกขจัดออกไป เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ นี่คือนัยยะของราชาโยคะโบราณของภารตเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดี พวกเขาเชื่อว่า 3,000 ปีก่อนพระคริสต์เคยมีดินแดนสุขาวดี ดังนั้นจึงไม่สามารถมีศาสนาอื่นได้อย่างแน่นอน นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมาก แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจ! ลูกรู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังเพื่อก่อตั้งอาณาจักร ชีพบาบาจะมาเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน แน่แน่นอนท่านต้องให้ความรู้แบบเดียวกันที่ท่านกำลังให้อยู่ในตอนนี้ พ่อเองพูด: พ่อมาทุกๆ วงจรในยุคบรรจบพบกันในร่างที่ธรรมดาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกคือราชาฤษี ลูกไม่เคยเป็นเช่นนั้นมาก่อน ลูกอยู่กับบาบาตลอดตั้งแต่บาบา มา ลูกกำลังศึกษาและกำลังทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน: งานรับใช้ทางกายและงานรับใช้ที่ละเอียดอ่อน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน, ผู้คนทำงานรับใช้และดูแลครอบครัวของเขาเช่นกัน พ่อพูดว่า: เวลาที่ความเลื่อมใสศรัทธาได้มาถึงตอนสิ้นสุดลงและความรู้ได้เริ่มขึ้นแล้ว พ่อมาเพื่อประทานการหลุดพ้นแก่ลูกโดยผ่านความรู้ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าบาบากำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ตามละครพ่อมาเพื่อแสดงหนทางแก่ลูก ครูกำลังสอนลูกและเป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าลูก นี่คือการศึกษที่สูงส่งที่สุด ท่านยังคงอธิบายให้กับลูกต่อไปเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่ท่านได้เคยอธิบายในวงจรก่อนหน้านี้ ละครก็ยังเคลื่อนต่อไป ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวันและจะยังคงชำระต่อไปในทุกๆ 5,000 ปี วันเวลาผ่านไปเรื่อยๆ ความคิดเหล่านี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใครอื่น ยุคทอง,

ยุคเงิน, ยุคทองแดงและยุคเหล็กเวลานี้ได้ผ่านไปแล้วและจะชั่วรอยอีก สิ่งเดียวกันที่ผ่านไปแล้วในวงจรก่อนหน้านี้กำลังผ่านไปเวลานี้ เหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วัน ผู้คนเหล่านั้นพูดถึงหลายแสนปี เมื่อเทียบกับสิ่งนั้นลูกจะบอกว่าเหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่ชั่วโมง สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน เมื่อทุกสิ่งถูกจุดให้ลุกเป็นไฟ, ผู้คนก็จะตื่นขึ้น ถึงเวลานั้นก็จะสายเกินไป! ดังนั้นพ่อเฝ้าแต่ตั้งใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม เพียงแค่นั่งอยู่อย่างเตรียมพร้อมอย่างเต็มที่ ครู่จะไม่บอกกับลูกว่าสายเกินไป! ผู้ที่สอบตกจะเสียใจอย่างมาก พวกเขารู้สึกว่าเสียเวลาของพวกเขาทั้งปี บางคนบอกว่า: ถ้าฉันไม่ศึกษาเล่าเรียนแล้วจะเป็นอะไรหรือ? ลูกๆต้องอยู่อย่างเข้มงวดมาก: “ฉันจะประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่จากพ่อ” พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! หากมีความยากลำบากใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ลูกสามารถถามพ่อได้ นี่เป็นสิ่งหลัก พ่อได้บอกลูกเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือพ่อของทุกคน กฎณะไม่ใช่พ่อของทุกคน ลูกสามารถให้ความรู้แก่ผู้ที่กราบไหว้บูชาของชีวาและกฎณะ หากดวงวิญญาณไม่เคยกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามมากแค่ไหน พวกเขาก็จะไม่เข้าใจ เวลานี้พวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า บางทีในอนาคตพวกเขาอาจกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่นบางคนอาจแต่งงานและล้มเหลว และจากนั้นพวกเขาจะมาและรับความรู้ อย่างไรก็ตามตามมรดกของพวกเขาจะลดลงอย่างมาก เพราะระลึกถึงใครบางคนในสติปัญญาของเขา เป็นสิ่งที่ยากที่จะขจัดสิ่งนั้นออกไป ประการแรกคือการระลึกถึงภรรยาของเขา แล้วก็ลูกๆของเขา จะมีแรงดึงดูดไปสู่ภรรยามากกว่าลูกๆของเขา เพราะการระลึกถึงนั้นมีมาเป็นเวลานานแล้ว, ลูกๆนั้นมาที่หลัง จากนั้นมีการระลึกถึงเพื่อนๆ และเป็นญาติพี่น้องและเชยสะไก้เป็นต้น อันดับแรกคือภรรยาผู้ที่เป็นผู้ร่วมทางชีวิตมาเป็นเวลานาน มันก็เหมือนกันกับที่นี่ ลูกพูดว่าลูกอยู่กับเทพมาเป็นเวลาที่ยาวนาน ในกรณีนี้ลูกควรพูดด้วยเช่นกันว่าลูกมีความรักอย่างมากต่อชีพบบามาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ท่านได้ทำให้เราบริสุทธิ์เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน ท่านมาและปกป้องเราในทุกๆ วงจร และเหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ลูกต้องมีเส้นที่ชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะมองเห็นอะไรด้วยตาของลูก, สิ่งนั้นจะถูกฝังไว้ในสุสาน เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ดินแดนแห่งความเป็นอมตะกำลังจะมาถึง เวลานี้เรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด นี่คือนิยามที่สูงส่งที่สุด, มีสิริมงคล มีเมตตากุณาและให้คุณประโยชน์ที่สุดในยุคบรรจบพบกัน ลูกสามารถเห็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโลกภายนอก เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ดังนั้นโลกเก่าจะต้องถูกทำลาย เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายจะตระหนักถึงสิ่งนี้ ใครบางคนที่กำลังเปลี่ยนแปลงโลกจะมาอย่างแน่นอน นี่คือนิยามมหากาพย์เดียวกัน ลูกกำลังรู้คิดอย่างมาก! สิ่งเหล่านี้จะต้องไตร่ตรองอย่างลึกซึ้ง ลูกต้องไม่สูญเสียลมหายใจของลูก ลูกรู้ว่าด้วยความรู้ทุกลมหายใจจึงมีค่า อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากมายาจระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมิตรที่ลูกคบหา ทำให้เส้นชัดเจนมาก อย่าได้สูญเสียลมหายใจของลูก แต่ทำให้ลมหายใจของลูกนั้นมีค่าด้วยความรู้

2. ไม่ว่าลูกจะมีเวลาว่างในช่วงใดก็ตาม ฝึกปฏิบัติทางจิตเพื่อสะสมพลังโยคะ อย่าได้สร้างบ่วงพันธะใหม่ใดๆในเวลานี้

พร: ขอให้ลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อและเป็นที่รักและละวางเหมือนดอกบัวแม่ กระทั่งอยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่ละเอียดอ่อน ในยุคบรรจบพบกันเมื่อพ่อมาในฐานะผู้รับใช้ ท่านปรณนิบัติลูก ๆ ทุกคนอย่างสม่ำเสมอในฐานะร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครอง พื้นที่ที่ลูกจดจำระลึกถึงท่านลูกจะได้สัมผัสความเป็นมิตรของท่านในหนึ่งวินาที ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้ทำให้ลูกรักและละวางเหมือนดอกบัวท่ามกลางสถานการณ์ที่ละเอียดอ่อน ลูกไม่ต้องทำงานหนัก โดยการนำพ่อก้าวหน้าอยู่เบื้องหน้าลูกและด้วยการมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูก สถานการณ์ประเภทใดก็ตามจะเปลี่ยนไป

คติพจน์: อย่าปล่อยให้มานะของสถานการณ์มาขวางกั้นระหว่างลูก และลูกจะยังคงได้สัมผัสกับความเป็นมิตรของพ่อต่อไป

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น ไม่มีเรื่องของพรในสิ่งนี้ บอกทุกคนให้จดจำระลึกถึงพ่อและความทุกข์ทั้งหมดของพวกเขาจะถูกขจัดออกไป

คำถาม: มนุษย์มีความวิตกกังวลอะไร? ลูกๆ ไม่มีความวิตกกังวลอะไร เพราะเหตุใด?

คำตอบ: : ในเวลานี้ มนุษย์ไม่มีอะไรเลยนอกจากความวิตกกังวล เมื่อลูกๆ ของพวกเขาป่วย พวกเขาถึงกังวล หากเด็กเสียชีวิตพวกเขาก็กังวล เมื่อใครไม่มีลูกก็กังวล เมื่อใครบางคนกักตุนเมล็ดธัญพืชไว้เป็นจำนวนมาก และเมื่อตำรวจหรือผู้เก็บภาษีรายได้มาตรวจสอบ เขาก็กังวล นี่คือโลกที่สับสนปรกโลกที่ทำให้เกิดความทุกข์ ลูกๆ ไม่มีอะไรต้องกังวลเพราะลูกได้พบบาบาผู้เป็นสัจกูรแล้ว กล่าวกันว่า: เมื่อได้พบพระผู้เป็นเจ้า สัจกูร ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความวิตกกังวลทั้งหมด เวลาลูกกำลังไปสู่โลกที่เป็นอิสระจากความวิตกกังวล

เพลง: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายสำหรับหนึ่งหยด

โอมชานติ ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกได้ยินเพลงแล้ว ลูกเข้าใจความหมายด้วยเช่นกัน เราต้องกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรักด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดังนั้นพ่อพูดกับลูกพี่น้องชาย: เช่นที่พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วยความรักอย่างมากด้วยเช่นกัน เทพนั้นมีความรักอย่างมาก และดังนั้นผู้คนจึงรักพวกเขามาก และถวาย/ออฟเฟอร์ไบก์ให้แก่พวกเขา เวลาลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ นี่คือโลกที่สับสนปรกมาก มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับทุกสิ่ง ไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่เรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์ เมื่อตำรวจหรือผู้เก็บภาษีรายได้มา พวกเขาไล่ล่าผู้คนอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! เมื่อใครบางคนกักตุนเมล็ดธัญพืชไว้เป็นจำนวนมาก และตำรวจมา เขาก็หน้าซีดเผือด นี่คือโลกที่สับสนปรกเช่นนี้ มันคืออนรก! พวกเขาจดจำสวรรค์ วงจรรยงคงหมุนต่อไป: สวรรค์หลังจากอนรก และอนรกหลังจากสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้พ่อกำลังมาเพื่อทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ ท่านเปลี่ยนลูกจากชาวอนรกเป็นชาวสวรรค์ ที่นั่นไม่มีกิเลส เพราะราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคือวัดของชีวา(ชีวาอายุ)ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ นี่คือโรงคำประเวณี เพียงแค่รอกเล็กน้อยแล้วจะเห็นว่าทุกคนจะกลับมาสำนึกถึงความสุขหรือมีความทุกข์ในโลกนี้อย่างไร ดูว่าเกิดอะไรขึ้นกับสภาพของผู้คนเมื่อมีแผ่นดินไหวเพียงเล็กน้อยที่สุด ฯลฯ ในยุคทองไม่มีความกังวลใดๆเลยแม้แต่เล็กน้อย ที่นี้มีความกังวลอย่างมากมาย เมื่อลูกของพวกเขายป่วย พวกเขาถึงกังวล หากเด็กเสียชีวิต พวกเขาถึงกังวล ไม่มีอะไรเลยนอกจากความวิตกกังวล เป็นเพียงพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่พาโลกไปเหนือความวิตกกังวลทั้งหมด พระผู้เป็นเจ้าของทั้งหมดคือผู้เดียวเท่านั้น ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบบา บราห์มานี่ไม่ใช่กูร ผู้นี้คือพาหนะที่โชคดี พ่อกำลังสอนเราโดยผ่านพาหนะที่โชคดี ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับความรู้ทั้งหมดด้วยเช่นกัน ไม่มีเทพแม้แต่ผู้เดียวที่ลูกไม่รู้จัก ลูกได้ตระหนักรู้ว่าอะไรคือความจริงและอะไรคือความหลอกลวง ไม่มีใครในโลกที่รู้สิ่งนี้ มันเคยเป็นดินแดนแห่งสัจจะ และเวลานี้กลายเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวง ไม่มีใครรู้ว่าใครเป็นผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะหรือก่อตั้งขึ้นเมื่อใด นี่คือกลางคืนที่มืดมิดของความไม่รู้ พ่อกำลังมาและให้แสงสว่างแก่ลูก ผู้คนร้องเพลง: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้หนทางและวิธีการของท่าน เพียงผู้เดียวนั้นคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและที่เหนือทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ท่านคือผู้สร้าง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด คนที่มีลูกสองถึงสี่คนคือพ่อที่มีขีดจำกัด เมื่อพวกเขาไม่มีลูก พวกเขาถึงกังวล ที่นั่นไม่มีอะไรที่เป็นเช่นนั้น ที่นั่น, ลูกมีชีวิตที่ยืนยาวกว่าและลูกเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมาก ลูกไม่ได้ให้พร; นี่คือการศึกษา ลูกคือครู เพียงแค่บอกพวกเขา: จดจำชีพบบาและบาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย นี่ก็เป็นการสอนเช่นกัน สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าโยคะที่ง่ายตายหรือการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายแต่ร่างกายสูญสลาย พ่อพูดว่า: พ่อเองก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ลูกร้องเรียกพ่อให้มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ กล่าวกันว่า: ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์, ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เมื่อมีความบริสุทธิ์ก็จะมีแสงสว่างและความสุขด้วยเช่นกัน นี่คือโบสถ์ศักดิ์สิทธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ผู้ที่ซ่องแหวะในกิเลสจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาที่นี่ มีเรื่องราวเกี่ยวกับท้องพระโรงของอินทราที่นางฟ้าแอบนำมนุษย์เข้ามาอย่างลับๆ เมื่อเธอถูกจับได้ เธอก็ถูกสาปให้กลายเป็นหิน ที่นี้ไม่มีเรื่องของการถูกสาป ที่นี้มีแผนแห่งความรู้ ไม่มีสิ่งมีชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์สามารถเข้ามาในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ เวลาจะมาถึงเมื่อมีฮอล(ห้องโถง)ที่ใหญ่มากที่นี่ นี่คือสถานศักดิ์สิทธิ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้คนถามว่าโลกจะดำเนินไปได้อย่างไรหากไม่มีกิเลส สิ่งนี้จะเป็นไปได้อย่างไร? พวกเขามีความรู้ของเขาเองเกี่ยวกับทุกสิ่ง พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเทพและพูดว่า: ท่านเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดและเราเป็นคนบาป สวรรค์เป็นที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดหลังจากที่ใช้

84 ชาติเกิด นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ และนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อเขามีลูกพวกเขาก็เฉลิมฉลองด้วยความสุขอย่างมาก แต่เมื่อลูกเจ็บป่วยใบหน้าของพวกเขาก็ซีดลง หากลูกตายพวกเขาก็บ้าคลั่งโดยสิ้นเชิง บางคนกลายเป็นเช่นนั้น บางคนแม้กระทั่งนำคนเช่นนั้นมาหาบาบาและบอกกับบาบาว่า: บาบาคนนี้กลายเป็นบ้าเพราะลูกของเธอเสียชีวิต นี่คือโลกแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่ออยู่ที่นั่นเพื่อพาลูกไปสู่โลกแห่งความสุข ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธา ลูกต้องมีคุณธรรมที่ดีมากด้วยเช่นกัน ผู้ที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้น นอกจากนี้บุคลิกภาพที่สูงส่งก็จำเป็นต้องมีด้วย ในโรงเรียนพวกเขาจดบันทึกบุคลิกภาพของแต่ละคนในทะเบียน บางคนก็เฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานอยู่ข้างนอก พวกเขาสร้างปัญหามากมายให้กับพ่อแม่ของเขา เวลานี้พ่อจะพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ที่เรียกว่าหอคอยแห่งความสงบ นั่นคือจุดสูงสุดของความเยียบสงบ สถานที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่คือหอคอยแห่งความสงบ ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อนมี“การเคลื่อนไหว” ลูกเพียงแค่มีนิมิตของสิ่งนั้น เพราะไม่มีอะไรเลยที่นั่น ลูกบางคนมีนิมิตเช่นกันว่า ในยุคทองเมื่อลูกแก่ชราลงลูกจะละวางในความสุขมากอย่างไร สิ่งนี้คือผิวหนึ่งเก่าที่มีอายุ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกร้องเรียกหาพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตที่กลับมาไม่บริสุทธิ์แล้วพวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกเป็นของราชวงศ์เทพ เวลานี้ลูกเป็นของราชวงศ์ปิศาจ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างราชวงศ์ปิศาจและราชวงศ์ของพระเจ้า นั่นก็คือราชวงศ์เทพ นี่คือสกุลบราห์มินของลูก ราชวงศ์คือที่ที่มีอาณาจักร ไม่มีอาณาจักรที่นี่ อาณาจักรของพินดาวาสและมรวาสได้มีการกล่าวถึงในกิตะ แต่พวกเขาไม่ได้มีอยู่จริง ลูกคือลูกๆ ทางจิต พ่อพูดว่า: ลูกที่แสนหวาน จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกไม่กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ด้วยเหตุนี้เองจึงต้องประสบกับการรับโทษอย่างมาก ในเวลานั้นจะเป็นเหมือนการได้รับการลงโทษและจากนั้นก็จะได้รับบาปที่เล็กลงๆ ลูกจะได้ไปสวรรค์ แต่หลังจากที่ได้รับการลงโทษอย่างมากมาย ลูกๆ ได้มีนิมิตเกี่ยวกับวิธีการลงโทษด้วยเช่นกัน บาบาอธิบาย: มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักอย่างมาก มิฉะนั้นอาจมีความโกรธได้ จงขอบคุณที่ลูกนั้นได้พบพ่อผู้ที่นำลูกออกมาจากนรกและพาลูกไปสวรรค์ เป็นสิ่งที่เลวร้ายมากที่ได้รับการลงโทษ ลูกรู้ว่าอาณาจักรของความรักในยุคทอง ไม่มีอะไรนอกจากความรักที่นั่น ที่นี้ใบหน้าของผู้คนเปลี่ยนไปเพราะเรื่องเล็กน้อย พ่อพูดว่า: พ่อมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อได้รับการเชื้อเชิญให้มาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อก็ได้เชื้อเชิญทุกคนดื่มน้ำทิพย์ มีการพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับน้ำทิพย์และยาพิษ ผู้เขียนหนังสือเล่มนั้นเป็นที่รู้จักกันดีและได้รับรางวัล ลูกควรดูสิ่งที่เขาเขียน พ่อพูดว่า: พ่อให้ลูกดื่ม น้ำทิพย์แห่งความรู้ แล้วเหตุใดลูกจึงดื่มยาพิษ? เทศกาลรักซาบันตันเป็นอนุสรณ์ของเวลานี้ พ่อบอกทุกคนให้ทำสัญญาว่าจะกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ หากลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์และอยู่ในโยคะบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกต้องถามหัวใจของลูกเอง: ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงหรือไม่? ผู้คนมีความสุขมากเมื่อพวกเขาระลึกถึงลูกเล็กๆ ของเขา สามิและภรรยามีความสุขอย่างมากที่ได้ระลึกถึงกันและกัน มีคำพูดของพระเจ้าที่ไม่มีตัวตน นั่นคือใคร? พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อทำให้ผู้นี้เป็นนายของสวรรค์อีกครั้งหลังจาก 84 ชาติเกิดของเขา ต้นไม้ยังคงมีขนาดเล็ก พายุของมายามากมายจะมา เหล่านี้เป็นเรื่องที่แผ่กว้างมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ จะต้องมีการก่อตั้งอาณาจักรทั้งหมดที่นี่ ในกิตะพวกเขาได้วาดภาพสงครามแล้วแสดงให้เห็นภาพของพินดาวาสที่ได้หลอมละลายบนภูเขา อย่างไรก็ตามไม่มีผลจากสิ่งนั้น เวลานี้ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครรู้ว่ารูปร่างของดวงวิญญาณเป็นเช่นไร ประเด็นนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกบางคนไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและพวกเขาถามว่า: จะจดจำจุดได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: แม้ว่าพวกเขาจะได้ยินเพียงเล็กน้อย c9) ความรู้นี้ก็ไม่มีวันถูกทำลาย บางคนเข้ามาในหนทางของความรู้แล้วก็จากไปอีกครั้ง แต่เพราะพวกเขาได้ยินเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะได้ไปสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้ที่ฟังมากและซึมซับด้วยเช่นกันจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร ผู้ที่ฟังเพียงเล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา มีราชา ราชนีและปวงประชาในอาณาจักร ไม่มีที่ปรึกษาที่นั่น ที่นี้ราชาผู้ที่ยิ่งใหญ่ในกิเลสต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาขึ้น พ่อทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งที่ปรึกษาที่นั่น สิ่งใดและลูกแคะดื่ม น้ำทิพย์ด้วยกัน ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: ลูกต้องไม่กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ, ลูกต้องเป็นเช่นน้ำนมและน้ำตาล น้ำนมและน้ำตาลเป็นสิ่งที่ดีทั้งคู่ อย่าได้มีความขัดแย้งกับใคร ที่นี้ผู้คนต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย นี่คือนรกที่ลึกสุดชั่ว พวกเขาเฝ้าแต่ล่าช้าในนรก พ่อมาเพื่อนำลูกออกมาจากสิ่งนั้น ในขณะที่ลูกนำออกมา บางครั้งลูกก็ติดกับดัก บางคนพยายามที่จะไปและนำผู้อื่นออกมาแต่ตัวเขาเองกลับมามีติดกับ ในตอนเริ่มต้น หลายคนถูกจับโดยมายาจะเข้ เธอกลืนพวกเขาจนหมดสิ้น ไม่มีร่องรอยของพวกเขาเหลืออยู่เลย บางคนยังคงมีร่องรอยของความรู้ อยู่ ดังนั้นพวกเขาจึงกลับมาอีกครั้ง บางคนก็จบสิ้นอย่างสมบูรณ์ ที่นี้ทุกสิ่งเกิดขึ้นในทางปฏิบัติ หากลูกเคยได้ยินประวัติศาสตร์ ลูกจะต้องประหลาดใจ มีเพลงหนึ่งที่ชื่อว่า: ไม่ว่าท่านจะรักเราหรือท่านจะปฏิเสธเรา เราก็จะไม่วันออกไปจากหน้าประตูบ้านของท่านเลย บาบาไม่เคยพูดเช่นนั้นผ่านริมฝีปากของท่านเลย ท่านสอนลูกด้วยความรักอย่างมากมาย เป้าหมายและ

วัตถุประสงคฺของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังทำให้ลูกเป็นเช่น(วิษณุ) แล้ววิษณุคนเดียวกันนั้นก็กลายเป็นบราห์มา ท่านได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที แล้วก็กลายเป็นสิ่งนั้นหลังจาก 84 ชาติเกิด เช่นเดียวกับลูก ลูกมีภาพเหล่านั้นไว้เช่นกัน ลูกเป็นบราห์มิน ลูกของบราห์มา ลูกไม่มีมกฺฏในเวลานี้ ลูกจะได้รับมกฺฏในอนาคต ด้วยเหตุนี้เองที่รูปภาพของลูกจึงยังคงเก็บไว้ พ่อมาและทำให้ลูกๆ มีมกฺฏสองชั้น ลูกรู้สึกว่าก่อนหน้านี้อีกมีกิเลสทั้งห้าอย่างแท้จริง(ตัวอย่างของนาราด) ลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธาแรก เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งมาก ท่านทำให้ลูกบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อไม่ได้รับสิ่งใดจากลูก ชีพบาบาจะรับอะไรจากลูก? ลูกได้ใส่บางสิ่งไว้ในบันดาร์ของชีพบาบา(กล่องเก็บเงิน) พ่อคือผู้ดูแลผลประโยชน์; บัญชีของการให้และการรับทั้งหมดของลูกนั้นอยู่กับชีพบาบา ฉันศึกษาเล่าเรียนและฉันสอน ใครบางคนทำให้ทุกสิ่งจะรับเอาอะไรไปจากคนอื่นหรือไม่? ไม่มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดหลงเหลืออยู่ ผู้คนร้องเพลง: คนนั้นคนนีไปสวรรค์ แล้วทำไมลูกจึงให้อาหารและเครื่องดื่มจากนรกแก่เขา? นั่นคือความไม่รู้ หากลูกทั้งหมดอยู่ในนรกแล้วการเกิดใหม่ก็จะอยู่ในนรกเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังจะไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือการดีลังกา ลูกบราห์มินคือจุกและจากนั้นลูกจะกลายเป็นเทพ และแล้วก็ป็นนักรบ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: จงกลับมาอ่อนหวานอย่างมาก หากลูกไม่เปลี่ยนแปลงตัวเองก็กล่าวได้ว่าเป็นโชคของลูก ลูกทำให้เกิดความสูญเสียกับตัวลูกเอง หากลูกไม่เปลี่ยนแปลงตนเองเลย แล้วพระเจ้าจะพยายามอย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่สูญเสียลาย ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณที่ไม่สูญเสีย ดวงวิญญาณได้ยินโดยผ่านหู พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กำลังพูดความรู้นี้ ท่านกำลังเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ผู้นำทางสูงสุดกำลังนั่งอยู่ที่นี้เพื่อแสดงหนทางแก่ลูก ศรีมัทกล่าวไว้ว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกเคยสะโตประธาน แล้วลูกก็ใช้ 84 ชาติเกิด พ่ออธิบายแก่ผู้นี้: ลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้ได้กลับมาตาโมประธาน เวลานี้จดจำพ่ออีกครั้ง นี่เรียกว่าไฟแห่งโยคะ เวลานี้ที่ลูกมีความรู้นี้ ไม่มีใครจดจำพ่อในยุคทอง เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อบอกลูกให้จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ไม่มีวิธีอื่นใด นี่คือการเรียน เรียกว่าวิสวา วิททยาลายา มหาวิททยาลัยโลก Vishwa Vidyalya World University ไม่มีใครอื่นที่มีความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ชีพบาบาพูดว่า: แม้กระทั่งลักษมีและนารายณ์ก็ไม่มีความรู้ที่ นั่น, นั่นคือรางวัล อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไปยังอาณาจักรแห่งความรัก ดังนั้นจงเป็นเหมือนน้ำนมกับน้ำตาลซึ่งกันและกัน อย่าได้กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือหรือเข้าไปสู่ความขัดแย้งซึ่งกันและกัน ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเอง
2. ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและกลายเป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรัก ทำให้บุคลิกของลูกสูงส่ง มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วยความอ่อนหวานอย่างยิ่ง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาโดยสัมผัสกับสภาพของการดูดซับอยู่ในความรักและทำให้มายาเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูก เพื่อที่จะได้สัมผัสกับสภาพของการดูดซับอยู่ในความรัก จงเก็บสมญามากมายหลายรูปแบบไว้ในสำนึกรู้ของลูก เครื่องประดับของคุณธรรมมากมาย ความสุขหลายประเภท ความซาบซึ้งทางจิต จุดของการขยายตัวของผู้สร้างและสิ่งสร้างและจุดที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูก ไตร่ตรองหัวข้อที่ลูกชอบและลูกจะได้สัมผัสกับสภาพของการถูกดูดซับได้อย่างง่ายดาย แล้วลูกจะไม่มีวันได้รับอิทธิพลจากใครอีกและมายาจะคารวะให้กับลูก มายาจะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาคนแรกของยุครบรพบกัน เมื่อลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายา และลูกกลายเป็นเทพเจ้าแล้วมายาก็จะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธา

คติพจน์: ขอให้คำพูดและกิจกรรมของลูกเหมือนกับคำพูดของพ่อพรหมแล้วลูกจะได้ชื่อว่าเป็นพราหมณ์ที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องคงอยู่อย่างมีความสุขมากในความคิด คำพูดและการกระทำของลูก ทำให้ทุกคนมีความสุข อย่าได้ทำให้ใครมีความสุข
- คำถาม:** ลูกๆ ที่ไม่ใช้ความรุนแรงทั้งสองทางควรให้ความใส่ใจกับอะไร?
- คำตอบ:** : 1. ให้ความใส่ใจว่าลูกจะไม่พูดคำพูดใดที่จะทำให้สัมผัสกับความทุกข์ เพราะการทำให้ใครมีความสุข แม้จะด้วยคำพูดก็คือความรุนแรง 2. เรากำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นพฤติกรรมของเราต้องสูงศักดิ์อย่างมาก อาหารและเครื่องดื่มของเราไม่ควรอุดมสมบูรณ์เกินไปหรือเรียบง่ายเกินไป
- เพลง:** นี่คือการบรรหารระหว่างผู้ที่อ่อนแอและผู้ที่ยืนหยัด ...

โอมชานติ ก่อนอื่นใจฟออธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งทุกวัน: นั่งที่นี้ในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มีคำกล่าว: โปรดให้ความสนใจ! (Attention please) ดังนั้นพ่อพูดว่า: ประการแรกจงให้ความสนใจต่อพ่อ พ่อที่อ่อนหวานอย่างยิ่ง ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นลูกต้องมีความรักด้วยเช่นกัน ลูกควรมีประสบการณ์ของความสุขในทุกความคิด คำพูดและการกระทำของลูก อย่าทำให้ใครมีความสุข พ่อไม่ได้ทำให้ใครมีความสุข พ่อมาเพื่อให้ลูกมีความสุข ลูกก็ต้องไม่ทำให้ใครเสียใจในรูปแบบใดด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำการกระทำเช่นนั้น ไม่ควรจะไปแม้กระทั่งในความคิดของลูก อย่างไรก็ตามนั้นจะเป็นสภาพของลูกในเวลาสุดท้าย อวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกายทำให้ลูกทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง หากลูกพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ และพิจารณาว่าผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณพี่น้องของลูก ลูกจะไม่เป็นเหตุที่ทำให้ใครมีความสุข หากลูกไม่มองดูที่ร่างกาย ลูกจะเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใครได้อย่างไร? สิ่งนี้ใช้ความพยายามที่แฝงตัว ทั้งหมดนี้คืองานของสติปัญญา เวลาลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง เมื่อลูกมีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกก็สัมผัสกับความสุขอย่างมากมาย ลูกเคยเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขใช่ไหม? นี่คือโลกแห่งความสุข สิ่งนี้ง่ายดายมาก ดินแดนแห่งความเจ็บสงบนั้นคือบ้านที่แสนหวานของเรา เรามาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา เราได้เล่นบทบาทของความทุกข์ของเราเป็นเวลายาวนาน และเวลานี้เราต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นเราต้องพิจารณาว่าตัวเราเองเป็นพี่น้องกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถเป็นเหตุแห่งความทุกข์ต่อดวงวิญญาณได้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในขณะที่กำลังพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณหนึ่งอยู่บนปลั๊ก นี่คือพาหนะของชีพบบา ลูกสาวพูดว่าพวกเธอกำลังประดับประดาพาหนะของชีพบบา และพวกเธอกำลังป้อนอาหารให้พาหนะของชีพบบา ดังนั้นพวกเธोजดจำเพียงชีพบบาเท่านั้น ท่านคือพ่อผู้ที่มีเมตตากรุณาและให้คุณประโยชน์ ท่านกล่าวว่า: พ่อให้คุณประโยชน์แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้งห้า ที่นั่นไม่เคยมีสิ่งใดที่ทำให้เกิดความยากลำบากใดๆ ที่นั่นในบางครั้งมีพายุและบางครั้งก็มีอากาศหนาวจัด และบางครั้งก็เป็นอย่างอื่น ที่นั่นเป็นฤดูใบไม้ผลิตลอดเวลา ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ที่นั่น นั่นคือสวรรค์! พ่อได้มาเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านนั้นคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดและเป็นครูสูงสุดที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด และดังนั้นท่านจะทำให้ลูกสูงสุดเหนือสิ่งใดอย่างแน่นอน ลูกคือลักษมีและนารายณ์ ลูกได้ลืมสิ่งเหล่านี้ไปหมดแล้ว เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อฤๅษีและมุนีถูกถามว่าพวกเขารู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างหรือไม่ พวกเขาก็พูดว่า “เนติ เนติ” (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) ในเมื่อพวกเขาไม่มีความรู้นี้ มันจะเป็นไปได้อย่างไรที่ความรู้นี้จะดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ครั้งบรรพกาลก่อนที่จะมีการบันทึกเวลา? พ่อพูดว่า: ในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก เมื่อลูกอยู่ในการหลุดพ้นแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องมีความรู้นี้ ไม่มีความตกต่ำที่นั่น ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้น ที่นั่นมีความตกต่ำ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าพวกเขายืนในสภาพของความตกต่ำ พ่อเป็นที่ยึดจำในฐานะผู้ปลดปล่อย ผู้นำทาง และคนพาเรือ ท่านพาเรือของทุกคนข้ามฟากจากมหาสมุทรแห่งยาพิษ นั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งน้ำนม พวกเขาวาดภาพวิษณุในทะเลสาบน้ำนม ทั้งหมดนั้นคือการยกย่องในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามีทะเลสาบขนาดใหญ่ที่พวกเขาได้วางภาพลักษณะขนาดใหญ่ของวิษณุไว้ พ่ออธิบายว่า: ลูกเคยปกครองทั้งโลก ลูกมีประสบการณ์ของความพ่ายแพ้และชัยชนะมาหลายครั้ง พ่อพูดว่า: ดัชนีหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ ลูกกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือโลก ดังนั้นลูกควรทำสิ่งนั้นอย่างมีความสุขมาก ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกในหนทางของการครองเรือน แต่ใช้ชีวิตอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว เวลาลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เวลาลูกเข้าใจว่านี่คือป่าหนาม พวกเขารังควานกันและกันอย่างมากมาย พวกเขามักระงับทุบตีกันและกัน พ่อบอกลูกๆ ที่สุดแสน

หวานว่า: เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทุกคน เป็นสภาพของการปลดเกษียณสำหรับทุกคน: ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเพื่อไปอยู่เหนือเสียง เวลานี้ลูกได้พบกับศัตรูแล้ว แนนอนท่านจะพาลูกไปอยู่เหนือเสียง นี่คือมหาวิทยาลัย พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกและทำให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา ผู้ที่เคยเป็นราชาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แล้วกลายเป็นราชาที่เป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดี สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกอาจจะกินดื่มและไปที่ศรีนาลาธา ที่นั่นลูกได้รับอาหารมากมายที่ปรุงด้วยเนยใสบริสุทธิ์ พวกเขามีแหล่งเนยที่ดีและบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ใครที่กินทั้งหมดนั้น? ผู้กราบไหว้บูชาเหล่านั้น(ผู้ที่ดูแลทุกสิ่งที่นี่) พวกเขาได้ทำสัญลักษณ์ของศรีนาลและจำกัดขนาดด้วยหินสีดำ พวกเขามีภาพลักษณ์/สัญลักษณ์ที่สกปรกของเหล่าเทพในวัดจกัณดา พวกเขากินข้าวหม้อใหญ่ที่นี่ เมื่อข้าวสุก ข้าวก็จะแบ่งออกเป็นสี่ส่วนเท่าๆกันโดยอัตโนมัติ พวกเขาออฟเฟอร์ไบค์เพียงข้าวเท่านั้นเพราะตอนนี้ทุกสิ่งเป็นเรื่องธรรมดา ในด้านนี้ทุกคนนั้นยากจน และอีกด้านหนึ่งทุกคนมั่งคั่ง ดูซิว่าเวลานี้ทุกคนยากจนแค่ไหน พวกเขามีไม่เพียงพอที่จะกินหรือดื่มด้วยซ้ำ ในยุคทองลูกมีทุกสิ่ง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ชีพบาบาที่นั่นอ่อนหวานมาก ท่านไม่มีตัวตน เป็นดวงวิญญาณที่เป็นที่รัก เป็นดวงวิญญาณที่ถูกปลุกเรียก เมื่อใครบางคนตาย ร่างกายของเขาจะถูกเผาและดวงวิญญาณจะถูกปลุกเรียกและตะเกียงที่จุดในความทรงจำของเขา พวกเขาทำเช่นนั้นเพราะเขาคิดว่าดวงวิญญาณอยู่ในความมืด ดวงวิญญาณไม่มีร่างกายและดังนั้นจะสามารถมีเรื่องของความมืดได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ที่นั่น ทั้งหมดนั้นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายอย่างดีมาก ความรู้ที่นั่นอ่อนหวานมาก ต้องฟังโดยลึ้มตา อย่างน้อยลูกก็จะมองไปที่พ่อ ลูกรู้ว่าชีพบาบาที่นั่นอยู่ที่นั่นและดังนั้นลูกควรนั่งเปิดตาของลูกใช่ไหม? ลูกควรมองไปที่พ่อที่ไม่ใช่ขี้ดจกัณดาใช่หรือไม่? ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกสาวเคยมองพ่อ พวกเธอก็จะเข้ามา พวกเธอจะเข้ามาขณะที่นั่นอยู่ด้วยกัน พวกเธอเคยวิ่งไปรอบๆในขณะที่ดวงตาปิดอยู่ เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ! พ่อยังคงอธิบายต่อไป: เมื่อลูกมองดูกันและกัน ให้คิดว่าตัวลูกเองกำลังพูดกับดวงวิญญาณพี่น้องของลูกหรือกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณพี่น้องของลูก ลูกจะไม่รับคำแนะนำของพ่อที่ไม่ใช่ขี้ดจกัณดาหรือไม่? หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ บาบอธิบายให้กับหลายๆคน บางคนก็พูดทันทีว่า: บาบานั้นจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เป็นการดีที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ เมื่อกลับมาบริสุทธิ์ ทุกคนก็มลงให้กับเธอ เมื่อเธอแต่งงานเธอก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา แล้วเธอก็ต้องมลงให้กับทุกคน ดังนั้นความบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? เมื่อมีความบริสุทธิ์ก็มีความสงบและความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ราวนี้ไม่ได้คงอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ นั่นคืออาณาจักรของรามที่ทุกคนอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล นั่นคืออาณาจักรของความมีศีลธรรมจรรยา และดังนั้นราวนี้จะอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขานั่งและเล่าเรื่องรามายณะ ฯลฯ ด้วยความรักร้อยมาก ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกสาวเหล่านั้นเคยร่ายรำขณะที่มีนิมิต มีคำยกย่องเรือแห่งสัจจะว่า: เรือจะโคลงไปมาแต่จะไม่มีวันจม ผู้คนไม่ได้ห้ามที่จะไปยังชุมนุมอื่นๆ แต่พวกเขาจะบอกว่าอย่ามาที่นี่ พ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก ลูกกลายเป็นบีเค ลูกต้องกลายเป็นบราห์มินอย่างแนนอน พ่อคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นเราต้องกลายเป็นนายของสวรรค์อย่างแนนอน ทำไมเรายังคงอยู่ที่นั่นในนรก? เวลานี้เราเข้าใจแล้วว่าก่อนหน้านี้เราเคยเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลานี้เรากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เราเป็นผู้กราบไหว้บูชามาแล้วถึง 63 ชาติเกิดและเวลานี้เราจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ความรู้นี้เป็นไปสำหรับการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ พระเจ้าพูด: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา ราชาที่ไม่บริสุทธิ์ก็มลงให้แก่ราชาที่บริสุทธิ์ มีวัดในพระราชวังของจักรพรรดิทุกองค์อย่างแนนอน โดยทั่วไปแล้วจะเป็นวัดของราเดและกฤษณะ ลักษณะและนารายณ์หรือรามและสีดา ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งสร้างวัดแก่คเณศวรหรือหนุมาน ฯลฯ มีศรัทธาที่มากมายอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่า ลูกได้ปกครองอาณาจักรอย่างแท้จริงและจากนั้นลูกก็เข้าสู่หนทางแห่งบาป เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่า นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ตอนแรกลูกอยู่ในสวรรค์ จากนั้นลูกค่อยๆลงมาทีละน้อยและเวลานี้ได้ตกลงไปกองกับพื้น แล้วลูกก็พูดว่า: เราเคยสูงส่งมากและพ่อกำลังทำให้เราสูงส่งอีกครั้ง เรายังคงศึกษาเล่าเรียนต่อไปทุก 5000 ปี สิ่งนี้เรียกว่าการชำระของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก บาบพูดว่า: พ่อกำลังทำให้ลูกๆ กลายเป็นนายของโลก มันจะเป็นอาณาจักรของลูกทั่วทั้งโลก มันกล่าวไว้ในเพลงว่า: บาบาท่านได้ให้อาณาจักรเช่นนั้นแก่เราที่ไม่มีใครสามารถแย่งชิงไปจากเราได้ เวลานี้มีการแบ่งแยกมากมาย พวกเขาต่อสู้รบรากันเรื่องน้ำและดินแดน พวกเขายังคงดูแลผู้คนของเขาเองต่อไป ถ้าพวกเขาไม่ทำเช่นนั้น เหล่าเยาวชนก็จะเริ่มขว้างปาก้อนหิน ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเยาวชนนั้นเข้มแข็งและดังนั้นจะปกป้องบาร์ด ดังนั้นเวลานี้พวกเขากำลังแสดงความแข็งแกร่งและพลังกำลังของพวกเขา! ดูสภาพของโลก! มันคืออาณาจักรของราวิน พ่อพูดว่า: นี่คือการชุมนุมที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้คนของชุมนุมเทพ จะสามารถมีสงครามระหว่างปีศาจและเทพได้อย่างไร? ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง เทพนั้นกล่าวได้ว่าไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง มีคำกล่าวไว้ว่า: ความไม่รุนแรงคือศาสนาสูงสุดของเทพ บาบได้อธิบายแล้วว่า การทำให้ใครมี

ความทุกข์ด้วยคำพูดก็เป็นความรุนแรงด้วยเช่นกัน ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพและดังนั้นต้องมีความสูงส่งในทุกประการ อาหารและเครื่องดื่มของลูกไม่ควรอุดมสมบูรณ์เกินไปหรือเรียบง่ายเกินไป ควรจะมีความเหมาะสม ราชาละฯ พุดน้อยมาก ปวงประชาความรักต่อราชาของพวกเขาอย่างมาก คุณสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี่! เวลาที่มีการจลาจลมากมายและการปฏิวัติมากมาย ! พ่อพุดว่า: เมื่อสภาพเป็นเช่นนี้พ่อจึงมาและทำให้โลกมีความสงบ รัฐบาลต้องการให้ทุกคนสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน นี่คือการละเล่น พ่อพุดกับลูกๆว่า: ลูกไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับสิ่งใด มีความยากลำบากมากมายเกี่ยวกับเมล็ดพันธ์ ที่นั่นจะมีเมล็ดพันธ์มากมายที่ลูกจะสามารถได้รับมากเท่าที่ลูกต้องการโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เวลาที่ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรเทพนั้น เวลาที่เรากำลังทำให้สุขภาพของเราเป็นเช่นนั้นที่เราจะไม่วันเป็นโรค นี่คือการรับประกัน เรากำลังทำให้บุคลิกของเราเป็นเหมือนเหล่าเทพด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายกับรัฐมนตรีตามสายงานที่พวกเขาเป็น รัฐมนตรีของกระทรวงใด ลูกต้องอธิบายด้วยกลยุทธ์อย่างมาก พวกเขาเขียนความคิดเห็นที่ดีมาก อย่างไรก็ตามเมื่อลูกบอกพวกเขาว่าพวกเขาควรมาเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาก็จะบอกว่าพวกเขาไม่มีเวลา บอกพวกเขาว่า: เมื่อคนสำคัญส่งเสียงดัง,คนยากจนก็จะได้รับประโยชน์เช่นกัน พ่ออธิบายว่า: เวลาที่ความตายอยู่เหนือศีรษะของทุกคน ในขณะที่ลูกกำลังพุดว่า “วันนี้ (อัจ- aaj) วันพรุ่งนี้ (กาล-kal)”, ความตาย(กาฬ-kaal)ก็จะกัดกินลูก ลูกได้กลายเป็นเช่นกุ่มก้นท์ ลูกสนุกกับการอธิบายเป็นอย่างมาก บาบาก็ทำภาพเหล่านี้ ดาต้าไม่ได้มีความรู้นี้ ลูกได้รับมรดกจากพ่อทางร่างของลูกและพ่อเหนือโลก ลูกไม่ได้รับมรดกจากพ่อทางจิต ผู้นี้คือสื่อกลาง ไม่ได้มีมรดกจากเขา ลูกต้องไม่จดจำประชาบิดา บราห์มา ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดจากฉัน ฉันกำลังศึกษาด้วยเช่นกัน เหล่านั้นคือมรดกที่มีขีดจำกัด ในขณะที่อีกมรดกหนึ่งนั้นมาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ประชาบิดาบราห์มาจะให้มรดกอะไรแก่ลูก? พ่อพุดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ผู้นี้คือพาทนะ ลูกต้องไม่จดจำพาทนะ พระเจ้าเรียกว่าผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง มีตัวอย่างของงู ลูกเป็นแมลงที่ส่งเสียง ลูกส่งเสียงของความรู้ ด้วยการถ่ายทอดความรู้นี้ ลูกสามารถทำให้ใครก็ตามกลายเป็นนายของโลก ทำไมลูกไม่จดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก? เวลาที่พ่อได้มาแล้ว และเหตุใดลูกจึงไม่ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน? ทำไมลูกถึงพุดว่าลูกไม่มีเวลา? ลูกๆ ที่ดีสามารถเข้าใจได้ในหนึ่งวินาที บาบาก็อธิบายแก่ลูกแล้วว่าผู้คนกราบไหว้บูชาลักษมี ลูกได้รับอะไรจากลักษมีและลูกได้รับอะไรจากอัมบา? ลักษมีเป็นเทวีแห่งสวรรค์ พวกเขาขอเงินจากเธอ อัมบาทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก เธอตอบสนองทุกความปรารถนาของลูก ความปรารถนาทั้งหมดของลูกถูกเติมเต็มด้วยศรัทธา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพุดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สำนึกถึงการเป็นดวงวิญญาณมั่นคง เพื่อที่ลูกจะไม่ทำความผิดใดๆด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสทางร่างกาย อย่าได้มองดูที่ร่างกาย จงใส่ใจต่อพ่อผู้เดียว

2. เวลาที่คือสภาพของการปลดเกษียณของลูก ดังนั้นเพียรพยายามที่จะไปอยู่เหนือเสียง จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า เรือแห่งสังขารจะโคลงเคลงไปมาแต่จะไม่วันจม ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวอุปสรรค.

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่เมตตาโดยจบสิ้นความหลงทะนงตนของตนเองและข้อสงสัยใด ๆ ไม่ว่าดวงวิญญาณจะมีข้อบกพร่องมากมายเพียงใด ไม่ว่าชั้นสสารของดวงวิญญาณจะรุนแรงเพียงใด แม้ว่าเขาจะไม่มีสติปัญญาและดูถูกผู้อื่นอยู่เสมอ ลูกๆที่เป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกที่มีความเมตตาจะมีกฎเกณฑ์และความรักกับทุกวิญญาณ พวกเขาจะไม่เคยมีสงสัยเลยว่าจะมีใครสามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ หรือคนนี้เป็นเช่นนั้นเสมอ หรือคนนี้ไม่สามารถทำอะไรได้เลย ฉันคนเดียวคือทุกสิ่ง แต่คนนั้นไม่มีอะไรเลย ละทิ้งความหลงทะนงตนและความสงสัยประเภทนี้และในขณะที่รู้เกี่ยวกับความอ่อนแอและข้อบกพร่อง ลูกๆที่สามารถให้อภัยและมีความเมตตาก็ประสบความสำเร็จในงานรับใช้ของการให้คุณประโยชน์โลก

คติพจน์: ที่ใดมีความร่วมมือทั้งทางร่างกาย จิตใจและทรัพย์สมบัติของบราห์มิน ความสำเร็จอยู่กับลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาเพื่อประดับตกแต่งความรู้ให้กับลูก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงอยู่อย่างได้รับการตกแต่งอย่างสม่ำเสมอ
- คำถาม:** เมื่อเห็นลูกๆ ประเทาะใจที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็พอใจมาก?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมีความพอใจมากที่ได้เห็นลูกๆ ที่พร้อมเสมอสำหรับงานรับใช้ ที่ทำตามทั้งพ่อทางจิตและพ่อเหนือโลกอย่างเต็มที่ ที่ประดับตกแต่งดวงวิญญาณของเขาด้วยความรู้และโยคะ และที่รับใช้ในการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ความปรารถนาของพ่อคือการที่ลูกเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง

โอมซานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิต: ลูกที่สุดแสนหวาน เช่นที่พ่อทางร่างรักลูกของเขา ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็รักลูกที่ไม่มีขีดจำกัดของท่านเช่นกัน พ่อให้การสอนแก่ลูกๆ ของเขาและเตือนพวกเขาด้วยเช่นกันเพื่อที่พวกเขาจะได้ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง สิ่งนี้เป็นความปรารถนาของพ่อ นี่เป็นความปรารถนาของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ท่านประดับตกแต่งลูกๆ ด้วยเครื่องประดับของความรู้และโยคะ พ่อทั้งสองประดับตกแต่งลูกเป็นอย่างดีเพื่อที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อทางจิตมีความสุขและพ่อเหนือโลกก็มีความสุขเช่นกัน มีการจดจำระลึกถึงผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีมากว่าพวกเขาคือผู้ที่ทำตามพ่อ ดังนั้นลูกต้องทำตามพ่อทั้งสอง หนึ่งในพ่อทางจิตวิญญาณ และอีกหนึ่งคือพ่อทางจิตนี้ ดังนั้นลูกต้องเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกอยู่ในบัพตาได้มีการถ่ายภาพลูกทั้งหมดที่มีมงกุฏ พ่อได้อธิบายว่าไม่มีมงกุฏแห่งแสง นั่นเป็นเพียงสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ที่ให้แก่ทุกคน ไม่ใช่ว่ามีมงกุฏของแสงสีขาวจริงๆ มันแสดงไว้เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ตอนเริ่มแรกลูกอาศัยอยู่ในยุคทอง เป็นลูกเท่านั้นที่อยู่ที่นี่ พ่อพูดเช่นกันว่า: ดวงวิญญาณได้อยู่แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน ลูกคือผู้ที่มาเป็นอันดับแรก และลูกต้องกลับไปเป็นอันดับแรก ลูกต้องเป็นผู้เปิดประตูไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่อกำลังเป็นผู้ตกแต่งลูกๆ คนเราใช้ชีวิตอยู่อย่างเรียบง่ายในบ้านของพ่อแม่ของตนเอง ในเวลานี้เช่นกันลูกต้องอยู่อย่างธรรมดา: ไม่สูงเกินไป ไม่ต่ำเกินไป พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดาด้วยเช่นกัน ไม่มีร่างกายใดที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นแก่มนุษย์ได้ เพียงผู้เป็นครูเท่านั้นสามารถให้การหลุดพ้นได้ เมื่อผู้คนเข้าสู่สภาพของการปลดเกษียณตอนอายุ 60 ปีพวกเขามีครู ระบบนั้นเริ่มต้นในเวลานี้ และจากนั้นก็ดำเนินต่อเนื่องไปในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ทุกวันนี้พวกเขาให้แม้กระทั่งเด็กเล็กยอมรับครู แม้ว่าพวกเขาอาจไม่อยู่ในวัยปลดเกษียณของพวกเขา ก็ยังสามารถมีความตายทันทีได้ เหตุนี้เองพวกเขาแม้ทำให้เด็กเล็กๆ มีครู เช่นที่พ่อพูดว่าลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณ และลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ดังนั้นพวกเขาพูดว่าปราศจากครู ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพใด นั่นคือไม่สามารถหลอมละลายกับธาตุบราห์มาได้ ลูกไม่ได้ต้องการที่จะหลอมละลาย คำพูดนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณนั้นเป็นเหมือนดวงดาว เป็นเพียงจุด พ่อเช่นกันก็เป็นจุด จุดนั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกก็เป็นดวงวิญญาณเล็กๆ เช่นกัน และความรู้ทั้งหมดถูกบันทึกไว้ในจุดนั้น ลูกรับความรู้ที่เต็มเปี่ยม ลูกสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ไม่ใช่ว่าท่านนั้นใหญ่มาก เช่นเดียวกับชีวาลิงกัม ดวงวิญญาณสูงสุดก็มีขนาดใหญ่เท่ากับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมาจากดินแดนสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของเขา พ่อพูดว่า: พ่อเช่นกันก็มาจากที่นั่น แต่พ่อไม่มีร่างกายของพ่อเอง พ่อคือรูปและบาฮานด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณสูงสุดคือรูปและท่านนั้นเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมด ท่านประพรมความรู้เพื่อว่ามนุษย์เปลี่ยนจากดวงวิญญาณบาปเป็นดวงวิญญาณบุญ พ่อให้ทั้งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกเข้าไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และที่เหลือทั้งหมดไปสู่การหลุดพ้นนั่นคือไปสู่บ้านของพวกเขา นั่นเป็นบ้านที่แสนหวาน เป็นดวงวิญญาณที่ฟังทางหู พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์แล้วสามารถกลับบ้านได้ พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับไป ดวงวิญญาณได้ชื่อว่าเป็นขบวนแห่ของชีวา เวลานี้ชีวาปากำลังก่อตั้งวัดของชีวา (ชีวาลายา) แล้วราวันก็มาและสร้างโรงค้ำประเวณี หนทางบาปเรียกได้ว่าเป็นโรงค้ำประเวณี บาบามีลูกมากมายผู้ที่อยู่อย่างบริสุทธิ์แม้กระทั่งหลังจากแต่งงานแล้ว ชันยาสชีพูดว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับทั้งสองที่จะอยู่ด้วยกันเช่นนั้น ที่นี้มีการอธิบายแก่ลูกว่า มีรายได้มากมายในสิ่งนั้น โดยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ลูกได้รับอาณาจักรเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในหนึ่งชาติเกิด พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาแล้วเกลียดอย่างสิ้นเชิงด้วยการนั่งอยู่บนกอง

ไฟของต้นหนาราคะ มีการพูดถึงลักษณะว่าเขาน่าเกลียดและสวยงาม ชยัมและซุนดาร์ คำอธิบายนี้เป็นของเวลานี้ ด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหนาราคะดวงวิญญาณก็กลับมาน่าเกลียด และจากนั้นเขาก็ได้ชื่อว่าเป็นเด็กบ้านนอก เขาเคยเป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง ลักษณะไม่สามารถเป็นเช่นนั้น ในตอนท้ายของหลายชาติเกิดของเขาที่พ่อเข้ามาในเขาและทำให้เขาสวยงาม เวลานั้นลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น บาบาท่านนั้นแสนหวานอย่างยิ่ง! บาบ่าให้มรดกที่แสนหวานมากแก่เรา ท่านเปลี่ยนเราจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นเทพ และทำให้เรามีค่าควรแก่การอยู่ในวัด พุดกับตนเองในลักษณะนี้ ลูกไม่ต้องพุดอะไรออกมาจากปาก ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกได้จดจำผู้เป็นที่รักมาอย่างมาก เวลานั้นท่านได้มาแล้วและได้พบกับเราแล้ว! บาบาท่านนั้นอ่อนหวานที่สุดเหนือทั้งหมด! เหตุใดเราจะไม่จดจำท่าน? ท่านเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความสงบ เพียงท่านเท่านั้นที่ให้มรดกแก่เรา เราไม่สามารถได้รับสิ่งใดโดยให้แรงบันดาลใจได้ พ่อมาเบื้องหน้าด้วยตนเองและสอนลูกๆ นี่คือการพาหาลา พ่อพุดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา นี่คือการพาหาลา เวลานั้นลูกรู้จักโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน และลูกรู้ว่าดวงวิญญาณที่เล็กมากเล่นบทบาทของเขายังไง นี่คือการเล่นที่ลูกกำหนดไว้แล้ว นี่เรียกว่าเป็นละครโลกที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไป ละครยังคงหมุนต่อไป ไม่มีเรื่องที่ต้องสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกคือสวาดาซันจักราดาร์ วังจรทั้งหมดเฝ้าแต่หมุนไปรอบในสติปัญญาของลูก และดังนั้นบาปของลูกได้รับถูกตัดไปด้วยสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าลักษณะฝาฟั้นใครด้วยการคงงจักร ที่นั่นไม่มีทั้งความรุนแรงของสงครามหรือดาบแห่งต้นหนาราคะ พวกเขาไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทางที่นั่น ในเวลานี้สงครามของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า ไม่ใช่เรื่องของสงครามอื่นใด พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและท่านให้มรดกที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดแก่ลูก ท่านทำให้ลูกสูงส่งเหมือนลักษมีและนารายณ์ ยิ่งลูกเพียรพยายามมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น จะเป็นการศึกษาเดียวกันสำหรับลูกทุกคน ถ้าลูกเพียรพยายามอย่างดีในเวลานี้ ลูกจะเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นจนจบแล้วจงจรเล่า ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพสูงเท่านี้ด้วยการศึกษาทางโลกเท่ากับที่ลูกสามารถทำได้ด้วยการศึกษาทางจิตนี้ ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกันแต่เพราะพวกเขาสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งพวกเขาจึงเรียกว่าเทพ อย่างไรก็ตามไม่มีมนุษย์คนใดที่มีแปดถึงสิบมือ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อพวกเขาได้รับนิมิต พวกเขาร้องไห้อย่างมาก พวกเขา รู้สึกถึงความทุกข์และหลั่งน้ำตามากมาย ที่นั่นพ่อพุดว่า: ถ้าลูกมีน้ำตาใดๆ ลูกก็สอบตก แม้ว่าแม่ของลูกจะตาย ลูกควรรับประทานฮาลา ทุกวันนี้แม่ในบอมเบย์เมื่อบางคนล้มป่วยหรือตาย พวกเขาเรียกบราห์มากูมารีให้มาและให้ความสงบแก่พวกเขา ลูกอธิบายแก่พวกเขาว่า: ดวงวิญญาณได้จากร่างหนึ่งและไปรับอีกร่างหนึ่ง แล้วลูกจะสูญเสียอะไรหรือ? มีประโยชน์อะไรในการร้องไห้? พวกเขาพุดว่า: เขาถูกพรากไปด้วยความตาย ไม่มีสิ่งเช่นนี้เลย ดวงวิญญาณจากร่างกายของเขาด้วยตนเอง ดวงวิญญาณจากร่างกายในเวลาของเขาเองและจากไป อย่างไรก็ตามไม่มีอะไรที่เป็นเช่นความตาย ในยุคทองครุฑเป็นเหมือนปราสาทราชวัง ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับการลงโทษ ที่นั่นการกระทำของลูกเป็นกลาง มายาไม่ได้มีอยู่ที่นั่นและดังนั้นจึงไม่มีการกระทำบาปที่นั่น ลูกกำลังกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ในตอนแรกมีช่วงเวลาของผู้ที่มีชัยชนะเหนือการกระทำบาป จากนั้นหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เริ่มต้นขึ้น และมีการปกครองของกษัตริย์วิกรม (วิจารย์มา = การกระทำที่เป็นบาป) ในเวลานี้ลูกได้รับชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาปที่ลูกได้ทำไว้ ชื่อที่ได้รับคือ “ผู้เอาชนะการกระทำบาป” (วิจารย์มาจิต – ผู้ที่ได้รับชัยชนะเหนือการกระทำบาป) และต่อมาในยุคทองแดงมีกษัตริย์วิกรม ก็ยังคงมีการกระทำบาปต่อไป หากมีสนิมที่เข็ม แม่เหล็กจะไม่สามารถดึงดูดได้ ยิ่งขัดสนิมแห่งบาปได้มากเท่าไร แม่เหล็กก็จะยิ่งสามารถดึงเข็มซึ่งเป็นลูกได้มากเท่านั้น พ่อบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ท่านชำระลูกให้บริสุทธิ์เช่นกันด้วยพลังโยคะ พ่อทางร่างกายดีใจที่ได้เห็นลูกๆ ของเขา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็ดีใจที่ได้เห็นงานรับใช้ที่ลูกๆ ทำ ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องอยู่อย่างพร้อมเสมอสำหรับงานรับใช้ตลอดเวลา ลูกๆ คือพันธกิจของพระเจ้าที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า มีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องชายหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด ในดินแดนแห่งการหลุดพ้นมีพ่อและลูกดวงวิญญาณ ผู้เป็นพี่น้องเพศชาย เมื่อลูกไปยังยุคทอง จะเพียงลูกชายหนึ่งคนและลูกสาวหนึ่งคน ที่มีความสัมพันธ์มากมาย ลูกบ้ำน่าอา ฯลฯ โลกที่ไม่มีตัวตนคือบ้านที่แสนหวาน ดินแดนแห่งการหลุดพ้น มนุษย์สร้างไฟบุษยัญและทำทาปาเซีย ฯลฯ สำหรับสิ่งนั้น แต่ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พวกเขายังคงบอกเรื่องที่ไม่จริงแก่คนมากมาย ผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคนคือผู้ที่เพียงคนเดียวและไม่มีใครอื่น เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ที่นี้มีมนุษย์มากมาย ในยุคทองมีมนุษย์จำนวนน้อยนิด มีการสร้างและการทำลาย เวลานั้นมีศาสนาที่นับไม่ถ้วน มีความปั่นป่วนมากมาย ลูกเคยมีคั่ง 100 เปอร์เซ็นต์ และหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็ล้มละลาย 100 เปอร์เซ็นต์ เวลานั้นพ่อมาเพื่อปลุกทุกคนให้ตื่นขึ้น เวลานั้นจึงตื่นขึ้น! ยุคทองกำลังมา! เพียงพ่อที่แท้จริงเท่านั้นที่ให้มรดกของ 21 ชาติเกิดแก่ลูก เพียงบาริตเท่านั้นที่กลายเป็นดินแดนแห่งสัจจะ พ่อสร้างดินแดนแห่งสัจจะ แล้วใครสร้างดินแดนแห่งความหลอกลวง? ราวันกิเลสทั้งห้า พวกเขาได้ทำหุ่นจำลองของราวันและเผาเพราะเขาเป็นศัตรูอันดับหนึ่ง ผู้คนไม่รู้ว่าจะอาณาจักรของรา

วันเริ่มขึ้นเมื่อใด พ่ออธิบาย: เป็นเวลาครั้งวงจรที่เป็นอาณาจักรของรามและอีกครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นอาณาจักรของราวัน
อย่างไรก็ตามราวันไม่ใช่มนุษย์ที่จะต้องถูกฆ่า ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันไปทั่วทั้งโลก พ่อมาและก่อตั้งอาณาจักร
ของราม และจากนั้นจะมีเสียงร้องของชัยชนะ ที่นั่นพวกเขามีความสุขอย่างสม่ำเสมอ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข นี่เรียก
ว่ายุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด พ่อพูดว่า: ด้วยการทำสมาธิเพียรพยายามนี้ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ ได้มีการถ่ายรูปของลูกไว้
หลายคนมาและหลังจากที่ได้ยินความรู้นี้และถ่ายทอดให้กับผู้อื่นพวกเขาก็วิ่งหนีไป พ่อมาและอธิบายแก่ลูกด้วยความรัก
อย่างมาก พ่อและครูรักลูก; ครูก็รักลูกด้วยเช่นกัน ใครบางคนที่มีประณามสัจธรรมไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง
ได้ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ครูเหล่านั้นไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด นั่นไม่ใช่การศึกษา นี่
คือการศึกษา นี่เรียกว่ามหาวิทยาลัยควบคู่กับโรงพยาบาล ที่ลูกกลับมาจะมีพลาสมาที่ดีและมั่งคั่งตลอดไป ที่นี่(กลียุค)ทุก
อย่างนั้นหลอกลวง พวกเขาร้องเพลง: มายาหลอกลวง ร่างกายนั้นหลอกลวง และทั้งโลกนั้นหลอกลวง ยุคทองเป็นดิน
แดนแห่งสัจจะ ที่นั่นปราสาทฝังด้วยเพชรและเพชรพลอย วัดโสมนาถถูกสร้างขึ้นบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เคยมี
สมบัติมากมายที่นั่น มุสลิมมาและปล้นไปและนำไปใช้ในการสร้างมัสยิดที่ใหญ่โต พ่อกำลังให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด
แก่ลูก ลูกได้รับนิมิตเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้อย่างมากตั้งแต่ตอนเริ่มแรก บาบาคืออัลลáh อวาลดิน (อวาล Aval = แรก ดิน
din = ศาสนา) ท่านสร้างศาสนาแรก ศาสนาเทพไค ศาสนาที่ไม่ได้คงอยู่กำลังถูกสร้างอีกครั้งหนึ่ง ทุกคนรู้ว่าในยุคทอง
โบราณเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา ไม่มีใครสูงกว่าพวกเขา อาณาจักรเทพเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้ลูกรู้อะไรและลูกต้อง
ถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่ผู้อื่น ทุกคนจะรู้อย่างไร เพื่อที่จะได้ไม่มีใครมาพร่ำบ่นว่าพวกเขาไม่รู้? ลูกบอกทุกคน แต่บางคน
ก็ทิ้งพ่อและจากไป ประวัติศาสตร์นี้ต้องซ้ำรอย เมื่อลูกมาหาบาบา บาบากล่าวลูกว่า: เราเคยพบกันมาก่อนไหม? ลูกพูดว่า:
ใช่ บาบา เราเคยมาพบท่าน 5,000 ปีที่แล้ว เรามาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา บางคนมาและฟังสิ่งนี้
และบางคนจดจำสิ่งนี้ทั้งหมดเมื่อพวกเขาได้รับนิมิตของบราห์มา แล้วพวกเขาพูดว่าพวกเขาได้เคยเห็นรูปแบบเดียวกัน
นั้นมาก่อน พ่อก็พอใจที่เห็นลูกๆนั้น อารมณ์ของลูกกำลังได้รับการเติมเต็มด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย นี่คือ
การศึกษา ลูกสามารถทำหลักสูตรเจ็ดวันได้แล้วดำเนินการต่อเนื่องไปไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตามบนพื้นฐานของมุรลี ใน
เวลาเจ็ดวันลูกได้รับการอธิบายมากมายที่ลูกสามารถเข้าใจมุรลีได้ พ่อเฝ้าแต่อธิบายความลับทั้งหมดให้แก่ลูกๆอย่าง
ชัดเจนมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คววงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและเป้าหมายของลูก ทำให้สถานภาพของลูกสูงส่งด้วยการศึกษาเล่าเรียนทางจิต
นี้ อย่าได้หลงน้ำตาไม่ว่าในสถานการณ์ใด ๆ

2. นี่เป็นเวลาของการอยู่ในสภาพของการเกษียณ ดังนั้นจงอยู่อย่างเรียบง่ายมากและในทางที่ธรรมดา: ไม่สูงเกินไปหรือ
ต่ำเกินไป ในการที่จะกลับบ้านลูกดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

พร: ขอให้ลูกทำให้สติปัญญาของลูกมีพลังด้วยพลังของการไตร่ตรองและกลายเป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ
พลังของการไตร่ตรองช่วยเหลือเลี้ยงสติปัญญาที่สูงส่ง เช่นเดียวกับที่ผู้คนได้ฝึกฝนการจดจำระลึกถึงบน
ทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในทำนองเดียวกัน ในความรู้ก็มีพลังของการตระหนักรู้เช่นเดียวกัน จงกลายเป็น
นายผู้ทรงพลังอำนาจด้วยพลังนี้ ทุกวันในเวลาอมฤตนาทหนึ่ง ในสมญาของลูกมาสู่สำนักของลูกและ
ไตร่ตรองอยู่เรื่อยๆ จากนั้นเมื่อไตร่ตรองแล้วสติปัญญาของลูกจะอยู่อย่างมีพลัง มายาไม่สามารถจู่โจมสติ
ปัญญาที่ทรงพลังได้ มันไม่สามารถมีอิทธิพลได้ เพราะก่อนอื่นมายาทำให้สติปัญญาที่สูงส่งอ่อนแอลงด้วย
ลูกศรของความคิดที่ไร้ประโยชน์ วิธีป้องกันตนเองจากความอ่อนแอนี้คือพลังของการไตร่ตรอง

คติพจน์: ลูกที่เชื่อฟังมีค่าควรแก่การได้รับพรและอิทธิพลของพรทำให้หัวใจของลูกพอใจอยู่เสมอ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานในเวลาที่คุณต้องกลับบ้านและดังนั้นคุณต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวและความคิดสุดท้ายของคุณจะนำลูกไปยังจุดหมายปลายทาง
- คำถาม:** อะไรคือความลับที่น่าอัศจรรย์ที่พ่อที่น่าอัศจรรย์เปิดเผยแก่ลูก?
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: ลูก ละครที่ไม่สูญสลายที่คงอยู่ตลอดไปนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว บทบาทของแต่ละคนในละครนั้นถูกกำหนดไว้ สิ่งใดที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ไม่ใช่ความยิ่งใหญ่ของพ่อในสิ่งนี้ พ่อถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละครเช่นกัน ด้วยการบอกลูกถึงความลับที่น่าอัศจรรย์นี้ เป็นราวกับว่าพ่อได้ลดความสำคัญของบทบาทของท่าน
- เพลง:** ในที่สุดวันที่พวกเขาได้รอคอยก็มาถึง...

โอมซานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานกำลังร้องเพลงนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อมาหลังจากหนึ่งวงจรเพื่อทำให้เรามีพลาณามัยดีและมั่งคั่งอีกครั้งหนึ่งและเพื่อให้มรดกของความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขแก่เรา บราห์มินเหล่านั้นให้พรว่า: ขอให้ท่านมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ท่านมั่งคั่ง! ขอให้ท่านมีลูกๆ มากมาย! ลูกๆ กำลังได้รับมรดก ดังนั้นสิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องของพร ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าพ่อได้เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ จากนั้นนายธรรมดาเป็นนารายณ์ด้วยการให้คำสอนแก่ลูก 5,000 ปีที่แล้วด้วย ลูกๆ ผู้กำลังศึกษาทราบว่าพวกเขากำลังศึกษาอะไรและครูของพวกเขาคือใคร พวกเขาเช่นกันรู้สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ลูกๆ จะพูดว่าลูกรู้ว่าอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง นั่นคืออาณาจักรเทพกำลังได้รับการก่อตั้ง ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังได้รับการก่อตั้ง ก่อนหน้านั้นเราเคยเป็นศูทรและเวลานี้เราได้กลายเป็นบราห์มินและแล้วเราจะกลายเป็นเทพ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพวกเขาเป็นของสกุลศูทร ลูกๆ รู้ว่าสิ่งนี้จริงแท้ พ่อบอกสัจจะแก่ลูกและกำลังก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีการโกหกหรือบาปใดเลย ฯลฯ ในยุคทอง เป็นเพียงในยุคเหล็กเท่านั้นที่มีดวงวิญญาณบาปเช่นอะจามิล ในเวลานี้เป็นกันบังที่สุดของนรก วันแล้ววันเล่าเพียงกันบังที่สุดของนรกเท่านั้นที่มองเห็นได้ มนุษย์มีการกระทำเช่นที่ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าโลกกำลังกลับมาตาโมประมาณมากขึ้นและมากขึ้นในแต่ละวัน ดัชนีการกระทำคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในสิ่งนี้ น้อยคนนักที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้ ในสมัยก่อนฟาสซิสต์(ผู้คนที่ฝึกไฟในศาสนา)เคยกล่าวว่า: ยุคเหล็กจะเป็นเหมือนกับหญิงสาวผู้ที่อายุเพียง 12-13 ปีจะให้กำเนิดแก่ลูกๆ เวลานั้นคือเดียนี กุมารและกุมารีทั้งหมดเฝ้าแต่มีการกระทำที่สกปรก พ่อพูดว่า: เป็นเมื่อทุกคนได้กลับมาตาโมประมาณอย่างสมบูรณ์ที่พ่อมา พ่อมีบทบาทในละครด้วย พ่อถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละครด้วย นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่สำหรับลูกๆ พ่ออธิบายในวิธีการนี้ ลูกไปรอบวงจรและละครก็ได้มาถึงจุดสิ้นสุด เวลานี้จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสะโตประธานและเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน ท่านอธิบายแก่ลูกในวิธีการที่ธรรมดา พ่อไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างมากต่อบทบาทของพ่อเอง นี่คือบทบาทของพ่อ นั่นไม่ใช่เป็นสิ่งที่ใหม่ พ่อต้องมาทุก 5,000 ปี พ่อถูกผูกไว้ด้วยละครด้วยเช่นกัน พ่อมาและแสดงให้เห็นลูกๆ รู้วิธีที่จะมีการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ง่ายตายเช่นนี้ มีการพูดถึงเวลานี้ว่า: ความคิดสุดท้ายของคุณจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของคุณ นี่คือช่วงเวลาสุดท้าย พ่อแสดงวิธีให้แก่ลูก: จดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาสะโตประธาน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ด้วยเช่นกัน พ่อพูดซ้ำว่า: ไม่มีอะไรใหม่ มีการเล่าเรื่องของจีน: เขาพูดว่าเขาต้องการทำงานบางอย่างและดังนั้นเขาเคยได้รับการบอกให้ขึ้นและลงบันได พ่อก็พูดว่านี่คือการละเล่นเกี่ยวกับการไต่เต้าพัฒนาและการตกต่ำลงมาด้วย ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ นี่ไม่ใช่สิ่งที่ยาก เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก แต่ลูกต้องรบรากับอะไร? เพราะไม่เข้าใจสิ่งนี้พวกเขาได้กล่าวถึงสงครามในคัมภีร์แท้จริงแล้วเป็นสงครามใหญ่มากที่มีชัยชนะมายา ราวัน ลูกๆ เห็นว่าลูกจดจำพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าและการการจดจำระลึกถึงของลูกขาดตอน มายาดับเปลวไฟ มีเรื่องราวของกุสบาลิอยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ (ที่แมวมามาและทำให้ตะเกียงล้ม) ลูกๆ ได้รับชัยชนะ พวกเขาอาจจะก้าวหน้าอย่างดี แต่แล้วมายามาและดับตะเกียง ลูกๆ พูดว่าบาบาพายุมากมายของมายามา รูปแบบของพายุมากมายมาสู่ลูกๆ บางครั้งพายุเช่นนั้นมาด้วยกำลังแรงมากจนกระทั่งแม้ผู้ที่เป่ย์ตันไม้ที่ตีมากมีอายุถึง 8-10 ปีก็ล้มลง ลูกๆ รู้สิ่งนี้และพวกเขาก็พูดเกี่ยวกับบางคนผู้ที่เคยเป็นลูกปิดที่ดีของลูกประจำคำไม่ได้อยู่ที่นั่นในวันนี้อย่างไร มีตัวอย่างของจระเข้ที่ได้นินชางด้วยเช่นกัน นี่ก็เป็นพายุของมายา พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่มีความระมัดระวังเกี่ยวกับกิเลสทั้งห้า ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกจะเข้มแข็ง จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้จากพ่อ ไม่มีใครอื่นใดที่จะบอกลูกให้กับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ แม้ในยุคทองไม่มีใครจะพูดสิ่งนี้ ลูกจดจำ

นาม รูป ดินแดน และช่วงเวลาของลูก ในเวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกเคยสะโตประธานตอนเริ่มแรก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มในสภาพที่สะโต ราโจ และตาโม ในนั้นบราห์มาคืออันดับหนึ่ง สำหรับผู้อื่นสามารถเป็นเพียง 83 ชาติเกิดแต่สำหรับผู้นี้เป็น 84 ชาติเกิดเต็ม เริ่มแรกผู้นี้เคยเป็นศรinarายณ์ การพูดบางสิ่งสำหรับผู้นี้หมายถึงการกล่าวถึงทุกคนอื่นด้วยเช่นกัน ท่านจะรับความรู้ในตอนจบของชาติเกิดของหลายชาติเกิดของท่านและแล้วก็กลายเป็นนารายณ์ ในรูปภาพของต้นไม้ท่านถูกแสดงไว้เป็นศรinarายณ์ในตอนเริ่มต้นและแล้วเป็นบราห์มาในตอนสุดท้าย เบื้องล่างนั้นท่านกำลังศึกษาราชโยคะ พ่อของปวงประชาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด เพียงผู้เดียวเท่านั้นสามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ผู้นี้เรียกได้ว่าเป็นพ่อของปวงประชา(ประชาบิดา) ผู้นี้เป็นชีวิตที่มีร่างกายขณะที่ผู้เดียวนั้นปราศจากร่างปราศจากภาพลักษณ์ พ่อทางร่างกายถูกเรียกว่าพ่อและผู้ที่ถูกเรียกว่าพ่อของปวงประชา พ่อสูงสุดอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ลูกจะไม่พูดว่าพ่อของปวงประชาอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด ท่านอยู่ที่นั่นในโลกที่มีตัวตน ท่านไม่แม้คงอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อน เป็นในโลกที่มีตัวตนที่ผู้คนคงอยู่ พ่อของปวงประชาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าไม่มีชื่อทางร่างกาย ท่านแยกห่างจากร่างกายมนุษย์ที่ได้รับชื่อ เมื่อดวงวิญญาณมีชีวิตอยู่ที่นั่นดวงวิญญาณอยู่เหนือนามและรูปทางร่างกาย อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่รู้สิ่งใด ผู้คนเหล่านั้นเพียงจากครอบครัวของพวกเขาไป แต่พวกเขามีประสบการณ์ในกิเลสของโลก เด็กเล็กๆ ไม่ได้ตระหนักถึงในสิ่งเหล่านั้นโดยสิ้นเชิง เหตุนี้เองเด็กจึงเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดของกิเลสทั้งห้า เด็กเล็กๆ เรียกได้ว่าบริสุทธิ์ ในเวลานี้ไม่มีใครเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ พวกเขาเติบโตจากวัยเยาว์ไปสู่ชรา แต่พวกเขาก็ยังเรียกได้ว่าไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่า: แต่ละคนมีบทบาทของตนเองที่แยกกันไปลูกบันทึกไว้แล้วในละคร ไม่ว่าที่ร่างกายก็ตามที่ลูกใช้ในวงจรนี้และไม่ว่าการกระทำมากมายที่ลูกทำทั้งหมดชั่วร้าย ก่อนอื่นใดลูกต้องยอมรับว่าเป็นดวงวิญญาณ บทบาทที่ไม่สูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่เล็กเช่นนั้น นี่คือการประเด้นที่น่าอัศจรรย์มากที่สุด ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและละครก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่สามารถถามว่าสิ่งนี้ได้เริ่มต้นเมื่อใด สิ่งนี้เรียกว่าเป็นธรรมชาติ ไม่มีใครสามารถทำสิ่งใดเกี่ยวกับว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับอะไรและละครถูกสร้างขึ้นอย่างไร เช่นที่ไม่สามารถมีจุดสิ้นสุดของมหาสมุทรหรือท้องฟ้าได้ เช่นกันนี่คือละครที่ไม่สูญสลาย สิ่งนี้ช่างน่าอัศจรรย์! เช่นที่บาบนาอัศจรรย์ ความรู้ก็น่าอัศจรรย์ด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้แก่ลูกได้ นักแสดงมากมายทั้งหมดได้เล่นบทบาทของพวกเขาเอง ไม่สามารถมีคำถามว่าการละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อใด มากมายถามว่า: เป็นสิ่งใดของพระเจ้าที่ท่านได้นั่งและได้สร้างโลกของความสุขและความทุกข์? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้คงอยู่ตลอดไป ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากใด มันถูกกำหนดไว้แล้วและดังนั้นลูกไม่สามารถถามว่าเหตุใดจึงได้มีการสร้างขึ้น เป็นเพียงเมื่อลูกสามารถเข้าใจความรู้ของดวงวิญญาณที่พอให้แก่ลูก ลูกเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปในแต่ละวัน ในตอนเริ่มต้นบาบาเคยอธิบายเล็กน้อยมากแก่ลูก เหล่านี้คือสิ่งที่น่าอัศจรรย์และมีแรงดึงดูดที่ดึงดูดด้วยเช่นกัน มีการดึงดูดของบัตตีด้วยเช่นกัน ในคัมภีร์ได้มีการแสดงว่าฤษณะถูกนำออกไปจากดินแดนของคานส์ เวลานั้นลูกรู้ว่าไม่มีปีศาจร้ายเช่นคานส์ ฯลฯ ที่นั่น ก็ตะกั้ววัดและมหาภารตะ ฯลฯ ทั้งหมดเชื่อมโยงกันแต่ไม่มีสิ่งใดเลยในคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาเชื่อว่าดาชรา (การเผาหุ่นของราวัน) ได้ดำเนินมาตั้งแต่มีการบันทึกเวลา ไม่มีใครรู้ว่าราวันคืออะไร เหล่าเทพทั้งหมดยังคงกลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่พวกเขาลงมา พวกเขาได้ร้องเรียกอย่างมากเพราะพวกเขาได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาร้องว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! เพียงพ่อเท่านั้นและอธิบายทุกสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีใครอื่นรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกโดยการกลายเป็นสิ่งนี้ เคยถูกเขียนไว้ในตรีมูรตีว่า: นี่คือการสืบทอดโดยกำเนิดที่ได้รับจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก มีการพูดว่า: การก่อตั้งผ่านบราห์มา การทำลายล้างผ่านชางก้า และการบำรุงรักษาผ่านวิษณุ การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน มีเพียงเล็กน้อยมากในโลกใหม่ เวลามีศาสนาที่นับไม่ถ้วน พวกเขาเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป ดังนั้นศาสนาเดียวนั้นเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน มหาภารตะมีการเชื่อมโยงกับกิตะ วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไป ไม่สามารถหยุดแม้เพียงหนึ่งนาที่ สิ่งนี้ไม่ใช่อะไรใหม่ ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรหลายครั้ง ผู้ที่มีความพอใจอย่างเต็มเปี่ยมจะคงความเป็นผู้ใหญ่และจริงจังอย่างมาก ภายในนั้นพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรหลายครั้งและเป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานนี้ที่พวกเขาได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขา ครั้งสุดท้าย เมื่อวานนี้เราเคยเป็นเทพและมีการวนไปรอบวงจร เวลานั้นเราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเวลานี้พวกเขากำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองโลกด้วยพลังโยคะ พ่อพูดว่า: ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจของการปกครองโลกทุกวงจร ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดได้ ในอาณาจักรบ้างประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ต่ำและบ้างก็สถานภาพที่สูง นั่นเป็นผลของความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยแย่งชิงกว่าสิบ เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การนั่งอยู่ในวัด ดวงวิญญาณของลูกๆ ที่ดีตระหนักว่าพวกเขาเคยไม่มีประโยชน์อย่างแท้จริงและเวลานี้พวกเขากำลังกลับมามีค่าเต็มบาท ทุกวงจรพ่อทำให้เรามีค่าเต็มบาทจากการมีค่าเพียงสตางค์เดียว เพียงผู้ที่เป็นของวงจรที่แล้ว

จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ดีมาก เมื่อลูกจัดนิทรรศการ ฯลฯ นั่นคือไม่มีอะไรใหม่ เป็นด้วยสิ่งเหล่านั้นที่ลูกกำลังก่อตั้งดินแดนที่เป็นอมตะ มีวัดมากมายที่สร้างให้กับเทวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของการเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีเครื่องประกอบใดเลยของการมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: แต่ละวันพ่ออธิบายประเด็นที่ลึกล้ำมากแก่ลูก ลูกมีประเด็นมากมายจากวันก่อนหน้านั้น ลูกจะทำอะไรกับสิ่งเหล่านั้นในเวลานี้? สิ่งเหล่านั้นจะถูกทิ้งไว้เช่นนั้น ในปัจจุบันบัพผาตาเฝ้าแต่อธิบายประเด็นใหม่ แต่ละดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็ก ๆ และบทบาทของเขาทั้งหมดถูกบันทึกไว้ในเขา ประเด็นนี้ไม่อยู่ในสมุดบันทึกของวันแรกของลูก ดังนั้นลูกจะทำอะไรกับประเด็นเก่าในเวลานี้? เพียงผลลัพธ์ในเวลาสุดท้ายที่จะมีประโยชน์ พ่อพูดว่า: นั่นพูดสิ่งนี้แก่ลูกเช่นเดียวกันในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ลูกเฝ้าแต่ศึกษาตามลำดับกันไป อาจมีการขึ้นลงบ้างในบางวิชา มีลางร้ายในธุรกิจด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่หัวใจวายในเรื่องนั้น ลูกควรที่จะกลับมาขึ้นบนเท้าของลูกและทำความเข้าใจพยายาม บางคนล้มละลายและยังคงเริ่มธุรกิจอื่นและกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ที่นั่นเช่นกันแม้เมื่อบางคนตกลงไปในกิเลส พ่อพูดว่า: จงพยายามอย่างดีมากและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกควรเริ่มต้นปีขึ้นใหม่อีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกได้ตกลงไปและดังนั้นเวลานี้ลูกต้องปีขึ้น มีผู้คนมากมายที่ตกลงและแล้วพยายามปีขึ้นอีกครั้ง บาบ่าไม่ได้ห้ามลูก พ่อรู้ว่าดวงวิญญาณมากมายเช่นนี้จะมา พ่อจะพูดว่า: จงพยายาม พวกเขาอย่างน้อยจะกลายเป็นผู้ช่วยได้บ้าง พูดได้ว่าเป็นไปตามแผนของละคร พ่อจะพูดว่า: โอเค ลูก เวลานี้ลูกพอใจหรือไม่? ลูกดิ้นรนตะเกียกตะกายอย่างมาก ในเวลานี้จงทำความเข้าใจพยายามอีกครั้ง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? มากมายได้มาเพื่อพบบาบ่า พ่อบอกพวกเขา: ลูกจะไม่ฟังพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือ? ลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์หรือ? พ่อพิจารณาตัวท่านเองว่าเป็นดวงวิญญาณและพูดกับดวงวิญญาณและดังนั้นลูกควรจะตรงไปอย่างแนบแน่น ตัวอย่างเช่นเมื่อผู้หญิงนั้นลูกถูกรัก เธอจะพูดว่า: ฉันจะทำสัญญาว่า ลูกควรจะไม่ลูกสามี และแล้วเมื่อเธอก้าวหน้าไปเธอจะพยายามที่จะยกระดับเขาขึ้นด้วยเช่นกัน มีผู้ชายมากมายเช่นนั้นที่ภรรยาของเขาได้พาเขาเข้ามาในความรู้ แต่ละคนก็จะพูดว่าภรรยาของพวกเขาคือครูของพวกเขา เมื่อบราห์มินผูกพวกเขาในบ่วงพันธะของกันและกัน พวกเขาเหล่านั้นพูดกับเจ้าสาวว่าสามีของเธอนั้นคือพระเจ้าของเธอ ที่นั่นพ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวนี้คือทุกสิ่งของลูก ของนั้นคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ทุกคนจดจำพ่อ ลูกจะต้องมีโยคะกับผู้เดียวนั้น แม้ร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของฉัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพผาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ไม่ว่าเมื่อใดที่มีลางร้าย อย่าได้กลับมาเพียงนั่งลงและหดหูหัวใจ จงทำความเข้าใจพยายามอีกครั้งและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงของบาบ่า
2. ทำให้สภาพของลูกนั้นเข้มแข็งอย่างมากด้วยการจดจำระลึกถึงที่พายุของมายาจะไม่สามารถจู่โจมลูกได้ เฝ้าแต่ปกป้องตัวเองจากกิเลส

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวอย่างผู้ที่มีประสบการณ์สภาพของการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะโดยการทำการกระทำขณะที่เป็นตริกาลดาร์ชีและผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ถ้าลูกทำการกระทำขณะที่มั่นคงในสภาพตริกาลดาร์ชีและรู้ถึงตอนต้น ตอนกลางและตอนจบของทุกการกระทำ และแล้วไม่มีการกระทำของลูกจะกลับมาเป็นบาป การกระทำเหล่านั้นจะเป็นการกระทำที่บริสุทธิ์เสมอ เช่นเดียวกัน ขณะที่ทำการกระทำเช่นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะไม่กลายเป็นดวงวิญญาณในบ่วงพันธะขณะที่กำลังทำทุกสิ่ง เพราะว่าผลของการกระทำสูงส่ง ลูกจะสร้างความสัมพันธ์ผ่านการกระทำ ไม่ใช่บ่วงพันธะ ขณะที่ทำทุกสิ่ง อยู่อย่างละวางและมีความรัก และลูกจะกลายเป็นตัวอย่างในเบื้องหน้าของดวงวิญญาณมากมาย

คติพจน์: ผู้ที่จิตใจพอใจอย่างสม่ำเสมออย่างดับเบิลไท์(เป็นแสงและเบาสบาย)

*** โอม ชานติ ***

สามเส้นของการจรรโลงถึง ความบริสุทธิ์ และการเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

วันนี้พ่อผู้รับใช้โลกผู้เป็นที่รักของทุกคนได้มาพบกับลูก ๆ ของท่านที่คอยรับใช้อยู่เสมอ บัฟฟาผู้รับใช้รักลูกๆของท่านที่เป็นผู้รับใช้ที่เท่าเทียมกับท่านตลอดเวลา วันนี้บาบาได้เห็นเส้นสามเส้นเปล่งประกายอยู่บนหน้าผากของลูกๆผู้รับใช้ทั้งหมด หน้าผากของลูกแต่ละคนเปล่งประกายเหมือนดิลัคตรีมูรติ สามเส้นนี้เป็นสัญลักษณ์ของอะไร? จากดิลัคตรีมูรตินี้ทำให้เห็นผลลัพธ์ในปัจจุบันของลูกแต่ละคน หนึ่งคือเส้นชีวิตของโยคีที่สมบูรณ์ สองคือเส้นแห่งความบริสุทธิ์ เส้นที่สามคือผู้รับใช้ที่แท้จริง บาบาเห็นผลลัพธ์ของทั้งสามเส้นของลูกทั้งหมด เส้นของความทรงจำระลึกถึงของทุกคนเปล่งประกายแต่ตามลำดับกันไป เส้นของบางคนไม่มีอะไรเจือปนตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี นั่นคือพวกเขาหลุดหายไปในการรักของผู้เดียวมาโดยตลอดอยู่เสมอ ประการที่สองเส้นนั้นไม่ขาดตอนมาโดยตลอดหรือไม่? เส้นตรงอยู่เสมอกล่าวคือมีความรักในทุกความสัมพันธ์โดยตรงกับพ่อหรือไม่? หรือลูกเคยสัมผัสว่าตนเองมีความสัมพันธ์กับพ่อผ่านทางดวงวิญญาณเครื่องมือหรือไม่? ลูกได้รับการคำจูนโดยตรงจากพ่อ หรือลูกได้รับการคำจูนจากพ่อโดยผ่านการคำจูนจากดวงวิญญาณอื่นหรือไม่? เส้นหนึ่งคือเส้นที่มีเส้นตรง และอีกเส้นหนึ่งคือเส้นที่มีเส้นคดเล็กน้อยอยู่ระหว่างนั้น นี่คือการสมบัติพิเศษของเส้นแห่งการจรรโลงถึง

เส้นที่สองคือเส้นของความบริสุทธิ์สมบูรณ์ นี่ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน ประการแรกคือทันทีที่ลูกเกิดมาเป็นบราห์มินลูกจะได้รับพรของชีวิตบราห์มิน, พรพิเศษจากพ่อและลูกได้รับพรนี้ในชีวิตของลูกอย่างสม่ำเสมอและง่ายดาย เส้นนี้ตรงมาตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี คนอื่น ๆ ไม่ได้สัมผัสพรของชีวิตบราห์มินนี้ในรูปแบบของสิทธิ์; บางครั้งพวกเขานำพรนั้นมาใช้อย่างง่ายดายและในเวลาอื่นๆด้วยความยากลำบากและด้วยความพยายามอย่างมากมาย เส้นของพวกเขาก็ไม่ตรงและเปล่งประกายอยู่เสมอ ในความเป็นจริงพื้นฐานของความสำเร็จในการจรรโลงถึงและงานรับใช้คือความบริสุทธิ์ ความบริสุทธิ์ไม่ได้เป็นเพียงแค่การถือพรหมจรรย์เท่านั้น แต่ความบริสุทธิ์ในรูปแบบที่สมบูรณ์คือพร้อมกับการถือพรหมจรรย์ (พรหมจารี) แล้วลูกต้องเป็นคนที่ทำตามพ่อบราห์มา (บราห์มาจารี) ด้วย บราห์มาจารีหมายถึงผู้ที่ทำตามกิจกรรมของพ่อบราห์มา สิ่งนี้เรียกว่า "ทำตามพ่อ" เพราะลูกต้องทำตามพ่อบราห์มา ลูกต้องหัดเทียบกับพ่อชีวในสภาพของลูก แต่ลูกต้องทำตามพ่อบราห์มาในกิจกรรมและการกระทำของลูก ถือพรหมจรรย์ในทุกย่างก้าว ถือคำปฏิญาณของพรหมจรรย์อยู่ตลอดเวลาในความจิตและความฝันของลูก ความหมายของความบริสุทธิ์คือการทำให้พ่อเป็นมิตรร่วมทางของลูกอยู่เสมอและจะอยู่ในความเป็นมิตรของพ่อเสมอ ลูกทำให้ท่านเป็นมิตรร่วมทางของลูกหรือไม่? เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องรู้ลึกว่า "บาบาเป็นของนั้น" แต่จะต้องมีเพียงมิตรของผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นตลอดเวลาด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าความบริสุทธิ์สมบูรณ์ มิตรในชุมชนและกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของความรักของครอบครัวเป็นเรื่องที่แตกต่างกันและนั่นก็จำเป็นเช่นกัน อย่างไรก็ตามอย่าลืมว่าลูกมีมิตรของความรักของครอบครัวเพราะพ่อ ลูกมีความรักของครอบครัว แต่ครอบครัวของใคร? ของพ่อ ครอบครัวจะมาจากไหนถ้าไม่ใช่เพื่อพ่อ? ความรักของครอบครัวและชุมชนของครอบครัวเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่อย่าลืมเมล็ดของครอบครัว บางครั้งลูกลืมพ่อและแสวงหามิตรของครอบครัว ถ้าลูกจากพ่อไปเป็นครั้งคราวแล้วมีช่องว่างระหว่างนั้นและมายาก็จะเข้ามา ดังนั้นในขณะที่อยู่กับทุกคนด้วยความรักและในขณะที่มีการแลกเปลี่ยนความรักอย่าลืมชุมชน (ชุมชน) นั่นเรียกว่าความบริสุทธิ์ ลูกทุกคนฉลาดในการทำความเข้าใจใช่ไหม?

ลูกบางคนพบว่าเป็นงานหนักที่จะก้าวไปสู่สภาพของความบริสุทธิ์สมบูรณ์และนั่นคือเหตุผลที่พวกเขามีความจิตในบางครั้งที่จะทำให้ใครสักคนเป็นเพื่อนของพวกเขา พวกเขามีความคิดว่าการมีเพื่อนกับใครบางคนเป็นสิ่งสำคัญ ลูกไม่จำเป็นต้องกลายเป็นชั้นยาสซี แต่อย่าลืมมิตรของพ่อในขณะที่อยู่ในความเป็นมิตรของดวงวิญญาณ มิฉะนั้นในเวลาที่ทำเป็นลูกจะจดจำมิตรของดวงวิญญาณนั้นและลืมพ่อ ดังนั้นลูกสามารถถูกหลอกได้ในเวลาที่ทำเป็น นี่เป็นเพราะถ้าลูกมีนิสัยของการรับการคำจูนของมนุษย์ที่มีร่างกายลูกจะจดจำมนุษย์ที่มีร่างกายนั้นเป็นอันดับแรกและลูกจะจรรโลงถึงพ่อที่อะแควและพ่อที่ไม่มีตัวตนในภายหลัง หากเมื่อใดก็ตามที่ลูกจดจำการคำจูนของมนุษย์ที่มีร่างกายก่อน สิ่งนั้นก็จะกลายเป็นอันดับหนึ่ง และพ่อจะกลายเป็นอันดับสอง แล้วลูกจะได้รับสถานภาพอะไรถ้าลูกทำให้พ่อเป็นอันดับสอง มันจะเป็นอันดับหนึ่งหรือสอง? การร่วมมือกันหรือการมีความรักเป็นเรื่องที่แตกต่างจากการให้ใครบางคนมาคำจูนลูก นี่คือการที่ลึกซึ้งมาก ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้อง ในการชุมนุมกันบางครั้งแทนที่จะเป็นความรักลูกกลับละวาง ลูกกลัวว่าลูกอาจจะติดกับดัก

และดังนั้นลูกคิดว่ามันจะดีกว่าถ้าลูกอยู่ห่างๆ แต่ไม่เลย! ลูกต้องอยู่ในบ้านและอยู่กับครอบครัวเป็นเวลา 21 ชาติเกิดใช่หรือไม่? ดังนั้นหากลูกทำตัวให้ห่างไกลเพราะความกลัวและแยกตัวออกไปอยู่อย่างโดดเดี่ยวแล้วสิ่งเหล่านั้นก็จะกลายเป็นชั้นสการของการมาชั้นยาซซี ลูกต้องกลายเป็นคาร์มาโยคี ไม่ใช่คาร์มาชั้นยาซซี แม้ว่าลูกจะต้องอยู่ในชุมชนและมีความรัก แต่ลูกต้องให้พ่อผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีคนอื่นใดเป็นเครื่องคำจุนสำหรับสติปัญญาของลูก ไม่ควรมีมิตร, คุณธรรมหรือคุณสมบัติพิเศษใดๆของดวงวิญญาณมาดึงดูดสติปัญญาของลูก นั่นเรียกว่าความบริสุทธิ์

เมื่อลูกพบว่าความบริสุทธิ์เป็นงานหนักก็พิสูจน์ได้ว่าลูกไม่ได้รับพรที่ได้รับตั้งแต่เกิดจากพ่อผู้ประทานพร พรไม่ต้องใช้ความยากลำบาก ทุกดวงวิญญาณบราห์มินได้รับพรแรกของชีวิตบราห์มิน: "ขอให้ลูกบริสุทธิ์, ขอให้เป็นโยคี" ดังนั้นให้ถามตนเองว่า: ฉันได้รับพรของความบริสุทธิ์หรือฉันรับเอาความบริสุทธิ์มาใช้โดยการทำงานหนักหรือไม่? จำไว้ว่านี่เป็นชาติเกิดบราห์มินของลูก ไม่ใช่แค่ชีวิตที่เปลี่ยนแปลง แต่เป็นชีวิตที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานของการเกิดเป็นบราห์มิน ชั้นสการโดยกำเนิดนั้นง่ายดายมากและเป็นธรรมชาติ ลูกพูดสิ่งนี้ในบรรดาพวกลูกเองเช่นกันว่า: ชั้นสการของฉันเป็นแบบนี้มาตั้งแต่เกิด ชั้นสการของบราห์มินโดยกำเนิดคือ "ขอให้ลูกเป็นโยคี, ขอให้บริสุทธิ์" นี่คือการและคือชั้นสการดั้งเดิมของลูก สองสิ่งมีความสำคัญในชีวิต: หนึ่งคือเพื่อนและอีกสิ่งหนึ่งคือมิตรร่วมทาง ด้วยเหตุนี้เองฟอตรีกาลดาซีซึ่งรู้ความต้องการของทุกคนจึงกลายเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของลูกและยังให้มิตรที่ดีที่สุดแก่ลูกด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ต้องการทั้งสองอย่างนี้ ด้วยเหตุนี้ปัทมาดาจึงให้ประสบการณ์ของมิตรตั้งแต่ตอนที่ลูกถือกำเนิดมาเป็นบราห์มิน ท่านทำให้ลูกเป็นเจ้าสาว ลูกพบมิตรร่วมทางของลูกทันทีที่ลูกเกิดมาใช้ไหม? ลูกพบมิตรร่วมทางของลูกหรือลูกกำลังมองหาท่าน? ดังนั้นจงสัมผัสกับความบริสุทธิ์อย่างเป็นชั้นสการดั้งเดิมของลูก สิ่งนั้นเรียกว่าเส้นที่สูงส่ง รากฐานของลูกแข็งแกร่งใช่หรือไม่?

เส้นที่สามคือผู้รับใช้ที่แท้จริง ยังมีเส้นของผู้รับใช้บนหน้าผากของทุกคนเช่นกัน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ต้องทำงานรับใช้ งานรับใช้เป็นวิธีที่จะทำให้ชีวิตของบราห์มินปราศจากอุปสรรคและในการทำงานรับใช้เช่นกันที่ลูกมีข้อทดสอบอีกมากมาย ผู้รับใช้ที่ปราศจากอุปสรรคกล่าวได้ว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง มันถูกกำหนดไว้แล้วละครสำหรับอุปสรรคที่จะมาพวกเขาต้องมาและพวกเขาจะมาต่อไปเพราะอุปสรรคหรือข้อสอบเหล่านี้ทำให้ลูกมีประสบการณ์ อย่าคิดว่ามันเป็นอุปสรรค แต่จงมองด้วยความรู้สึกว่าลูกถูกทำให้ก้าวหน้าโดยประสบการณ์ของลูก แล้วลูกจะพบว่ามันเป็นบันไดแห่งความก้าวหน้า ลูกต้องก้าวไปข้างหน้ามากกว่านี้เพราะงานรับใช้หมายถึงการชุมนุมหรือการรวมตัวกันจากที่ที่ลูกได้รับพรจากดวงวิญญาณทั้งหมด งานรับใช้คือวิธีที่จะได้รับพรจากทุกคน หากลูกมองในลักษณะนี้และด้วยทัศนคตินี้ลูกจะพบว่าตนเองก้าวไปข้างหน้าในฐานะผู้มีอำนาจแห่งประสบการณ์อยู่เสมอ อย่าพิจารณาว่าอุปสรรคเป็นอุปสรรค และอย่าพิจารณาว่าดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับอุปสรรคนั้นเป็นดวงวิญญาณที่น่าอุปสรรคมาให้ แต่ให้พิจารณาว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นครูของลูกที่จะทำให้ลูกมีประสบการณ์ ในเมื่อลูกบอกว่าคนที่ประณามลูกก็คือเพื่อนของลูก แล้วคนที่ทำให้ลูกผ่านอุปสรรคและทำให้ลูกมีประสบการณ์ได้ก็คือครูของลูกใช่ไหม? เขาสอนบทเรียนให้ลูกใช่ไหม? ปัจจุบันลูกมีหมอกที่ให้ลูกออกกำลังกายเพื่อขจัดความเจ็บป่วย ในช่วงเริ่มแรกลูกรู้สึกเจ็บปวดที่ต้องออกกำลังกายเหล่านั้น แต่ความเจ็บปวดนั้นทำให้ลูกปราศจากความเจ็บปวดตลอดกาล อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งนี้ก็จะร้องออกมาด้วยความเจ็บปวดและบอกว่าพวกเขากำลังได้รับความเจ็บปวดมากขึ้นแม้ว่าการรักษาจะหลอมรวมอยู่ในความเจ็บปวดนั้น ในทำนองเดียวกันรูปแบบอาจเป็นอุปสรรคและดวงวิญญาณนั้นอาจดูเหมือนเป็นดวงวิญญาณที่น่าอุปสรรคมาให้ แต่ดวงวิญญาณนั้นกลายเป็นเครื่องมือที่ทำให้ลูกเอาชนะอุปสรรคและทำให้ลูกไม่หวั่นไหวไปตลอดกาล นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไมดวงวิญญาณที่ปราศจากอุปสรรคจึงกล่าวได้ว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง ผู้ที่มีเส้นที่สูงส่งเช่นนั้นเรียกว่าผู้รับใช้ที่แท้จริง

การมีสติปัญญาที่สะอาด ทัศนคติที่สะอาด และการกระทำที่บริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลาเป็นวิธีที่ง่ายดายในการประสบความสำเร็จในงานรับใช้ ก่อนที่ลูกจะเริ่มงานรับใช้ใดๆ ก่อนอื่นให้ตรวจสอบดูว่ามีความตระหนักถึงสิ่งที่ผ่านมาในอดีตแม้แต่เล็กน้อยหรือไม่แทนที่จะคำนึงถึงความสะอาด หากมีแล้ววิธีการมองและการพูดกับดวงวิญญาณนั้นจะเป็นไปตามที่ทัศนคติและสายตานั้น แล้วลูกจะไม่สามารถประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ได้จากการทำงานรับใช้ด้วยความสะอาด การจบสิ้นเรื่องทั้งหมดในอดีตและทัศนคติที่แตกต่างกันทั้งหมดคือความสะอาด แม้แต่การคิดถึงอดีตก็เป็นบาปเล็กน้อยเป็นเปอร์เซ็นต์ แม้แต่ความคิดสร้างโลกและการพูดถึงบางสิ่งก็เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า เป็นเพราะแม้เพียงแค่นี้มีความคิดเหล่านั้นความตระหนักถึงความคิดเก่าๆเหล่านั้นก็ทำให้โลกและบรรยากาศเป็นเช่นนั้น แล้วลูกก็พูดว่า "ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ฉันพูดก็เกิดขึ้นไม่ใช่หรือ" แต่ทำไมมันถึงเกิดขึ้น? ความคิดที่อ่อนแอและไร้ประโยชน์ของลูกได้สร้างโลกของบรรยากาศที่ไร้

ประโยชน์ ดังนั้นผู้รับใช้ที่แท้จริงคือผู้ที่จบสิ้นการกระแสดิจเก่าๆ นักวิทยาศาสตร์ทำลายอาวุธด้วยอาวุธและพวกเขาใช้เครื่องบินเพื่อทำให้อีกเครื่องหนึ่งพัง เมื่อพวกเขาทำสงครามพวกเขาทำลายกันอย่างสมบูรณ์ ดังนั้นกระแสดิจที่บริสุทธิ์ของลูกสามารถทำให้กระแสดิจที่บริสุทธิ์เกิดขึ้นและทำให้กระแสดิจที่ไร้ประโยชน์สิ้นสุดลง ความคิดสามารถบั่นความคิดอื่นๆ หากความคิดของลูกมีพลังแล้วความคิดที่มีพลังก็จะทำให้ความคิดที่ไร้ประโยชน์จบสิ้นลงอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจไหม? ก่อนอื่นลูกต้องมีความสะอาดนั่นคือพลังของความบริสุทธิ์ในการทำงานรับใช้ บาบากำลังมองเห็นเส้นสามเส้นนี้เปล่งประกาย

ลูกยังได้ยินคุณสมบัติพิเศษของงานรับใช้มากมาย สารสำคัญของทั้งหมดนั้นคือพื้นฐานของความสำเร็จคือการรับใช้ด้วยสภาพที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นโดยปราศจากความคิดที่เป็นบาป ด้วยงานรับใช้ประเภทนี้ลูกเองก็จะพอใจและร่าเริงอยู่เสมอและคนอื่นก็จะพอใจเช่นกัน ไม่สามารถมีชุมนุมได้หากไม่มีการทำงานรับใช้ ในชุมนุมจะต้องมีสถานการณ์ที่แตกต่างกัน, ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน, วิธีการที่แตกต่างกัน, สิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ อย่างไรก็ตามในขณะที่สถานการณ์เกิดขึ้น ในขณะที่ได้ยินวิธีการต่างๆ ลูกเองก็ต้องเป็นผู้ที่ทำให้คนอื่นๆ สามารถรวมกันในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวและมีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง อย่าสับสนกับความหลากหลาย: ตอนนี้ฉันควรทำอะไรเพราะขณะนี้มีความคิดมากมาย? ฉันควรยอมรับใครและฉันไม่ควรยอมรับใคร? หากลูกตัดสินใจในขณะที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและปราศจากความคิดอื่นๆ ก็จะไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ เพราะไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้และไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยไม่มีการจดจำระลึกถึง ดังนั้นให้เพิ่มงานรับใช้ต่อไป ทำให้ตนเองก้าวไปข้างหน้าต่อไปด้วยความรัก ความร่วมมือและความรู้สึกที่เห็นแก่ผู้อื่นเช่นกัน ลูกเข้าใจไหม?

บัพดาดีมีความยินดีที่ทุกคนในดินแดนนี้และในต่างประเทศทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทุกคนให้การพิสูจน์ของงานรับใช้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น โปรแกรม(โครงการ)ของงานรับใช้ในต่างประเทศเวลานี้ก็สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเช่นกัน ในดินแดนแห่งนี้เช่นกันตอนนี้นงานทั้งหมดได้สำเร็จลงด้วยความร่วมมือของทุกคน บัพดาดียินดีที่ได้เห็นความรักที่ลูกๆ มีต่อการทำงานรับใช้ จุดมุ่งหมายของทุกคนในการเปิดเผยพ่อเป็นสิ่งที่ดีและลูกได้แสดงผลที่มองเห็นได้โดยการเปลี่ยนความลำบากตรากตรำให้เป็นความรักที่มีต่อพ่อ ลูกทุกคนมาที่นี้ในฐานะเครื่องมือที่ทำงานรับใช้พิเศษ บัพดาดีร้องเพลงสรรเสริญลูกเช่นกัน: ว้าว! ว้าว! ลูกทุกคนทำได้ดีมาก ไม่ใช่บางคนทำบางสิ่งและบางคนไม่ได้ทำ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่เล็กหรือสถานที่ใหญ่แม้แต่สถานที่เล็กๆก็ไม่ได้ทำน้อยลงเลย ดังนั้นด้วยความปรารถนาดีที่สูงส่งและความรู้สึกบริสุทธิ์ที่สูงส่งของทุกคน งานต่างๆจึงสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและจะออกมาดีเสมอ ลูกใช้เวลามาก ลูกใช้ความคิดมากมาย – เมื่อลูกวางแผนลูกมีความคิดเหล่านั้นใช่หรือไม่? ลูกยังใช้พลังงานทางร่างกาย ลูกใช้ความมั่งคั่งของลูก และพลังของชุมนุมเช่นกัน ไฟบูชายัญของงานรับใช้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์ด้วยการให้พลังทั้งหมดในทั้งสองที่(ต่างประเทศและในดินแดนนี้) โครงการต่างๆดำเนินไปได้ด้วยดี ไม่มีคำถามว่าลูกทำได้ดีหรือไม่ พวกเขาสบายดีและจะสบายดีเสมอ ไม่ว่าลูกจะทำโครงการ Multimillion Minutes of Peace (ล้านนาทีแห่งสันติ) หรือ Golden Jubilee (โกลเด้น จูบิลี) ทั้งสองอย่างก็สวยงามมาก วิธีการที่ลูกดำเนินโครงการก็ดีเช่นกัน ในบางกรณีเพื่อที่จะเพิ่มมูลค่าให้กับสิ่งของบางอย่างสิ่งนั้นก็จะถูกวางไว้หลังม่าน ม่านจะเพิ่มมูลค่ามากยิ่งขึ้นและความอยากรู้อยากเห็นของผู้คนก็เพิ่มขึ้นเพื่อดูว่าอะไรอยู่หลังม่าน ม่านนี้จะกลายเป็นม่านแห่งการเปิดเผย เวลาลูกได้เตรียมพื้นดินแล้ว เมื่อเมล็ดพืชถูกหว่านลงในแผ่นดินมันจะถูกซ่อนไว้ใต้ดิน เมล็ดไม้ได้ถูกเก็บไว้ด้านบน มันถูกซ่อนไว้ใต้ดิน แต่เป็นดอกไม้และผลไม้ของเมล็ดที่ซ่อนอยู่ซึ่งมองเห็นได้ ดังนั้นตอนนี้ลูกได้หว่านเมล็ดแล้วและต้นไม้ก็จะขึ้นมาจากนาเวทีโดยอัตโนมัติ

ลูกทุกคนกำลังร่าเริงอย่างมีความสุขใช่หรือไม่? ลูกพูดว่า "ว้า บาบ!" แต่ลูกก็พูดด้วยว่า "ว้า งานรับใช้!" อัจชะ บัพดาดีได้ยินข่าวทั้งหมด

งานรับใช้นี้,งานรับใช้ของชุมนุมของกลุ่มที่แตกต่างกันทั้งหมดในดินแดนนี้และต่างประเทศที่เกิดขึ้นเป็นวิธีการที่ดีในการแพร่กระจายเสียงในทุกสถานที่ในเวลาเดียวกัน ในอนาคตเช่นกันไม่ว่าลูกจะมีโปรแกรมอะไรก็ตามให้ทำงานรับใช้ประเภทเดียวกันทุกสถานที่ทั้งในดินแดนนี้และในต่างประเทศในเวลาเดียวกัน แล้วก็นำผลของงานรับใช้นั้นมาให้หมู่บับอย่างเป็นกลุ่ม เนื่องจากมีคลื่นเดียวกันในทุกที่ทุกคนจึงมีความจริงใจและความกระตือรือร้นและมีการแข่งขันความเร็วในทางจิตวิญญาณไม่ใช่การแข่งขันซึ่งดีซึ่งเด่นระหว่างทุกคนว่าใครจะเป็นผู้ให้การพิสูจน์ของงานรับใช้สูงสุด ดังนั้นชื่อจึงได้รับการยกย่องในทุกสถานที่ที่มีความกระตือรือร้นนี้ ดังนั้นสร้างกลุ่มอาชีพต่างๆ แต่ให้ความสนใจกับการทำงานรับใช้ประเภทเดียวกันในลักษณะเดียวกันทุกหนแห่งในปีนี้ เมื่อดวงวิญญาณเหล่านั้นเห็นการรวมตัวกันในทุกหนแห่งพวกเขา

ก็จะรู้สึกกระตือรือร้นและมีโอกาสก้าวไปข้างหน้าเช่นกัน ทำแผนต่อไปและก้าวต่อไปในลักษณะนี้ ก่อนอื่นให้รับใช้อชีพเหล่านั้นในพื้นที่ของตัวเองและมีโปรแกรมของการชุมนุมเล็ก ๆ และเตรียมดวงวิญญาณพิเศษจากชุมนุมเล็กๆเหล่านั้นสำหรับการชุมนุมครั้งใหญ่ อย่างไรก็ตามศูนย์ทั้งหมดในบริเวณใกล้เคียงควรทำงานร่วมกันเนื่องจากบางแห่งไม่สามารถมาที่นี้ได้ และดังนั้นพวกเขาจึงควรได้รับประโยชน์จากโครงการที่เกิดขึ้น ดังนั้นก่อนอื่นใดให้มี "สเนห์-มิลาน sneh-milans" (การชุมนุมด้วยความรัก) ขนาดเล็ก จากนั้นจัดโปรแกรมของการรวมตัวกันของคนทั้งโซนและจากนั้นให้มีการรวมตัวครั้งใหญ่ในมรฐบัน แล้วพวกเขาจะมีประสบการณ์ก่อนขึ้นมรฐบัน อย่างไรก็ตามขอให้หัวข้อเดียวกันทั้งในต่างประเทศและที่นี่สำหรับอาชีพเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถมีหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอาชีพที่แตกต่างกันสองหรือสามอาชีพ หากหัวข้อกว้างกว่านั้นแล้วสองหรือสามอาชีพก็สามารถเข้าร่วมได้ ดังนั้นตอนนี้เตรียมตัวอย่างสามประเภทจากสาขาสาสนา, การเมือง และวิทยาศาสตร์ อังชะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดที่มีสิทธิ์ได้รับพรแห่งความบริสุทธิ์ ถึงดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ในสภาพที่มั่นคงอย่างสม่ำเสมอและผู้ที่มีชีวิตโยคอย่างสม่ำเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงในทุกขณะด้วยเพียงแต่ความคิดเดียว ถึงดวงวิญญาณที่มีความรักต่อโลกและผู้ที่เป็นผู้รับใช้ของโลก ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัปผาดา

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากการลื้มและการทำผิดพลาดโดยมีความตระหนักถึงรูปรวมและกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ
ลูกๆที่มีประสบการณ์ว่าตนเองได้อยู่รวมกับพ่อจะได้รับพรโดยอัตโนมัติ “ขอให้ลูกเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ!” เพราะไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดพวกเขาเฝ้าแต่ได้สัมผัสกับการพบปะ ไม่ว่าบางครั้งจะพยายามทำให้พวกเขาลื้มแค่ไหนพวกเขาก็ไม่มีวันลื้ม ลูกเช่นนี้ที่ไม่เคยลื้มพ่อเป็นลูกที่รักของพ่อและพวกเขาเป็นโยคีตลอดกาล เพราะสัญลักษณ์แห่งความรักคือการจดจำระลึกถึงอย่างเป็นธรรมชาติ มายาไม่สามารถเขย่าแม้แต่เล็บ (ส่วนเล็ก ๆ) ของความคิดของพวกเขาได้

คติพจน์: แทนที่จะแก้ตัวจงหาทางแก้ไขแล้วลูกจะประกาศสิทธิในการได้รับพร

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้พบพ่ออีกครั้งหลังจากที่เวลาผ่านไปอันยาวนาน ดังนั้นลูกจึงเป็นลูกที่รักอย่างยิ่งที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง
- คำถาม:** อะไรคือวิธีที่จะทำให้สภาพของลูกสม่ำเสมอ?
- คำตอบ:** จดจำเสมอว่าทุกวินาทีที่ผ่านไปคือละคร ที่เกิดขึ้นเช่นนั้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน การสรรเสริญและการประณาม ความเคารพและความไม่เคารพทั้งหมดในเวลานี้จะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้สภาพของลูกมั่นคงสม่ำเสมอ อย่าได้คิดถึงอดีต

โอมซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต พ่อทางจิตชื่ออะไร? ชีพบาบา ท่านคือพ่อของจิตวิญญาณทั้งหมด ชื่อของลูกๆ ทางจิตทั้งหมดคืออะไร? ดวงวิญญาณ ร่างกายได้รับชื่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดมีชื่อเดียวกัน ลูกๆ รู้เช่นกันว่ามีชุมนุมทางจิต (สัดซัง) อยู่มากมาย นี่คือมิตรแห่งสัจจะที่แท้จริงที่พ่อที่แท้จริงสอนราชาโยคะและพาเราไปสู่ยุคทอง ไม่สามารถมีชุมนุมทางจิตหรือโรงเรียนอื่นใดที่เป็นเช่นนั้นได้ มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ ทั้งวงจรโลกอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ลูกๆ เท่านั้นเป็นผู้ควบคุมวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เมื่อใดก็ตามที่ลูกอธิบายให้กับใครจงพาเขาไปอยู่ข้างหน้าภาพของวงจร: เวลาที่ลูกจะไปในทิศทางนี้ พ่อพูดกับผู้มีชีวิต: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ ลูกรู้ว่าลูกรับฟังสิ่งนี้ทุกวงจรและเวลานี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งนี้อีกครั้ง ลูกไม่ได้เก็บพ่อครูหรือครูทางร่างกายใดๆ ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าชีพบาบาที่ปราศจากร่างคือ พ่อ ครู และ guru พวกเขาไม่พูดเช่นนั้นในชุมนุมทางจิตอื่นๆ มีเพียงมธุปันเดียวเท่านั้นที่นั่น ผู้คนเหล่านั้นได้แสดงมธุปันในวรินดาวัน ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้สร้างสิ่งนั้นขึ้นมา ในความเป็นจริงนี่คือมธุปันในทางปฏิบัติ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกเคยใช้ชาติเกิดผ่านยุคทอง ยุคเงินและเวลานี้ลูกได้เข้ามาสู่ยุคบรรจบพบกันเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พ่อได้มาและเตือนเรา เวลาที่ลูกรู้ว่าใครใช้ 84 ชาติเกิดและใช้ชาติเกิดอย่างไร ผู้คนเพียงแค่พูดสิ่งนี้โดยไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่ออธิบายแก่ลูกๆ อย่างดีมาก มีดวงวิญญาณที่สะโตประธานในยุคทองและพวกเขาก็มีร่างกายที่สะโตประธานเช่นกัน ในเวลานี้ไม่ใช่ยุคทอง นี่คือยุคเหล็ก เราคือผู้เดียวที่เคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง จากนั้นเราก็ได้ใช้ชาติเกิดลงมาเรื่อยๆ จนกระทั่งเข้ามาสู่ยุคเหล็ก และแน่นอนว่าเราต้องวนไปรอบวงจรอีกครั้ง เวลาที่เราต้องกลับบ้าน ลูกคือ ลูกๆ ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้งในเวลานี้ ลูกๆ ที่จากหายไปเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ลูกมาและพบบาบาหลังจาก 5,000 ปี มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่านี่คือพ่อคนเดียวกันนี้ที่ได้มาและให้ความรู้ของวงจรโลกแก่ลูกเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว ท่านได้ทำให้ลูกเป็นผู้ควบคุมวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เวลาที่พ่อมาและพบกับเราอีกครั้งเพื่อที่จะให้สิทธิ์โดยกำเนิดของเราแก่เรา พ่อทำให้ลูกตระหนักรู้ถึงสิ่งนี้ที่นั่น การตระหนักรู้ของดวงวิญญาณและของ 84 ชาติเกิดรวมอยู่ในสิ่งนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเหมือนกับที่ท่านเคยอธิบายแก่ลูกเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เพื่อที่จะเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ เปลี่ยนผู้ที่ยากจนขึ้นแค้นให้กลายเป็นผู้ที่มีมงกุฏ ลูกเข้าใจว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่ไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดจะไม่ได้มาศึกษาเล่าเรียนที่นั่น บางคนก็จะเข้าใจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัว ไม่ใช่ทุกคนจะมาอยู่ที่นั่นได้ เพียงผู้ที่ต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีมากเท่านั้นที่จะมาที่นี่และมีความสุขขึ้น ผู้ที่กำลังจะได้รับสถานภาพที่ดีจะไม่ทำความเพียรพยายามมากนัก ความรู้นี้จะเป็นเช่นที่ว่าถึงแม้ลูกจะทำความเพียรพยายามเล็กน้อยเท่านั้นสิ่งนั้นก็จะไม่สูญเปล่า ดวงวิญญาณจะไปที่นั่นหลังจากมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ หากลูกทำความเพียรพยายามอย่างดีก็จะได้รับการลงโทษน้อยกว่า บาปไม่สามารถได้รับการปลดปล่อยได้โดยที่ไม่ได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง เตือนตนเองในสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ก่อนอื่นใดจงอธิบายให้กับผู้ที่ลูกพบว่าเขาควรพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายได้รับชื่อในภายหลัง ลูกสามารถเรียกใครบางคนด้วยชื่อทางร่างกายของเขาหรือเธอเท่านั้น ในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเรียกลูกๆ ว่าเป็นลูกๆ ทางจิต ลูกพูดว่าพ่อทางจิตได้มาแล้ว พ่อเรียกลูกๆ ว่า “ลูกทางจิต” ก่อนอื่นเป็นจิตวิญญาณแล้วจึงเป็นชื่อของลูก ลูกๆ ทางจิตเข้าใจสิ่งที่พ่อทางจิตกำลังอธิบายแก่ลูก สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าชีพบาบาอยู่ในพาหนะที่โชคดียุคนี้และกำลังสอนราชาโยคะที่ง่ายตายเดียวกันให้แก่เรา ไม่สามารถมีมนุษย์อื่นใดที่พ่อเข้ามาในเขาและสอนราชาโยคะได้ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันอันเป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น ไม่สามารถมีมนุษย์คนใดพูดเช่นนั้นหรืออธิบายในลักษณะนี้ ลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าคำสอนเหล่านี้ที่ไม่ได้ถูกให้โดยพ่อผู้นี้ ผู้ที่ไม่ได้รู้ว่ายุคเหล็กกำลังจะถึงจุดจบและยุคทองกำลังจะมาถึง ผู้ที่ไม่ได้มีครูทางร่างกายในเวลานี้ คนอื่นๆ พูดว่าผู้หนึ่งผู้หนึ่งคือกู

รของเขา ผู้หนึ่งผู้หนึ่งหลอมรวมเข้ากับธาตุแสง ทุกคนมีรูปร่าง ผู้ก่อตั้งศาสนาทุกคนคือผู้มีร่างกาย ใครก่อตั้งศาสนา? พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ตริมูติชีพบบาก่อตั้งศาสนาโดยผ่านบราห์มา ชื่อของร่างของผู้คือบราห์มา คริสเตียนพูดว่าพระคริสต์ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา อย่างไรก็ตามเขาคือผู้มีร่างกาย มีสัญลักษณ์ของเขาด้วย ลูกจะแสดงภาพอะไรของผู้ก่อตั้งศาสนา? ลูกแสดงสัญลักษณ์ของชีพบบาเท่านั้น บางคนก็แสดงสัญลักษณ์ขนาดใหญ่ของชีพบบา และคนอื่นก็ทำสัญลักษณ์ขนาดเล็ก อย่างไรก็ตามท่านเป็นเพียงจุด ท่านมีรูปและนามอย่างแน่นอน แต่ท่านละเอียดอ่อน ลูกไม่สามารถมองเห็นท่านด้วยดวงตาได้ ชีพบบาได้จากไปหลังจากที่ได้ให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกๆ เหตุนี้เองลูกจึงจดจำท่าน ชีพบบาพูดว่า: มานมานะบา! จดจำฉัน พ่อผู้เดียว! อย่าได้ประณามใคร! ลูกดวงวิญญาณไม่ควรเก็บผู้มีร่างกายไว้ในสติปัญญา นี่คือนิสัยที่ต้องเข้าใจอย่างชัดเจน ชีพบบากำลังสอนเรา เฝ้าแต่ย่ำสิ่งนี้อยู่เรื่อยๆ ตลอดทั้งวัน พระเจ้า ชีวาพูด: ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าใจอัลฟา หากลูกไม่ได้อธิบายอัลฟาอย่างเหมาะสมและเริ่มอธิบายเบต้า ฯลฯ แก่ผู้อื่น จะไม่มีสิ่งใดอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา บางคนก็พูดว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นลูกต้องในขณะที่คนอื่นพูดว่าพวกเขาต้องการเวลาที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ บางคนพูดว่าพวกเขาจะลองคิดดู ผู้คนมากมายหลายประเภทมา สิ่งเหล่านี้คือสิ่งใหม่ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวาได้แจ้งที่นี้ และสอนดวงวิญญาณ จากนั้นความคิดก็เกิดขึ้น: เราจะทำอะไรเพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้? ชีวาเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณที่ไม่ได้มีร่างกายจะถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้อย่างไร? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้แน่นอน ดังนั้นท่านต้องพูดความรู้ในบางเวลา เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุใดพวกเขาจึงเรียกท่านเช่นนั้น? เมื่อใครบางคนศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์อย่างมาก เขาก็เรียกได้ว่าเป็นนักปราชญ์ของสิ่งที่อ่านเหล่านั้น พ่อเรียกว่าเป็นผู้ทรงพลังอำนาจมหาสมุทรแห่งความรู้แน่นอนว่าท่านมาที่นี้แล้วก็จากไป ก่อนอื่นใดลูกควรถามผู้คนว่าเวลานี้คือยุคเหล็กหรือยุคทอง โลกนี้คือโลกเก่าหรือโลกใหม่? เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า หากลัทธิและนารายณ์อยู่ที่นี้ นี่ก็จะเป็นอาณาจักรของพวกเขา ไม่ใช่โลกเก่าและจะไม่มีความยากจนใดๆ เวลานี้มีเพียงสัญลักษณ์ของพวกเขาเท่านั้นที่ปรากฏ หุ่นจำลองของพวกเขาถูกแสดงไว้ภายในวัด มิฉะนั้นถ้าพวกเขาเคยอยู่ที่นี้ ราชวังและสวนของพวกเขาจะใหญ่โตมาก พวกเขาไม่ได้เพียงแค่มีสัตว์อยู่ในวัด บ้านของประธานาธิบดีก็ใหญ่โตมาก เหล่าเทพนั้นอยู่ในพระราชวังใหญ่ พวกเขามีที่ดินมากมาย ไม่มีเรื่องของความกลัวที่นั่น ที่นั่นมีดอกไม้ทุกหนแห่งอยู่เสมอ ไม่มีหนามที่นั่น นั่นคือสวน ที่นั่นพวกเขาจะไม่เผาไม้ ฯลฯ วันที่เกิดจากการเผาไม้ทำให้รู้สึกอึดอัด ที่นั่นเราอาศัยอยู่ในบริเวณเล็กๆ ภายหลังการขยายตัวเกิดขึ้น จะมีสวนที่ดีมากเต็มไปด้วยกลิ่นหอมทุกหนแห่ง จะไม่มีป่าใดๆที่นั่น แม้ว่าลูกจะไม่สามารถมองเห็น แต่เวลานี้ลูกก็สามารถรู้สึกได้ ลูกเห็นพระราชวังขนาดใหญ่ ฯลฯ อยู่ในฉนวน แต่ลูกไม่สามารถสร้างสิ่งเหล่านั้นได้ที่นี้ ลูกมีนิมิตของสิ่งเหล่านั้นแล้วมันก็หายไป ลูกเคยมีนิมิตใช่ไหม? จะมีราชา เจ้าชายและเจ้าหญิง สวรรค์จะสวยงามมากเช่นเดียวกับไมซอร์ ที่นั่นสวยงามมาก ที่นั่นจะมีอากาศดีมาก จะมีน้ำตกหลายแห่ง ดวงวิญญาณคิดที่จะทำสิ่งที่ดีมากเพราะเขาจะลึกลงถึงสวรรค์ ลูกๆตระหนักดีว่าจะมีอะไรอยู่ที่นั่นและลูกจะอาศัยอยู่ที่ไหน ลูกมีสำนึกนี้ในเวลานี้ มองดูสัญลักษณ์และดูว่าลูกนี้โชคดีเพียงใด! ไม่มีสิ่งใดของความทุกข์ที่นั่น เราเคยอยู่ในสวรรค์และเวลานี้ได้ลงมา เวลานี้เราต้องกลับไปสวรรค์อีกครั้ง เราจะสามารถไปที่นั่นได้อย่างไร? ลูกจะแขวนอยู่กับปลายเชือกแล้วไปที่นั่นหรือ? เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ พ่อได้เตือนลูกแล้วว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพในเวลานี้และกำลังทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ผู้คนมากมายได้นิมิตขณะกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะไม่เคยเห็นบาบา แต่ดูสิว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นร้ายร้ายอย่างไร! ดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้บ้านของเขามากขึ้น ลูกเข้าใจว่าบาบามาแล้วเพื่อให้ความรู้และตกแต่งประดับประดาลูกๆ วันหนึ่งจะมีการตีพิมพ์สิ่งนี้ลงในหนังสือพิมพ์ เวลานี้คำยกย่องและคำประณาม ความเคารพและความไม่เคารพ ทั้งหมดจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าสิ่งเดียวกันเคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ด้วย ลูกต้องไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในวินาทีที่แล้ว ได้มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกันในวิธีการเดียวกันกับวงจรที่แล้ว ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ว่าความปั่นป่วนใดก็ตามที่เกิดขึ้นก็จะเกิดขึ้น อย่างน้อยที่สุดชื่อของลูกก็กลายเป็นที่รู้จัก ลูกตอบรับกับพวกเขา บางคนก็ศึกษาเล่าเรียน และผู้อื่นก็ไม่ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาไม่มีเวลา พวกเขายังคงต้องแะอยู่ในงานอื่นๆ เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่โต ละครก็ยังคงเดินต่อไปในขณะที่วงจรก็ยังคงหมุนต่อไป ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในวินาทีนี้จะเกิดขึ้นซ้ำอีกครั้งหลังจาก 5,000 ปี ลูกคิดถึงสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในหนึ่งวินาทีหลังจากสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นไปแล้ว ความผิดพลาดใดๆที่เกิดขึ้นนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ความผิดพลาดเดียวกันนี้ที่เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกันและเวลานี้ก็กลายเป็นอดีตไปแล้ว และแล้วลูกก็บอกตัวเองว่าลูกจะไม่ทำสิ่งนั้นอีกในอนาคต และลูกก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามต่อไป ลูกเคยบอกแล้วว่าในการทำผิดพลาดกันซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี สำนึกของลูกจะกีดกร่อนหากลูกทำการกระทำที่ผิดๆ พ่อบอกลูกถึงสิ่งที่ลูกต้องไม่ทำเพราะสิ่งนั้นจะสร้างความทุกข์ให้แก่ใครบางคน ได้มีการห้ามลูกไม่ให้ทำเช่นนั้น พ่อบอกลูกว่าลูกต้องไม่ทำ

เช่นนั้น หากลูกนำเอาของบางสิ่งไปโดยไม่ขอ นั่นก็เรียกว่าขโมย อย่าได้มีการกระทำเช่นนั้น! อย่ามีคำพูดที่ขมขื่น! ดูซิว่า โลกทุกวันนี้เป็นเช่นไร! หากใครบางคนนั้นโกรธกับคนรับใช้ของเขา เขาก็สร้างความเป็นศัตรู ที่นั่นสิ่งใดและเกาะอยู่ด้วยกันเหมือนน้ำมันและน้ำตาล มีน้ำเกลือและน้ำมันกับน้ำตาล ในยุคทองดวงวิญญานทั้งหมดอยู่ด้วยกันเหมือนกับน้ำมันและน้ำตาล ในขณะที่อาณาจักรของราวันนี้ทุกคนอยู่ด้วยกันเหมือนกับน้ำเกลือ แม้แต่พ่อและลูกชายก็ยังเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ตัณหาราคะคือ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้คนใช้ดาบของตัณหาราคะและเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่กัน ทั้งโลกนี้เป็นเหมือนกับน้ำเกลือในขณะที่โลกยุคทองเป็นเหมือนกับน้ำมันและน้ำตาล โลกนั้นจะรู้อะไรเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? ผู้คนพูดว่าสวรรค์มีอายุหลายพันปี ดังนั้นจึงไม่มีสิ่งใดเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาได้ สิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของผู้ที่เคยเป็นเทพเท่านั้น ลูกรู้ว่าเทพเหล่านั้นเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดจะมาอีกครั้งเพื่อศึกษาเล่าเรียนและจะกลายเป็นดอกไม้จากหนาม นี่คือ มหาวิทยาลัยเดียวเท่านั้นของพ่อและสาขาก็ปรากฏขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อพระเจ้ามา ลูกก็กลายเป็นผู้ช่วยของท่านเพื่อก่อตั้งอาณาจักร ลูกเข้าใจว่าลูกคือผู้ช่วยของพระเจ้า ผู้คนเหล่านั้นทำงานรับใช้ทางร่างกายในขณะที่ลูกทำงานรับใช้ทางจิต บาบากำลังสอนเราดวงวิญญานถึงงานรับใช้ทางจิต เพราะผู้เป็นจิต (ดวงวิญญาน) นั้นได้กลับมาตามโบราณ บาบากำลังทำให้ลูกสะโตประธานอีกครั้ง บาบาสอนว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แล้วบาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือไฟของโยคะ โยคะโบราณของบาร์ตได้รับการจดจำ มีโยคะปลอมหลายประเภท เหตุนี้เองบาบจึงพูดว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะเรียกสิ่งนี้ว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ด้วยการจดจำชีพบบาบ ลูกจะไปสู่ดินแดนของชีวา นั่นคือดินแดนของชีวา อีกหนึ่งนั่นคือดินแดนของวิชฌ นั่นคือดินแดนของราวัน หลังจากดินแดนของวิชฌก็จะเป็นดินแดนของราม หลังจากสุริยวงศ์ก็จะมีจันทราวาส์ นั่นเป็นเรื่องธรรมดา ยุคทองและยุคเงินคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร และอีกครั้งหนึ่งของวงจรก็จะมียุคทองแดงและยุคเหล็ก เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อะไร ผู้ที่ซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมากก็จะอธิบายกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล หากพวกเขาเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญา ละครทั้งหมดก็จะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาเช่นกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาเฝ้าแต่จดจำร่างกายยุคเหล็กและความสัมพันธ์ทางกาย พ่อพูดว่า: ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคน ผู้ที่สอนราชาโยคะคือผู้เดียวเท่านั้น เหตุนี้เองบาบจึงได้อธิบายว่าเพราะการเกิดของชีพบบาบเท่านั้นที่ทั้งโลกนั้นเปลี่ยนแปลง เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้ที่เป็นบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้างอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำการกระทำใดๆ ที่จะทำให้ผู้อื่นมีความทุกข์ อย่าได้มีคำพูดที่ขมขื่น จงอยู่เหมือนกับน้ำมันและน้ำตาลเป็นอย่างมาก
2. อย่าได้ประณามผู้มีร่างกายใดๆ เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบบาบกำลังสอนลูก สรรเสริญผู้เดียวเท่านั้น จงเป็นผู้ช่วยทางจิต

พร: ขอให้ลูกซึมซับคุณธรรมของพ่อในขณะที่มองเห็นคุณธรรมของทุกคนและกลายเป็นตัวของคุณธรรมในยุคบรรจบพบกันลูกๆ ที่สวมพวงมาลัยแห่งคุณธรรมจะเข้าไปสู่ลูกประจำแห่งชัยชนะ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องกลายเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และในขณะที่มองเห็นคุณธรรมของทุกคน ลูกเองก็ซึมซับคุณธรรมของพ่อ ขอให้พวงมาลัยแห่งคุณธรรมนี้อยู่รอบคอของทุกคน มากเท่าที่พวกเขาซึมซับคุณธรรมของพ่อ พวกเขาก็จะมีพวงมาลัยขนาดใหญ่รอบคอของพวกเขาตามนั้น ด้วยการหมุนลูกปัดของสร้อยประจำแห่งคุณธรรมตัวลูกเองจะกลายเป็นตัวของคุณธรรม เพื่อเป็นอนุสรณ์ในสิ่งนี้ จึงมีการแสดงพวงมาลัยรอบคอของเทพและซัคติ (เทพเจ้า)

คติพจน์: สภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางคือบัลลังก์สำหรับการตัดสินใจที่ต้อง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน, รู้จักพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำอย่างที่ท่านเป็นและท่านเป็นอย่างไร และจดจำระลึกถึงท่าน สำหรับสิ่งนี้ทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกล
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงเรียกว่าเป็นเจ้าแห่งคนจน?
- คำตอบ:** เพราะในเวลานี้เมื่อทั้งโลกยากจนและไม่มีความสุข พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะเมตตาใครสักคนด้วยการให้อาหารและเสื้อผ้าแก่เขา พวกเขาไม่ได้กลับมารำรวยจากสิ่งนั้น ไม่ใช่ด้วยการให้เงินกับชาวพื้นเมืองที่พ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นเจ้าแห่งคนจน พ่อทำให้ดวงวิญญาณที่ยากจนนั้นคือดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์และที่ไม่มีความรู้ให้กลับมาบริสุทธิ์โดยการให้ความรู้แก่พวกเขา
- เพลง:** นี่คือการดูแลที่จะลิ้มโลก!

โอม ซานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ลูกรู้ว่าเพลงนี้ถูกแต่งขึ้นมาโดยผู้คนทางโลก คำพูดในเพลงนั้นดีมาก เราต้องลิ้มโลกก่อนนี้ ก่อนหน้านี้เราไม่เข้าใจสิ่งนี้ มนุษย์ในยุคเหล็กไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องลิ้มยุคเหล็กถ้าพวกเขาต้องการที่จะไปสู่โลกใหม่อย่างแน่นอน แม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาต้องการจากโลกเก่า พวกเขาก็ตกติดอยู่ในเวลาเหลืออยู่อีกมากมาย พวกเขาเข้าใจว่าสิ่งใหม่จะกลับมาเก่าอย่างแน่นอน แต่ด้วยการให้ช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน พวกเขาก็ตกติดสิ่งนี้ไป เวลานี้ลูกได้รับการให้ตระหนักรู้ว่าเมื่อโลกใหม่ได้รับการก่อตั้ง โลกเก่าก็ต้องถูกลืม จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการลิ้มโลกนี้? เราจะจากร่างกายของเราและไปสู่โลกใหม่ อย่างไรก็ตามในหนทางของความไม่รู้ ความสนใจของผู้คนไม่ได้ถูกดึงดูดไปที่ความหมายของสิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครสามารถอธิบายให้ลูกเข้าใจได้ในแบบที่พ่อทำ เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้; ลูกๆ ก็รู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อนั้นธรรมดามาก แม้แต่ลูกที่ดีและพิเศษมากก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้อย่างเต็มที่ พวกเขาลืมไปว่าชีพบาบาเข้ามาในผู้นี้ เมื่อได้รับคำแนะนำและแนวทางพวกเขาก็ไม่เข้าใจว่านั่นเป็นคำแนะนำและแนวทางของชีพบาบา รวากับว่าพวกเขาลืมชีพบาบาตลอดทั้งวัน เนื่องจากความไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ พวกเขาจึงไม่ทำงาน มายาไม่ปล่อยให้พวกเขาจดจำ ไม่มีการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง ลูกจะมีสภาพนั้นในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน ยังไม่มีใครที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้ในเวลานี้ ลูกต้องการสติปัญญาที่กว้างไกลเพื่อที่จะรู้จักพ่ออย่างที่ท่านเป็นและท่านเป็นอย่างไร บางคนถามลูกว่า: บัพดาตาสวมเสื้อผ้าที่อบอุ่นหรือไม่? ลูกตอบว่า: ท่านทั้งสองกำลังสวมเสื้อผ้านั้นอยู่ ชีพบาบาจะบอกว่า: พ่อไม่จำเป็นต้องสวมเสื้อผ้าที่อบอุ่น พ่อไม่ได้รู้สึกถึงความหนาวเย็น อย่างไรก็ตามผู้ที่พ่อได้เข้ามานั้นรู้สึกหนาว พ่อไม่ได้รู้สึกหิวหรือกระหาย พ่อมีภูมิคุ้มกันต่อสิ่งนั้นทั้งหมด พ่อมีภูมิคุ้มกันจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด แม้ในขณะที่กำลังทำงานรับใช้ พ่อไม่กินหรือดื่ม มีผู้รู้คนหนึ่งที่เคยพูดว่าเขาไม่หรือดื่ม; เขาสวมลักษณะท่าทางที่ปลอมผู้คนมากมายได้รับชื่อที่เป็นของเทพ ไม่มีใครกลายเป็นเทพในศาสนาอื่นใดๆ ที่นี้มีวัดมากมาย ทุกหนทุกแห่งพวกเขาเชื่อในชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น สติปัญญายังคงบอกว่าสามารถมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น มาจากพ่อของลูกที่ลูกได้รับมรดก สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเป็นในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดนี้ที่ลูกได้รับมรดกจากบาบา เมื่อเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดคงอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนี้เป็นที่เข้าใจในบรรดาลูกเช่นกันตามลำดับกันไป ผู้ที่คิดเกี่ยวกับความรู้อยู่ตลอดเวลาจะสามารถพูดความรู้ได้โดยอัตโนมัติ ลูกกำลังจะกลายเป็นรูปและบาซัน (เป็นตัวของโยคะและประพรมความรู้) โดยผ่านบาบา ลูกคือรูปและบาซัน ไม่มีใครในโลกที่สามารถพูดว่าพวกเขาคือรูปและบาซัน เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและจะเรียนต่อไปจนถึงเวลาสุดท้ายตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ชีพบาบาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกรู้สึกถึงสิ่งนี้ในหัวใจของลูก ลูกจะไม่รู้สึกอยู่ในหัวใจของลูกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกเข้าใจว่าพ่อจะมาอีกครั้งในเวลานี้เท่านั้นและไม่จำเป็นสำหรับท่านที่จะมาอีกครั้งในเวลาอื่นใด ไม่มีความจำเป็นใดๆ สำหรับท่านที่จะมาในระหว่างยุคทองและยุคเงิน หรือระหว่างยุคทองแดงและยุคเหล็ก ท่านมาในจุดที่บรรจบพบกันของวงจร พ่อคือเจ้าแห่งคนจน นั่นคือท่านเป็นพ่อของทั้งโลกนี้ที่ยากจนและทุกข์ทรมาน มีอะไรอยู่ในหัวใจของท่าน? พ่อคือพระเจ้าแห่งคนจน; ความทุกข์และความยากจนทั้งหมดของทุกคนควรจะจบสิ้นลง ความทุกข์และความยากจนไม่สามารถลดลงได้นอกจากด้วยความรู้นี้ ไม่มีใครสามารถกลับมารำรวยได้เพียงแค่นี้ได้รับเสื้อผ้าและอาหาร บางทีเมื่อเห็นคนยากจน พ่อรู้สึกอยากจะทำให้เสื้อผ้าแก่พวกเขา เพราะพ่อจำได้ว่าพ่อเป็นพระเจ้าแห่งคนจน อย่างไรก็ตามในเวลาเดียวกันพ่อก็เข้าใจด้วยว่าพ่อไม่เพียงแต่เป็นพระเจ้าแห่งคนจนสำหรับพวกเขาเท่านั้น; พ่อคือเจ้าแห่งคนจนที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้ แม้ว่า

พอจะเป็นเจ้าแห่งคนจน พอจะให้เงินได้อย่างไร? มีผู้คนมากมายในโลกนี้ที่สามารถให้เงิน พวกเขารวบรวมเงินจากกองทุนจำนวนมากซึ่งนำไปบริจาคให้แก่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า พวกเขาว่าการเป็นเด็กกำพร้าหมายถึงการเป็นใครบางคนที่ไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย เด็กกำพร้าหมายถึงใครบางคนที่ยากจน ลูกก็ไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้าด้วยเช่นกัน, นั่นคือลูกไม่มีพ่อ ลูกเคยยากจนเพราะลูกไม่มีความรู้ ผู้คนที่ไม่ได้เป็นรูปและบาชานนั้นยากจนและ “อนาล”(เด็กกำพร้าไม่มีอะไรเลย) ผู้ที่เป็นรูปและบาชานคือ“สนาล”(ผู้ที่ครอบครองทุกสิ่ง) ผู้ที่มั่งคั่งคือ“สนาล” ผู้ที่ยากจนคือ “อนาล” สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทุกคนนั้นยากจนและเราต้องให้อะไรบางอย่างแก่พวกเขา เพราะพ่อคือเจ้าแห่งคนจน, ท่านพูดว่า: ให้สิ่งที่พวกเขาสามารถกลับมาพึ่งพิงได้ตลอดไป มิฉะนั้นการให้เสื้อผ้า ฯลฯ เป็นเรื่องธรรมดา ทำไมเราต้องข้องแวะในสิ่งนี้? เราควรเปลี่ยนพวกเขาจากเด็กกำพร้าเป็นผู้มั่งคั่ง แม้ว่าบางคนจะเป็นมหาเศรษฐี แต่ทั้งหมดนี้เป็นเพียงชั่วคราว นี่คือโลกของเด็กกำพร้า ถึงแม้จะมีคนรวย แต่ทั้งหมดนั้นก็ชั่วคราว ที่นั่นพวกเขาเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายเสมอ ที่นั่นไม่มีใครสำนึกผิดและเสียใจกับการกระทำของพวกเขา ที่นั่นมีคนยากจนมากมาย ผู้คนที่มั่งคั่งมีความซาบซึ้งและคิดว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์ อย่างไรก็ตามลูกรู้ว่าไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าในเวลาที่ไม่มียุคสมัยใดที่“สนาล”(คนที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย); ทั้งหมดเป็นเด็กกำพร้า เงินทุกอย่างจะกลายเป็นฝุ่น มนุษย์คิดว่าพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติมากมายถึงขนาดที่เหลนของพวกเขาจะสามารถใช้ประโยชน์ได้ซึ่งจะอยู่ต่อไปชั่วลูกชั่วหลานแต่มันจะไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งหมดจะถูกทำลาย ด้วยเหตุนี้เองที่ลูกควรมีการวางแผนในทั้งโลกเก่านี้ ลูกรู้ว่าโลกใหม่เรียกว่าสวรรค์และโลกเก่าเรียกว่านรก บาบากำลังทำให้เรามั่งคั่งสำหรับโลกใหม่ โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย พ่อกำลังทำให้เรามั่งคั่งอย่างยิ่ง ลักษณะและนารายณ์นี้กลับมามั่งคั่งมากมายได้อย่างไร? พวกเขาต่อสู้เพื่อสิ่งนั้นหรือพวกเขาได้รับมรดกมาจากใครบางคนที่ร่ำรวยมั่งคั่ง? พวกเขาได้รับบัลลังก์ในลักษณะที่ราชาอื่นได้รับบัลลังก์หรือไม่? หรือพวกเขาได้รับความมั่งคั่งนี้บนพื้นฐานของการกระทำของพวกเขา? วิธีการที่พ่อสอนเราเกี่ยวกับการกระทำนั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร คำว่า “การกระทำ”, “การกระทำที่เป็นกลาง” และ “การกระทำที่เป็นบาป” นั้นชัดเจนอย่างสมบูรณ์ บางคำในคัมภีร์ก็ถูกต้อง แต่เหมือนเกลือกหนึ่งหยิบมือในถุงกระสอบ ที่นั่นมีมนุษย์หลายล้านคน ในขณะที่ที่นั่นมีเพียง 900,000 คน มันไม่ถึงแม้กระทั่งหนึ่งในสี่ของเปอร์เซ็นต์ สิ่งนี้เรียกว่าเกลือกหนึ่งหยิบมือในถุงกระสอบ ทั้งโลกจะถูกทำลาย มีเพียงน้อยนิดที่หลงเหลืออยู่ในยุคบรรจบพบกัน บางคนก็จากร่างไปก่อน; แล้วจากนั้นพวกเขาก็จะได้รับรางวัลอื่นๆ เช่นที่ซิสเตอร์มุกลินี่นั้นเป็นคนดีมาก ดังนั้นเธอต้องไปเกิดในบ้านที่ดี พวกเขาเกิดตามลำดับกันไปมีความสุข พวกเขาต้องประสบกับความทุกข์และความทุกข์เล็กน้อยเช่นกัน ไม่มีใครสามารถมาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม พวกเขาจะถือกำเนิดในบ้านที่มีความสุขมาก อย่าได้คิดว่าที่นั่นมีครอบครัวที่มีความสุข ที่นั่นมีครอบครัวที่ดีมากมาย อย่าได้ถามเลย! บาบาก็ได้เห็นบางครอบครัวมาบ้าง ลูกสนใจทุกคนอยู่ด้วยกันอย่างมีความสงบและเป็นหนึ่งเดียวกันและทำความเลื่อมใสศรัทธาและอ่านก็ตะด้วยกัน บาบากล่าวว่า: ลูกทุกคนอยู่ด้วยกันและไม่รบรากันใช่ไหม? พวกเขาตอบว่า: เราอยู่ในสวรรค์, เราทั้งหมดอยู่ด้วยกันและอยู่อย่างสงบและไม่เคยทะเลาะกัน พวกเขาบอกว่าเหมือนอยู่บนสวรรค์ นั่นหมายความว่าสวรรค์เคยอยู่ที่นั่นแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองสวรรค์จึงได้รับการอ้างถึงในลักษณะนี้ อย่างไรก็ตามมีหลายคนที่นี่ที่ไม่มีลักษณะของการเป็นเหมือนผู้ที่อยู่อาศัยในสวรรค์ สาวใช้และคนใช้ต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินคือผู้ที่เข้ามาในอาณาจักรเทพ แต่ตามลำดับกันไป บางคนอ่อนหวานมากและรักทุกคนมาก พวกเขาไม่เคยโกรธใคร ด้วยการมีความโกรธ ลูกก็ประสบกับความทุกข์ ผู้ที่ก่อให้เกิดความทุกข์แก่ผู้อื่นด้วยความคิด, คำพูดและการกระทำนั้นเรียกว่าดวงวิญญาณที่มีความทุกข์ มีคำกล่าว: ดวงวิญญาณบุญและดวงวิญญาณบาป พวกเขาใช้ชื่อของร่างกายหรือไม่? ในความเป็นจริงมันเป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นสิ่งนั้น ไม่ใช่ดวงวิญญาณบาปทั้งหมดจะเป็นเช่นเดียวกัน ดวงวิญญาณบุญก็ไม่ได้เป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา นักเรียนเอาก็เข้าใจว่าบุคลิกและสภาพจิตของพวกเขาเป็นอย่างไร และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างไร เราพูดอย่างไรเพราะอ่อนหวานกับทุกคนไหม? ถึงแม้ว่าจะมีคนพูดอะไรบางอย่าง ฉันก็ตอบกลับไปแบบที่ไม่ดีหรือไม่? ลูกบางคนบอกบาบว่าพวกเขาโกรธลูกของเขา บาบาสอบว่ามากเท่าที่จะเป็นไปได้ให้รับมือกับทุกสถานการณ์ด้วยความรัก เด็กบางคนก็ก่อปัญหามากมาย ลูกต้องเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องการที่จะเป็นเหมือนลักษณะและนารายณ์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สูงมาก! ผู้ที่กำลังสอนลูกก็สูงสุดเช่นกัน พวกเขาร้องสรรเสริญศรัทธาคุณลักษณะอย่างมากกว่าเขานั้นเต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมและ 16 องค์เต็ม เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าเรากำลังจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น เรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงของลูกคือเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา เรื่องราวของความเป็นอมตะคือการไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ไม่มีชั้นยศใดๆ ใดๆ ที่ตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้หรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ เราจะเรียกใครว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์? ไม่มีใครที่สามารถเป็นดวงวิญญาณบุญได้ พ่ออธิบายว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ศรัทธาคุณลักษณะคืออันดับ

หนึ่ง เขาไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า เพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเดียวเท่านั้นที่เป็นอิสระจากการเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ มีการร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่า บราห์มา, วิษณุ และชังการ์ เรียกว่าเทพ และชื่อว่าเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นชีวาอยู่เหนือทุกคน ท่านคือพ่อของทุกคน มรดกได้รับจากพ่อ ด้วยการพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันลูกก็ไม่สามารถรับมรดกได้ พ่อคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นท่านจะให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูกอย่างแน่นอน ลักษณะและนารายณ์คืออันดับหนึ่ง พวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพนั้นด้วยการศึกษานี้ เหตุใดโยคะโบราณของบาร์ตจึงไม่โด่งดัง ในเมื่อด้วยสิ่งนี้ที่มนุษย์กลายเป็นนายของโลก? สิ่งนี้เรียกว่าโยคะที่ง่ายตายและความรู้ที่ง่ายตาย มันง่ายมากอย่างแท้จริง ด้วยการทำความเข้าใจพยายามเพียงหนึ่งชาติเกิด ลูกก็จะได้รับอย่างมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยล้มลุกคลุกคลานชาติแล้วชาติเล่าและลูกก็ไม่ได้รับอะไรเลย ที่นี้ลูกได้รับมากมายในชาติเกิดเดี่ยวนี้อะไรเองจึงเรียกว่าง่ายตาย มีคำกล่าวหาว่า: “การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที” ปัจจุบันพวกเขาประดิษฐ์สิ่งที่น่าทึ่ง เป็นความมหัศจรรย์ของวิทยาศาสตร์ ดูซิว่าความมหัศจรรย์ของวิทยาศาสตร์คืออะไร ลูกสามารถมองเห็นสิ่งต่างๆมากมาย ในขณะที่ที่นี้ไม่มีอะไรเลย ลูกเพียงแค่นั่งอย่างเงียบๆในความสงบ แล้วลูกก็ไปทำงานด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามในขณะที่ทำงานด้วยมือของลูก หัวใจของลูกอยู่กับผู้เป็นที่รักของลูก คู่รักและผู้เป็นที่รักได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน พวกเขาถูกดึงดูดด้วยไบหน้ของกันและกัน ไม่มีเรื่องของกิเลสที่นั่น ไม่ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ที่ไหนพวกเขาก็จำกันและกันได้ แม้แต่ในขณะที่กินจากราติ พวกเขาก็ยังมองเห็นอีกคนหนึ่งอยู่เบื้องหน้าของเขา ในเวลาสุดท้ายสภาพของลูกจะเป็นเช่นนั้น ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพ่อเท่านั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟ

ดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นรูปและบาฮานและพูดคำพูดที่ทำให้ความสุขอย่างต่อเนื่อง อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่น คิดเกี่ยวกับความรู้และให้เพชรพลอยของความรู้ออกมาจากปากของลูกเท่านั้น
2. เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น ปฏิสัมพันธ์กับทุกคนด้วยความรักและอย่าได้โกรธเคือง ทำงานรับใช้เพื่อทำให้เด็กกำพร้ากลายเป็นผู้ที่เป็่นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย

พร: ขอให้ลูกเป็นกลายเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และประกาศสิทธิ์ในสมญาของ “ผู้ศักดิ์สิทธิ์ his holiness” โดยการจับสั้นชื่อและร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด เช่นที่หงส์ไม่เคยเก็บก้อนหิน แต่เลือกเก็บแต่เพชรพลอย ในทำนองเดียวกันหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่เคยดูดซับข้อบกพร่องใดๆ นั่นคือหินใดๆ พวกเขาแยกสิ่งที่ไร้ประโยชน์ออกจากสิ่งที่มีพลังและละทิ้งสิ่งที่ไร้ประโยชน์และรับเอาสิ่งที่มีพลังมาใช้ หงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์เช่นนั้นเป็นดวงวิญญาณที่สะอาดและบริสุทธิ์ อาหารและความสัมพันธ์ของพวกเขาบริสุทธิ์ เมื่อชื่อและร่องรอยของความไม่สะอาดนั้นคือความไม่บริสุทธิ์จับสั้นแล้วลูกก็จะได้รับสมญา “his holiness” ในอนาคต และดังนั้นอย่าได้ดูดซับข้อบกพร่องของใครแม้ว่าจะโดยไม่ได้ตั้งใจ

คติพจน์: ผู้สละละทิ้งที่สมบูรณ์คือผู้ที่สละละทิ้งลูกหลานของธรรมชาติเก่าและชั้นสการ์เก่าทั้งหมด

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความคิดที่ลูกมีต่องานรับใช้ของพระเจ้านั้นเรียกว่าความคิดที่บริสุทธิ์ แล้วลูกจะเป็นอิสระจากความคิดอื่นๆพวกเขาไม่ไร้ประโยชน์
- คำถาม:** คำถาม: เพื่อที่จะปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป ลูกควรเป็นอิสระจากการดึงดูดจากอะไร แม้ในขณะที่กำลังปฏิบัติหน้าที่ของลูก?
- คำตอบ:** ลูกอาจจะรับใช้เพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกได้ แต่ทำสิ่งนั้นด้วยสายตาทางจิตของพระเจ้า ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นกับพวกเขา หากลูกมีความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ใดๆบนพื้นฐานของกิเลส แล้วการกระทำที่ลูกทำจะกลายเป็นบาป ดังนั้นเป็นอิสระจากแรงดึงดูดใด ๆ และปฏิบัติหน้าที่ของลูก จงเพียรพยายามให้มากที่สุดที่เป็นไปได้ที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอมซานติวันนี้ปรัชญาของความคิด ความคิดที่เป็นบาปและการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา นั่นคือปรัชญาของกรรมกรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปได้มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้ว ในขณะที่ลูกอยู่ที่นี้(ในโลกนี้)ลูกจะมีความคิดแน่นอน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถอยู่ได้โดยไม่มีความคิดแม้ชั่วขณะเดียว ลูกมีความคิดที่นี้และในยุคทองด้วยเช่นกันและในหนทางของความไม่รู้เช่นกัน แต่เมื่อลูกเข้ามาสู่หนทางของความรู้ ความคิดไม่ควรเป็นเพียงความคิดธรรมดาเพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า ดังนั้นความคิดที่ลูกมีต่อยังจะจึงไม่ได้เป็นเพียงแค่ว่าความคิด มันคือการเป็น“นิรสังกัลป์”(เป็นอิสระจากความคิด) อย่างไรก็ตามความคิดที่ไร้ประโยชน์ที่ลูกมีนั้นคือความคิดใดๆที่ลูกมีเกี่ยวกับโลกยุคเหล็กและเพื่อนฝูงญาติมิตรของยุคเหล็กกล่าวได้ว่าเป็นบาป เพราะด้วยความคิดเหล่านั้นที่มีการทำบาปและลูกได้รับความทุกข์จากสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีความคิดเกี่ยวกับยังกะและงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกก็จะได้รับการกล่าวขานว่าเป็น“นิรสังกัลป์”(อิสระจากความคิด) ลูกอาจมีความคิดที่บริสุทธิ์ของงานรับใช้ ดูสิบบากำลังนั่งดูแลลูกอยู่ที่นี้ พ่อแม่มีความคิดที่จะปรนนิบัติรับใช้ลูกๆของพวกเขาอย่างแน่นอน แต่ความคิดเหล่านั้นไม่ใช่ความคิดที่จะกระทำบาป อย่างไรก็ตามหากใครบางคนมีความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์บนพื้นฐานของกิเลสแล้วสิ่งนั้นจะสะสมบาปอย่างแน่นอน บาบอบอ ลูกๆว่า: ลูกอาจรับใช้เพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกได้ แต่ให้ทำเช่นนั้นด้วยสายตาของพระเจ้าทางจิต ไม่ควรมีสายใยของความผูกพันยึดมั่น ลูกควรทำหน้าที่ของลูกในขณะที่เป็นอิสระแรงดึงดูดใดๆ อย่างไรก็ตามหากบางคนที่นี่ไม่สามารถตัดความสัมพันธ์ทางกรรมออกไปได้ พวกเขาไม่ควรที่จะละทิ้งพระเจ้า หากลูกจับมือของท่านไว้เสมอ ลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพอย่างใดอย่างหนึ่ง ลูกแต่ละคนรู้ว่าลูกมีกิเลสอะไรในตัวลูก หากใครบางคนมีกิเลสแม้แต่ตัวเดียวคนนั้นมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างแน่นอน ผู้ที่ไม่มีกิเลสจะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ หากใครบางคนมีกิเลสใดๆจะต้องถูกลงโทษอย่างแน่นอนในขณะที่ผู้ที่ปราศจากกิเลสจะได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ยกตัวอย่างเช่นมีลูกบางคนที่ไม่มีความหยาบคาย ความโกรธ ความละโมภหรือความผูกพันยึดมั่น พวกเขาสามารถทำงานรับใช้ได้ดีมาก สภาพของพวกเขาเต็มไปด้วยโยคะและความรู้อย่างมาก ลูกๆทุกคนจะโหวตให้คนนั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อรู้ ลูกๆก็รู้เช่นกันที่ทุกคนจะพูดว่า“คนที่ดี”ของคนที่ดี หากใครบางคนมีข้อบกพร่องผู้อื่นก็จะโหวตให้กับคนนั้นตามนั้น จงมีศรัทธาที่มั่นคงว่า: ผู้ที่มีกิเลสใดก็ตามไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ผู้ที่ปราศจากกิเลสสามารถทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับเขา ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงต้องมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือกิเลส ต้องมีชัยชนะอย่างสมบูรณ์เหนือความคิดที่เป็นบาป เมื่อลูกมีความคิดในนามของพระเจ้า ลูกได้รับการกล่าวว่าเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา ในความเป็นจริงการเป็น“นิรสังกัลป์”คือสภาพที่ลูกไม่มีความคิดใดๆเลยและลูกจะอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกจากไปหลังจากชำระสะสางปัญหิของลูกและอยู่ในสภาพที่เหนือความสุขและความทุกข์ที่นั่นเบื้องบนนั้น ลูกจะไม่มีความคิดใดๆในตอนนั้น เมื่อถึงเวลานั้นลูกอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือการกระทำทั้งสองและการกระทำที่เป็นกลาง ที่นี้ลูกจะมีความคิดอย่างแน่นอนเพราะลูกได้กลายเป็นเครื่องมือในการชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นแน่นอนที่ลูกจะมีความคิดที่บริสุทธิ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ในยุคทองเพราะลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์ ความคิดที่ไม่ใช่แค่ความคิด ในขณะที่ทำสิ่งใดลูกไม่ได้สร้างบ่วงกรรมใดๆ ลูกเข้าใจไหม? เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปให้แก่ลูก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถปลดปล่อยเราจากบาป และดังนั้นท่านจึงสอนเราในยุคบรรจบพบกัน ดังนั้นลูกๆจงให้ความใส่ใจต่อตนเองให้มาก สังเกตบัญญัติกรรมของลูกต่อไป ลูกมาที่นี้เพื่อชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูก ไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกมาที่นี้และเฝ้าแต่สร้างบัญญัติกรรมเพิ่มมากขึ้นและลูกจะต้องได้รับการลงโทษ การลงโทษในทรงซังของกรรมไม่ใช่เรื่องเล็กๆ ด้วยเหตุนี้ลูก

จึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก จุดหมายปลายทางนั้นสูงมากและดังนั้นลูกต้องเคลื่อนไปด้วยความระมัดระวัง ลูกต้องเอาชนะความคิดที่เป็นบาปได้อย่างแน่นอน ลูกเอาชนะความคิดที่เป็นบาปได้มากแค่ไหน? ลูกคงอยู่ในสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดนั้นคืออยู่ในสภาพของการอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ได้มากแค่ไหน? ลูกสามารถรู้สิ่งนี้ได้ด้วยตัวลูกเอง ผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยตนเองสามารถถามมาและบาปได้เพราะลูกคือทายาทของพวกเขาและดังนั้นพวกเขาสามารถบอกลูกได้ ด้วยสภาพของการเป็นอิสระจากความคิดธรรมดา ลูกสามารถป้องกันไม่เพียงแต่บาปของลูกเองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงบาปของคนอื่นๆด้วยเช่นกัน เพื่อที่ว่าคนที่มึนตึ๊งจะใดๆเข้ามาอยู่เบื้องหน้าลูกจะไม่มีความคิดที่ชั่วร้ายใดๆ เมื่อผู้คนไปอยู่หน้ารูปบูชาของเทพ พวกเขาก็อยู่อย่างสงบ ในทำนองเดียวกันลูกคือเทพในรูปที่แฝงตัว ไม่มีใครที่มีความคิดที่ชั่วร้ายที่มีกิเลสสามารถมาอยู่เบื้องหน้าลูกได้ หากลูกยืนอยู่ที่นั่นอย่างโยคยูกต์ แม้ว่าจะมีคนที่มีตึ๊งตึ๊งด้วยความคิดเช่นนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถดูใจลูกได้ คูสิลูกๆมาที่นี้มาหาพระเจ้าเพื่อที่จะส่งเวทย์กิเลสให้กับท่าน แต่ลูกบางคนยังไม่ได้ทำการส่งเวทย์อย่างถูกต้อง โยคะของเขาไม่ได้เชื่อมโยงกับพระเจ้า ตลอดทั้งวันโยคะในสติปัญญาของเขายังคงลุ่มลึกลงคลานอยู่เรื่อยๆ นั่นคือพวกเขาไม่ได้กลับมาเป็นดวงวิญญาณ เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่างพวกเขาจึงได้รับอิทธิพลจากธรรมชาติของผู้อื่นที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถเต็มเต็มความรับผิดชอบในความรักของพวกเขาต่อพระเจ้าได้ นั่นคือพวกเขาไม่สามารถประกาศสิทธิในการทำงานรับใช้เพื่อพระเจ้าได้ ผู้ที่รับงานรับใช้จากพระเจ้าแล้วก็รับใช้ผู้อื่น นั่นคือผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์คือลูกๆที่ฝึกก้า(ที่เข้ม)และลูกๆที่แท้จริงของท่าน พวกเขาได้รับสถานภาพที่สูงมาก เวลานี้พระเจ้าเองได้มาและกลายเป็นพ่อของลูก หากลูกสร้างความคิดประเภทอื่นใดเพราะไม่ตระหนักถึงจักรวาลในรูปธรรมดานั้นหมายถึงการนำไปสู่การทำลายล้าง ขณะนี้เวลาจะมาถึงเมื่อองค์แห่งความรู้ 108 จะบรรลุถึงสภาพที่สมบูรณ์พร้อมของพวกเขา แต่ผู้ที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนเลยจะทำลายตนเอง จงเข้าใจสิ่งนี้อย่างมั่นคงว่า: จานีจันนฮาร์ (ผู้ที่รู้ทุกสิ่งภายในแต่ละคน) บาบากำลังเฝ้าดูทุกสิ่งทุกอย่างของที่ทำกรรมที่ผิดอย่างลับๆในยักยะ จากนั้นเขาก็จะสัมผัสบาป รูปที่มีตัวตนของท่านเพื่อที่จะเตือนพวกเขา ดังนั้นลูกต้องไม่ปิดบังซ่อนเร้นสิ่งใด แม้ว่าจะมีการทำผิดพลาดเกิดขึ้นด้วยการบอกท่านเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ลูกจะได้รับการปกป้องในอนาคต ดังนั้นลูกๆ อยู่อย่างระมัดระวัง ลูกๆแต่ละคนก่อนอื่นใดควรเข้าใจตนเองว่า: ฉันคือใคร? ฉันคืออะไร? เมื่อลูกพูดว่า“ฉัน” นั่นไม่ได้หมายถึงร่างกาย แต่หมายถึงดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณมาจากไหน? ฉันเป็นลูกของใคร? เมื่อดวงวิญญาณรู้ว่าฉันซึ่งเป็นดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก็จะมีความสุขในการจรรโลงลูกถึงพ่อ ลูกๆจะมีประสบการณ์ของความสุขเมื่อพวกเขาได้รู้จักอาชีพหน้าที่การงานของพ่อ เมื่อเด็กยังเล็กและไม่รู้จักหน้าที่การงานของพ่อของเขาเขาก็จะไม่มีความสุขมากขนาดนั้น เมื่อเด็กโตขึ้นเขารู้ถึงอาชีพหน้าที่การงานของพ่อของเขาและดังนั้นความสุขหรือความซาบซึ้งก็เพิ่มขึ้น ดังนั้นก่อนอื่นใดจงรู้ถึงอาชีพของท่านว่าบาปคือใครและท่านอยู่ที่ไหน เมื่อลูกพูดว่าดวงวิญญาณจะหลอมรวมเข้ากับท่าน นั่นหมายความว่าดวงวิญญาณสูญสลายและดังนั้นใครจะมีความสุขในสิ่งนั้น? ลูกควรถามนักเรียนใหม่ที่มาหาลูกว่า: คุณกำลังศึกษาอะไรที่นี้? คุณจะได้รับสถานภาพอะไรจากสิ่งนี้? ผู้ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยทางโลกก็บอกลูกว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นหมอหรือวิศวกร ดังนั้นลูกควรมีศรัทธาว่าพวกเขากำลังศึกษาสิ่งนี้อย่างแท้จริง ที่นี้เช่นกันนักเรียนพูดว่านี่คือโลกแห่งความทุกข์ ซึ่งเรียกว่านรก นั่นคือโลกของปีศาจ ตรงกันข้ามคือสวรรค์ที่เรียกว่าโลกของเทพ,สวรรค์ ทุกคนรู้อย่างนี้เพราะลูกสามารถเข้าใจได้ว่านี่ไม่ใช่สวรรค์ นี่คือนรกนั่นคือโลกแห่งความทุกข์ เป็นโลกของดวงวิญญาณบาป และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่าน: โปรดพาเราไปสู่โลกแห่งบุญด้วย ลูกๆที่กำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้รู้ว่าตอนนี้บาบากำลังพาพวกเขาไปสู่โลกนั้น นักเรียนใหม่ที่มาที่นี้ควรถามคำถามกับลูกๆ พวกเขาควรเรียนรู้จากลูกๆ ลูกๆ สามารถที่จะบอกถึงอาชีพหรือหน้าที่การงานของพ่อและครูให้กับพวกเขาได้ พ่อจะไม่นั่งและยกย่องตนเอง ครูจะยกย่องตัวเขาเองหรือไม่? นักเรียนจะบอกว่าครูของเขาเป็นอย่างไร เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: นักเรียนเปิดเผยครูของเขา ลูกๆ ได้เรียนหลักสูตรนี้มาแล้วและดังนั้นเป็นหน้าที่ของลูกที่จะอธิบายให้กับคนใหม่ที่มาเรียนรู้ ครูที่สอนนักเรียนระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทจะสอน ABC (เอบีซี) ให้กับนักเรียนใหม่หรือไม่? นักเรียนบางคนฉลาดมากและพวกเขายังสอนผู้อื่นด้วย กูรูผู้เป็นแม่ได้รับการจดจำสำหรับสิ่งนั้น เธอเป็นแม่คนแรกของศาสนาเทพและมีชื่อว่าจกัธัมบ้า มีคำยกย่องแม่มากมาย ในเบงกอล กาลิ ดุรกา สรัสวตี และลักษมี ทั้งสี่นี้ได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นอย่างมาก เราควรรู้ถึงอาชีพหรือหน้าที่การงานของทั้งสี่ท่าน ยกตัวอย่างเช่นลักษมีลักษมีเป็นเทพีแห่งความมั่งคั่ง เธอได้ปกครองที่นี้และจากไป อย่างไรก็ตามชื่อกาลิ ดุรกา ฯลฯ ก็ได้ให้ไว้กับคนนี้ หากมีแม่ทั้งสี่ (เจ้าแม่ทั้งสี่) ก็ควรมีคู่มือของทั้งสี่ด้วยเช่นกัน นารายณ์ของลักษมีเป็นที่รู้จักกันมาก ใครคือคู่มือของกาลิ? (ชังก้า) อย่างไรก็ตามชังก้าได้แสดงให้เห็นว่าเป็นคู่มือของปารวตี ปารวตีไม่ใช่กาลิ มีผู้คนมากมายที่กราบไหว้บูชากาลิ พวกเขาจดจำเจ้าแม่ได้แต่พวกเขาไม่รู้เรื่องคู่มือของเธอ กาลิจะต้องมีคู่มือหรือพ่อ แต่ไม่มีใครรู้อย่างนั้น ลูกต้องอธิบายว่ามีเพียงโลกเดียวนี้ซึ่งในบางช่วงเวลาก็กลายเป็นโลกแห่งความทุกข์นั่นคือนรก และโลกเดียวกันนั้นก็กลายเป็นสวรรค์หรือดินแดนสุชาวดีในยุคทอง ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองโลกนี้ในยุคทอง ไม่มีสวรรค์ใน

อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่จะมีรูปที่ละเอียดอ่อนของลักษณะและนารายณ์ ภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่ที่นั่นและดังนั้นแน่นอนว่าพวกเขาได้ปกครองที่นั่นและจากไป การละเล่นทั้งหมดเกิดขึ้นในโลกของร่างกายที่มีตัวตน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์เป็นของโลกที่มีตัวตนเช่นกัน ไม่มีประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตามลูกต้องวางทุกสิ่งไว้ก่อน และก่อนอื่นใดให้สอนนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอัลฟาและเบต้า อัลฟาคือพระเจ้า ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด จนกระทั่งพวกเขาได้เข้าใจสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ไม่เช่นนั้นความรักต่อพระเจ้าของพวกเขาจะไม่ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นและพวกเขาก็จะไม่มีความสุขนั้น นี่เป็นเพราะประการแรกเมื่อพวกเขารู้จักพระเจ้าแล้วเท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถรู้ถึงหน้าที่การงานของท่านและมีความสุขเช่นนั้น ดังนั้นจึงมีความสุขในการทำความเข้าใจในประเด็นแรกนี้ พระเจ้าคือผู้ที่มีความสุขและมีความปีติสุขเสมอ เราเป็นลูกของท่านและดังนั้นทำไมเราจึงไม่มีความสุขนั้น? ทำไมถึงไม่รู้สึกลึกลับของความสุข? ฉันเป็นลูกของพระเจ้า ฉันคือผู้เป็นนายที่มีความสุขตลอดไป เมื่อไม่มีความสุขนั้นก็พิสูจน์ได้ว่าลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นลูกของพระเจ้า พระเจ้ามีความสุขเสมอ แต่ฉันไม่มีความสุขเพราะฉันไม่รู้จักพ่อ นี่เป็นเรื่องที่ง่ายมาก แทนที่จะฟังความรู้นี้ บางคนก็ชอบความสงบมากกว่า เพราะมีหลายคนที่ไม่สามารถรับความรู้นี้ได้ มีเวลาไม่มากนัก แม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจอัลฟาและอยู่ในความเงียบสงบ นั่นก็เป็นเรื่องที่ดีด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นแม้แต่ชั้นยาสีเข้าไปที่ภูเขาและนั่งในถ้ำในการจดจำระลึกถึงพระเจ้า ในทำนองเดียวกันถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เป็นแสงสูงสุด ก็เป็นสิ่งที่ดีเช่นกัน แม้กระทั่งชั้นยาสีก็สามารถอยู่อย่างปราศจากกิเลสได้โดยการจดจำระลึกถึงท่าน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถจดจำท่านได้หากพวกเขาอยู่ที่บ้าน ความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาต่อลูกๆ ฯลฯ ของพวกเขาจะดึงดูดพวกเขาเหตุนี้เองพวกเขาจึงละทิ้งทุกสิ่ง พวกเขากลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และจึงมีความสุขในสิ่งนั้น ชั้นยาสีเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในอดีตเพื่อกลายเป็นชั้นยาสีเช่นกันใช่ไหม? เช่นที่ตรงข้ามกับวัดดิลาลาเป็นวัดของอดีตที่ซึ่งเขาได้แสดงให้เห็นการทำปาปเอเชีย ในกิตะเช่นกันมีคำกล่าวว่า: ละทิ้งศาสนาทางร่างทั้งหมด เมื่อผู้คนเหล่านั้นจากไปและมีการสละละทิ้ง พวกเขาก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ เป็นสิ่งผิดที่จะเรียกผู้ครองเรือนว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ พระเจ้าได้มาและดลใจลูกให้มีการสละละทิ้ง เราได้มีการสละละทิ้งด้วยความสุข ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ไม่มีวันอยู่อย่างมีความสุข ราชบาบองค์ก็ละทิ้งทุกสิ่งเช่นกันและดังนั้นพวกเขาจึงได้ทั้งหมด ฯลฯ ยกตัวอย่างราชาโกปีจันต์ได้ละทิ้งทุกสิ่ง ดังนั้นต้องที่มีความสุขแน่นอนในสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 อย่าได้กระทำการใดๆที่ไม่ถูกต้องอย่างลับๆ อย่าได้ปิดบังซ่อนเร้นสิ่งใดจากบัพดาดา อยู่อย่างระมัดระวังมาก

2 นักเรียนแสดงให้เห็นเห็นผู้เป็นครู สอนผู้อื่นในสิ่งที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมา ลูกเป็นลูกของพระเจ้าที่มีความสุขเสมอ จงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดด้วยสำนึกนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นมีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่นและให้ความเอาใจใส่กับพวกเขาด้วยความตั้งใจที่จะยกระดับดวงวิญญาณแต่ละดวง การมีความรู้สึกที่สูงส่งสำหรับแต่ละดวงวิญญาณนั้นคือการมีความรู้สึกที่จะยกระดับแต่ละดวงวิญญาณ และการทำให้ดวงวิญญาณก้าวไปข้างหน้าหมายถึงการเป็นคนที่มีความคิดในเชิงบวกที่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ด้วยทัศนคติที่บริสุทธิ์ของลูกและด้วยสภาพของการเป็นคนที่มีความปรารถนาดีจึงเปลี่ยนแปลงข้อบกพร่องของผู้อื่น พิจารณาความอ่อนแอหรือข้อบกพร่องของผู้อื่นว่าเป็นของลูกเองแทนที่จะพูดถึงเรื่องนี้และกระจายออกไป การยอมรับปรับตัวและการเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้คือการมีความเอาใจใส่ การทำให้เรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องเล็ก การทำให้ดวงวิญญาณที่ท้อแท้กลับมามีพลังและไม่ได้รับการแต่งตั้งเดิมส์สันจากมิตรของพวกเขา แต่การทำให้พวกเขามีความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอคือการเอาใจใส่ เพียงผู้ที่ให้ความเอาใจใส่เช่นนั้นคือผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อผู้อื่น

คติพจน์: ธรรมชาติเก่าและชั้นสการ์เก่าจบสิ้นโซดที่ได้รับผ่านการสละละทิ้ง และดังนั้นจงสละละทิ้งแม้กระทั่งสิ่งเหล่านี้

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การให้ทานของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายคือการให้ทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นไปด้วยการให้ทานนี้ที่ลูกได้รับอาณาจักร ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนหลักของลูกที่มีความกระตือรือร้นและสนใจในการทำงานรับใช้?
- คำตอบ:** 1) พวกเขาไม่ชอบบรรยากาศของโลกเก่าเลย 2) พวกเขามีความสุขอย่างมากที่ได้รับใช้ผู้คนมากมายและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับพวกเขา 3) เพียงในการศึกษาและสอนผู้อื่นเท่านั้นที่พวกเขามีความรู้สึกสบายใจ 4) แม้ว่าคอของเขาคงแห้งในขณะที่กำลังอธิบายให้กับผู้อื่น พวกเขาก็ยังอยู่อย่างมีความสุข 5) พวกเขาไม่ต้องการทรัพย์สินสมบัติของใคร พวกเขาไม่เสียเวลาวิ่งไล่ตามทรัพย์สินสมบัติของคนอื่น 6) สายใยของความผูกพันยึดมั่นของพวกเขาตัดขาดจากทุกหนแห่ง 7) พวกเขามีหัวใจที่กว้างใหญ่เช่นเดียวกับเพื่อนอกเหนือจากการทำงานรับใช้แล้ว พวกเขาไม่พบสิ่งใดที่หวานชื่น
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ พ่อทางจิตผู้ซึ่งเป็นเจ้าของค่ายกย่องที่ลูกได้ยินขณะนี้ ได้นั่งที่นี้และสอนบทเรียนแก่ลูกๆ นี่คือโรงเรียน ลูกทั้งหมดกำลังเรียนบทเรียนของลูกจากครู ผู้เดียวนี้คือครูสูงสุดผู้ที่เรียกว่าเป็นพ่อสูงสุดด้วยเช่นกัน เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด พ่อทางร่างจะไม่เคยเรียกว่าพ่อสูงสุด ลูกจะพูดว่า: เวลาที่เรากำลังนั่งอยู่กับพ่อเหนือโลก บางคนก็นั่งอยู่ที่นี้แล้วและบางคนก็มาที่นี้อย่างเป็นทางการ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ดังนั้นลูกควรมีความสุขภายในอย่างมาก ผู้ที่ยากจนเฝ้าแต่ร่ำร้องด้วยความทุกข์ระทม ในเวลานี้ทุกคนในโลกพูดว่าควรมีความสงบในโลก ผู้คนที่หมดหนทางและยากจนนั้นไม่รู้ว่าความสงบคืออะไร เพียงพ่อเท่านั้นผู้ที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบที่สามารถก่อตั้งความสงบ มีเพียงความสงบในโลกที่ไม่มีตัวตน ที่นี้ผู้คนร่ำร้องในความทุกข์ระทม จะสามารถมีความสงบในโลกได้อย่างไร? เคยมีความสงบในยุคทองของโลกใหม่เมื่อมีเพียงศาสนาเดียว โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์ดินแดนสุขชาติ โลกของเทพ ทุกที่ในคัมภีร์พวกเขาเขียนเพียงแต่สิ่งที่ไร้ความสงบเท่านั้น พวกเขาแสดงให้เห็นคัมภีร์ในยุคทองแดงและจากนั้นพวกเขาได้แสดงให้เห็นอิรนาคานับในยุคทอง พวกเขาแสดงให้เห็นความปั่นป่วนของราวันในยุคเงิน พวกเขาได้แสดงความไม่สงบในทุกหนแห่ง ผู้ที่ยากจนนั้นอยู่ในความมืดมนอย่างยิ่ง พวกเขาเรียกหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงเมื่อพระเจ้าผู้เป็นพ่อมาเท่านั้นที่ท่านจะสามารถก่อตั้งความสงบได้ ผู้คนที่น่าสงสารไม่รู้จักรบเจ้าเลย ความสงบนั้นคงอยู่ในโลกใหม่เท่านั้น ไม่สามารถที่จะคงอยู่ในโลกเก่าได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ ผู้คนเรียกหาท่านให้มาและก่อตั้งความสงบ แม้แต่ผู้ที่เป็นของอารยะสมาจักร์ร้องเพลงสรรเสริญผู้ประทานความสงบ พ่อพูดว่า: สิ่งแรกคือความสงบ เวลาลูกกำลังจะกลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นมีความบริสุทธิ์ ความสงบ พลังนามัย ทรัพย์สินสมบัติและทุกสิ่ง ผู้คนไม่มีความสุขเมื่อไม่มีความมั่งคั่ง ลูกมาที่นี้เพื่อที่จะกลับมามั่งคั่งเช่นลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเป็นนายของโลก ลูกมาที่นี้เพื่อจะกลายเป็นายของโลก อย่างไรก็ตาม สติปัญญาของแต่ละคนนั้นตามลำดับกันไป บาบาพูดว่า: เมื่อลูกออกไปในตอนเช้าในขบวน แนนอนลูกควรนำภาพลักษมีและนารายณ์ไปกับลูกด้วย สร้างกลยุทธ์เช่นนั้น สติปัญญาของลูกเวลานี้กลับมาสูงส่ง ในเวลานี้สติปัญญาได้ไปสู่สภาพราโຈจากการตาโม ประธาน เวลานี้สติปัญญาของลูกต้องไปถึงสภาพสะโตประธานหลังจากสะโต ลูกยังไม่มีพลังกำลังนั้นในเวลานี้ ลูกไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง พลังของโยคะนั้นขาดหายไปอย่างมาก ไม่มีใครสามารถกลับมาสะโตประธานได้ในทันที มีการจดจำกันว่ามีการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั่นเป็นสิ่งที่ดี เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินลูกจึงได้รับการหลุดพ้นในชีวิต แม้กระทั่งในการหลุดพ้นในชีวิตก็มีระดับสูงสุดระดับกลางและระดับต่ำสุด ผู้ที่เป็นของพ่อจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตอย่างแน่นอน แม้ว่าบางคนจะเป็นของพ่อแล้วก็จากพ่อไป ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็ยังคงได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาจะกลายเป็นคนกวาดพื้นในสวรรค์ อย่างน้อยพวกเขาก็จะไปสู่สวรรค์ แต่พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พ่อให้ความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่ลูกซึ่งไม่มีวันลูกทำลาย เสียกลองแห่งความสุขควรตีรัวในหัวใจของลูกๆ หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ก็จะมียี่เสียงร้องของความมหัศจรรย์ เวลาลูกเป็นลูกของพระเจ้า แล้วลูกจะกลายเป็นลูกๆ ของเหล่าเทพ ชีวิตของลูกในเวลานี้มีคุณค่าเช่นเพชร ลูกกำลังรับใช้บาร์ดและกำลังทำให้บาร์ดนั้นมีความสุข ที่นั่นมีความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข มีทุกสิ่งที่นี่! ชีวิตของลูกนี้สูงส่งยิ่งกว่าเทพ เวลาลูกรู้จักพ่อผู้สร้างและวงจรโลก มีคำกล่าววาทะกาลทั้งหมด ฯลฯ มีความต่อเนื่องมาตั้งแต่โบราณกาลก่อนการบันทึกของเวลา อย่างไรก็ตามตั้งแต่เมื่อไหร่? ไม่มีใครรู้อย่างนี้

พวกเขาเชื่อว่าเป็นไปตั้งแต่เมื่อโลกได้เริ่มขึ้น พวกเขาเชื่อว่าการเผารว้นนั้นก็เป็นไปตั้งแต่โบราณกาลก่อนมีการบันทึกเวลาเช่นกัน อย่างไรก็ตามรว้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ไม่มีรูปแบบของความทุกข์ที่นั่น และด้วยเหตุนี้เองที่พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำพระเจ้า ที่นี้ทุกคนเฝ้าแต่จดจำพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่จะนำความสงบมาสู่โลก ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า: โปรดมาและมีความเมตตาต่อเรา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วย! เป็นลูกผู้ที่เรียกหาพ่อเป็นเพราะพวกเขานั้นเคยเห็นความสุข พ่อพูดว่า: พ่อจะชำระล้างลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกไปกับพ่อ ผู้ที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์จะมีประสบการณ์ของการลงโทษ ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ความคิดของลูกต้องดีมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกไม่ได้มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใด ลูกจะไม่จดจำใครอื่นนอกจากพ่อผู้เดียว พ่ออธิบายว่า: ความคิดเหล่านี้จะเกิดขึ้นจนกว่าลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ลูกต้องเป็นเช่นหนุมานที่ไม่หวั่นไหว สิ่งนั้นต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกผู้ที่เชื่อฟังที่ซื่อสัตย์และมีค่านั่นเป็นที่รักของพ่ออย่างมาก ผู้ที่ไม่เอาชนะก็เลสทั้งทำให้ไม่สามารถเป็นที่รักได้มากเท่านั้น ลูกๆรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อในทุกวงจร และดังนั้นปรอทของความสุขควรขึ้นสูงมาก! ลูกก็รู้เช่นกันว่า การก่อตั้งต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน โลกเก่านี้ต้องกลายเป็นสุสานอย่างแน่นอน เราทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องเหมือนที่เราเคยทำในวงจรที่แล้วเพื่อที่จะไปยังดินแดนของเทวดานางฟ้า นี่คือนิเวศน์ คำอธิบายของโลกเก่าและโลกใหม่ได้ให้ไว้ในภาพบันได ภาพบันไดนี้ดีมาก แต่อย่างไรก็ตามผู้คนไม่สามารถเข้าใจอะไรได้ แม้แต่ผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ริมฝั่งมหาสมุทรก็ไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด แน่ណอนลูกต้องให้ทานความมั่งคั่งแห่งความรู้ ความมั่งคั่งจะไม่มีวันลดน้อยลงด้วยการให้ทานนี้ มีคำกล่าวไว้ว่า: ผู้ให้ทานแล้วก็ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ผู้ที่สร้างโรงพยาบาลหรือบ้านพักของผู้แสวงบุญเรียกว่าผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปเป็นระยะเวลาชั่วคราว ยกตัวอย่างเช่นหากมีใครบางคนสร้างเรือนพักของผู้แสวงบุญ เขาก็จะได้รับความสุขจากบ้านที่ดีในชาติเกิดต่อไปของเขา ผู้ที่บริจาคทรัพย์สมบัติจำนวนมากจะถือกำเนิดเป็นราชาหรือผู้ที่มั่งคั่ง พวกเขากลายเป็นเช่นนั้นด้วยการบริจาคหรือให้ทาน ในขณะที่ลูกนั้นประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ด้วยการศึกษาเล่าเรียน มีการศึกษาเล่าเรียนและการให้ทานด้วยเช่นกัน ที่นี้เป็นทางตรงในขณะที่บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเป็นทางอ้อม ชีพบาบา กำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้นด้วยการศึกษา ชีพบาบามีเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เพชรพลอยแต่ละเม็ดนั้นมีค่าหลายแสนรูป สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวได้กับความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ พวกเขามีความรู้ของความเลื่อมใสศรัทธาในคัมภีร์ พวกเขาได้รับคำสอนถึงวิธีการที่จะทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆมีความซาบซึ้งของความรู้ที่เข้ามาในหัวของลูก ลูกจะได้รับความรู้หลังจากความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยความรู้ที่ลูกจะได้สัมผัสประสบการณ์ของความซาบซึ้งของอำนาจในการปกครองโลกที่เข้ามาในหัวของลูก ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายจะมีความซาบซึ้ง ผู้ที่บรรยายได้ดีจะได้รับเชิญให้ไปที่พิธีภักดิ์และนิทรรศการ แน่ណอนว่าพวกเขาจะตามลำดับกันไปเช่นกัน มีคนที่ขี้ขาง คนขี้มาและกองทัพเท่า อนุสรณ์สร้างขึ้นในวัดดิลวาลา ลูกพูดว่า: นี่คือนิเวศน์ที่มีชีวิต และนั่นไม่มีชีวิต ลูกนั้นแฝงตัวและด้วยเหตุนี้เองที่ผู้คนจึงไม่รู้จักลูก ลูกคือราชาฤษีและพวกเขาคือทรโยคฤษี เวลานั้นลูกคือญาณคนศวาริ(เต็มไปด้วยความรู้) มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังให้ความรู้แก่ลูก ลูกคือลูกๆของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป เพียงศัลยแพทย์เท่านั้นที่จะจับชีพจรของลูก ผู้ที่ไม่รู้ถึงชีพจรของตนเองจะรู้ถึงชีพจรของผู้อื่นได้อย่างไร? ลูกคือลูกๆ ของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปใช่ไหม? สัตกुरुให้น้ำมันแห่งความรู้แก่ลูก นี่คือการนิตยาของความรู้ ดวงวิญญาณได้รับการนิตยา ค่ายกย่องนั้นเป็นของเวลานี้ เป็นค่ายกย่องของสัตกुरु เพียงสัตกुरुเท่านั้นที่จะให้การนิตยาของความรู้แก่ลูก ลูกคือลูกๆของศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นธุรกิจของลูกคือการนิตยาของความรู้แก่ทุกคน ในบรรดาแพทย์ด้วยบางคนก็ทำได้หลายแสนรูปในหนึ่งเดือนในขณะที่คนอื่นนั้นแทบจะไม่ได้แม้กระทั่ง 500 รูป ผู้คนไปหาแพทย์แต่ละคนตามลำดับ การตัดสินใจนั้นได้รับจากศาลสูงหรือศาลฎีกาสูงสุดที่จะนำใครบางคนไว้บนตะแลงแกง จากนั้นจึงมีการอุทธรณ์ต่อประธานาธิบดีและดังนั้นประธานาธิบดีก็ให้อภัยแก่เขา ลูกๆควรมีความซาบซึ้งและอยู่อย่างมีหัวใจที่กว้างใหญ่ พ่อเข้ามาในพาหนะที่โชคดียิ่งและดังนั้นท่านจึงทำให้เขามีหัวใจที่กว้างใหญ่ ท่านเองสามารถทำอะไรก็ได้ใช่ไหม? ท่านเข้ามาในผู้นำและกลายเป็นนาย โอเคทั้งหมดนี้จะต้องถูกนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของบาร์ต ลูกใช้สมบัติของลูกเพื่อประโยชน์ของบาร์ต เมื่อบางคนถามลูกว่า ลูกครอบครองค่าใช้จ่ายของลูกอย่างไร ให้บอกเขาว่า: เรากำลังทำงานรับใช้ด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สมบัติของเราเอง เราจะไม่ปกครองและดังนั้นเราจะใช้เงินของเราเอง เราออกค่าใช้จ่ายด้วยตัวเราเอง พวกเราบราห์มินกำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยการทำตามศรัทธา ผู้ที่กลายเป็นบราห์มินจะออกค่าใช้จ่ายเอง เรากลายเป็นบราห์มินจากศูทรแล้วเราต้องกลายเป็นเทพ บาบาพูดว่า: สร้างทุกรูปภาพในแบบ “กล่องแสง” (โปร่งแสง) เพื่อที่ว่าผู้คนจะถูกดึงดูดเข้าหาภาพเหล่านั้น แล้วลูกธนูก็จะยิงตรงเป้าได้ทันที บางคนจะไม่มาที่นี้เลยเพราะพวกเขานั้นกลัวเวทย์มนต์ การเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพนั้นคือเวทย์มนต์ใช่ไหม? พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ทรโยคิไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การนั่งในวัด ในเวลานี้ทั้งโลกคือลัทธิที่ไม่มีชีวิตจำกัด มีอาณาจักรของรว้นอยู่ทั่วทั้งโลก รา

วันๆ จะสามารถคงอยู่ในยุคทองและยุคเงินได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: รับฟังสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกคุณในเวลาไหน อย่าได้มองเห็นสิ่งใดด้วยดวงตาเหล่านั้น โลกเก่านี้ต้องถูกทำลาย ด้วยเหตุนี้เองเราจึงกำลังจดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขของเรา จากการเป็นผู้กราบไหว้บูชา เวลาที่คุณกำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้ที่เคยเป็นผู้กราบไหว้บูชาอันดับหนึ่ง เขาเคยกราบไหว้บูชาสาราณียอย่างมากมาย เวลาที่เขากำลังจะกลับมาเป็นนารายณ์ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง คุณก็สามารถทำความเพียรพยายามและกลายเป็นสิ่งนี้เช่นกัน อาณาจักรยังคงดำเนินต่อไป เช่นเดียวกับที่มีคนที่มั่งคั่งด้วยทรัพย์และเกียรติยศ ที่สอง ที่สาม ฯลฯ พ่อพูดว่า: ลูกเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และปฏิเสธพ่อ อย่างไรก็ตามพ่อก็ไต่ระดับลูก การละเล่นนี้ลูกสร้างขึ้นมาน่าอัศจรรย์มาก! ลูกต้องใช้ความพยายามอย่างแนบแน่น ตามละครลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกับที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกๆ ผู้ที่มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้มีเพียงความใส่ใจเดียวนี้ทั้งวันทั้งคืน ลูกๆ ได้พบหนทางด้วยพ่อแล้วและดังนั้นลูกจึงไม่ชอบทำอะไรนอกจากรับใช้ผู้อื่น ลูกไม่ชอบบรรยากาศทางโลก ผู้ที่ทำงานรับใช้จะไม่พบความสะดวกสบายใดๆ หากไม่ได้ทำงานรับใช้ ครุก็สนุกสนานกับการสอน เวลาที่คุณกลายเป็นครูที่สูงส่งมาก นี่คือการกิจของลูก ยิ่งเป็นครูที่ดีและทำให้คนอื่นเป็นเหมือนกับตัวเขาเองมากเท่าไรเขาก็จะได้รับรางวัลมากเท่านั้น เขาจะไม่พักผ่อนจนกว่าจะมีการสอนใครบางคน ในงานนิทรรศการบางครั้งแม้ว่าจะเป็นเวลาที่ยิ่งคุณพวกเขาก็ประสบกับความสุข แม้ว่าพวกเขาจะเหนื่อยล้าและคอแห้งเขาก็ยังคงอยู่อย่างมีความสุข เพราะนี่คืองานรับใช้ของพระเจ้า นี่คือนางรับใช้ที่สูงส่งมาก พวกเขาไม่พบสิ่งอื่นใดอีกแล้วที่หวานขึ้น พวกเขาพูดว่า: เราจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัตินี้ ฯลฯ? เราเพียงแต่ต้องการที่จะสอน นี่คือนางรับใช้เดียวเท่านั้นที่เราต้องการทำ หากพวกเขาพบว่ามีความยุ่งยากเกี่ยวกับความมั่งคั่งหรือทรัพย์สินสมบัติของเขา พวกเขาจะพูดว่า: ทองคำนี้จะมีประโยชน์อะไร ถ้าหูของคุณถูกตัดออกไป? เรือของคุณนั้นต้องข้ามฟากไปด้วยการทำงานรับใช้ บาบาสพูดว่า: ผู้ที่ให้อาคารนั้นก็ยังสามารถเก็บอาคารนั้นไว้ในชื่อของพวกเขาได้ บิเคเพียงแต่ต้องการการทำงานรับใช้ บ่วงพันธะภายนอกใดๆ ไม่เป็นสิ่งที่สำหรับงานรับใช้นี้ สายใยของความผูกพันยึดมั่นของบางคนนั้นถูกดึงและสายใยของความผูกพันยึดมั่นของใครบางคนก็ถูกตัดขาด บาบาสพูดว่า: จงกลับมา “มานมานะบาฟ” และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกได้รับความช่วยเหลืออย่างมากมาย ลูกควรต้องแะในงานรับใช้ มีรายได้มหาศาลในงานรับใช้นี้ ไม่ได้เป็นเรื่องของอาคาร ฯลฯ หากพวกเขาให้อาคารแก่ลูกแล้วกำหนดเงื่อนไข ลูกก็ไม่ควรรับ ผู้ที่ไม่รู้วิธีการที่จะทำงานรับใช้ก็ไม่มีความประโยชน์อะไรสำหรับเรา ครุจะทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันกับตัวเขาเอง พวกเขาจะมีประโยชน์อะไรหากพวกเขาไม่ได้กลายเป็นสิ่งนี้ มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับมือ ในสิ่งนี้ด้วยความต้องการผู้เป็นแม่และกุมารมากขึ้น ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อเป็นครู และดังนั้นลูกๆ ก็ต้องกลายเป็นครูดด้วย ไม่ใช่ว่าครุจะไม่สามารถทำงานประเภทอื่นได้ ลูกต้องทำงานรับใช้ทุกประเภท อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจรรโลงถึง:

1. ทั้งวันและทั้งคืนมีเพียงความคิดในการทำงานรับใช้เท่านั้น ตัดสายใยของความผูกพันยึดมั่นอื่นๆ ทั้งหมด ไม่มีความรู้สึกสบายใดๆ โดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเอง

2. จงมีหัวใจที่กว้างใหญ่เช่นเดียวกับพ่อ จัปซีฟรของทุกคนแล้วรับใช้พวกเขา ใช้ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูกเพื่อให้ประโยชน์แก่บารัต เพื่อที่จะไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน จงเชื่อฟังและเชื่อสัตย์

พร: พร: ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและละวางจากร่างกายโดยอยู่ในถ้ำแห่งการสำรวจตรวจสอบตนเอง ถ้ำของพื้นดาวาสที่แสดงให้เห็นคือถ้ำแห่งการสำรวจตรวจสอบตนเอง มากเท่าที่ลูกอยู่อย่างละวางจากร่างกายของลูก มากเท่าที่ลูกอยู่ในถ้ำและอยู่อย่างมั่นคงในรูปของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะอยู่เหนือบรรยากาศของโลกและไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งนั้นมากนัก เช่นเดียวกับที่ลูกสามารถไปอยู่เหนือบรรยากาศภายนอกโดยการอยู่ในถ้ำ ในทำนองเดียวกันถ้ำแห่งการสำรวจตรวจสอบตนเองนี้ทำให้ลูกพิเศษที่สุดสำหรับทุกคนและมีความรักต่อพ่อ และผู้ที่เป็นที่รักของบพจะพิเศษสุดโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ความพยายามทางจิตวิญญาณเป็นเมล็ด และสิ่งอำนวยความสะดวกคือการขยายตัว อย่าซ่อนเร้นความเพียรพยายามทางจิตในการขยายตัว

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน มธฺบันคือบ้านของพ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องไม่นำผู้ใดที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี่
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของสติปัญญาของผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาที่มั่นคงในพันธกิจของพระเจ้านี้?
- คำตอบ:** 1. พวกเขามีความอดกลั้นอย่างมากในการรับมือกับการยกย่องและการประณาม 2. พวกเขาไม่เคยโกรธ 3. พวกเขาไม่มองใครด้วยสายตาของสำนักที่เป็นร่าง 4. พวกเขาเห็นผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณ และพูดกับผู้อื่นในขณะที่คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ 5. ในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน สามิและภรรยาคงอยู่เหมือนดอกบัว 6. พวกเขาไม่เคยมีความปรารถนาประเภทใดๆ
- เพลง:** เหตุใดแมลงเม่าจึงไม่เผาไหม้ตนเอง (สังเวตตนเอง)?

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายนแก่ลูกๆ ทางจิต นั่นคือพระเจ้าสอนนักเรียนทางจิต นักเรียนผู้ซึ่งศึกษาในโรงเรียนเหล่านั้นไม่ได้เรียกว่าเป็นนักเรียนทางจิต พวกเขาเป็นของชุมชนที่เต็มไปด้วยกิเลส ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นเช่นปีศาจด้วยเช่นกัน นั่นคือลูกเป็นของชุมชนของราวัน เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะเอาชนะราวันกิเลสทั้งห้า เพื่อที่จะไปยังอาณาจักรของราม ลูกต้องอธิบายนแก่ผู้ที่ไม่ได้รับความรู้ที่ว่า พวกเขาอยู่ในอาณาจักรของราวัน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เมื่อลูกบอกกับเพื่อนๆ และญาติของลูกว่า ลูกกำลังศึกษากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นไม่ได้หมายความว่าพวกเขามีศรัทธาแน่น พวกเขาคงจะไม่ศรัทธาเช่นนั้นไม่ว่าลูกจะพูดมากแค่ไหนว่าพ่อหรือแม้แต่พระเจ้าพูด ผู้ที่มาใหม่ไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี่ ไม่มีใครที่สามารถมาที่นี่ได้โดยปราศจากจดหมายหรือมีการขออนุญาต อย่างไรก็ตามในบางกรณีพวกเขาก็มา และนั่นก็เป็นการทำผิดกฎด้วยเช่นกัน ลูกต้องเขียนข่าวของทุกคน พร้อมกับเขียนชื่อของเขาด้วย ฯลฯ และขออนุญาตที่จะส่งผู้นั้นมา และแล้วบางทีก็จะตอบว่า: ลูกอาจส่งเขามาได้ หากบุคคลนั้นคือนักเรียนของโลกที่เป็นเช่นปีศาจที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อจะอธิบายนว่าการศึกษานั้นได้สอนโดยผู้ที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ในขณะที่การศึกษานี้สอนโดยพระเจ้า ด้วยการศึกษานั้นลูกจะได้รับสถานภาพที่มีค่าเพียงไม่กี่สตางค์ แม้ว่าบางคนอาจสอบผ่านการสอบที่สำคัญมาก แต่เขาจะหารายได้ได้นานแค่ไหน? การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า ภัยพิบัติทางธรรมชาติก็จะมาด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจถึงสิ่งนี้ ทำให้คนที่ไม่เข้าใจนั่งข้างนอกในห้องรับแขกและอธิบายนให้พวกเขาฟัง นี่คือการฝึกศึกษาของพระเจ้า ที่นี้มีเพียงแค่ผู้สติปัญญามีศรัทธาเท่านั้นที่ได้รับชัยชนะนั่นคือพวกเขาจะปกครองโลก ผู้ที่เป็นของชุมชนของราวันจะไม่รู้สิ่งนี้ สิ่งนี้จำเป็นต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก ห้ามมิให้ผู้ใดเข้ามาที่นี่โดยไม่ได้รับอนุญาต นี่ไม่ใช่สถานที่ท่องเที่ยว ในช่วงเวลาสั้นๆ ฤดูจะเข้มงวดมากเพราะนี่คือสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ซึ่งบาบารียกอีกอย่างว่าอินทราด้วยเช่นกัน นี่คือท้องพระโรงของอินทรา ผู้คนสวมแหวนนพเก้ามีมรกต(panna)อยู่ในนั้นพร้อมกับบุษราคัม(mamek) ชื่อทั้งหมดเหล่านี้ได้ให้ไว้แก่เทวดานางฟ้าเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณคือเทวดานางฟ้าผู้ที่โอบนุญ นี่คือการอธิบายนของลูก อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ แหวนที่พวกเขาสวมใส่นั้นยังมีเพชรพลอยอื่นๆ อยู่ด้วย บ้างก็มียาคาเป็นพันธรูป ในขณะที่อื่นๆ มีค่าเพียง 10 ถึง 20 รูปี ลูกๆ ก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน บางคนศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นนาย คนอื่นก็ศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ดังนั้นพ่อหนึ่งท่านและสอนลูก ท่านเรียกว่าเป็นอินทราด้วยเช่นกัน (พระเจ้าแห่งสายฝน) นี่คือนายของความรู้ ไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก หากลูกมีศรัทธาว่าพระเจ้ากำลังสอนการศึกษานี้ ลูกจะไม่จากไปเลย ลูกควรจะไปยังตรงเข้าผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขามา แล้วในขณะที่ดำเนินต่อไปพวกเขาก็ล้มลง กิเลสทั้งห้าเป็นศัตรูของลูกมาครั้งแล้วครั้งเล่า กิเลสเหล่านั้นนำลูกเข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่างและกักตุนลูก แล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่ประหลาดใจในความรู้ ผู้ที่ฟังความรู้ ที่พูดเกี่ยวกับความรู้แล้วก็วิ่งหนีไป มายานี้มีพลังมาก เธอทำให้ลูกล้มลงด้วยการตบเพียงครั้งเดียว ลูกอาจคิดว่าลูกจะไม่มีวันล้มลง แต่อย่างไรมายาก็ตบตีลูก ทั้งชายและหญิงที่นั่นคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพระเจ้าที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนี้ได้ นี่คือการกิจของพระเจ้า พ่อเรียกอีกอย่างว่าคนพายเรือและลูกคือเรือ คนพายเรือมาและพาเรือของทุกคนข้ามฟากไป ว่ากันว่าเรือแห่งสัจจะจะโคลงไปมาแต่จะไม่มีวันจม มีลัทธิและนิกายมากมายราวกับว่ามี การต่อสู้เกิดขึ้นระหว่างความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา บางครั้งความเลื่อมใสศรัทธาก็ชนะ แต่ในที่สุดความรู้ก็จะมีชัยชนะ ดูสิว่านักบวชในหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นยิ่งใหญ่เพียงใด! มีนักบวชที่ยิ่งใหญ่ในหนทางความรู้ผู้ที่มีชื่อว่าอรชุน ภิมะ ฯลฯ เช่นกัน พวกเขานั่งเขียนเรื่องราวทั้งหมดเหล่านั้น การยกย่องนั้นเป็นของลูก เวลานั้นลูกกำลังเล่นบทบาทของนักแสดงเอกชายและนักแสดงเอกหญิง เป็นเวลานี้ที่สงครามเกิดขึ้น ในบรรดาลูกเองก็เช่นกันมีหลายคนที่ไม่เข้าใจประเด็นเหล่านี้เลย ลูกควรจะฟังผู้ที่ดีมากเท่านั้น ผู้

ที่เป็นชั้นสามจะไม่สามารถนั่งที่นี้ได้ ในแต่ละวันกฎจะเข้มงวดขึ้นมาก เป็นสิ่งที่ผิดกฎสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินและไม่สามารถเข้าใจอะไรที่จะมานั่งที่นี่ ห้องโถงนี้คือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พระสันตะปาปาได้รับการกล่าวขานว่าศักดิ์สิทธิ์ พ่อคือผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พ่อพูดว่า: พ่อต้องให้ประโยชน์แก่ทุกคน ทุกสิ่งกำลังจะถูกทำลาย ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถเข้าใจถึงสิ่งนี้ แม้ว่าพวกเขาจะฟัง พวกเขาจะฟังด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยให้หูอีกข้างหนึ่ง พวกเขาไม่ซึมซับสิ่งใดในตัวเองหรือสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่นนั้น มีผู้คนที่หุนหวกและเป็นไปมากมาย พ่อพูดว่า: อย่าได้ยินสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย... พวกเขาได้วาดภาพนี้ด้วยรูปปั้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้ใช้ได้กับมนุษย์ ในเวลานี้มนุษย์เลวร้ายยิ่งกว่าลิง มีเรื่องเกี่ยวกับนาราด เขาได้ลูกบอกว่: ดูใบหน้าของตัวเองและตรวจสอบว่าคุณไม่มีกิเลสทั้งห้าภายในตัวเอง เช่นที่ลูกมีนิมิต ดังนั้นพวกเขาก็มีนิมิตของหุนหวกเช่นกัน พ่อพูดว่า: สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกวงจร จะไม่มีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ในยุคทอง โลกเก่านี้จะจบสิ้นลง สติปัญญาของผู้ที่มีศรัทธาอย่างมั่นคงจะเข้าใจว่าพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรนี้ในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานี้จึงซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้ทำสิ่งที่ผิดกฎ จงมีความอดทนอดกลั้นในการสรรเสริญและการประณาม อย่าให้มีความโกรธใด ๆ ลูกคือนักเรียนที่สูงส่งเช่นนั้น! พระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก ท่านกำลังสอนลูกโดยตรง อย่างไรก็ตามลูกมากมายก็ลืมสิ่งนี้เพราะท่านอยู่ในร่างกายที่ธรรมดา พ่อพูดว่า: ลูกจะไม่สามารถได้รับการยกระดับมากนักด้วยการมองดูที่ร่างกาย จงมองดูที่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณรับฟังสิ่งนี้และพยักหน้าตอบรับ จงพูดคุยกับดวงวิญญาณเสมอ ลูกดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์ของร่างกายของลูก ลูกเคยตาโมประธานและเวลานี้ต้องกลับมาสาธิตประธาน เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงพ่อ สำนึกที่เป็นร่างก็จะตัดขาดไป มีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เป็นดวงวิญญาณที่ดูดซับทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานและดื่ม พ่อได้รับการเรียกว่าอะไบคต้า (ผู้ที่อยู่เหนือผลของประสบการณ์ใดๆ) ท่านคือผู้ที่ไม่มีตัวตน เป็นมนุษย์ที่มีชีวิตที่ทำทุกสิ่ง ท่านไม่ได้รับประทานหรือดื่มสิ่งใดเลย ท่านคืออะไบคต้า แล้วผู้คนเหล่านั้นก็ลอกเลียนสิ่งนี้ พวกเขาคิดโกงและหลอกลวงมนุษย์อย่างมาก ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาและสอนลูกทุกๆ วงจร และสังเกตทุกสิ่งในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกจะศึกษาทุกสิ่งที่ลูกได้เคยศึกษามาก่อนหน้านี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ต้องใช้เวลา! พวกเขาพูดว่า: ยุคเหล็กนั้นยังคงมีเวลาเหลืออีก 40,000 ปี สิ่งนี้หมายความว่าพวกเขาอยู่ในความมืดมิดสุดขีด ที่เรียกว่าความมืดของความไม่รู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ระหว่างหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและหนทางของความรู้ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องเข้าใจเช่นกัน ลูกๆ ต้องอยู่ในความสุขอย่างยิ่ง ลูกมีทุกสิ่ง ลูกไม่มีความปรารถนาใดๆ ลูกรู้ว่าการปรารถนาทั้งหมดของลูกจะได้รับการเติมเต็มเหมือนกับที่เคยเป็นมาในวงจรก่อนหน้านี้และด้วยเหตุนี้เองลูกที่อยู่อย่างพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็จะไม่มีความพึงพอใจ ว่ากันว่า: ไม่มีการหล่อเลี้ยงใจเช่นความสุข ลูกได้รับอาณาจักรชาติแล้วชาติแล้ว ผู้ที่ต้องเป็นสาวใช้และคนใช้จะไม่มีความสุขเท่า ลูกต้องกลายเป็นนักรบผู้กล้าหาญโดยสิ้นเชิง มายาไม่น่าจะทำให้ลูกสั่นคลอนได้ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับดวงตาของลูก ไม่ควรจะมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากรใดๆ บางครั้งดวงตาก็สร้างความร้ายกาจเมื่อมองเห็นผู้หญิงคนหนึ่ง โอ! ลูกเป็นพี่น้องชายและพี่น้องหญิง กุมารและกุมารี แล้วเหตุใดอวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจึงร้ายกาจ? มายาจบสิ้นเศรษฐกิจและมหาเศรษฐกิจ มายาฆ่าแม้กระทั่งคนจนโดยสิ้นเชิง แล้วพวกเขาก็พูดว่า: บาบาคันฟายแพ่ โอ้! ลูกฟายแพ่แม้จะผ่านไปหลังจาก 10 ปี! ในเวลานี้ลูกจะตกลงไปในนรกที่ลึกสุดขีด ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าสภาพจิตภายในของพวกเขาเป็นอย่างไร บางคนก็ทำงานรับใช้เป็นอย่างดี แม้แต่กุมารก็ยิ่งถูกธนูไปยังบิชซัมปีตามะ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ลูกกล่าวไว้ในกิตะเพียงเล็กน้อย มีคำพูดของพระเจ้า ถ้าพระเจ้ากษณะพูดก็ตะ แล้วทำไมจึงกล่าวว่า: “มีจำนวนน้อยมากที่รู้จักฉันอย่างที่ผมเป็นและฉันเป็นอะไร?” ลูกนึกไม่ออกว่าพวกเขาจะอย่างไรถ้ากษณะอยู่ที่นี่! กษณะมีอยู่ในร่างนั้นในยุคทอง พวกเขาไม่รู้ว่พ่อเข้ามาในร่างของชาติเกิดสุดท้ายของกษณะ ทุกคนจะวิ่งมาอยู่เบื้องหน้าของกษณะในที่นี้ เมื่อพระสันตะปาปามาฝูงชนจำนวนมากก็จะมาชุมนุมกันเบื้องหน้าเขา ผู้คนไม่เข้าใจว่าในเวลานี้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์และตาโมประธาน พวกเขาพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่คิดว่าพวกเขานั้นไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายให้แก่ลูกเป็นอย่างดี สติปัญญาของบาบาส่งถึงลูกพิเศษในทุกๆ ศูนย์ เมื่อลูกผู้เป็นที่รักพิเศษหลายคนมาที่นี่พ่อมองดูพวกเขาที่นี่ มิฉะนั้นพ่อต้องคิดถึงพวกเขาข้างนอก พ่อทำการร่ำร่ำแห่งความรู้เบื้องหน้าพวกเขา เมื่อคนส่วนมากเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ก็มีความสุขอย่างมาก ได้มีการทำร้ายลูกสาวอย่างมากมาย พวกเขาต้องอดทนอย่างมากในทุกวงจร โดยการเข้ามาในความรู้ พวกเขาแม้กระทั่งหยุดแสดงความเลื่อมใสศรัทธา หากพวกเขามีวัดอยู่ในบ้าน และทั้งสามีและภรรยาก็แสดงความเลื่อมใสศรัทธา แต่ภรรยากลับมาสนใจในความรู้และหยุดแสดงความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมีความปั่นป่วนอย่างมาก เธอจะไม่ซ่องแหวะในกิเลสและหยุดศึกษาคัมภีร์ศาสนาด้วยเช่นกัน และดังนั้นจึงมีต่อสู้กัน มีอุปสรรคมากมายในสิ่งนี้ พวกเขาไม่ได้ขัดขวางลูกจากการ

ไปยังชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้เป็นเรื่องของความบริสุทธิ์ เมื่อผู้ชายไม่สามารถอยู่บ้านได้พวกเขาก็หนีไปอยู่ป่า ผู้หญิงจะไปไหน? พวกเขาเชื่อว่าผู้หญิงคือประตูไปสู่สุวรรค์ พ่อพูดว่า: พวกเขาคือประตูไปสู่สุวรรค์ ลูกสาวกำลังก่อตั้งสุวรรค์ ก่อนหน้านี้ลูกเป็นประตูไปสู่สุวรรค์ เวลานี้สุวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นมา ยุคทองคือประตูไปสู่สุวรรค์และยุคเหล็กคือประตูไปสู่สุวรรค์ นี่คือนั่นที่ต้องเข้าใจ ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกันตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ แม้ว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกก็ซึมซับความรู้ตามลำดับกันไป ลูกออกมาจากที่นั่นและตอนนี้นั่งอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตามมีการอธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าเวลานี้ลูกต้องอาศัยอยู่ในครัวเรือนของลูกกับครอบครัวของลูก พวกเขามีความยากลำบากมาก! ผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้ไม่ได้มีความยากลำบากเลย ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว นี่เป็นเรื่องของชาติเกิดสุดท้ายเดียวเท่านั้น ในขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของลูกให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังสิ่งนี้ และเป็นดวงวิญญาณที่ต้องกลายเป็นสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่สามเฝ้าสุดที่แตกต่างกันทุกๆ ชาติเกิดเวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เราต้องมีโยคะกับพ่อ นี่คือนั่นหลัก พ่อพูดว่า: พ่อกำลังพูดกับดวงวิญญาณ แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผากและรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านี้ เมื่อดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างของเขา ร่างกายก็จะกลายเป็นซากศพ พ่อมาและให้ความรู้ที่นำอสังขารเช่นนี้ ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณสูงสุดสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ชันยาสีขาวไม่ได้มองไปที่ดวงวิญญาณ พวกเขาคิดว่าแต่ละดวงวิญญาณเป็นดวงวิญญาณสูงสุด แล้วพวกเขาก็บอกว่า ดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ และดังนั้นพวกเขาจึงไปที่แม่น้ำคงคาเพื่อชำระร่างกายของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง พ่อยังคงอธิบายให้กับลูกต่อไป อย่าได้คิดว่า: ฉันคือคนนั้นคนนั้น ฉันเป็นเช่นนั้นเช่นนั้น... ไม่เลย ทุกคนเป็นดวงวิญญาณ จะต้องไม่มีการแบ่งชนชั้นวรรณะใดๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ รัฐบาลไม่เชื่อในศาสนาใดๆ ศาสนาทั้งหมดเหล่านั้นล้วนเป็นของร่างกาย แต่พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเพียงผู้เดียว ลูกต้องมองที่ดวงวิญญาณ ศาสนาดั้งเดิมของทุกดวงวิญญาณคือความสงบ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฟังสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดที่ลูกได้ยินด้วยหูข้างหนึ่งแล้วปล่อยให้ออกไปจากหูอีกข้างหนึ่ง อย่าได้ฟังสิ่งที่เลวร้าย อย่าได้มองเห็นสิ่งที่เลวร้าย! ซึมซับคำสอนที่พ่อให้แก่ลูก

2. อย่าได้มีความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ จงระมัดระวังเกี่ยวกับดวงตาของลูกอย่างมาก ไม่ควรจะมีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากร อย่าปล่อยให้อวัยวะประสาทสัมผัสใดๆ ของลูกสร้างความทุกข์จนร้ายกาจ อยู่อย่างเต็มไปด้วยความสุข

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งการดึงดูดโดยการเพิ่มความเปลี่ยนแปลงประกายของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณด้วยน้ำมันแห่งความใส่ใจ เมื่อดวงดาวแห่งสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณถูกสร้างให้ส่องแสงโดยพ่อด้วยความรู้แล้วก็ไม่สามารถดับลงได้ อย่างไรก็ตามเปอร์เซ็นต์ของความเปลี่ยนแปลงประกายสามารถเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ดาวที่ส่องแสงจะดึงดูดทุกคน เมื่อลูกเฝ้าแต่เท้าน้ำมันแห่งความสนใจลงในตะเกียงทุกวันในเวลาอมฤต เมื่อเท้าน้ำมันลงในตะเกียงมันก็จะยังคงสว่างอยู่ตลอดเวลา การเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยวิธีนี้หมายถึงการปลูกฝังคุณธรรมและพลังทั้งหมดของพ่อไว้ในตัวลูกเอง การให้ความใส่ใจเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ดึงดูด

คติพจน์: ด้วยทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เปิดเผยเมล็ดแห่งความพยายามทางจิตวิญญาณ

*** โอม ซานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้โชคของลูกสูงส่ง เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียวเมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกกำลังพูดหรือมองดูผู้ใด
- คำถาม:** การขึ้นอะไรที่ลูกๆ ผู้เป็นเครื่องมือสร้างโลกใหม่ได้รับจากพ่อ?
- คำตอบ:** : ลูกๆ ลูกไม่มีการเชื่อมโยงใดๆกับโลกเก่านี้ อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้ ตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำอะไรที่ตรงข้ามกับศรัทธา และตรวจสอบว่าลูกกำลังเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ทางจิต
- เพลง:** ไม่มีใครที่พิเศษสุดเท่ากับเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ชานติ เวลานี้ไม่มีอะไรจำเป็นใดเลยที่จะฟังเพลง โดยทั่วไปแล้วผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นผู้ร้องเพลงและฟังเพลงเหล่านั้น ลูกกำลังศึกษาการศึกษา เพลงเหล่านี้ได้แต่งขึ้นเป็นพิเศษเพื่อลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังทำให้โชคของลูกสูงส่ง เวลานี้เราเพียงต้องจดจำพ่อ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ตรวจสอบชาร์ตของลูกและดูว่าลูกกำลังสร้างกำไรหรือความเสียหายฉันมีความอ่อนแอใดหรือไม่? ถ้ามีความอ่อนแอใดซึ่งจะสร้างความสูญเสียในโชคของลูก ลูกควรขจัดความอ่อนแอนั้นออกไป ในเวลานี้ลูกแต่ละคนต้องทำให้โชคของตนเองสูงส่ง ลูกอธิบายว่าถ้าลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวลูกจะสามารถกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ขณะที่กำลังพูดกับใครก็ตามหรือมองดูผู้ใดก็ตาม เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับผู้เดียว เราดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อเท่านั้น เราได้รับคำสั่งของพ่อ: อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับใครก็ตามนอกจากฉัน และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง พ่ออธิบาย: 84 ชาติเกิดของลูกในเวลานี้ได้จบสิ้นแล้ว เวลานี้ลูกต้องไปและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพอันดับหนึ่งในอาณาจักร ไม่ควรเป็นว่าลูกตกจากสถานะของผู้ปกครองและกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา และถึงแม้ในหมู่ของปวงประชา ลูกก็อยู่ในหมู่ปวงประชาที่ตกต่ำ ไม่ จงตรวจสอบตัวลูกเองต่อไป ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้การอธิบายนี้ได้ โดยการจดจำพ่อและครู จะมีบางความกลัวในกรณีที่ลูกทำบางสิ่งที่ควรจะลงโทษ แม้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเข้าใจว่าโดยการทำบาป พวกเขาสะสมการลงโทษสำหรับตนเอง เป็นเพียงในเวลานี้ที่ลูกได้รับการขึ้นมาจากบาปผู้อาวุโส และสิ่งเหล่านี้ลูกเรียกว่าศรัทธา ลูกๆ รู้ว่าลูกกลับมาสูงส่งโดยการทำตามศรัทธา ลูกต้องตรวจสอบตนเองว่าลูกกำลังทำสิ่งใดผิดศรัทธาหรือไม่ ลูกต้องไม่ทำสิ่งใดที่ลูกไม่ชอบ เวลานี้ลูกเข้าใจความแตกต่างระหว่างดีและเลว ก่อนหน้านี้ลูกไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้ลูกกำลังเรียนรู้ที่จะทำในวิธีเช่นนั้นที่การกระทำของลูกจะกลับมาเป็นกลางเป็นเวลาหลายชาติเกิด ในเวลานี้ปีศาจทั้งห้าอยู่ในทุกคน เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมากและกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน เวลาเปราะบางมากขึ้นๆ และโลกกำลังเริ่มที่จะเลวลง วันแล้ววันเล่าสิ่งต่างๆเลวลงเท่านั้น เป็นราวกับว่าลูกไม่มีการเชื่อมโยงใดกับโลกนี้เลย การเชื่อมโยงของลูกเป็นไปกับโลกใหม่ซึ่งกำลังได้รับการก่อตั้งในเวลานี้ ลูกรู้ว่าเรากำลังกลายเป็นเครื่องมือที่จะก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในเบื้องหน้าลูก: ฉันต้องกลับมาเป็นเหมือนพวกเขา ไม่ควรมีนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายใดๆ อยู่ภายในลูก เมื่อลูกทำให้ตัวลูกเองไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ทางจิต ก็สามารถมีความก้าวหน้าได้อย่างมาก เมื่อลูกเปิดนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์ ลูกเชื่อว่าผู้คนมากมายจะมา และลูกจะสามารถให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา และแล้วพวกเขาก็จะเริ่มจดจำพ่อ ตลอดทั้งวัน เพียงแต่มีเพียงความคิดเหล่านี้ เปิดศูนย์และทำงานรับใช้มากขึ้น ลูกมีเพชรพลอยทั้งหมด พ่อตัดสินใจลูกให้สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งและให้ทรัพย์ที่มีค่าแก่ลูกด้วยเช่นกัน ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ อยู่ในสติปัญญาของลูกที่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ไม่ทำการกระทำที่ไม่ดีใดๆ ด้วยความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก ลูกต้องตรวจสอบตนเองด้วยความระมัดระวังอย่างมากในประเด็นนี้ พ่อได้มาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านเฝ้าแต่แสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้แก่ลูก ลูกต้องเฝ้าแต่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้และทำให้ตนเองผลิตผลิตกับวิธีการเหล่านี้ เปิดศูนย์และเชื้อเชิญผู้คนมากมายให้มาและนั่งอธิบายแก่พวกเขาด้วยความรักอย่างมาก: โลกเก่านี้กำลังจะลูกทำลาย ก่อนสิ่งใด การก่อตั้งโลกใหม่มีความสำคัญอย่างมาก การก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้คนไม่แม้จะรู้ว่าเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกต้องอธิบายว่าเวลานี้เป็นการบรรจบพบกันของการก่อตั้งโลกใหม่และการทำลายโลกเก่า โลกใหม่กำลังได้รับการก่อตั้งโดยการทำตามศรัทธา ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้การขึ้นสำหรับการก่อตั้งโลกใหม่ เพียงพ่อเท่านั้นมาและทำให้ลูกๆ ทำพิธีเปิดโลกใหม่ ท่านจะไม่ทำสิ่งนี้เพียงลำพัง ท่านรับการช่วยเหลือจากลูกๆของท่านทั้งหมด ผู้คนเหล่านั้นไม่รับการช่วยเหลือใดๆ ในการทำพิธีเปิดสิ่งใด พวกเขาเพียงแค่ไปและตัดรบบันด้วยกรรไกร ที่นี้ไม่เป็นเช่นนั้น ที่นี้ลูกเครื่องประดับของสกุลบราห์มินกลายเป็นผู้ช่วย มนุษย์ทั้งหมดได้หลงทางของเขาโดย

สิ้นเชิง เป็นงานของพ่อเท่านั้นที่จะชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นก่อตั้งโลกใหม่ซึ่งท่านกำลังให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อมีวิธีสำหรับก่อตั้งโลกใหม่ ผู้คนร้องเรียกหาท่านในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! แม้ว่าผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาชีวา พวกเขาก็ไม่รู้ว่าคุณชำระให้บริสุทธิ์เป็นใคร เมื่อเขามีความทุกข์ พวกเขาคงจำท่านและพูดว่า: โอ พระเจ้า! โอ ราม! ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนมีชื่อว่ารามด้วยเช่นกัน ผู้ไม่มีตัวตนถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้สูงสุด อย่างไรก็ตามผู้คนสับสนอย่างมาก เป็นราวกับว่าพวกเขาหลงทางอยู่ในหมอก! พ่อได้มาและจัดความสับสนของลูกออกไป นี่คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาคิดกับอยู่ในป่าที่ใหญ่โต พ่อได้ทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณเคยอยู่ในป่าใด เวลาที่ลูกรู้ว่าโลกนี้เก่าและกำลังจะจบสิ้น ผู้คนไม่รู้หนทางใดเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเรียกหาพ่อ ลูกไม่ได้ร้องเรียกหาอีกต่อไป เวลาที่ลูกๆ รู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร และสิ่งนั้นก็ต่างลำดับกันไปด้วย ผู้ที่รู้อย่างมีความสุขมาก พวกเขาอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการแสดงหนทางแก่ผู้อื่น พ่อเฝ้าแต่พูดว่า: เปิดศูนยที่ใหญ่ๆ ถ้าลูกมีรูปภาพขนาดใหญ่ ผู้คนจะสามารถเข้าใจอย่างง่ายดาย จำเป็นต้องมีแผนที่(โปสเตอร์) สำหรับเด็กๆ อย่างแน่นอน ลูกต้องแสดงว่านี่เป็นโรงเรียนด้วย แผนที่ (โปสเตอร์) เหล่านี้ดีเยี่ยม ในแผนที่ที่โรงเรียนแสดงสิ่งที่มีขีดจำกัด เหล่านี้คือการเดินทางที่ไม่มีขีดจำกัด นี่คือนิทเวศาลัยที่พ่ออธิบายความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกให้แก่เราและทำให้เรามีค่า นี่คือนิทเวศาลัยของพระเจ้าสำหรับเปลี่ยนแปลงมนุษย์ให้เป็นเทพ มีการเขียนไว้อยู่แล้วว่า: “นิทเวศาลัยทางจิตของโลก” นี่คือนิทเวศาลัยทางจิต โดยเพียงเขียนว่า “นิทเวศาลัยของพระเจ้า (วิศวา วิดยาลายา Vishwa Vidyalyaya)” ผู้คนไม่สามารถเข้าใจ ลูกต้องเขียนคำว่า “นิทเวศาลัย” ไม่มีนิทเวศาลัยของพระเจ้าแห่งอื่นเป็นเช่นนั้น บาบาก็เห็นว่ามีความสำคัญหายไป ในนามบัตร บาบาก็บอกลูกหลายครั้งให้เขียนคำว่า “ประชาบิดา” อย่างแน่นอน แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกๆ ก็ยังลืมทำสิ่งนั้น ข้อความถูกเขียนไว้อย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อที่ว่าผู้คนสามารถรู้ว่าเป็นนิทเวศาลัยของพระเจ้าขนาดใหญ่ ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ดีมาก ผู้ที่ไม่ว่างเว้นในงานรับใช้มีความปรารถนาในหัวใจของพวกเขาที่จะไปและยกระดับศูนยบางแห่ง ศูนยเหล่านั้นได้หย่อนยานและดังนั้นพวกเขาต้องการไปและปลุกพวกเขาให้ตื่น เพราะวามายเป็นเช่นนั้น เธอทำให้พวกเขาหลับไปครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาแม้กระทั่งลืมนึกว่าพวกเขาคือผู้ควมงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มายาสร้างการต่อต้านมากมาย ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกต้องอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากที่มายาไม่ได้หันหัวลูกกลับและนำลูกไปในทิศทางที่ผิดมากมายได้รับผลกระทบจากพายุของมายา ทั้งวายุเฮอร์และวายุชรา ทั้งหมดอยู่ในสนามรบ พายุของมายาไม่สามารถเขย่าผู้ที่แข็งแกร่งได้ สภาพนั้นยังไม่มาถึง พ่ออธิบายว่า: เวลาเลวร้ายมากและสภาพการณ์โดยทั่วไปก็เลวร้ายมาก อาณาจักรทั้งหมดจะถูกทำลาย พวกเขาจะปลดทุกคนออกจากราชบัลลังก์และแล้วจะมีการปกครองของประชาชนเหนือประชาชนไปทั่วทั้งโลก ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรใหม่ของคุณและดังนั้นร่ำรอยทั้งหมดของอาณาจักรที่จะหายไป การปกครองของประชาชนเหนือประชาชนก็ดำเนินต่อไป เพียงเมื่อมีการปกครองของประชาชนเท่านั้นที่จะมีการต่อสู้และทะเลาะเบาะแว้งในหมู่พวกเขาเอง ในความเป็นจริง ไม่มีอำนาจในการปกครองตนเองหรืออาณาจักรของราม เหตุนี้เองจึงได้มีการทะเลาะเบาะแว้งไปทั่วทั้งโลก ทุกวันนี้มีความปั่นป่วนอย่างมากมายทุกหนแห่ง ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง ลูกกำลังแสดงหนทางแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำฉันเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ และบอกผู้อื่นให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สละละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ใช่ว่าลูกทุกคนกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้ว ไม่เลย ลูกยังเฝ้าแต่กลายเป็นสิ่งนี้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามและพอใจผู้อื่นให้เท่าเทียมกันด้วยเช่นกัน ลูกพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและแล้วลูกก็ลืม นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ ท่านอธิบายแก่ลูกๆ อย่างมาก ลูกได้รับความรู้ที่ดีมาก สิ่งหลักคือการอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ อย่าได้ลืมนึกว่าเป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์ เป็นในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรคและทำให้ลูกลืม ทั้งกลางวันและกลางคืนมีความใส่ใจที่จะจดจำพ่อและกลับมาสะอาดประจักษ์ ให้การจดจำระลึกถึงของลูกกลับมามั่นคงอย่างมากจนกระทั่งในเวลาสุดท้าย ลูกไม่จดจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว ในนิทรรศการด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดอธิบายว่าผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน พระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือทั้งหมด ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกคน ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดสำหรับทั้งหมด ท่านเท่านั้นที่เป็นผู้สร้างสวรรค์ เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเท่านั้น ไม่มีใครนอกจากผู้เดียวที่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ก่อนอื่นใดจะต้องให้คำแนะนำของพ่อ เวลาที่หากลูกจะนั่งและอธิบายแต่ละรูปภาพให้แต่ละคนเป็นรายบุคคล ลูกจะสามารถอธิบายให้กับฝูงชนขนาดใหญ่ได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม สิ่งแรกสุดที่จะอธิบายคือรูปภาพของพ่อ ลูกต้องอธิบายว่ามีความเลื่อมใสศรัทธาของผู้คนมากมาย ขณะที่ความรู้เป็นเพียงของผู้เดียว พ่อเฝ้าแต่แสดงให้เห็นลูกๆ เห็นวิธีการมากมาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และท่านแสดงหนทางแก่ลูกด้วยเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่ากิตติคุณเมื่อไหร่ ยุคทองแดงไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อไม่ได้มาในทุกยุค มนุษย์สับสนอย่างแท้จริง ตลอดทั้งวันลูกเพียงแต่คิดว่าจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างไร พ่อต้องให้การชี้แนะแก่ลูก ลูกสามารถได้ยิน

มูรลีเต็มจากเทพ บ้างพูดว่าพวกเขาฟังจากเทพแต่ประหลาดใจว่าเหตุใดพวกเขาจึงไม่ควรฟังบาบาโดยตรงแล้ว และดังนั้น พวกเขาจึงมาที่นี่เป็นการส่วนตัว ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้อย่างมากและแสดงหนทางแก่ผู้อื่น เมื่อผู้คนมาที่นิตยสาร พวกเขาพูดว่าสิ่งนี้ดีมาก แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกสู่สภาพแวดล้อมของมายา ทุกสิ่งก็บินจากไป พวกเขาไม่ได้ไตร่ตรอง ความรู้ ดังนั้นลูกควรจะติดตามผลจากพวกเขา เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอก มายาก็ดึงดูดพวกเขา พวกเขาเกี่ยวข้องกับ ธุรกิจทางโลก เหตุนี้เองมรุตบานจึงเป็นที่จดจำ เวลานี้ลูกได้รับความเข้าใจแล้ว ลูกสามารถไปและอธิบายที่ใดก็ตามว่า พระเจ้าของกิตะเป็นใคร ก่อนหน้านี้ลูกก็เคยไปและก้มลงเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำในเวลานี้ เวลานี้ลูกได้เปลี่ยนแปลง โดยสิ้นเชิงแล้ว ลูกได้หยุดทำความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้อื่นจะรู้อะไรเกี่ยวกับว่าราชาบิดาพราหมณ์และกุมารีเป็นใคร? ลูกอธิบายว่าแท้จริงแล้วพวกเขาเองก็เป็นราชาบิดาพราหมณ์และกุมารีด้วยเช่นกัน เป็นในเวลานี้ที่การก่อตั้งกำลังเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา จะต้องมัสกุลบราห์มินด้วยเช่นกันอย่างแน่นอน สกุลบราห์มินคงอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในตอนเริ่มแรกจุลของบราห์มินเป็นที่รู้จักดีมาก พวกเขาเชื่อว่าป็นอินดูได้จากจุลหรือสายสะพายของพวกเขา เวลานี้แม้กระทั่งสิ่งซึ่งบอกเหล่านั้นก็ได้หายไปแล้ว เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกเป็นบราห์มิน หลังจากที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกสามารถกลายเป็นเทพได้ เป็นบราห์มินผู้ที่ได้ก่อตั้งโลกใหม่ ด้วยพลังโยคะลูกกำลังกลับมาสู่ปฐะธาน ลูกต้องตรวจสอบตนเอง อย่าได้มีนิสัยที่เป็นปีศาจร้ายใดๆ อย่าได้กลายเป็นเช่นน้ำเกลือ นี่คือไฟบุษายัญ ทุกคนได้รับการดูแลในที่ที่มีไฟบุษายัญ มีผู้ที่ดูแลผลประโยชน์ผู้ที่ดูแลไฟบุษายัญ ซึ่งบาบาคือนายของไฟบุษายัญ บราห์มานี้เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ไฟบุษายัญต้องได้รับการดูแล อะไรก็ตามที่ลูกๆ ต้องการ ลูกสามารถได้รับจากยักยะ ถ้าลูกรับเอาหรือสวมใส่บางสิ่งๆ ที่มาจากผู้อื่น ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพวกเขา เส้นของสติปัญญาของลูกต้องชัดเจนมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน มีเวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยมาก ดังนั้นอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมั่นคงมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพียงในสิ่งนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำความก้าวหน้า อยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ทางจิต สร้างสมเพชรพลอยแห่งความรู้ทั้งหมดที่ลูกได้รับมา และพอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน
2. ตรวจสอบตัวลูกเองว่าลูกไม่มีนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจร้ายใดๆ ฉันกำลังมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์หรือไม่? ฉันเคยเป็นเช่นน้ำเกลือหรือไม่? เส้นของสติปัญญาของฉันชัดเจนหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้และทำให้การพูด การคิด และการทำของลูก ทั้งสามหัดเทียมกัน

เวลาสำหรับการไปสู่สภาพของการปลดเกษียณเข้ามาใกล้ในเวลานี้ ดังนั้นจงสิ้นความอ่อนแอ จิตสำนึก “ของฉัน” และเกมที่ไร้ประโยชน์ และให้การพูด การคิดและการทำของลูกกลับมาหัดเทียม และแล้วลูกจะกลายเป็นตัวของความรู้ ทุกการกระทำ สันสการ์ คุณธรรม และหน้าที่ของผู้ที่เป็สดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ ตัวของความรู้ควรมีพลังเช่นพ่อ ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถเล่นเกมที่ไร้ประโยชน์อย่างคนบ้า พวกเขารักษาดนเองไม่วางเว้นในการเล่นเกมนของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อเสมอและทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับพ่อ

คติพจน์: กระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ให้ความเจ็บป่วยเล็กน้อยทั้งหมดปรากฏออกมา และดังนั้นจึงเฝ้าแต่อยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้เสมอ

*** โอม ชานติ ***

สิ่งซึ่งบอกของผู้รักทางจิตที่แท้จริง

วันนี้ผู้เป็นที่รักทางจิตได้มาพบกับลูกดวงวิญญาณผู้เป็นที่รักทางจิตของท่าน ในช่วงเวลานี้เท่านั้นในทั้งวงจรที่การพบปะของผู้เป็นที่รักทางจิตและผู้รักทางจิตจะเกิดขึ้น บัฟฟาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกดวงวิญญาณทุกคนที่เป็นผู้รักของท่าน และลูกถึงจุดด้วยแรงดึงดูดทางจิตวิญญาณและได้รับรู้ถึงผู้เป็นที่รักที่แท้จริงของตนและบรรลุถึงท่าน เมื่อได้พบผู้รักที่จากหายไปนานผู้ที่เป็นที่รักก็ดีใจที่ลูกได้มาถึงจุดหมายปลายทางที่ลูกต้องการของลูกอีกครั้ง ลูกจะไม่สามารถพบผู้เป็นที่รักคนไหนที่สามารถทำให้ลูกได้สัมผัสกับการบรรลุผลทั้งหมดได้ ผู้เป็นที่รักทางจิตมาเพื่อพบกับผู้รักทางจิตของท่าน เช่นเดียวกับที่ลูกผู้รักและผู้เป็นที่รักมีความสูงส่ง ดังนั้นท่านมาพบลูกในสถานที่ที่สูงส่งเช่นกัน สถานที่ที่ลูกกำลังเฉลิมฉลองการพบปะนี้คืออะไร? ลูกสามารถเรียกสถานที่นี้ด้วยชื่ออะไรก็ได้ตามที่ลูกต้องการ โดยทั่วไปแล้วสถานที่นี้คือพบที่ที่ดีที่สุดที่ทุกคนชื่นชอบคืออะไร? การพบปะจะเกิดขึ้นในสวนดอกไม้หรือริมทะเลซึ่งลูกเรียกว่าชายหาด แล้วตอนนี้ลูกนั่งอยู่ที่ไหน? ลูกกำลังนั่งอยู่บนฝั่งมหาสมุทรแห่งความรู้ ณ สถานที่พบปะทางจิตวิญญาณ เป็นสวนดอกไม้ทางจิตวิญญาณและเป็นสวนของพระเจ้า ลูกทั้งหมดเคยเห็นสวนดอกไม้ประเภทอื่นๆมากมาย แต่ก็คือสวนดอกไม้ที่มีดอกไม้ทุกชนิดบานสะพรั่งมากกว่าสวนอื่นๆ และดอกไม้แต่ละดอกก็ส่งกลิ่นหอมที่สวยงามเป็นอย่างมากของตนเอง บนชายหาดแห่งนี้ที่บัฟฟาตาผู้เป็นที่รักมาพบกับผู้รักของท่าน ลูกเคยเห็นชายหาดเหล่านั้นซึ่งมีมากมาย แต่ลูกเคยเห็นชายหาดที่คลื่นแห่งความรัก พลัง และคลื่นอื่น ๆ อีกมากมายของมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ทำให้ลูกสดชื่นตลอดเวลาหรือไม่? ลูกชอบสถานที่นี้ใช่ไหม? มีความสะอาดและได้รับความเพลิดเพลินด้วย มีความสวยงามเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย ผู้เป็นที่รักได้สร้างสถานที่พิเศษเช่นนี้ขึ้นมาเพื่อให้ความบันเทิงกับลูกผู้เป็นที่รักที่หันที่ลูกมาถึงที่นี้ภายในเส้น(ขอบเขต) แห่งความรักลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยจากความพยายามหลายประเภท ลูกสัมผัสได้ถึงความพยายามอย่างยิ่งของการจดจำระลึกถึงที่เป็นธรรมชาติและเป็นสิ่งที่ง่ายตายยาก นอกจากนี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความพยายามอะไรอีกบ้าง? ลูกได้รับการปลดปล่อยจากงานทางโลกของลูก ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการทำอาหารเช่นกัน ลูกได้รับทุกสิ่งสำเร็จรูปใช่ไหม? ลูกยังได้สัมผัสกับการจดจำระลึกถึงอย่างเป็นธรรมชาติ อารมณ์ของลูกยังคงเต็มไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้เช่นกัน ลูกมาถึงสถานที่เช่นนี้ที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความพยายามและซึมซับอยู่ในความรัก

โดยทั่วไปสิ่งซึ่งบอกพิเศษของความรักคือทั้งสองจะไม่อยู่อย่างเป็นสองอีกต่อไป แต่ทั้งสองจะหลอมรวมและกลายเป็นหนึ่งเดียว สิ่งนี้เรียกว่าการหลอมรวม ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้ใช้สภาพนี้ของการดูดซับอยู่ในความรักในรูปแบบของการหลอมรวมหรือรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจความหมายของการหลุดหายไปในตัวแห่งความรัก มีสภาพของการหลอมรวมในความรัก แต่พวกเขาได้ใช้หมายความว่าตัวตนของดวงวิญญาณจะจบสิ้นไปตลอดกาล การหลอมรวมเข้าด้วยกันหมายถึงการเท่าเทียมกัน เมื่อลูกหลุดหายไปในตัวแห่งความรักในขณะที่ได้พบกับพ่อและผู้เป็นที่รักทางจิตลูกจะมีประสบการณ์ของความเท่าเทียมกับพ่อนั้นคือการหลอมรวมเข้ากับท่าน ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้เรียกสภาพนี้ว่าการหลอมรวม ลูกดูดซับและลูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตามนี่คือการได้สัมผัสกับสภาพของการหลุดหายไปในตัวแห่งความรักในขณะที่ได้พบกับท่าน ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นบัฟฟาตากำลังมองดูผู้รักของท่าน

ผู้รักที่แท้จริงหมายถึงผู้ที่เป็นผู้รักอย่างสม่ำเสมอและเป็นผู้รักอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกก็รู้ถึงความพิเศษของผู้ที่เป็นผู้รักที่แท้จริงด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งซึ่งบอกหลักของพวกเขาคือ:

สิ่งซึ่งบอกแรก: เพื่อที่จะสัมผัสกับทุกความสัมพันธ์กับผู้เป็นที่รักตามเวลา ผู้เป็นที่รักมีเพียงหนึ่งเดียว แต่ลูกมีความสัมพันธ์กับผู้เดียว ไม่ว่าความสัมพันธ์อะไรก็ตามที่ลูกต้องการ และไม่ว่าความสัมพันธ์ในรูปแบบใดก็ตามที่ลูกต้องการในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งลูกสามารถสัมผัสกับความสัมพันธ์นั้นได้โดยการเติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก ดังนั้นสิ่งซึ่งบอกแรกคือประสบการณ์ของความสัมพันธ์ทั้งหมด ชิดเส้นได้คำว่า "ทั้งหมด" ไม่ใช่แค่ความสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังมีผู้รักที่ทุกคนบางคนเชื่อว่าพวกเขาได้สร้างความสัมพันธ์แล้ว แต่ความสัมพันธ์ทั้งหมดของพวกเขาได้ถูกสร้างขึ้นกับท่านหรือไม่? ประการที่สองลูกสามารถสัมผัสกับความสัมพันธ์นั้นได้ในเวลาที่ต้องการหรือไม่? ความสัมพันธ์ของลูกอยู่บนพื้นฐานของความรู้หรือบนพื้นฐานของประสบการณ์ในหัวใจของลูก? บัฟฟาตาพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ท่านไม่พอใจกับคนที่

มีสติปัญญาเฉียบแหลม แต่ผู้พลอบประโลมใจพอใจกับหัวใจของพวกเขา ด้วยเหตุนี้เองจึงมีเพียงหัวใจและผู้พลอบประโลมใจเท่านั้นที่รู้ถึงประสบการณ์ของหัวใจ หัวใจ, ไม่ใช่หัว, ที่เป็นสถานที่ของการหลอมรวม หัวเป็นที่ยรวมของความรู้ แต่หัวใจ, ไม่ใช่หัว, ที่เป็นสถานที่ที่หลอมรวมกับผู้เป็นที่รักของลูก สถานที่หลอมรวมความรู้คือหัว แต่สถานที่ที่จะหลอมรวมผู้เป็นที่รักคือหัวใจ ผู้เป็นที่รักจะบอกลูกเฉพาะสิ่งที่เกี่ยวกับความรักของท่านใช่ไหม? คู่รักบางคนใช้หัวมาก แต่เมื่อทำงานด้วยหัวใจ, การทำงานหนักของหัวนั้นจะลดลงครั้งหนึ่ง ผู้ที่ทำงานรับใช้และมีความการจดจำระลึกถึงอยู่ในหัวใจไม่ต้องทำงานหนักมากและมีความพอใจมากกว่าผู้ที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงด้วยความรักในหัวใจของพวกเขา ผู้ที่จดจำระลึกถึงและทำงานรับใช้โดยใช้หัวของพวกเขาบนพื้นฐานของความรู้ต้องทำงานหนักและมีความพอใจน้อย แม้ว่าจะประสบความสำเร็จ แต่ความพอใจในหัวใจของพวกเขาจะน้อยลง พวกเขาจะเฝ้าแต่คิดว่า "สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ดี แต่อย่างไรก็ตาม ... อย่างไรก็ตาม" ในขณะที่ผู้ที่ทำงานด้วยหัวใจจะร้องเพลงแห่งความพอใจอยู่ตลอดเวลา พวกเขาจะร้องเพลงแห่งความพอใจจากหัวใจ ไม่ใช่แค่บทเพลงแห่งความพอใจในคำพูดเท่านั้น คู่รักที่แท้จริงสัมผัสกับความสัมพันธ์ทั้งหมดด้วยหัวใจของพวกเขาตามเวลา

สิ่งซึ่งบอกที่สอง: คู่รักที่แท้จริงมักจะมีความสุขจากการบรรลุผลในทุกสถานการณ์และทุกการกระทำอยู่เสมอ หนึ่งคือประสบการณ์และอีกอย่างหนึ่งคือการบรรลุผลจากสิ่งนั้น บางคนมีประสบการณ์ว่า "ใช่ท่านเป็นพ่อของฉันและยังเป็นเจ้าบ่าวและเป็นลูกของฉันด้วย แต่นั่นไม่สามารถบรรลุผลได้มากเท่าที่ฉันต้องการ" ท่านเป็นพ่อ แต่ก็ไม่ได้มีความสุขจากการได้มาซึ่งมรดก พร้อมกับประสบการณ์นั้นขอให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลผ่านการมีความสัมพันธ์ทั้งหมดด้วยเช่นกัน ตัวอย่างเช่นในความสัมพันธ์ของพ่อขอให้ประสบการณ์ของการได้มาซึ่งมรดกเสมอ ขอให้มีความรู้สึกเต็มเปี่ยม ด้วยสติคุณขอให้ประสบการณ์ของสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมตลอดเวลาและรูปที่สมบูรณ์พร้อมโดยผ่านพร ดังนั้นประสบการณ์ในการบรรลุผลจึงเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน หนึ่งคือประสบการณ์ของความสัมพันธ์และอีกอย่างหนึ่งคือประสบการณ์ของการบรรลุผล บางคนไม่สัมผัสกับการบรรลุผลทั้งหมด ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ แต่ไม่มีการบรรลุผลของพลังในเวลาที่ต้องการ หากไม่มีประสบการณ์ในการบรรลุผลแล้วก็จะมีการขาดการบรรลุผลบางอย่าง ดังนั้นเช่นเดียวกับประสบการณ์ลูกยังต้องกลายเป็นตัวของการบรรลุผล นี่คือสิ่งซึ่งบอกของคู่รักที่แท้จริง

สิ่งซึ่งบอกที่สาม: คู่รักที่มีประสบการณ์และการบรรลุผลโดยผ่านความสัมพันธ์นั้นจะพอใจเสมอ พวกเขาไม่เคยรู้สึกวุ่นวายตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ขาดสิ่งใดในสถานการณ์ใดๆ ดังนั้นความพึงพอใจจึงเป็นคุณสมบัติพิเศษของคู่รักเหล่านี้ ที่ใดมีการบรรลุผลที่นั่นมีความพึงพอใจแน่นอน หากลูกไม่มีความพอใจย่อมมีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปในการบรรลุผลของลูกอย่างแน่นอน และที่ใดที่ไม่มีการบรรลุผลก็ย่อมมีบางสิ่งขาดหายไปเช่นกันเมื่อต้องประสบกับความสัมพันธ์ทั้งหมด ดังนั้นสิ่งซึ่งบอกสามประการคือ ประสบการณ์ การบรรลุผล และความพึงพอใจ ดวงวิญญาณที่พอใจอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นเวลาใดบรรยากาศใด สิ่งอำนวยความสะดวกใดสำหรับการทำงานรับใช้ มิตรในชุมชนของงานรับใช้ ในทุกสถานการณ์และทุกกิจกรรมลูกต้องอยู่อย่างพึงพอใจอยู่เสมอ ลูกเป็นคู่รักที่แท้จริงใช่ไหม? ดวงวิญญาณที่พึงพอใจจะไม่มีความปรารถนาที่มีขีดจำกัด ถ้าลูกดูแล้วจะมีดวงวิญญาณที่พึงพอใจเป็นส่วนน้อย ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งมีบางคนที่มีความหิวโหยต่อความเคารพหรือชื่อเสียง คนที่หิวโหยไม่เคยเต็มอิ่ม ผู้ที่อิ่มท้องอยู่เสมอจะอยู่อย่างอิ่มเอมใจ ดังนั้นขณะที่ร่างกายหิวอาหาร ในทำนองเดียวกันจิตใจก็หิวกระหายชื่อเสียงเกียรติยศการหลุดพ้นและสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นคือความหิวโหยของจิตใจ ดังนั้นเช่นที่ผู้มีความพึงพอใจในร่างกายก็มักจะมีความพอใจเสมอ ในทำนองเดียวกันผู้ที่มีความพึงพอใจในจิตใจก็จะอยู่อย่างพึงพอใจอย่างสม่ำเสมอ ความพอใจเป็นสิ่งซึ่งบอกของความพึงพอใจ ถ้าดวงวิญญาณไม่พึงพอใจแต่มีความหิวกระหายทางร่างกายหรือจิตใจและไม่ว่าเขาจะได้รับมากมายแค่ไหน แม้ว่าเขาจะได้รับมากมายเพียงใดก็ตาม เนื่องจากเขาไม่พึงพอใจ เขาก็จะไม่พึงพอใจอยู่เสมอ จะมีความไม่พอใจ ผู้ที่สูงส่งพอใจเพียงเล็กน้อย สิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่สูงส่งคือพวกเขาจะเต็มเปี่ยมอยู่ตลอดเวลา พวกเขาจะพอใจกับบาปบาปแต่กระทั้งขึ้นเตียงหรืออาหาร 36 ชนิด อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่พอใจก็จะไม่พอใจแม้ว่าลูกจะให้อาหาร 36 ชนิดก็ตาม เพราะความหิวนั้นอยู่ในจิตใจของพวกเขา สิ่งซึ่งบอกของคู่รักที่แท้จริงคือเขาพอใจอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นตรวจสอบสิ่งซึ่งบอกทั้งสามนี้ จงคิดเสมอว่าลูกเป็นคู่รักของใคร ลูกเป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักที่สมบูรณ์พร้อมอยู่เสมอ ดังนั้นอย่าได้ปล่อยความพอใจ ลูกอาจปล่อยงานรับใช้ได้ แต่อย่าปล่อยความพึงพอใจของลูกไป งานรับใช้ใดๆที่ทำให้ลูกไม่พอใจไม่ใช่งานรับใช้ งานรับใช้หมายถึงงานรับใช้ที่ให้ผลของการหล่อเลี้ยงแก่ลูก ดังนั้นคู่รักที่แท้จริงคือผู้ที่อยู่เหนือความปรารถนาอันมีขีดจำกัดทั้งหมด ผู้ที่เต็มเปี่ยมและหัดเทียมกันอย่างสม่ำเสมอ

วันนี้บาบาจะเล่าเรื่องราวของคูรักให้ลูกฟัง ลูกยังเล่นเกมชุกชนมากมายเช่นกัน เมื่อเห็นสิ่งเหล่านั้นผู้เป็นที่รักก็ยิ้ม ลูกอาจเล่นเกมที่ชุกชนของลูก แต่ลูกต้องเข้าใจว่าผู้เป็นที่รักก็คือผู้เป็นที่รักและจงเล่นเกมเหล่านั้นเบื้องหน้าท่านไม่ใช่เบื้องหน้าผู้อื่น ลูกเล่นเกมชุกชนของธรรมชาติและชั้นสการประเภทต่างๆที่มีขีดจำกัด ถ้าพูดถึง"ธรรมชาติของฉัน","ชั้นสการของฉัน"ลูกก็เริ่มเล่นเกมที่ชุกชนเหล่านั้น ธรรมชาติของพ่อจะต้องเป็นธรรมชาติของฉัน ธรรมชาติของฉันไม่สามารถแตกต่างจากธรรมชาติของพ่อได้ นั่นคือธรรมชาติของมายาที่เป็นธรรมชาติของคนอื่น ลูกพูดได้อย่างไรว่านั่นคือธรรมชาติของลูก? มายาเป็นของต่างแดน เธอไม่ได้เป็นของลูก พ่อเป็นของลูก "ธรรมชาติของฉัน"หมายถึงธรรมชาติของพ่อ เป็นสิ่งที่ผิดที่พูดว่าธรรมชาติของมายาเป็นธรรมชาติของลูก คำว่า"ของฉัน"ทำให้ลูกสับสน คูรักยังแสดงเกมชุกชนเหล่านี้ให้กับผู้เป็นที่รักเช่นกัน: ไม่ว่าอะไรที่เป็นของพ่อก็จะเป็นของฉัน ในทุกสถานการณ์แม้กระทั่งบนหนทางของความเลื่อมใส ศรัทธาก็มีคำกล่าว: ไม่ว่าอะไรที่ฉันมีก็เป็นของท่าน ไม่มีอะไรที่เป็นของฉัน อย่างไรก็ตามมันคือ สิ่งใดก็ตามที่เป็นของท่านก็เป็นของฉัน ไม่ว่าความคิดอะไรก็ตามที่เป็นของพ่อก็คือความคิดของฉัน ในการแสดงบทบาทของลูกในการทำงาน รับใช้ ธรรมชาติและชั้นสการของพ่อคือของลูก จะเกิดอะไรขึ้นกับสิ่งนั้น? เหมือนที่มีอยู่อย่างมีขีดจำกัดจะกลายเป็นของลูก สิ่งที่เป็นของท่านเป็นของฉัน และฉันไม่มีอะไรแยกออกจากกัน สิ่งใดที่แตกต่างจากของพ่อก็ไม่ใช่ของฉัน นั่นคือการสับสนของมายา ดังนั้นจงออกจากเกมชุกชนที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นและรักษาความภาคภูมิใจทางจิตวิญญาณ "ฉันเป็นของท่านและท่านเป็นของฉัน" ลูกอาจเล่นเกมทางจิตวิญญาณที่ชุกชนของประสบการณ์ของความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน แต่อย่าเล่นเกมประเภทอื่น ลูกสามารถเล่นเกมที่ชุกชนทางจิตวิญญาณในการเติมเต็มความสัมพันธ์ เกมที่ชุกชนแห่งความรักเป็นสิ่งที่ดี บางครั้งสัมผัสกับเกมชุกชนที่มีความรักกับความสัมพันธ์ของเพื่อน สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เกมที่ชุกชน แต่เป็นความพิเศษสุด เกมชุกชนที่มีความรักนั้นเป็นสิ่งที่น่ารัก เช่นเดียวกับที่ความชุกชนของเด็กเล็กนั้นทุกคนก็จะรักเพราะพวกเขาน่ารักและบริสุทธิ์ เด็กๆมีความสะอาดและบริสุทธิ์ ในขณะที่เมื่อผู้ใหญ่เล่นเกมที่ชุกชนก็ถือว่าไม่ดี หากลูกต้องเล่นเกมชุกชนที่เต็มไปด้วยความบริสุทธิ์และความรักในความสัมพันธ์ต่างๆกับพ่อ

มือและมิตรที่สม่ำเสมอคือสัญลักษณ์ของคูรักที่แท้จริงและผู้เป็นที่รัก อย่าปล่อยให้มิตรและมือแยกจากกัน ขอให้มิตรอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอและให้มือของความร่วมมือนะพ่อก็มีอยู่เสมอในทุกงาน สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแสดงความร่วมมือซึ่งกันและกันคือการจับมือกัน ดังนั้นการให้ความร่วมมือกับพ่อก็เหมือนคือการจับมือกับพ่อและให้ท่านอยู่ในสติปัญญาของลูกเสมอ ความรักของจิตใจและมิตรของสติปัญญา การอยู่ในสภาพนี้หมายถึงการอยู่ในท่าทางของคูรักที่แท้จริงและผู้เป็นที่รัก ลูกเข้าใจไหม? สัญลักษณ์ที่ลูกทำคือลูกจะอยู่กับท่านตลอดไป ลูกไม่ได้สัญญาว่าลูกจะอยู่กับท่านเพียงบางครั้ง ถ้าความผูกพันของจิตใจอยู่กับผู้เป็นที่รักในบางครั้งแต่ไม่ใช่ในเวลาอื่นแล้วนั้นก็ไม่ใช่มิตรที่สม่ำเสมอใช่หรือไม่? ดังนั้นรักษาตำแหน่งของคูรักที่แท้จริงไว้ ขอให้มิตรผู้เป็นที่รักอยู่ในสายตาของลูก ในทัศนคติของลูก และให้ท่านเป็นโลกของลูก

ดังนั้นนี่คือชุมชนที่มีความสุขของคูรักและผู้เป็นที่รัก นี่เป็นสวนดอกไม้และชายฝั่งของมหาสมุทร นี่คือชายหาดที่มหัศจรรย์และเป็นส่วนตัวที่ลูกอยู่อย่างเป็นส่วนตัวท่ามกลางผู้คนนับพัน (beech บีช ในภาษาฮินดี = กลาง) ลูกแต่ละคนมีประสบการณ์ของความรักที่เป็นส่วนตัวกับผู้เป็นที่รัก เพื่อให้แต่ละคนมีความรู้สึกของความรักที่เป็นส่วนตัวนั้นคือการเป็นผู้เป็นที่รักและคูรักที่มหัศจรรย์ ท่านเป็นผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น แต่ท่านเป็นของทุกคน แต่ละคนมีสิทธิที่ยิ่งใหญ่กว่าคนอื่น ๆ แต่ละคนมีสิทธิ ไม่มีอันดับในสิทธิของลูก แต่จะเป็นไปตามลำดับในการประกาศสิทธิเหล่านั้นของลูก ฟังตระหนักเสมอว่าลูกกำลังเดินหรือนั่งอยู่ในสวนของพระเจ้าจับมือกันและอยู่ในความเป็นมิตรของท่าน ลูกกำลังเฉลิมฉลองอย่างมีความสุขบนชายหาดทางจิตวิญญาณโดยให้มือและความเป็นมิตรของลูกแก่ท่าน แล้วลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอยู่เสมอและจะเต็มเปี่ยมอยู่ตลอดเวลา อ้อชะ

ลูกดับเบิลพอร์เรอร์โชคดีเป็นสองเท่า เป็นเรื่องดีที่ตอนนี้ลูกมาถึงที่นี่แล้ว ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นในอนาคตก็ตามมันอยู่ในละคร อย่างไรก็ตามลูกโชคดีเป็นสองเท่าที่ลูกมาถึงที่นี่ตามเวลา อ้อชะ

แต่คูรักที่คงอยู่ตลอดไปที่ตอบสนองความรับผิดชอบของความรัก แต่ผู้ที่เป็นที่รักทางจิตวิญญาณ แต่ผู้ที่มีประสบการณ์ด้วยตนเองว่าเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด แต่ผู้ที่อยู่อย่างพึงพอใจในทุกสถานการณ์และในทุกสถานการณ์ แต่ผู้ที่เต็มไปด้วยสมบัติแห่งความพอใจ และผู้ที่ทำให้ผู้อื่นเต็มเปี่ยม แต่คูรักที่แท้จริงซึ่งเป็นมิตรร่วมทางอย่างสม่ำเสมอและที่ให้มือของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากหัวใจของผู้เป็นที่รักทางจิตวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่ง่ายดายที่นำมาซึ่งการเติบโตด้วยการทำงานรับใช้ในรูปแบบใหม่ๆที่สูงส่งอย่าง

สม่ำเสมอ

การทำงานรับใช้ของพระเจ้าด้วยความคิดของลูกเป็นวิธีการใหม่และสูงส่งของการทำงานรับใช้ พ่อคำเพชรพลอยตรวจสอบเพชรพลอยของเขาทุกวันว่าสะอาดหรือไม่ เป็นประกายและอยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้องหรือไม่ ในทำนองเดียวกันในจิตใจของลูกทุกวันในเวลาอมฤตทอดสายตาด้วยความคิดของลูกเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่เข้ามามีสายใยกับลูก ยิ่งลูกจดจำพวกเขาในความคิดของลูกมากเท่าไร ความคิดของลูกก็จะเข้าถึงพวกเขาได้มากขึ้นเท่านั้น โดยการนำรูปแบบใหม่ๆ ของงานรับใช้มาใช้ในลักษณะนี้ ลูกก็จะนำมาซึ่งการเติบโตอยู่เรื่อยๆ พลังอันละเอียดอ่อนของโยคะที่ง่ายดายของลูกจะดึงดูดดวงวิญญาณเข้ามาหาลูกโดยอัตโนมัติ

คติพจน์:

หลอมรวมเกมของการมีข้ออ้างและให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดปรากฏขึ้น

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน วันแห่งความทุกข์ของลูกเวลานี้จะจบสิ้นลงแล้ว เวลาลูกกำลังจะไปยังโลกที่ไม่มีสิ่งใดขาดเลย
- คำถาม:** ด้วยการเก็บรักษานัยสำคัญของสองคำใดไว้ในสติปัญญาของลูกที่เป็นไปได้ที่จะมีการวางแผนในโลกเก่าอย่างไม่มีขีดจำกัด?
- คำตอบ:** นัยสำคัญของสภาพที่ตกต่ำลงมาและสภาพที่ขึ้นไปอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าเป็นเวลาครึ่งวงจรที่เราได้ลงมาและตอนนี้เป็นเวลาของการขึ้นไป พ่อได้มาแล้วเพื่อให้ความรู้ที่แท้จริงแก่เราเพื่อทำให้เรากลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ยุคหลักขณะนี้ได้สิ้นสุดลงแล้วสำหรับเราและเรากำลังจะไปสู่โลกใหม่ด้วยเหตุนี้เองเรากำลังวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัด
- เพลง:** จงมีความอดกลั้นเถิด โอ้ มนุษย์! วันแห่งความสุขกำลังจะมาถึง

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตผู้อ่อนหวานที่สุดได้ยินเพลงนี้ พ่อทางจิตหนึ่งนี่และอธิบายว่า: นี่เป็นยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งเท่านั้นเมื่อพ่อมาทวงจรรและสอนลูกๆ ทางจิต ท่านสอนราชาโยคะแก่เรา พ่อพูดกับลูกๆ ทางจิตว่า: โอ้ มนุษย์ นั่นคือ โอ้ ดวงวิญญาณทั้งหลายจงมีความอดกลั้น! ท่านพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นนายของร่างกายนี้ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ร่างกายของฉันนี้สูญสลาย พ่อทางจิตพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวในยุคบรรจบพบกันเพื่อให้ลูกๆ มีความอดกลั้นที่รู้ว่าวันแห่งความสุขของลูกกำลังจะมาถึงแล้วในเวลานี้ เวลาลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์กันบึงของนรกที่ลึกที่สุด ไม่ใช่เพียงแค่ลูกๆ เท่านั้นแต่ทั่วทั้งโลกที่อยู่ในกันบึงของนรกที่ลึกที่สุด ผู้ที่กลายเป็นลูกของพ่อได้ปรากฏออกมาจากกันบึงของนรกที่ลึกที่สุดและกำลังไปสวรรค์ ยุคทองยุคเงินและยุคทองแดงได้ผ่านไปแล้ว ยุคเหล็กก็ผ่านไปแล้วสำหรับลูกเช่นกัน สำหรับลูกเวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งเมื่อลูกกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน เมื่อดวงวิญญาณกลับมาสะโตประธาน ดวงวิญญาณก็จะออกจากร่างกาย ในยุคทองดวงวิญญาณสะโตประธานต้องการร่างกายใหม่ ที่นั่นทุกสิ่งใหม่ บาบาสพูดว่า: เวลาลูกต้องไปจากดินแดนแห่งความทุกข์ ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นจงเพียรพยายาม ในดินแดนแห่งความสุขนั้นเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ นี่คือนัยสำคัญของความจริงของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาฟังเรื่องราวจากคัมภีร์ในคัมภีร์พระจันทร์เต็มดวง อย่างไรก็ตามนั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถเรียกสิ่งนั้นว่าหนทางแห่งสัจจะ หนทางแห่งความรู้คือหนทางที่แท้จริง ในขณะที่ลงบันไดลงมา ลูกเข้ามาสู่ดินแดนแห่งความห่อหุ้ม เวลาลูกรู้แล้วว่าเมื่อได้รับความรู้จากพ่อที่จริงแท้แล้วเราจะกลายเป็นเทพสำหรับ 21 ชาติเกิด เราเคยเป็นเช่นนั้นแล้วเรากำลังกลับมา นัยสำคัญของสภาพของการลงมาและการขึ้นไปอยู่ในสติปัญญาของลูก พวกเขาแม้กระทั่งร้องเรียกหา: โอ้ บาบาสโปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระเราให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกเคยเป็นนายของโลกในยุคทอง ลูกมั่งคั่งและมีความสุขมาก ตอนนี้มีเวลาเหลือน้อย การทำลายล้างโลกเก่าอยู่เบื้องหน้าลูก ในโลกใหม่มีอาณาจักรเดียวและภาษาเดียว นั่นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ในปัจจุบันมีการแบ่งแยกมากมายและมีหลายภาษา เช่นที่ต้นไม้โลกมนุษย์เติบโตขึ้น ดังนั้นต้นไม้ของภาษาก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ และจากนั้นจะมีภาษาเดียว เป็นที่จดจำว่า: ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกชำระรอย สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของมนุษย์ พ่อคือผู้เป็นหนึ่งเดียวที่เปลี่ยนแปลงโลกเก่าแห่งความทุกข์และก่อตั้งโลกใหม่แห่งความสุข มีการเขียนว่าลัทธิเทพนิยมได้รับการก่อตั้งโดยผ่านประชาธิปไตยราชาโยคะ นี่คือการศึกษาราชโยคะ ความรู้ซึ่งเขียนไว้ในกิตะคือสิ่งที่พ่อได้พูดต่อหน้าลูกๆ แล้วผู้คนก็เขียนความรู้ที่ขึ้นมาใหม่สำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและสิ่งนี้ก็นำลูกไปสู่ความตกต่ำลงมาของลูก เวลานั้นพระเจ้ากำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกขึ้นไป ความเลื่อมใสศรัทธาเรียกว่าหนทางของการตกต่ำลงมา ความรู้คือหนทางของการขึ้นไป อย่างลัวที่จะอธิบายสิ่งนี้ แม้ว่าบางคนอาจต่อต้านลูกและโต้แย้งลูกเพราะพวกเขาไม่เข้าใจ ลูกก็ไม่ต้องโต้แย้งกับใคร บอกพวกเขาว่าคัมภีร์ พระเวทย์และอุปนิษัต การอาบนาในแม่น้ำคงคา และการจาริกแสวงบุญ ทั้งหมดคือเครื่องประกอบในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ราวน์มีอยู่ในบาร์ตอย่างแท้จริง และนั่นคือสาเหตุที่พวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวน์ โดยทั่วไปแล้วหุ่นจำลองของศตวรรษลูกเผาเป็นระยะเวลาชั่วคราว แต่มีเพียงหุ่นจำลองของราวน์เท่านั้นที่ถูกเผาทุกปี พ่อพูดว่า: สติปัญญาของลูกได้กลายมาเป็นยุคเหล็กจากยุคทอง ลูกเคยมีความสุขมาก พ่อมาเพื่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ต่อมาเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น ลูกก็ประสบกับความทุกข์ ในเวลานั้นลูก

จดจำผู้ประทานความสุข แต่นั่นก็เช่นกันก็เป็นการจดจำเพียงในนามเท่านั้นเพราะลูกไม่รู้จักท่าน พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อใน
กิตะ ก่อนอื่นใดลูกควรอธิบายว่ามีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้นที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและเป็นท่านที่ควรได้รับการจดจำ เป็นการ
จดจำระลึกถึงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกไม่ได้
ทำความเข้าใจในสัจธรรมใดในเวลานี้เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินแล้ว ลูกมีความรู้ เรากลายเป็นเทพด้วยการศึกษาที่พ่อได้
สอนเรา คุณธรรมที่สูงที่สุดจะต้องมีการสร้างสมด้วยเช่นกันและเหตุนี้เอง บาบาพูดว่า: รักษาซารทของลูกไว้เพื่อที่ลูก
สามารถรู้ได้ว่าลูกมีอุปนิสัยที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใดๆในตัวลูกหรือไม่ สำนึกของการเป็นร่างคือข้อบกพร่องอันดับหนึ่ง ศัตรู
ตัวต่อมาคือตัณหาราคะ โดยเอาชนะตัณหาราคะลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก นี่คือนิยามของลูก ไม่มีศาสนามากมาย
นับไม่ถ้วนในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ในยุคทองมีเพียงอาณาจักรของเทพเท่านั้น มนุษย์ดำรงอยู่ในยุคเหล็ก
พวกเขา(เทพ)เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ในเวลานี้มนุษย์ทุกคนมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้าย ตัณหาราคะ
ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่อพูดว่า: ด้วยการเอาชนะตัณหาราคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่นี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะ
โลกได้ ราววันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น แม้แต่สิ่งนี้มนุษย์ก็ไม่สามารถเข้าใจได้ สติปัญญาได้กลับมาตาโมประธาน ในขณะที่ตกต่ำ
ลงมาจากยุคทอง เวลานั้นลูกจะต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ลูกได้รับยาเพียงครั้งเดียวสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พิจารณา
ว่าตัวเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วบาปของลูกในหลายชาติเกิดจะถูกเผาไป เนื่องจากลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อเผาบาป
ของลูก ลูกจึงไม่ควรทำบาปได้อีกต่อไป มิฉะนั้นก็จะกลายเป็นหนึ่งร้อยเท่า ถ้าลูกช้องแฉะในกิเลสลูกก็จะได้รับการ
ลงโทษหนึ่งร้อยเท่า และจากนั้นลูกแทบจะไม่สามารถปีนขึ้นไปได้ ศัตรูอันดับหนึ่งคือตัณหาราคะ ถ้าลูกตกลงมาจากชั้น
ห้ากระดูกของลูกก็จะแตกหักโดยสิ้นเชิง บางทีลูกอาจจะถึงตาย ลูกถูกบดขยี้อย่างสมบูรณ์เมื่อลูกตกลงมาจากข้างบน ถ้า
ลูกผิดสัญญาของลูกที่มีต่อพ่อและกลับมาทวงถามลูกจะกลับไปยังโลกแห่งปีศาจ นั่นหมายความว่าลูกได้ตายไปแล้วจาก
ที่นี่ ดวงวิญญาณเช่นนี้จะไม่เรียกว่าบราห์มินแต่เป็นศูทร บาบาอธิบายในลักษณะที่ง่ายดายเช่นนี้ ก่อนอื่นใดลูกควรมี
ความซาบซึ้งนี้ ตัวอย่างเช่นหากมีคำสอนที่พูดโดยกฤษณะแล้ว เขาก็จะสอนคนอื่นด้วยเช่นกันและทำให้พวกเขาเป็นเช่น
เดียวกับตัวเขา อย่างไรก็ตามกฤษณะไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้ กฤษณะใช้ชาติเกิดใหม่ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็น
อิสระจากการเกิดใหม่ เป็นเช่นเดียวกันไม่ว่าลูกจะพูดว่าราเด่และกฤษณะ หรือลักษมีและนารายณ์หรือวิษณุ สองรูปของ
วิษณุคือลักษมีและนารายณ์ และในวัยเด็กของทั้งสองพวกเขาคือราเด่และกฤษณะ ได้มีการอธิบายความลับของบราห์มา
ด้วยเช่นกัน บราห์มาและสรีสวตีกลายเป็นนารายณ์และลักษมี เวลานั้นทั้งสองได้รับการถ่ายทอด ชื่อของผู้นี้ในตอนท้ายเก็บ
ไว้เป็นชื่อบราห์มา แต่ดูว่าบราห์มายืนอยู่ในยุคเหล็กได้อย่างไร เขาทำทาปาเซียที่นี้เพื่อจะกลายเป็นกฤษณะหรือสรี
นารายณ์ เมื่อลูกพูดว่าวิษณุทั้งสองถูกรวมอยู่ในนั้น สรีสวตีเป็นลูกสาวของบราห์มา ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ บราห์
มาถูกแสดงด้วยสี่แขน เพราะนี่คือหนทางครอบครัว ผู้ที่อยู่ในหนทางของการแยกไปอยู่โดดเดี่ยวไม่สามารถให้ความรู้นี้
ได้ พวกเขาทำให้ผู้คนจากต่างแดนมากมายติดกับด้วยการบอกพวกเขาว่าเขาจะสอนราชาโยคะที่เก่าแก่แก่พวกเขา
อย่างไรก็ตามชั้นยาสซีไม่สามารถสอนราชาโยคะได้ เวลานั้นพระเจ้าได้มาแล้ว ลูกๆของท่านเวลานี้ได้กลับมาเป็นส่วนหนึ่ง
ของชุมชนของพระเจ้า พระเจ้าได้มาแล้วเพื่อสอนลูก ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านไม่มีตัวตน ท่านได้ทำให้ลูกเป็น
ของท่านโดยผ่านบราห์มา ลูกเรียกท่านว่า “บาบา บาบา” บราห์มาเป็นเพียงล้ามในระหว่างกลาง เขาคือ“พาหนะที่โชคดี”
บาบาสอนลูกโดยผ่านเขา ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เช่นกัน พ่อสอนลูกเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ
เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันชุมชนของปีศาจร้าย เวลานั้นลูกเป็นของชุมชนของพระเจ้า และจากนั้นลูกก็จะไปของชุมชน
เทพ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งและกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ชั้นยาสซีละทิ้งครวเรือนของเขาไป ที่นี้พ่อพูดว่า:
สามภรรยาสมาอยู่ด้วยกันที่บ้าน อย่าได้คิดว่าผู้หญิงเป็นนุพิช และคิดว่าลูกจะเป็นอิสระได้โดยการทิ้งเธอไป ลูกต้องไม่หนี
จากไป การหนีจากไปของพวกเขาคือการสละละทิ้งที่มีขีดจำกัด ลูกกำลังนั่งที่นี้แต่ลูกได้มีการวางเฉยในโลกที่ชั่วร้ายนี้ ลูก
ต้องซึมซับประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอย่างดี จดบันทึกประเด็นเหล่านี้ลงไปและใช้ความระมัดระวังด้วย สร้างสมคุณธรรมที่
สูงส่งด้วยเช่นกัน มีการยกย่องคุณธรรมของศรียุชณะ นั่นคือนิยามและวัตถุประสงค์ของลูก พ่อไม่ได้กลายเป็นสิ่ง
นั้นแต่ท่านทำให้ลูกกลายเป็นสิ่งนั้น หลังจากครั้งวงจรลูกปีนลงมาและกลับมาตาโมประธาน พ่อไม่ได้กลับมาตาโม
ประธานแต่ผู้นี้กลายเป็นสิ่งนั้น ผู้นี้ได้ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นเขาต้องกลับมาสะโตประธานเช่นกันและเขาก็เป็นผู้เพียร
พยายามเช่นกัน โลกใหม่กล่าวว่ามีคามสะโตประธาน ทุกสิ่งดั้งเดิมนั้นสะโตประธาน และจากนั้นก็เข้าสู่สภาพสะโต รา
โจและตาโม เด็กเล็กก็ได้รับการเรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ด้วยเช่นกัน เขาไม่มีกิเลสใดๆในตัวเขาและดังนั้นจึงถูก
เรียกว่าดอกไม้ เด็กเล็กๆได้รับการกล่าวว่ามีความสูงมากกว่าชั้นยาสซี เพราะชั้นยาสซีมีประสบการณ์ชีวิตแล้ว พวกเขามี
ประสบการณ์ของกิเลสทั้งห้า เด็กยังไม่รู้ถึงกิเลสทั้งห้า ด้วยเหตุนี้เองจึงมีความสุขที่ได้เห็นเด็กที่เป็นดอกไม้ที่มีชีวิต เรา
เป็นของหนทางครอบครัว เวลานั้นลูกๆต้องจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ ลูกทั้งหมดทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่ง
ความเป็นอมตะ ลูกกำลังได้รับการถ่ายทอดจากดินแดนแห่งความตาย เพื่อที่จะกลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกต้องเพียรพยายาม

ลูกๆของประชาบิดาบรรพมาคือพี่น้องชายหญิง ลูกเป็นพี่น้องกัน ความสัมพันธ์ระหว่างลูกๆ ของประชาบิดาบรรพมาคืออะไร? ประชาบิดาบรรพมาเป็นที่จดจำ โลกสามารถถูกสร้างขึ้นมาจากลูกได้กลายเป็นลูกของประชาบิดาบรรพมาได้อย่างไร? ทุกคนคือลูกทางจิตวิญญาณของประชาบิดาบรรพมา บรรพามีน(นักบวชพรหมณ์)เหล่านั้นกำลังจารึกแสงบุญทางร่างกายในขณะที่ลูกกำลังจารึกแสงบุญทางจิต พวกเขาไม่บริสุทธิ์แต่ลูกบริสุทธิ์ ลูกเข้าใจว่าพวกเขาไม่ใช่ลูกของประชาบิดาบรรพมา พวกเขาจะไม่ข้องแวะในกิเลสเมื่อพวกเขาพิจารณาตนเองว่าเป็นพี่น้องชายหญิง พ่อพูดว่า: จงระมัดระวังที่จะไม่มีการกระทำที่เป็นอาชญากรรมใดๆหลังจากกลายเป็นลูกของพ่อแล้ว มิฉะนั้นลูกก็จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เป็นหิน มีเรื่องราวเกี่ยวกับท้องพระโรงของอินทรา เทวดานางฟ้าได้นำบุตรเข้ามาในชุมชนและมีกลิ่นเหม็น เธอถูกถามว่าทำไมถึงได้พาคนที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นั่น แล้วเธอก็ถูกสาป ในความเป็นจริงแล้วไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถเข้ามาในชุมชนนี้ได้ ไม่ว่าพ่อจะรู้หรือไม่ก็ตาม พวกเขาเป็นสาเหตุที่ทำให้ตนเองสูญเสีย พวกเขาก่อให้เกิดการลงโทษถึงร้อยเท่า ไม่นอนุญาตให้คนที่ไม่บริสุทธิ์มาที่นี้ ห้องรับแขกเหมาะสมสำหรับพวกเขา พวกเขาจะได้รับอนุญาตก็ต่อเมื่อพวกเขาสัญญาว่าจะกลับมาบริสุทธิ์และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเท่านั้น ต้องใช้เวลาในการซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง มีเพียงสัญญาเดียวเท่านั้นคือการกลับมาบริสุทธิ์ มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่า คำสรรเสริญของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นแตกต่างจากคำสรรเสริญของเทพ เพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย และผู้นำทาง ท่านปลดปล่อยเราจากความทุกข์ทั้งหมดและพาเรากลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ วงจรประกอบด้วยดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสุข และดินแดนแห่งความทุกข์ เวลาที่ลูกต้องลิ้มดินแดนแห่งความทุกข์ เพียงผู้ที่สอบผ่านตามลำดับกันไปเท่านั้นที่จะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสุขจากดินแดนแห่งความสงบได้ พวกเขาจะลงมาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่องและวงจรก็หมุนไปเรื่อยๆ มีดวงวิญญาณมากมายและแต่ละดวงวิญญาณก็มีบทบาทของตนเองตามลำดับกันไป ดวงวิญญาณจะกลับไปตามลำดับกันไปเช่นกัน นั้นเรียกว่าต้นไม้เผ่าพันธุ์ของชีพบาบาหรือลูกประคำของรูद्रา ดวงวิญญาณทั้งหลายจะกลับไปตามลำดับ และกลับมาตามลำดับ ศาสนาอื่นๆ ก็เข้าสู่ขบวนการเดียวกันเช่นกัน มีการอธิบายให้ลูก ๆ ฟังทุกวันว่า: ถ้าลูกไม่ศึกษาที่โรงเรียนทุกวันและไม่ฟังมุรลี ลูกจะเสียคะแนนการเข้าเรียน แน่นนอนลูกจำเป็นต้องมีลิฟท์ของการศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่ควรขาดเรียนจากมหาวิทยาลัยของพระเจ้า การศึกษานี้ซึ่งทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขมีความสูงส่งอย่างมาก ที่นั่นชัยพิชทั้งหมดได้มาฟรี ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ปัจจุบันมีราคาแพงมาก ภายในช่วงระยะเวลา 100 ปีมันกลับมามีราคาแพงมาก ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่หาไม่ได้หรือยากที่จะได้รับ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข ลูกพร้อมที่จะไปที่นั่น จากขอทานลูกกลายเป็นเจ้าชาย คนที่มั่งคั่งไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นขอทาน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกไม่ควรผิดสัญญาที่ลูกได้ทำไว้กับพ่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก ตรวจสอบชาร์ทของลูกเพื่อดูว่าลูกมีลักษณะนิสัยที่ชั่วร้ายใดๆหรือไม่
2. ลูกไม่ควรขาดเรียนจากมหาวิทยาลัยของพระเจ้า อย่าขาดการศึกษาเล่าเรียนที่สูงส่งของการกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขแม้แต่วันเดียวก็ตาม แน่นนอนรับฟังมุรลีทุกวัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่เชื่อฟังอันดับหนึ่งที่ได้รับคะแนนเต็มในความบริสุทธิ์ของความคิดคำพูดและการกระทำ
ความบริสุทธิ์ในจิตใจหมายความว่าไม่มีชั้นสการแห่งความไม่บริสุทธิ์ปรากฏอยู่ในความคิดของลูก การอยู่ในรูปที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอหมายถึงการมีความตระหนักในความเป็นพี่น้องที่สูงส่ง ขอให้หมีสังกะและเพื่อนอ้วนหวานอยู่เสมอในคำพูด และมีความถ่อมตนความพอใจและความร่าเริงในการกระทำของลูก ลูกแต่ละคนได้รับอันดับตามบนพื้นฐานของสิ่งนี้และแม้แต่พ่อก็ยังร้องเพลงสรรเสริญลูกที่บริสุทธิ์และเชื่อฟังเช่นนั้น พวกเขาเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิดที่เปิดเผยงานของพ่อผ่านทุกการกระทำของพวกเขา

คติพจน์: จงมีความเบาสบายในความสัมพันธ์สายใยและสภาพของลูก ไม่ใช่เบาสบายในการรักษาตารางเวลาประจำวันของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน ดังนั้นจึงล้มความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของคุณรวมถึงร่างกายของคุณเองด้วยจดจำฉันเพียงผู้เดียว และกลับมาบริสุทธิ์อยู่เสมอ
- คำถาม:** ประเด็นที่ละเอียดอ่อนใดที่เกี่ยวข้องกับดวงวิญญาณที่สามารถเข้าใจได้โดยผู้ที่มีสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนเท่านั้น?
- คำตอบ:** : 1. ดวงวิญญาณค่อยๆ ถูกปกคลุมทีละน้อยด้วยสนิมเหมือนเข็ม สนิมจะถูกกำจัดออกไปได้โดยการอยู่ในการจดจําระลึกถึงเท่านั้น นั่นคือต่อเมื่อดวงวิญญาณกลับมาสะอาดปราศจากตาโมปราณ จึงจะมีการดึงดูดจากพ่อและดวงวิญญาณจะกลับบ้านไปกับพ่อได้ 2. มากเท่าที่สนิมถูกขจัดออกไป การอธิบายของคุณจะดึงดูดคนอื่นได้มากเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนมากซึ่งไม่สามารถเข้าใจได้โดยผู้ที่มีสติปัญญาที่หายา

โอม ซานติ พระเจ้าพูด ใครเข้ามาในสติปัญญาของคุณ? เมื่อมีการกล่าวว่า “พระเจ้าพูด” ที่กิตะพาทซาลาอื่น พวกเขามีเพียงศรัทธาอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ที่นั่นลูกๆ จดจําระลึกถึงพ่อผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ในเวลานั้นคือยุคบรรจบพบกัน เมื่อลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด พ่อหนึ่งท่านและพูดกับลูกๆ ว่า: ตัดความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายรวมทั้งของร่างกายของคุณเองและพิจารณาว่าตัวคุณเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้สำคัญที่สุด ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่พ่ออธิบายสิ่งนี้ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน ผู้คนก็จดจําผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย ผู้คนชาวบาร์ตอยู่ในความมืดสนิท ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืนและความรู้คือกลางวัน มีความมืดในเวลากลางคืนและมีแสงสว่างในเวลากลางวัน ยุคทองคือกลางวัน ยุคเหล็กคือกลางคืน เวลานี้ลูกอยู่ในยุคเหล็กและต้องไปยุคทอง ไม่มีเรื่องของคนที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่บริสุทธิ์ เป็นเพียงเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์เท่านั้นจึงจะมีเรื่องของ การกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อลูกบริสุทธิ์ ลูกไม่แม้จะจดจําโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้โลกไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกจึงจดจําโลกที่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์คือครึ่งหลังของวงจรและโลกที่บริสุทธิ์คือครึ่งแรก ไม่สามารถมีใครที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น ผู้ที่เคยบริสุทธิ์เวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ 84 ชาตเกิดที่มีการพูดถึงนั้นหมายถึงพวกเขา สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ลึกล้ำมากและต้องเข้าใจ ลูกได้ทำความเข้าใจสัทธิศาสตร์มาเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้ว และดังนั้นลูกไม่สามารถหยุดสิ่งนั้นได้อย่างรวดเร็ว มนุษย์อยู่ในความมืดสนิท มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านคนเท่านั้นที่ปรากฏออกมา ความรู้ที่แท้จะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พ่อพูดว่า: สิ่งหลักคือการล้มความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและจดจำฉันเพียงผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องกลับมาบริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้คำอธิบายนี้ เพราะพ่อนี้คือครูใหญ่ ช่างทอง หมอ ทนายความ และคือทุกสิ่ง ชื่อเหล่านี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น แม้การศึกษาจะไม่คงอยู่ที่นั่น ผู้คนศึกษาที่นี่เพื่อที่จะได้รับการจ้างงาน ในสมัยก่อนผู้หญิงไม่ได้เรียนหนังสือมากนัก พวกเธอได้เรียนรู้ทั้งหมดนี้ในภายหลัง ใครจะเป็นผู้ดูแลบ้านถ้าสามีต้องตายไป? ด้วยเหตุนี้เองผู้หญิงจึงเรียนรู้ทุกสิ่ง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ในยุคทองที่จะทำให้ลูกต้องวิตกกังวล ที่นั่นพวกเขาเก็บออมเงินไว้สำหรับช่วงเวลาเช่นนั้น ที่นั่นลูกไม่มีความคิดที่จะต้องกังวลเช่นนั้นเลย พ่อทำให้ลูกๆ มั่งคั่งอย่างมาก ในสวรรค์มีทรัพย์สินสมบัติที่มีค่ามากมาย เหมือนเพชรและพลอยเต็มไปหมด ที่นั่นผืนดินแห้งแล้งและไม่มีพละกำลังใดเลย มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ระหว่างดอกไม้ที่นั่นกับดอกไม้ที่นี่ ที่นั่นพละกำลังทั้งหมดของทุกสิ่งได้หมดไป แม้ว่าพวกเขานำเข้าเมล็ดพันธุ์จากอเมริกา ฯลฯ แต่เมล็ดเหล่านั้นก็ไม่มีพละกำลังใดๆ ผืนดินก็เป็นเช่นนั้นที่ลูกต้องใช้ความพยายามอย่างมาก ที่นั่นทุกสิ่งสะอาดปราณ วัตถุธาตุสะอาดปราณ และดังนั้นทุกสิ่งอื่นจึงสะอาดปราณ ที่นั่นทุกสิ่งตาโมปราณ ไม่มีพละกำลังใดเหลืออยู่ในสิ่งใด เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจความแตกต่างนี้ เพียงในการเข้ามานั้นเท่านั้นที่เวลานี้ลูกสามารถเห็นสิ่งที่สะอาดปราณ ดอกไม้ที่นั่นสวยงามมาก เป็นไปได้ที่ลูกสามารถเห็นเมล็ดพันธุ์ที่พวกเขามีที่นั่น ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ด้วยสติปัญญาของคุณ ที่นั่นทุกสิ่งมีพละกำลังอย่างมาก โลกใหม่ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของผู้ใด อย่าได้ถามเกี่ยวกับโลกเก่านี้เลย! มีการบอกเล่าเรื่องราวเช่นนั้นที่พวกเขาทำให้มนุษย์ทั้งหมดหลับใหลอยู่ในความมืดสนิท เมื่อลูกบอกพวกเขาว่าเหลือเวลาน้อยมาก พวกเขาหัวเราะเยาะลูก ในความเป็นจริงมีเพียงผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นบราห์มินเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งนี้ นี่คือนิยามใหม่ การศึกษาทางจิตวิญญาณ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งใดได้จนกระทั่งพ่อทางจิตวิญญาณมา ลูกๆ รู้จักพ่อทางจิต ผู้คนเหล่านั้นสอนโยคะ ฯลฯ แต่ใครที่สอนพวกเขา? ไม่สามารถกล่าวได้ว่าพ่อทางจิตสอนพวกเขา พ่อสอนเพียงลูกๆ ทางจิตเท่านั้น เพียงบราห์มินที่เป็นของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนา

เทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นที่จะกลายเป็นบราห์มิน มีลูกผู้เป็นบราห์มินจำนวนน้อยมาก! ในโลกมีวรรณะและลัทธิแตกต่างกันมากมาย จะต้องมียุคสักเล่มอย่างแน่นอนที่ลูกสามารถค้นหาได้ว่าทั่วโลกมีกี่ศาสนาและมีกี่ภาษา ลูกรู้ว่าจะไม่มียุคใดเหล่านี้หลงเหลืออยู่ ในยุคทองมีศาสนาเดียวและภาษาเดียว เวลานั้นลูกจะรู้จักวงจรโลกแล้ว ลูกสามารถเข้าใจ เช่นกันว่าไม่มีภาษาเหล่านี้หลงเหลืออยู่ ทุกคนจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เวลานั้นลูกๆได้รับความรู้ของวงจรโลกแล้ว แม้ว่าลูกจะอธิบายให้แก่ผู้คน พวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้บุคคลสำคัญมาทำพิธีเปิดเพราะพวกเขามีชื่อเสียงมาก และเสียงจะแพร่กระจายออกไปว่า: น่าอัศจรรย์! การทำพิธีเปิดดำเนินโดยประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี หากบาบาทำสิ่งนี้ผู้คนก็จะไม่เชื่อว่าเป็นพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่ทำพิธีเปิด เมื่อบุคคลสำคัญเช่นข้าหลวงหรือผู้ตรวจการ ฯลฯ มาที่นี่ คนอื่นๆก็จะวิ่งตามพวกเขา ไม่มีใครจะมาวิ่งตามผู้นี้ เวลานั้นมีลูกบราห์มินจำนวนน้อยมาก เพียงเมื่อมีลูกเป็นจำนวนส่วนใหญ่เท่านั้นพวกเขาจึงจะเข้าใจ ถ้าพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ในเวลานี้ พวกเขาจะวิ่งมาหาพ่อ มีคนหนึ่งได้บอกลูกสาวคนหนึ่งว่า: เราต้องการไปหาบุคคลที่สอนเธอโดยตรง อย่างไรก็ตามถ้าเข็มเป็นสนิม เข็มนั้นจะถูกดึงดูดโดยแม่เหล็กได้อย่างไร? เมื่อสนิมถูกกำจัดออกไปแล้วเท่านั้นที่แม่เหล็กจะสามารถดึงเข็มได้ ถ้าแม้แต่ส่วนหนึ่งของเข็มเพียงเล็กน้อยถูกปกคลุมด้วยสนิมก็ไม่สามารถถูกดึงดูดได้มากขนาดนั้น จะเป็นเพียงในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะเป็นเช่นนั้นที่สนิมทั้งหมดจะถูกขจัดออกไปอย่างสมบูรณ์ และจากนั้นลูกจะกลับบ้านไปพร้อมกับพ่อ ความใส่ใจของลูกในเวลานี้คือลูกได้กลับมาโดยไม่ประทุษร้ายและถูกปกคลุมด้วยสนิม ยิ่งลูกอยู่ในการการจَذร่ลึกลงมากเท่าไร สนิมก็จะยิ่งถูกขจัดออกไปมากเท่านั้น เช่นที่สนิมค่อยๆสะสมทีละน้อย ดังนั้นสนิมก็จะค่อยๆถูกขจัดออกไปละน้อยเช่นกัน สนิมจะถูกขจัดออกไปในลักษณะเดียวกัน เช่นที่สนิมถูกสะสม ดังนั้นสนิมก็ต้องถูกขจัดออกไปเช่นกัน และลูกต้องจดจำสำหรับสิ่งนั้น สนิมของบางคนถูกขจัดออกไปอย่างมากด้วยการจَذร่ลึกลง ในขณะที่ของคนอื่นถูกขจัดออกไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ยิ่งสนิมของใครบางคนถูกขจัดออกไปมากเท่าไร เขาก็จะยิ่งสามารถดึงคนอื่น ๆ ได้มากขึ้นด้วยคำอธิบายของเขาเท่านั้น สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์มาก ผู้ที่มีสติปัญญาที่หยั่งลึกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกรู้ว่าอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง วิธีการต่างๆมากมายยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละวันเพื่อที่ลูกจะอธิบายให้แก่ผู้อื่น ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าจะมีนิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ ฯลฯ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป เป็นไปได้ว่าอาจมีบางสิ่งอื่น ขณะนี้ยังคงมีเวลาเหลือก่อนการก่อตั้งจะเกิดขึ้น ลูกต้องไม่กลับมาท้อแท้ ถ้าลูกไม่สามารถควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกได้ ลูกก็จะล้มลง ถ้าลูกตกลงไปในกิเลส เข็มก็จะเป็นสนิมอย่างมาก สนิมมากมายได้สะสมขึ้นมาเรื่อยๆด้วยกิเลส ในยุคทองและยุคเงินสนิมสะสมเล็กน้อยมาก และแล้วหลังจากครั้งหนึ่งของวงจรสนิมสะสมอย่างรวดเร็วมาก เป็นเพราะลูกตกลงมาที่มีการกล่าวว่า: ปราศจากกิเลสและเต็มไปด้วยกิเลส มีสิ่งซึ่งบอกของเทพที่ปราศจากกิเลส พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพได้หายไป แต่สิ่งซึ่งบอกของศาสนาเทพนั้นยังคงมีอยู่ สิ่งซึ่งบอกที่ดีที่สุดคือรูปภาพนี้ ลูกสามารถนำรูปภาพของลักษมีและนารายณ์นี้ไปทั่วกับลูก เพราะลูกกำลังจะกลายเป็นสิ่งนั้น อาณาจักรของราวันกำลังถูกทำลายและอาณาจักรของรามกำลังได้รับการก่อตั้ง นี่คือนิทรรศการของราม และนั่นคือนิทรรศการของราวัน นี่คือนิทรรศการพบกัน มีประเด็นต่างๆมากมาย หมอเก็บยาประเภทต่างๆมากมายไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ทนายความมีประเด็นที่แตกต่างกันมากมายในสติปัญญาของเขา หนังสือที่ดีสามารถเขียนเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆมากมาย จากนั้นเมื่อลูกไปให้คำบรรยาย ลูกก็สามารถผ่านประเด็นเหล่านั้น ผู้ที่มีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดจะมองผ่านอย่างรวดเร็ว ก่อนอื่นลูกควรเขียนสิ่งที่ลูกกำลังจะอธิบาย บางครั้งลูกจดจำสิ่งต่างๆได้หลังจากที่ลูกได้ให้คำบรรยายไปแล้ว: “หากฉันได้อธิบายแบบนี้มันคงจะดีกว่านี้” โดยการอธิบายประเด็นเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่น ประเด็นเหล่านั้นก็จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ควรมีการทำรายการของหัวข้อ ลูกควรเลือกหัวข้อและเตรียมการบรรยายของตนเองหรือเขียนออกมา แล้วตรวจสอบว่าลูกสามารถจดจำประเด็นทั้งหมดนั้นได้หรือไม่ ยิ่งลูกทำงานนี้มากเท่าไร มันก็จะยิ่งดีขึ้นมากเท่านั้น พ่อเข้าใจว่าคนนั้นคนนี้เป็นศัลยแพทย์ที่ดีมีหลายประเด็นในสติปัญญาของเขา ถ้าลูกไปจากที่นี่โดยที่เต็มเปี่ยมแล้วลูกจะมีความสุขกับตนเองหากไม่ได้ทำงานรับใช้ เมื่อลูกมีงานนิทรรศการ บางครั้งจะมีคนสองถึงสี่คนปรากฏออกมา หรือบางครั้งก็หกถึงแปดคนปรากฏออกมา บางครั้งไม่ปรากฏออกมาแม้แต่คนเดียว ผู้คนนับพันอาจเคยเห็นนิทรรศการ แต่มีเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ปรากฏตัวจากพวกเขา นี่คือนิเทศน์ที่เวลานี้ลูกยังคงทำภาพขนาดใหญ่มากต่อไป ลูกกำลังฉลาดขึ้นเรื่อยๆ ลูกสามารถเห็นได้ว่าสภาพของบุคคลสำคัญนั้นเป็นอย่างไร บาบาได้อธิบายว่าลูกควรค้นหาว่าลูกควรให้ความรู้แก่ใคร ลูกควรจับชีพจรของผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อ อธิบายสิ่งหลักเดียวแก่ผู้ที่ศึกษา กิตะ เพียงผู้สูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้นที่เรียกว่าพระเจ้า ท่านไม่มีตัวตน ไม่มีมนุษย์ที่มีร่างกายใดที่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ เวลานั้นลูกๆได้รับความเข้าใจอย่างเต็มที่แล้ว ชันยาสที่ละทิ้งบ้านของพวกเขาและหนีจากไป บางคนหนีไปในวัยเด็กในขณะที่ยังคงถือพรหมจรรย์ มันก็จะเป็นเหมือนเดิมสำหรับพวกเขาในชาติเกิดต่อไปของพวกเขา พวกเขาใช้ชาติเกิดโดยผ่านกรรมของมารดาอย่างแน่นอน จนกระทั่งเขาแต่งงาน พวกเขาจะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้จดจำญาติมิตรของพวกเขาขนาดนั้น เมื่อพวกเขาแต่งงานพวกเขาคงจำความสัมพันธ์ทั้งหมดของพวกเขาได้ สิ่งนี้ต้อง

ใช้เวลา พวกเขาไม่สามารถเป็นอิสระจากบ่วงพันธะได้อย่างรวดเร็ว ทุกคนรู้เรื่องราวชีวิตของตนเอง ชันยาสซีเข้าใจว่า พวกเขาเองเคยเป็นผู้ครองเรือนมาก่อน และจากนั้นต่อมาพวกเขาก็มีการสละทิ้ง การสละทิ้งของลูกนั้นยิ่งใหญ่ และ เหตุนี้เองจึงต้องใช้ความเพียรพยายาม ชันยาสซีเหล่านั้นผู้ที่เฝ้าบนตัวเอง, โทนศีระและเปลี่ยนรูปแบบการแต่งกายของ เขา ลูกไม่จำเป็นต้องทำอะไรเช่นนั้น ที่มันไม่ได้เป็นเรื่องของการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของลูก มันไม่ใช่ไรถ้าลูกจะไม่ ใส่สำหรับสีขาว ความรู้นี้เป็นไปเพื่อสติปัญญา “ฉันเป็นดวงวิญญาณ และฉันต้องจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยสิ่งนี้ที่สนิมจะถูก ชักออกไปและฉันจะกลับมาสะอาดประจักษ์” ทุกคนต้องกลับบ้าน บางคนจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ และบางคนจะ สัมผัสกับการถูกลงโทษก่อนกลับบ้าน ลูกๆ ต้องใช้ความพยายามที่จะชักตสนิมนี้ออกไปและเหตุนี้เองที่ไฟของโยคะจึงได้ รับการจดจำ บาปถูกเผาไหม้ไฟ และแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ตัณหาราคะเรียกได้ว่าเป็นไฟด้วยเช่นกัน โดยการเผาไหม้อยู่ ในไฟของตัณหาราคะ ลูกก็กลับมาเกลียดอย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: เวลานี้จงกลับมาสวยงาม! สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถนั่งอยู่ใน สติปัญญาของใครได้นอกจากลูกบราห์มิน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พิเศษสุดไม่เหมือนใคร เมื่อผู้คนพูดกับลูกว่าลูกไม่เชื่อใน คัมภีร์ และลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ให้บอกพวกเขาว่า: เราเคยศึกษาคัมภีร์ แต่เวลานี้พ่อได้ให้ความรู้แก่เรา แล้ว เป็นด้วยความรู้ที่มีการหลุดพ้น พระเจ้าพูดว่า: ไม่มีใครสามารถบรรลุถึงพ่อได้โดยการศึกษาพระเวทย์หรืออุปัชฌา โดยการบริจาตทานหรือทำบุญ โดยผ่านพ่อเท่านั้นที่ลูกสามารถบรรลุถึงพ่อได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกมีค่า เมื่อ ดวงวิญญาณเป็นสนิม เขาร้องเรียกพ่อให้มาและชำระเขาให้บริสุทธิ์ เวลานี้ดวงวิญญาณที่ตาโมประธานจะต้องกลับมาสะ ด็จประจักษ์ จากการตาโมประธาน ดวงวิญญาณต้องกลับมาตาโม ราโจ สะโต และสะโตประธาน หากมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น ระหว่างนั้นสนิมจะสะสมมากขึ้น พ่อกำลังทำให้เราสูงส่งมาก ดังนั้นควรมีความสุขนั้น ผู้คนไปต่างประเทศด้วยความสุข เพื่อศึกษาเล่าเรียน เวลานี้ลูกกลับมารู้คิดอย่างมาก ลูกกลับมาตาโมประธานและไม่รู้คิดในยุคเหล็ก ยิ่งลูกมีความรักมาก เท่าไหร่ พวกเขาก็ต่อต้านลูกมากขึ้นเท่านั้น ลูกๆ เข้าใจว่าอาณาจักรของลูกกำลังได้รับการก่อตั้ง ผู้ที่ศึกษาอย่างดีและอยู่ ในการจดจำระลึกถึงจะอยู่ในสถานภาพที่ดี ต้นอ่อนกำลังถูกเพาะปลูกในบารัต นับวันชื่อของลูกจะได้รับการประกาศ เกียรติคุณผ่านหน้าหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์ถูกส่งไปทุกหนแห่ง บางครั้งนักข่าวคนเดียวกันก็เขียนสิ่งที่ดีและบางครั้งก็ ไม่ดี เพราะพวกเขาขึ้นอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้ยิน พวกเขาเขียนอะไรก็ตามที่บางคนบอกพวกเขา หลายคนขึ้นอยู่กับสิ่งที่ พวกเขาได้ยินอย่างมาก นั่นเรียกว่าเป็นการทำตามการกำหนดของผู้อื่น การกำหนดของผู้อื่นเป็นการกำหนดที่ชั่วร้าย พ่อ ให้การขึ้นที่สูงส่ง เมื่อมีคนบอกอะไรบางอย่างในทางตรงกันข้าม, พวกเขาก็หยุดมา ผู้ที่คงอยู่อย่างไม่วางวันในงานรับใช้ จะตระหนักรู้ในทุกสิ่ง ไม่วางงานรับใช้จะไรก็ตามที่ลูกทำที่นั่น นั่นคืองานรับใช้อันดับหนึ่งของลูก ลูกทำงานรับใช้ที่นั่นและลูก ได้รับผลที่นั่น ทุกสิ่งที่ลูกทำที่นั่นกับพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เชื้อของดวงวิญญาณกลายเป็นสนิม จงเพียรพยายามที่จะชักตสนิมออกไปด้วยพลังโยคะและกลับมาสะอาดประจักษ์ อย่า ได้หยุดศึกษาเล่าเรียนเพราะได้ยินสิ่งที่คนอื่นบอกลูก
2. ทำให้สติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยประเด็นของความรู้และทำงานรับใช้ ให้ความรู้หลังจากจับชีพจรของพวกเขา กลาย เป็นผู้ที่มัสติปัญญาที่เฉียบแหลมมาก

พร: พร: ขอให้ลูกรับเอาศาสนาดั้งเดิมของตนเองมาใช้และกลายเป็นโยคีที่บริสุทธิ์โดยตระหนักถึงรูปแบบ ดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของลูก
ศาสนาดั้งเดิมของบราห์มินคือความบริสุทธิ์ในขณะที่ความไม่บริสุทธิ์เป็นศาสนาภายนอก คนที่มีความ บริสุทธิ์พบได้ยากที่เป็นเรื่องง่ายมากสำหรับลูกเพราะลูกตระหนักดีว่ารูปที่แท้จริงของดวงวิญญาณของลูก นั้นบริสุทธิ์อยู่เสมอ รูปที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือรูปของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และรูปดั้งเดิมของลูกคือ เทพที่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งชาติเกิดสุดท้ายในปัจจุบันก็เป็นชีวิตบราห์มินที่บริสุทธิ์และความบริสุทธิ์เป็น บุคลิกภาพของชีวิตบราห์มิน ผู้ที่บริสุทธิ์คือโยคี

คติพจน์: อย่านำมาซึ่งความไม่ระมัดระวังโดยการเรียกตนเองว่าโยคีที่ง่ายดาย แต่จงกลายเป็นรูปของพลัง

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะทำให้ภาระของบาปของลูกเบาบางลง จงมีความศรัทธาและซื่อสัตย์ในการเขียน ประวัติของการกระทำในอดีตของลูกและมอบสิ่งนั้นให้แก่พ่อแล้วลูกจะได้รับการให้อภัย
- คำถาม:** เมล็ดใดที่ลูกๆ ไม่สามารถเพาะหว่านได้ในยุคบรรจบพบกัน?
- คำตอบ:** เมล็ดของสำนึกที่เป็นร่าง จากเมล็ดนี้ที่ทำให้ต้นไม้ของกิเลสทั้งต้นเติบโตขึ้น ในปัจจุบันต้นไม้ของกิเลสทั้ง ห้านี้ได้เติบโตขึ้นทั่วทั้งโลก ทุกคนเฝ้าแต่หว่านเมล็ดของตัณหาและกิเลสและความโกรธ คำแนะนำของพ่อที่มี ต่อลูกคือ: ลูกๆ จงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังของโยคะ หยุดการเพาะหว่านเมล็ดนั้น
- เพลง:** เมื่อบรรลุลูกถึงท่านแล้ว เราก็คงบรรลุลูกถึงทั้งโลก!

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ปัจจุบันมีลูกเพียงน้อยนิด อีกไม่นานจะมีลูกมากมาย แม้ว่าเวลานี้ จะมีเพียงลูกไม่กี่คนที่กลายเป็นลูกของพระชาติดาบราห์มาในทางปฏิบัติและทุกคนก็รู้จักท่าน ท่านเรียกว่าบราห์มา พ่อ ของปวงประชา มีผู้คนมากมาย ผู้คนของทุกศาสนาจะยอมรับท่านอย่างแนบแน่น เป็นด้วยท่านที่มนุษย์นั้นถูกสร้างขึ้น บา บาริบายว่าพ่อทางร่างนั้นก็เป็บราห์มาที่มีชีวิตจำกัดเช่นกัน เนื่องจากเฝ้าพันธุ์ของต้นไม้ที่ได้ออกสร้างขึ้นมาโดยเขาเหล่านั้นเช่นกัน ต้นไม้เฝ้าพันธุ์มนุษย์นั้นดำเนินต่อไปบนพื้นฐานของวงศสกุล เหล่านั้นคือพ่อที่มีชีวิตจำกัด ผู้นี้(บราห์มา)คือพ่อ ที่ไม่มีชีวิตจำกัด ชื่อของผู้เดียวนี้คือพระชาติดา พ่อทางร่างนั้นสร้างครอบครัวที่มีชีวิตจำกัด บางคนแม้กระทั่งไม่ได้สร้าง ครอบครัวเลย ผู้นี้สร้างหนึ่งครอบครัวอย่างแนบแน่น จะมีใครไหมที่จะพูดว่าพระชาติดาบราห์มาไม่มีลูก? คนทั้งโลกคือลูก ของท่าน พระชาติดาบราห์มาคือผู้ที่มาก่อน แม้แต่มุสลิมก็จดจำอดัมและบีบิได้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องอ้างอิงถึงใครบางคน อย่างแนบแน่น เมื่อพวกเขาพูดถึงอดัมและอีฟ, อติเทพและอติเทวี พวกเขาหมายถึงพระชาติดาบราห์มา ทุกศาสนาจะเชื่อถือ ในท่าน แท้จริงแล้วมีพ่อที่มีชีวิตจำกัด และอีกหนึ่งนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดนั้นคือผู้ที่ให้ความสุขที่ไม่มี ชีวิตจำกัด ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะได้มาซึ่งความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแห่งสวรรค์ ลูกมาที่นี่เพื่อได้รับมรดกแห่ง ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด นอกจากนี้ยังสามารถกล่าวได้ด้วยว่ามีความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดใน สวรรค์และความทุกข์ที่ไม่มีชีวิตจำกัดในนรก ความทุกข์มากมายกำลังจะมา จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทม พ่อได้อธิบาย แก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของทั้งโลก ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวและ กำลังทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ท่านเป็นทั้งแม่และพ่อ มีลูกๆ มากมาย! ไม่มีใครเป็นศัตรูกับพ่อและแม่ที่ไม่มีชีวิต จำกัด ลูกได้รับความสุขมากมายจากแม่และพ่อ ผู้คนร้องเพลง: ท่านคือแม่และพ่อ... ประเด็นนี้สามารถเข้าใจได้โดยลูก เท่านั้น ผู้คนของศาสนาอื่นเพียงแค่เรียกหาพ่อเท่านั้น พวกเขาไม่ได้พูดถึง“แม่และพ่อ” เป็นเพียงที่ที่เท่านั้นที่ลูกร้อง เพลง“ท่านคือแม่และพ่อ” ลูกๆ เข้าใจว่า ด้วยการศึกษาลำเรียนเรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นเทพ จากหนาม เป็นดอกไม้ พ่อคือคนพวยเรือและคนสวน ลูกๆ บราห์มินทั้งหมดคือคนสวนประเภทต่างๆ นอกจากนี้มีคนสวนของสวน โมกุนด้วยเช่นกัน เงินเดือนของเขาดีมาก คนสวนก็ตามลำดับกันไปเช่นกัน คนสวนบางคนปลูกดอกไม้ได้สวยงามอย่าง มาก ท่ามกลางดอกไม้ก็มีราชาแห่งดอกไม้ ในยุคทองมีราชาและราชินีดอกไม้ แม้ว่าเวลานี้จะมีจักรพรรดิและจักรพรรดินี พวกเขา ก็ไม่ได้เป็นเหมือนดอกไม้ ด้วยการกลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขากลายเป็นหนาม ในขณะที่เคลื่อนไหวพวกเขาก็ที่ม แหว่งลูกเหมือนหนามและวิ่งหนีจากไป พวกเขาเรียกว่าอามัล ลูกได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากที่สุด ดูสิว่าพวกเขา ได้สร้างสัญลักษณ์ที่สกรปรกของความตกต่ำในหนทางแห่งบาปอย่างไร! พวกเขาแสดงสัญลักษณ์ของเหล่าเทพแต่สัญลักษณ์เหล่านั้นเป็นของหนทางบาป เวลาที่ลูกได้เข้าใจประเด็นเหล่านั้นแล้ว เวลาที่ลูกกลายเป็นบราห์มิน พวกเราไปไกล ห่างจากกิเลส ในบรรดาบราห์มินสำหรับพี่น้องหญิงชายที่ซื่อสัตย์ในกิเลสนั้น ถือเป็นการทำร้ายทางอาชญากรรมอย่างยิ่ง ชื่อของพวกเขาจะเสื่อมเสีย ด้วยเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: บอกบาบาถึงการกระทำที่สกรปรกทั้งหมดที่ลูกเคยทำมาตั้งแต่วัยเด็ก และครั้งหนึ่งจะได้รับการให้อภัย ลูกจำได้ไหมว่าลูกทำอะไรสกรปรกในช่วงเวลาใดบ้าง? เขียนสิ่งนั้นลงไปและให้แก่บาบา ผู้ ที่มีศรัทธาและซื่อสัตย์จะเขียนว่า “บาบา ฉันได้ทำการกระทำที่เลวร้ายเหล่านี้ได้โปรดยกโทษให้ฉันด้วย!” พ่อพูดว่า: ลูก ไม่สามารถได้รับการยกโทษได้! อย่างไรก็ตามเนื่องจากลูกได้บอกความจริงภาระหนักของลูกก็จะเบาบางลง ไม่ใช่ว่าลูก จะสามารถลืมสิ่งนั้นได้ ลูกไม่สามารถลืมได้ ลูกได้รับการเตือนว่าอย่าได้ทำกรรมเช่นนั้นอีกในอนาคต อย่างไรก็ตามสำนึก ของลูกก็จะถูกกีดกร่อนอย่างแนบแน่น พวกเขาพูดว่า: บาบา พวกเราเคยเป็นเหมือนอชจามิล สิ่งนี้หมายถึงชาติเกิดปัจจุบัน ลูกรู้ด้วยว่าเมื่อใดที่ลูกไปสู่หนทางแห่งบาปและกลายเป็นดวงวิญญาณบาป เวลาที่พ่อทำให้เรากลายเป็นดวงวิญญาณบุญ

โลกของดวงวิญญาณบุญนั้นแยกจากกัน แม้ว่าจะมีเพียงโลกเดียว แต่ลูกก็เข้าใจว่ามันถูกแบ่งออกเป็นสอง หนึ่งนั้นคือโลกของดวงวิญญาณบุญซึ่งเรียกว่าสวรรค์ และอีกโลกหนึ่งนั้นคือโลกของดวงวิญญาณบาปซึ่งเรียกว่าดินแดนแห่งความทุกข์หรือนรก มีโลกของความทุกข์และโลกแห่งความทุกข์ ในดินแดนของความทุกข์ทุกคนร้องเรียกหาเพื่อให้ได้รับการหลุดพ้นและพากลับบ้าน ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะไม่ไปและนั่งที่บ้าน แต่ว่าลูกต้องลงมาและเล่นบทบาทของลูกอีกครั้ง ปัจจุบันทั้งโลกนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกถูกทำให้บริสุทธิ์โดยพ่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์นี้ เรากำลังจะกลายเป็นสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกเคยเป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกไม่ได้เป็น ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา จำเป็นต้องใช้ความเพียรพยายามเพื่อที่จะกลับมา มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอีกครั้ง พ่อตั้งใจลูกให้ทำความเพียรพยายามอย่างดีเช่นนั้น บาบานี้เข้าใจว่าท่านจะกลายเป็นเจ้าชาย ผู้ที่คืออันดับหนึ่ง แต่เขาก็ยังไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ เขาลืม ไม่ว่าใครจะพยายามแค่ไหน เขาก็จะไม่สามารถไปถึงสภาพนั้นได้ในปัจจุบัน สภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมจะบรรลุได้เมื่อถึงเวลาสงคราม ทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม ผู้นี้ก็ต้องทำความเพียรพยายามเช่นกัน ถ้ามพวกเขาว่า: บาบ่าอยู่ตำแหน่งไหนในภาพ? ท่านกำลังยืนอยู่ด้านบนของต้นไม้ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และท่านก็กำลังทำทาปาเซียด้านล่างของต้นไม้ด้วยเช่นกัน มีการอธิบายด้วยวิธีง่ายๆ ประเด็นทั้งหมดนี้ได้มีการอธิบายโดยพ่อ เราไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ พ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือผู้ที่ทุกคนจดจำ พวกเขาพูดว่า: โอ้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราจากความทุกข์ด้วยเถิด! บราห์มา วิษณุ และชังการ์คือเทพ ดวงวิญญาณที่อาศัยในโลกที่ไม่มีตัวตนไม่ได้ถูกเรียกว่าเทพ พ่อได้อธิบายความลับของบราห์มา วิษณุ และชังการ์ด้วยเช่นกัน บราห์มา, ลักชมีและนารายณ์ทั้งหมดนั้นมีชีวิตอยู่ที่นั่น มีเพียงลูกเท่านั้นที่มีนิมิตของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนในเวลานี้ บาบานี้ได้กลายเป็นเทวดาเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้ที่ยืนอยู่ด้านบนสุดของบันไดคือผู้ที่กำลังทำทาปาเซียอยู่ด้านล่างด้วยเช่นกัน สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในภาพ เขาไม่ได้เรียกตัวเองว่าพระเจ้า เขาพูดว่า: พ่อไม่ได้มีค่าแม้แต่หนึ่งสตางค์และเช่นเดียวกันกับลูก เวลานั้นพ่อจะกลับมามีค่าเท่ากับเงินปอนด์และลูกก็เช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้เข้าใจได้ง่ายมาก หากมีใครบางคนคัดค้านบอกเขาว่าท่านกำลังยืนอยู่ที่ตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก พ่อพูดว่า: เมื่อผู้นี้ได้มาถึงสภาพของความเสื่อมโทรมในวัยเกษียณของเขา พ่อก็เข้ามาในเขา เวลานั้นเขากำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะ ลูกจะเรียกใครบางคนว่าเป็นเทพได้อย่างไรเมื่อเขากำลังทำทาปาเซีย? เป็นเมื่อหลังจากศึกษาราชโยคะแล้วเขาก็จะกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกๆ ได้รับการทำให้กลายเป็นผู้ที่สวมมงกุฎด้วยเช่นกัน ลูกกำลังกลายเป็นเทพ ลูกสามารถพิมพ์ภาพของลูกๆ 10 ถึง 20 คน เพื่อแสดงให้เห็นว่าลูกทั้งหมดจะกลายเป็นเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นแต่ละคนมีรูปร่างเช่นนั้น ประเด็นนี้จะต้องมีการอธิบาย ในด้านหนึ่งพวกเขาเรียบง่ายและในอีกด้านหนึ่งพวกเขามีมงกุฎสองชั้น ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นสิ่งนั้น เพียงผู้ที่มีเส้นชัดเจนเท่านั้นที่จะกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องกลับมาอ่อนหวานอย่างมากเช่นกัน ในปัจจุบันเมล็ดของต้นหนาราคะและความโกรธได้เพิ่มขึ้นอย่างมากในมนุษย์ ต้นไม้ของกิเลสทั้งห้าได้ปรากฏขึ้นมาในพวกเขาทั้งหมด พ่อพูดว่า: อย่าได้หว่านเมล็ดเช่นนั้นในเวลานี้! ลูกไม่ควรหว่านเมล็ดของสำนึกที่เป็นร่างใจในยุคบรรจบพบกัน ลูกต้องไม่หว่านเมล็ดของต้นหนาราคะ ราววันจะไม่คงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อหนึ่งทีและอธิบายทุกประเด็นแก่ลูก สิ่งหลักคือ: มานมานะบาฟ! พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ผู้ที่อยู่ด้านหลังสุดและเขาก็อยู่ด้านหน้าสุดด้วยเช่นกัน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากด้วยพลังของโยคะ ในตอนเริ่มต้นลูกบางคนมีนิมิตมากมาย ในหนทางของความเสื่อมโทรมใครบางคนได้รับนิมิตหลังจากที่ได้แสดงความเสื่อมโทรมอย่างแรงกล้า ที่ลูกเพียงแค่นั่งและไปสู่การเข้าฌานอย่างง่ายดาย สิ่งนี้ถือว่าเป็นเวทมนต์ มันเป็นเวทมนต์ขั้นหนึ่ง มีร่าทำทาปาเซียอย่างมากและเธอใช้เวลาของเธอในความเป็นมิตรของผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา ไม่มีผู้เคร่งศาสนาที่นี่ ผู้นี้คือพ่อ ชีพบาบา คือพ่อของทุกคน ผู้คนร้องขอที่จะพบกับกูรู อย่างไรก็ตามที่นี่ไม่มีกูรู ชีพบาบาไม่มีตัวตน ดังนั้นพวกเขาต้องการจะพบใคร? พวกเขาให้ของขวัญกับกูรูเหล่านั้น พ่อนี้คือนายของความไม่มีขีดจำกัด ไม่มีเรื่องของการให้สิ่งใดแก่ท่าน ท่านจะนำเงินไปทำอะไรหรือ? บราห์มาเข้าใจว่าท่านกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่ว่าลูกๆจะให้เงินอะไรก็ตามก็ใช้ไปเพื่อสร้างอาคารๆสำหรับพวกเขา เงินนั้นไม่มีประโยชน์สำหรับชีพบาบาหรือบราห์มาบาบา มีการสร้างอาคารเหล่านี้สำหรับลูกๆที่จะเข้ามาพักอาศัย ลูกบางคนยากจน บางคนร่ำรวย และบางคนแม้กระทั่งส่งเงินมาสองรูปและบอกบาบาว่า: บาบ่าใส่ไว้ในชื่อของฉัน บางคนส่งเงินเป็นพันธูป ความตั้งใจของทั้งสองนั้นเป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นสิ่งนี้จึงเท่าเทียมกันสำหรับพวกเขาทั้งสอง จากนั้นลูกๆสามารถเข้ามาและอยู่ที่ใดก็ตามที่พวกเขาชอบ ผู้ที่สร้างอาคารจะได้รับการต้อนรับที่ดีมากกว่าเมื่อเขามา แล้วบางคนก็พูดว่า: บาบานี้โปรดปรานพวกเขา แนนอนที่พวกเขาต้องได้รับการเสนอสิ่งนี้อย่างแนนอน มีทุกรูปแบบ บางคนจะอยู่ที่ใดก็ได้ คนอื่นก็เปราะบางมาก ชาวต่างชาติอยู่ในคฤหาสน์หลังใหญ่โตมาก ผู้มั่งคั่งมากมายก็ปรากฏตัวขึ้นในทุกชาติ ดังนั้นจึงต้องสร้างอาคารเช่นนั้นสำหรับพวกเขา ดูสิว่ามีลูกมากมายแค่ไหนที่นี่! ไม่มีพ่ออื่นใดที่มีความคิดเช่นนั้น อย่างมากบางคนอาจมีหลาน 10, 12 หรือ 20 คน อัจชะ บางคนอาจมีได้แม้กระทั่ง 200 ถึง 500 แต่ไม่มีใครมีมากกว่านั้น ครอบครัวของบาบาใหญ่โตมากและจะขยายใหญ่มากยิ่งขึ้น อาณาจักรกำลังมีการก่อ

ตั้งขึ้น ครอบครัวของพ่อมีขนาดใหญ่เพียงใด และครอบครัวของพระยาบิดาบรรพมานั้นใหญ่เพียงใด! เมื่อท่านมาในแต่ละ
วงจรเท่านั้นที่ลูกจะได้ยินสิ่งมหัศจรรย์เหล่านี้ มีคำกล่าวถึงพ่อว่า: โอ้ พระภู! วิธีการและหนทางของท่านนั้นพิเศษสุด สิ่ง
นี้หมายถึงเวลานี้ ความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ พ่ออธิบายแก่ลูก: หากลูกต้องการไปสวรรค์จง
สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้นลูกเป็นเหมือนหนาม พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลง: นั้นปราศจากคุณธรรม อย่างไรก็ตามมีข้อ
บกพร่องของกิเลสทั้งห้าในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้น! ความรู้นั้นไม่ได้ให้ความสุขแก่ลูกเท่ากับ
ความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบนในโลกที่ไม่มีตัวตน บรรพมา วิษณุและซังการ้อยู่ในอาณาเขตที่
ละเอียดอ่อน นั่นเป็นเพียงเพื่อจุดประสงค์ของนิมิตเท่านั้น บรรพมาอยู่ที่ลักษณะมีและนารายณ์ก็อยู่เช่นกัน มีเพียงนิมิตของ
พวกเขาเท่านั้น นั่นเป็นสัญลักษณ์ว่าบรรพมาที่มีตัวตนกลายเป็นเทวดาเป็นบรรพมาของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้
อย่างไร มิฉะนั้นคงไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้น เวลานั้นลูกๆ เข้าใจและซึมซับทุกสิ่งต่อไป ประเด็นเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกได้
กลายเป็นเทพมาหลายต่อหลายครั้ง ที่นั่นเคยเป็นอาณาจักรเทพ วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆ ละครเหล่านี้สูญสลายใน
ขณะที่ละครนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากของลูก พ่อเน้นที่นี้และอธิบาย
ทั้งหมดนี้ให้แก่ลูก ไม่ใช่ว่าสิ่งนั้นดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ครั้งโบราณกาล พ่อพูดว่า: เวลานั้นพ่อกำลังให้ความรู้แก่ลูก
แล้วความรู้นั้นจะหายไป เมื่อลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงส่งของลูกในยุคทอง ความรู้นี้จะไม่ได้อยู่ อ้าวะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีสำนึกอยู่เสมอว่าเวลามันลูกคือบรรพมา ดังนั้นจงอยู่ห่างไกลจากจากกิเลสให้มาก อย่าได้ปล่อยให้มีการทำร้าย
ร่างกายที่เป็นเช่นอาชญากร คงอยู่อย่างซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อพ่อ
2. เพื่อที่จะกลายเป็นราชาที่มีมงกุฎสองชั้นจงกลับมาอ่อนหวานอย่างมากและรักษาเส้นของสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน ทำ
ทาปาเซียของราชาโยคะ

พร: ขอให้ลูกลิ้มโลกเก่าโดยมีความซาบซึ้งของพระเจ้าและเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด
เช่นเดียวกับที่ความซาบซึ้ง(ความมีนเมา)อื่น ๆ ทำให้ลูกลิ้มทุกสิ่ง ในทำนองเดียวกันความซาบซึ้งของ
พระเจ้ายิ่งทำให้ลูกลิ้มโลกแห่งความทุกข์ได้อย่างง่ายดาย ความซาบซึ้ง(ความมีนเมา)นั้นก่อให้เกิดความ
เสียหายมากมายและลูกสามารถฆ่าตัวตายได้ด้วยการดื่มมากเกินไป ในขณะที่ความซาบซึ้งนี้ทำให้ลูกไม่
สูญสลาย ผู้ที่อยู่อย่างซาบซึ้งกับความซาบซึ้งของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอจะเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการ
บรรลุผลทั้งหมด สำนึกในการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่นเพิ่มความซาบซึ้งของลูก พลังของลูกเพิ่ม
ขึ้นด้วยสำนึกนี้

คติพจน์: แทนที่จะลอกเลียนกันและกันให้ลอกเลียนแบบพ่อ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน สัตกुरुมาเพื่อให้โชคของลูกสูงส่ง ดังนั้นพฤติกรรมของลูกควรสูงศักดิ์อย่างยิ่ง
- คำถาม:** แผนการใดที่ถูกสร้างขึ้นมาในละครที่ไม่มีใครสามารถทำมันได้?
- คำตอบ:** แผนการสำหรับการทำลายล้างโลกเก่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นในละคร ไม่มีใครสามารถถูกตำหนิได้สำหรับสิ่งนี้ ในเวลานี้วัตถุธาตุมีความโกรธที่รุนแรงซึ่งเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ในการทำลายล้าง จะมีแผ่นดินไหว ทกหนแห่ง อาคารต่างๆ จะพังลงมา และจะมีน้ำท่วมและความอดอยาก ด้วยเหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลา นี้จงขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกมาจากโลกเก่านี้ ทำตามศรัทธาของสัตกुरु ละทิ้งสำนักที่เป็นร่างใน ขณะที่มีชีวิต พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเพียรพยายามที่จะจดจำระลึกถึงพ่อต่อไป
- เพลง:** เราต้องทำตามหนทางโดยที่เราต้องระมัดระวังที่จะไม่ล้มลงเช่นกัน

โอมซานติ ลูกต้องทำตามหนทางไหน? ลูกต้องทำตามหนทางของกुरु กुरुไหน? ขณะนั่งและเดินไปมา คำพูดออกมาจาก ปากของมนุษย์ว่า: ว้า กुरु! มีกुरुมากมาย ลูกจะพูดถึงใคร “ว้า กुरु”? ลูกจะร้องเพลงสรรเสริญใคร? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น คือสัตกुरु มีกुरुมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา บางคนยกย่องคนหนึ่ง และคนอื่นยกย่องอีกคนหนึ่ง สิ่งนี้อยู่ ในสติปัญญาของลูกว่าสัตกुरुที่แท้จริงคือผู้เดียวที่ได้รับการยกย่อง เนื่องจากมีสัตกुरुที่แท้จริงจึงต้องมีที่ไม่จริงด้วยเช่นกัน ผู้ที่แท้จริงอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันผู้คนต่างยกย่องผู้เป็นหนึ่งเดียวที่เรียกว่า สัจจะ มีเพียงพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้นที่เป็นสัจจะที่เป็นผู้ปลดปล่อยและผู้นำทางด้วยเช่นกัน ทุกวันนี้กुरुกลายเป็นไกด์ นำทางพาลูกไปอาบในแม่น้ำคงคาและพาไปจาริกแสวงบุญ สัตกुरुนี้ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทุกคนจดจำสัตกुरुนี้และร้องเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” มีเพียงสัตกुरुเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กुरुเหล่านั้นไม่สามารถชำระล้างใครให้ บริสุทธิ์ได้ พวกเขาไม่ได้พูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! แม้ว่าผู้คนจะศึกษาก็แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจ ความหมายของสิ่งนั้นเลย หากพวกเขาเข้าใจว่ามีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือสัตกुरु พวกเขาจะไม่เรียกตนเองว่าเป็นกुरु ตาม ละครแล้ว หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแยกกันโดยสิ้นเชิง มีกुरुมากมายและมีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายในหนทางนั้น ที่นี้มีเพียงหนึ่งเดียวนั้นเท่านั้น เทพเหล่านั้นเคยเป็นอันดับหนึ่ง และเวลานี้พวกเขาอยู่ในอันดับสุดท้าย พ่อมาและให้อ่านา การปกครองสวรรค์แก่พวกเขา ดังนั้นคนอื่นๆทั้งหมดจะต้องกลับบ้านโดยอัตโนมัติ ด้วยเหตุนี้เองผู้ประทานการหลุดพ้น สำหรับทุกคนจึงกล่าวว่าเป็นหนึ่งเดียว ลูกเข้าใจศาสนาเทพที่ได้รับการก่อตั้งขึ้นมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน ลูก กลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่สูงส่งที่สุด ลูกไม่ได้กระทำการสิ่งใด ได้มีการจดจำว่าผู้ประทานการหลุดพ้นและผู้ปลดปล่อยคือผู้เดียว เท่านั้น นี่คือการสรรเสริญของพ่อเท่านั้น ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่จะได้รับการหลุดพ้นและได้รับการปลดปล่อย ในยุค ทองมีเพียงศาสนาเดียว สิ่งนี้ก็เป็นสิ่งที่ต้องเข้าใจเช่นกัน อย่างไรก็ตามใครคือผู้ที่ให้ปัญหานี้แก่ลูก? ลูกเข้าใจว่าพ่อ เท่านั้นที่มาและชี้หนทางให้แก่ลูก ท่านให้ศรัทธาแก่ใคร? แก่ดวงวิญญาณ ท่านคือ พ่อ ครู และสัตกुरुเช่นกัน ท่านสอน ความรู้แก่ลูก กुरुอื่นๆ สอนเพียงความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับการหลุดพ้นจากพ่อผ่านความรู้นี้ แล้วลูกก็ออกจากโลกเก่า นี้คือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกด้วยเช่นกัน พ่อได้อธิบายว่าวงจรของ 84 ชาตเกิดของลูกเวลานี้กำลังจะสิ้นสุด ลงแล้ว โลกนี้กำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เมื่อคนป่วยหนัก พวกเขาจะพูดว่า: เขากำลังจะตาย แล้วจะมีประโยชน์อะไรที่จะ จดจำเขา? ร่างนั้นจะถูกทำลายและดวงวิญญาณจะไปรับร่างอื่น ความหวังทั้งหมดก็สูญสิ้น ในเบงกอลเมื่อพวกเขาเห็นว่า ไม่มีความหวังสำหรับใครบางคน พวกเขาพาเขาไปที่แม่น้ำคงคาเพื่อให้ดวงวิญญาณออกจากร่างที่นั่น พวกเขากราบไหว้ บูชารูปปั้นเทพ แล้วพูดว่า: นำไปจมน้ำ! นำไปจมน้ำ! เวลานั้นลูกเข้าใจว่าโลกเก่ากำลังจะจมน้ำ จะมีน้ำท่วม ไฟไหม้ และ ผู้คนจะอดตาย สภาพทั้งหมดเหล่านี้จะมาถึง สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ฯลฯ จะพังทลายลงมาเมื่อแผ่นดินไหว ในเวลานี้วัตถุธาตุ มีความโกรธอย่างมากจนที่จะทำลายทุกสิ่งได้ สภาพทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นกับทั้งโลก ความตายประเภทต่างๆจะมาถึง ระเบิด เต็มไปด้วยพิษ ทันทีที่ใครบางคนได้รับพิษเพียงเล็กน้อย เขาก็หมดสติ ลูกๆ รู้ว่า จะต้องเกิดอะไรขึ้น ใครเป็นผู้ลดบันดาล ทั้งหมดนี้? พ่อไม่ได้ลดบันดาลในสิ่งนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีใครสามารถถูกตำหนิได้ แผนนี้ถูกสร้างขึ้นใน ละคร โลกเก่าจะกลายเป็นโลกใหม่อีกครั้งอย่างแน่นอน จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติ การทำลายล้างจะต้องเกิดขึ้น โยคะ ของสติปัญญาของลูกต้องลบออกไปจากโลกเก่านี้ สิ่งนี้เรียกว่าการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกพูดว่า: ว้า สัตกुरु! ว้า! ท่านได้แสดงให้เห็นหนทางนี้ ลูกได้รับการบอกว่า: อย่าได้มีพฤติกรรมในลักษณะที่ท่านจะถูกประณาม ลูกตายใน ขณะที่มีชีวิตอยู่ที่นี่ ลูกสละละทิ้งร่างกายและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณ ละวาง

จากร่างกายและจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกพูดสิ่งที่ดีมากว่า: “ว้า สัตกูรู! ว้า!” มีเพียงสัตกูรูเหนือโลกเท่านั้น (อยู่เหนือจากโลกนี้) ที่ได้รับการยกย่อง มีกูรูทางโลกมากมาย มีเพียงสัตกูรูที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวที่ได้รับการจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ของคนทั้งโลกเป็นเพียงผู้เดียว ไม่มีใครรู้ว่าโลกใหม่ก่อตั้งขึ้นได้อย่างไร ในคัมภีร์พวกเขาได้พรรณนาถึงการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก และศรัทธาของกัลยาณมิตรก็ลอยมาบนใบโพธิ์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่ากัลยาณมิตรไม่สามารถลอยมาบนใบโพธิ์ได้ ไม่มีประโยชน์ในการยกย่องกัลยาณมิตร เวลานี้ลูกได้พบสัตกูรูที่จะพาไปสู่สภาพที่สูงขึ้น มีคำพูดว่า: มีประโยชน์สำหรับทุกคนในสภาพที่สูงขึ้น ดังนั้นพ่อทางจิตนั่งที่นี้และอธิบายแก่ดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณมีร่างกายที่มีชื่อและรูปแบบที่แตกต่างกันในทุก ๆ ชาติเกิด ลูกไม่สามารถพูดได้ว่า: คนนั้นคนนี้ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ร่างกายก็เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ลูกมีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญา ลูกควรมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญา อธิบายแก่ใครก็ตามที่มาว่า: มีเพียงอาณาจักรของเทพในตอนเริ่มต้น จากนั้นอาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้นในตอนกลาง ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ในยุคทองลูกสะโตประธาน และจากนั้นลูกก็ลงบันไดมาเรื่อยๆ ผ่านสภาพสะโต ราโจ และตาโม วงจรยังคงหมุนไปเรื่อยๆ บางคนถามว่า: บาบาสีงั้นมีความสำคัญอะไรที่ท่านนำเราเข้ามาสู่วงจรของ 84 ชาติเกิด? อย่างไรก็ตาม วงจรโลกนี้ถูกสร้างให้คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ลูกต้องรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก ถ้ามนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้แล้ว เขาก็เป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกได้รับสถานภาพที่สูงส่งโดยการรู้สิ่งนี้ การศึกษานี้สูงส่งมาก! ผู้ที่สอบผ่านการสอบที่สำคัญเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่งจะสัมผัสกับความสุขอย่างมากในหัวใจของพวกเขา ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพโดยการศึกษาคำนี้ในชาติเกิดที่แล้ว อาณาจักรของพวกเขากำลังได้รับการก่อตั้งด้วยการศึกษานี้ สถานภาพที่สูงเช่นนี้ได้รับการศึกษาเล่าเรียน! เป็นที่น่าอัศจรรย์! ถ้าผู้ที่สร้างวัดที่ใหญ่โตและบ้นทิตที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ ว่าลักษมีและนารายณ์ใช้ชาติเกิดในตอนเริ่มต้นของยุคทองได้อย่างไร และพวกเขาจะไม่สามารถบอกลูกได้ ลูกรู้ว่านี่คือราชาโยคะที่กล่าวถึงในกิตะ ผู้คนยังคงศึกษากิตะต่อไป แต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์ใดเลยจากสิ่งนั้น เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และบอกลูกเรื่องนี้ ลูกพูดว่า: บาบา เราเคยพบท่านเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เหตุใดลูกถึงพบผู้เดียวนั้น? เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของลูกและกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ทั้งเด็กผู้ใหญ่และคนชราที่มาที่นี่ได้รับการสอนสิ่งนี้อย่างแน่นอน นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นี่คือการสร้างของนารายณ์ที่แท้จริง ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้ง ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากจะประสบกับความสุขภายใน บาบากล่าวว่า: ลูกมีความกล้าที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรหรือไม่? พวกเขาตอบว่า: บาบา ทำไมจะไม่กล้าล่ะ? เรากำลังศึกษาเพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ เราพิจารณาว่าตัวเราเองเป็นร่างกายมาเป็นเวลานานแล้ว และเวลานี้พ่อได้แสดงหนทางที่ถูกต้องตามศีลธรรมให้แก่เรา ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาเป็นเด็กเป็นดวงวิญญาณ ลูกติดกับอยู่ในชื่อและรูปชั่วแล้วชั่วเล่า พ่อพูดว่า: ลูกต้องละวางจากรูปและนาม “ดวงวิญญาณ” เองก็มีชื่อเช่นกัน” พ่อคือ ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด พ่อทางร่างกายไม่เคยถูกเรียกว่าพ่อสูงสุดเลย คำว่า “พ่อสูงสุด” ให้แก่พ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกพูดสำหรับท่านว่า “ว้า กูรู!” ลูกสามารถอธิบายให้แก่ชาวสิกข์ด้วยเช่นกัน มีคำอธิบายทั้งหมดของสิ่งนี้ในกรันท์ (คัมภีร์ของชาวสิกข์) ไม่มีคำอธิบายเกี่ยวกับท่านในคัมภีร์อื่นๆ มากเท่ากับที่มีในคัมภีร์กรันท์ จาบาฮาและสุชมณี มีเพียงสองคำนี้เท่านั้น พ่อพูดว่า: จงจดจำฮาบา (พระเจ้า) และลูกจะได้รับความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีเรื่องของความสับสนใดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่ออธิบายและทำให้ทุกสิ่งง่ายดายมากสำหรับลูก ชาวฮินดูมากมายถูกเปลี่ยนเป็นชาวสิกข์ ลูกสร้างรูปภาพมากมาย ฯลฯ เพื่อแสดงหนทางให้แก่มนุษย์ ลูกสามารถอธิบายได้อย่างง่ายดายมากกว่า: คุณเป็นดวงวิญญาณที่เข้ามาในศาสนาที่ต่างกัน นี่คือการเริ่มต้นของศาสนาที่หลากหลาย ไม่มีใครอื่นรู้ว่าพระคริสต์มาอย่างไร พ่ออธิบายว่าดวงวิญญาณใหม่ไม่สามารถได้รับประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานของกรรมใดๆ ดวงวิญญาณพระคริสต์ไม่ได้กระทำความบาปใดๆ ที่ควรได้รับการลงโทษ นั่นเป็นดวงวิญญาณสะโตประธานที่มา บุคคลที่ดวงวิญญาณเข้ามาใช้ร่างนั้นได้ถูกตรึงบนกางเขน ไม่ใช่พระคริสต์ พระคริสต์ได้จากไปและใช้อีกชาติเกิดหนึ่งและได้รับสถานภาพที่สูง นอกจากนี้มีรูปภาพของสันตะปาปาด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ทั้งโลกไม่มีค่าเลยแม้แต่สตางค์เดียว ลูกก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังกลับมาที่มีค่ามากขึ้น ไม่ใช่ว่าทายาทของพวกเขาจะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยทุกสิ่งหลังจากที่พวกเขาจากไป ไม่เลย! ลูกจะไปพร้อมมือของลูกที่เต็มเปี่ยม ส่วนคนที่เหลือทั้งหมดจะไปมือเปล่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมาเต็มเปี่ยม ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าผู้ที่มาเมื่อวงจรก่อนหน้านี้จะมาอีกครั้ง แม้ว่าพวกเขาจะได้ยินเพียงเล็กน้อยพวกเขาก็จะมา พวกเขาทั้งหมดจะไม่เห็นในเวลาเดียวกัน ลูกกำลังสร้างปวงประชามากมาย บาบาส่งการมองเห็นได้ทุกคน แม้เพียงแค่ได้ยินเพียงเล็กน้อยก็มีการสร้างปวงประชาขึ้น ลูกจะไม่สามารถนับพวกเขาได้ด้วยซ้ำ เวลานี้ลูกๆ อยู่ในงานรับใช้ และบาบาก็อยู่ในงานรับใช้ บาบาส่งการมองเห็นได้โดยปราศจากการทำงานรับใช้ ท่านมารับใช้ลูกๆ ทุกเช้า ผู้คนมีการชุมนุมทางจิตในตอนเช้าด้วยเช่นกัน ทุกคนว่างในเวลานั้น บาบาส่งว่า: ลูกต้องไม่ออกจากบ้านเข้าเกินไปและลูกไม่ควรกลับดึกเกินไป เพราะโลกเลวร้ายลงในแต่ละวัน ด้วยเหตุนี้เองจึงควรมีสุนัขในทุกถนนเพื่อที่ว่าพื้นที่ที่ลูกออกจากบ้าน ลูกก็สามารถมาถึงสุนัขได้อย่างง่ายดาย

และรวดเร็ว เมื่อจำนวนของลูกเพิ่มมากขึ้น อาณาจักรจะได้รับการก่อตั้ง พ่ออธิบายอย่างง่ายดายมาก การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านราชาโยคะ ส่วนที่เหลือของทั้งโลกจะไม่คงอยู่ ปวงประชามากมายกำลังถูกสร้างขึ้นมา ลูกประจำต้องถูกสร้างขึ้นด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือผู้ที่รับใช้ผู้คนมากมายและทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับตัวเขาเองจะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ ผู้คนหมั่นลูกปิดของลูกประจำ แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของลูกประจำ กูรูมากมายให้ลูกประจำแก่ผู้คนเพื่อให้สติปัญญาของพวกเขาอยู่กับการหมั่นลูกประจำ ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด นับวันทุกสิ่งจะมีความแรงมากขึ้น ดวงวิญญาณจะตาโม่ประธานมากขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละวัน เพราะโลกนี้สกปรกมาก ผู้คนมากมายพูดกับบাবาว่า: เราเบื่อหน่ายจริงๆ! พาเราไปสวรรค์เร็วๆ! พ่อพูดว่า: จงมีความอดกลั้น! มีการรับประกันว่าการก่อตั้งจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน นี่เป็นการรับประกันว่าท่านจะพาลูกไปที่นั่น ลูกๆได้รับการบอกด้วยเช่นกันว่าลูกดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุดและเวลานี้ลูกต้องกลับไปที่นั้น จากนั้นลูกจะลงมาเล่นบทบาทของตัวเอง ดังนั้นลูกต้องจดจำอาณาเขตสูงสุด พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอเพื่อบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย จงให้ศาสนานี้แก่ทุกคน ไม่มีผู้นำศาสน์อื่นใด ศาสนาเหล่านั้นนำดวงวิญญาณลงมาจากดินแดนแห่งการหลุดพ้น จากนั้นพวกเขาต้องลงบันไดมา เมื่อดวงวิญญาณตาโม่ประธานอย่างสมบูรณ์ พ่อจึงมาและทำให้ทุกคนสะอาดประธาน เพราะทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกต้องการโลกใหม่ใช่ไหม? ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 ละวางจากรูปและนามของร่างกายของลูกและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้มีพฤติกรรมในลักษณะที่ทำให้สัตุกูรูถูกประณาม

2 เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ จงทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก รักษาความสุขภายในว่าลูกกำลังศึกษาเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักร การศึกษานี้คือการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา

พร: ขอให้ลูกได้รับสิทธิในการได้รับพรจากทุกดวงวิญญาณโดยการรับใช้ด้วยทัศนคติที่มีเมตตากรุณา การรับใช้ด้วยทัศนคติที่มีเมตตากรุณาเป็นวิธีที่จะได้รับพรจากทุกดวงวิญญาณ เมื่อลูกมีเป้าหมายที่จะเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ลูกจะไม่สามารถทำงานใด ๆ ที่ไม่ให้คุณประโยชน์ต่อกันได้ งานของลูกเป็นเช่นไร ดาร์นา(การสร้างสมคุณธรรมและความรู้)ของลูกก็เป็นเช่นนั้น และดังนั้นหากลูกจดจำงานของลูกได้ลูกจะมีความเมตตาและเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่อยู่เสมอ ลูกจะเดินต่อไปพร้อมกับทัศนคติที่มีเมตตากรุณาที่จะทำให้ประโยชน์ในทุกย่างก้าว ลูกจะไม่มีจิตสำนึกของ “ฉัน” และจะจำไว้ว่าลูกเป็นเครื่องมือ เพื่อตอบแทนการรับใช้ของพวกเขา ผู้รับใช้เช่นนี้จะได้รับสิทธิในการได้รับพรจากทุกดวงวิญญาณ

คติพจน์: การดึงดูดไปยังสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพทำลายความเพียรพยายามทางจิตของลูก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ทุกวันและปรอทของความสุขของลูกจะเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา จงจดจำว่าลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง
- คำถาม:** วิธีอะไรที่ง่ายดายในการสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเอง?
- คำตอบ:** ในการสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเอง จงเฝ้าแต่บันทึกชาร์ทประจำวัน ตรวจสอบตนเองว่า: ตลอดทั้งวันนั้นได้มีการกระทำที่เลวร้ายหรือไม่? เช่นที่นักเรียนเฝ้าแต่บันทึกความก้าวหน้า ในทำนองเดียวกันลูกควรจดบันทึกคุณธรรมที่สูงส่งของลูกแล้วลูกจะสร้างความก้าวหน้าในตนเองต่อไปเรื่อยๆ
- เพลง:** ผู้อาศัยในดินแดนอันไกลโพ้นได้มาในต่างแดน...

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าดินแดนอันไกลโพ้นคืออะไร ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวในโลกที่รู้อะไรนี้ ไม่ว่าใครจะเป็นผู้รู้หรือบันทึกที่ยิ่งใหญ่แค่ไหน เขาไม่มีความหมายของสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อผู้ที่มีมนุษย์ทุกคนจดจำว่าเป็นพระเจ้านั้นอยู่เบื้องบนในโลกที่ไม่มีตัวตนอย่างแน่นอน ไม่มีใครอื่นรู้อะไรนี้ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจความลับของละครนี้แล้ว ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นจากตอนเริ่มต้นและทั้งหมดนั้นยังคงเกิดขึ้นอยู่ในสติปัญญาของลูก สติปัญญาของลูกลูกต้องรักษาความรู้ว่าวงจรโลกนี้หมุนไปอย่างไร ในหมู่ลูกๆ ลูกทั้งหมดเข้าใจตามลำดับกันไป สิ่งนี้เป็นเพราะลูกไม่ได้ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ องค์แห่งความสุขของลูกจึงไม่ได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่ลูกกำลังนั่งและเดินเหิน ให้สติปัญญาของลูกจดจำว่าลูกคือผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง นั้นดวงวิญญาณรู้อะไรทั้งหมดจากตอนเริ่มต้นถึงตอนจบ ลูกกำลังนั่งที่นี้ แต่สติปัญญาของลูกกำลังจดจำโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นคือบ้านแห่งความเยียบสงบที่แสนหวาน, ดินแดนนิพพาน, ดินแดนแห่งความเยียบสงบที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ สิ่งนี้เข้าไปในสติปัญญาของลูกๆ อย่างรวดเร็วมาก ไม่มีใครอื่นรู้อะไรนี้ แม้พวกเขาจะศึกษาและฟังคำภีร์มากมาย พวกเขาก็ไม่ได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นเลย พวกเขาทั้งหมดอยู่ในหนทางที่ตกต่ำลง แต่ลูกกำลังปีนขึ้นไป ลูกกำลังเตรียมการเพื่อกลับบ้าน เราต้องละทิ้งเสื้อผ้าเก่านี้และต้องกลับบ้าน มีความสุขในสิ่งนี้ เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะได้กลับบ้าน ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ เวลานั้นบาบาอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกอย่างง่ายดายมาก ลูกๆ ควรมีความสุขว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อกำลังสอนลูก ลูกควรมีความสุขอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อกำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัว บาบา, พ่อของทุกคนขณะนี้กำลังสอนเราอีกครั้ง! ท่านสอนเราหลายครั้งแล้ว เมื่อลูกได้วนไปรอบวงจรอย่างสมบูรณ์ที่พ่อมา ในปัจจุบันลูกเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพแห่งดินแดนวิษณุ ไม่มีใครในทั้งโลกสามารถให้ความรู้ให้แก่ลูกได้ ชีพบาบา กำลังสอนเรา ลูกควรมีความสุขอย่างมาก! ลูกๆ รู้ว่าคำภีร์ทั้งหมดเหล่านั้น ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คำภีร์เหล่านั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อการหลุดพ้น เครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน นั่นเป็นเครื่องประกอบที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: ลูกยังคงตกต่ำลงมาจากสิ่งทั้งหมดนั้น ลูกได้ล้มลูกคลุกคลานไปทั่วเป็นระยะเวลายาวนาน และขณะนี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในความเยียบ การสะกดพลาดพลังทั้งหมดของลูกเวลานี้ได้จบสิ้นลงแล้ว ลูกดวงวิญญาณรู้ว่ามีความเหลือน้อยมากที่จะชำระล้างตัวเองให้บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อกำลังแสดงหนทางให้แก่ลูกเพื่อทำสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาสู่โศปราชฐานจากตาโมประฐาน แล้วลูกจะไปปกครองในโลกที่สะโตะประฐาน พ่อได้แสดงหนทางนี้แก่ลูกทุกวงจรหลายครั้ง ลูกจะต้องตรวจสอบสภาพของลูกเองด้วยเช่นกัน นักเรียนนั้นเพียรพยายามที่จะทำให้ตนเองฉลาด มีทะเบียนของการศึกษาและพฤติกรรมของพวกเขา ที่นี้เช่นกันลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ด้วยการเก็บบันทึกชาร์ทประจำวันของตนเอง ลูกจะสามารถสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเองได้อย่างมากมาย วันนี้ฉันได้กระทำกรรมที่เลวร้ายหรือไม่? ฉันต้องกลายเป็นเทพ รูปภาพของลักษมีและนารายณ์อยู่เบื้องหน้าลูก เป็นรูปภาพที่เรียบง่ายอย่างมาก! ชีพบาบาอยู่บนสุด ท่านให้มรดกนี้แก่ลูกโดยผ่านประชาบิดาบรรพมา และดังนั้นต้องมีบราห์มินในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน เทพคงอยู่ในยุคทอง บราห์มินคงอยู่ในยุคบรรจบพบกันและผู้ที่ เป็นของสกุลศุทรคงอยู่ในยุคเหล็ก ลูกควรเก็บภาพลักษณ์ที่หลากหลายไว้ในสติปัญญาของลูกเช่นกัน เวลานั้นเราคือบราห์มิน, คือจุก ผู้ที่อยู่บนยอดสุด และต่อมาเราจะเป็นเทพ พ่อกำลังสอนเราบราห์มินเพื่อที่จะทำให้เราเป็นเทพ ดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน จงอ่อนหวานมากอย่าได้เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใคร เช่นเดียวกับที่ลูกทำงานประเภทใดประเภทหนึ่งเพื่อการดำรงชีวิตของร่างกายของลูก ในทำนองเดียวกันที่นี้ลูกต้องรับใช้ยกย่องด้วย เมื่อมีบางคนป่วยและไม่สามารถทำงานรับใช้ใดๆ ได้ คนอื่นต้องรับใช้เขา เมื่อบางคนล้มป่วยและจากร่าง ก็ไม่มีเรื่องของความเสียใจหรือร้องไห้ ลูกต้องอยู่อย่างเยียบสงบอย่างแท้จริงในการ

จดจำระลึกบาบา ไม่ควรจะมีเสียงใดๆ เมื่อพวกเขาหนีไปยังเมรุเผาศพ พวกเขาส่งเสียงดังโดยพูดว่า “ผู้ที่ชื่อรามอยู่กับคุณ” ลูกไม่ต้องพูดอะไรเลย ลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลกผ่านความเจ็บบสบ ของพวกเขาคือวิทยาศาสตร์แต่ของลูกคือความเจ็บบสบ ลูกรู้ถึงความหมายที่ถูกต้องของญาณและวิญญาณ ญาณคือความเข้าใจ และวิญญาณคือการลิ้มทุกสิ่ง การไปอยู่เหนือญาณ ดังนั้นมีญาณและมีวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกคือผู้อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความเจ็บบสบ แล้วก็มีญาณด้วยเช่นกัน ลูกคือรูปและบาซัน (เป็นตัวของความเจ็บที่ประพรมเพชรพลอยแห่งความรู้) บาบาเช่นกันคือรูปและบาซัน ท่านคือรูป (Rup) และท่านมีความรู้ทั้งหมดของวงจรโลกเช่นกัน พวกเขาได้ให้ชื่ออาคารว่า “วิญญาณบาวัน” แต่พวกเขาไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้นเลย ลูกๆ เข้าใจว่าในปัจจุบันวิทยาศาสตร์เป็นสาเหตุของความทุกข์และความสุข ที่นั่นมีความสุขและมีแต่เพียงความสุขเท่านั้น ที่นั่นมีความสุขชั่วคราว ที่เหลือทั้งหมดคือความทุกข์และมีแต่เพียงความทุกข์เท่านั้น ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมากในบ้านของตนเอง พวกเขารู้สึกว่าย่างพวกเขาตายเร็วเท่าไรพวกเขาก็ยิ่งได้รับการปลดปล่อยจากโลกแห่งความทุกข์เร็วขึ้นเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าบาบามาแล้วเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกควรมีความสุขอย่างมากอยู่ใน บาบาทุกวงจรเพื่อทำให้เรากลายเป็นชาวสวรรค์ ดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำและแนวทางของพ่อเช่นนั้นอย่างแนบแน่น พ่อพูดว่าลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร กลับมาบริสุทธิ์ในขณะที่อยู่ในครอบครัวของลูก เราทั้งหมดคือพี่น้องชายหญิง นี่คือการสัมพันธ์ของความรัก ต้องไม่มีสายตารูปแบบอื่นใด ความเจ็บป่วยของแต่ละคนนั้นมีความเฉพาะตัว ดังนั้นแต่ละคนได้รับคำแนะนำตามนั้น บางคนถามว่า: บาบา สถานการณ์เช่นนั้นได้เกิดขึ้นนั้นควรทำอย่างไรในสถานการณ์เช่นนี้? บาบาตอบว่า: สายตาระหว่างพี่น้องหญิงชายจะต้องไม่กลายเป็นเรื่องเลวร้าย ไม่ควรจะมีการต่อสู้รบราใดๆ นั่นคือพ่อของลูกดวงวิญญาณ ชีพบาบากำลังพูดโดยผ่านร่างบราห์มา ดังนั้นประชาธิปไตยมาคือลูกชายของชีพบาบา ท่านเข้ามาในร่างที่ธรรมดา วิษณุเป็นของยุคทอง พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้เพื่อที่จะทำให้โลกใหม่ บาบาถามว่า: ลูกจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลกหรือไม่? “ใช่ บาบา ทำไมจะไม่ล่ะ?” ใช่ แต่ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน นี่เป็นการยาก โอ้! แต่พระเจ้ากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก! ลูกไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์หรือไม่? ลูกไม่ละอายตัวเองหรือไม่? แม้แต่พ่อทางร่างของลูกก็ยังบอกลูกว่าอย่าทำที่สกปรกใดๆ เป็นด้วยกิเลสนั้นที่เป็นตัวของอุปสรรคต่างๆ ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น, เป็นเพราะด้วยกิเลสนั้นที่ทำให้มีความปั่นป่วนอย่างมาก บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือกิเลสนั้น พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกๆ ได้รับสติปัญญาที่จะตัดสินด้วยตนเองว่าสิ่งใดถูกหรือผิด สิ่งนั้นดีหรือไม่ดี ลักษณะและนารายณ์เป็นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ผู้คนแห่งสวรรค์มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนของยุคเหล็กมีข้อบกพร่อง ไม่มีใครเข้าใจว่าขณะนี้ เป็นอาณาจักรของราวัน พวกเขาเผาหุ่นของราวันทุกปี เขาเป็นศัตรู พวกเขายังคงเผาหุ่นของราวันต่อไป แต่พวกเขาไม่รู้วราวันเป็นใคร พวกเขาทั้งหมดเป็นของอาณาจักรของราวัน และดังนั้นพวกเขาทุกคนก็เป็นปีศาจอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามไม่มีใครพิจารณาตัวเองว่าเป็นปีศาจร้าย ผู้คนมากมายพูดว่านี่คืออาณาจักรของปีศาจร้าย ผู้ปกครองเป็นเช่นไรปวงประชาก็เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่เข้าใจมากนัก พ่อหนึ่งทีและอธิบายว่าอาณาจักรของรามแยกต่างหากจากอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกกำลังกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด พ่อพูดว่า: จงให้ความรู้แก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาผู้กราบไหว้บูชาพ่อและแก่ผู้คนที่กราบไหว้บูชาเทพในวัด แต่อย่าใช้ความพยายามมากกับผู้คนเช่นนั้น ลูกจะพบผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายในวัด ลูกต้องจับชีพจรของแต่ละคนด้วย หมอบางคนสามารถบอกได้ทันทีว่าลูกมีความเจ็บป่วยอะไรเพียงแต่การจับชีพจร มีหมอบางเลือกที่มีชื่อเสียงมากในเดลีชื่อว่า อัจมาลคาน พ่อทำให้ลูกมีพลาแนมัยที่ดีและมั่งคั่งเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ทุกคนที่นี่มีโรค, มีสุขภาพที่ไม่ดี ที่นั่นไม่มีความเจ็บป่วยใดๆเลย ลูกกำลังกลับมาที่มีพลาแนมัยดีและมั่งคั่งเสมอ ลูกเอาชนะประสาทสัมผัสของลูกได้ด้วยพลังโยคะ ประสาทสัมผัสของลูกไม่เคยหลอกลวงลูกเลย บาบาพูดว่า: อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างถูกต้องแม่นยำ อยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณและประสาทสัมผัสของลูกจะไม่หลอกลวงลูก เป็นที่นี้ที่ลูกได้รับชัยชนะเหนือกิเลสเหล่านั้น ลูกไม่เคยมีสายตาที่ไม่ดีเลยที่นั่น อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคือศาสนาเทพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่มีเรื่องของการสงครามใดๆที่นั่น นี่จะเป็นสงครามสุดท้าย และด้วยสงครามนี้ประตูแห่งสวรรค์จะเปิดขึ้น และจากนั้นจะไม่มีสงครามได้อีกต่อไป นี่คือไฟสังเวทสุดท้าย และจะไม่ไฟสังเวทใดๆเป็นเวลาค้างครั้งวงจร ชะยะทั้งหมดจะถูกส่งเวทไปในสิ่งนี้ เปลวไฟของการทำลายล้างจะปรากฏออกมาจากไฟสังเวทนี้และทุกสิ่งจะถูกทำให้สะอาด ลูกๆ ได้รับนิมิตแล้ว น้ำผลไม้ของที่นี่อร่อยมากและชั้นหนึ่ง เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้น และดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก ชื่อของลูกคือชีพัคคี, ผู้เป็นแม่ของชาวบาร์ต เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกเท่านั้นที่ลูกได้รับพลังจากชีวา ไม่มีเรื่องของการล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว ผู้คนเหล่านั้นคิดว่า ใครก็ตามที่ไม่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ในขณะที่ลูกพูดว่าผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและสิ่งสร้างคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานั้นลูกได้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า และลูกได้กลายเป็นผู้ที่มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสามด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกรู้จักสามโลกและเวลาทั้งสาม ลักษณะและนารายณ์ได้รับมรดกของเขาจากพ่อ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเช่นพวกเขา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ชีพบาบาเองพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และอธิบายแก่ลูก มิฉะนั้นพ่อผู้

ไม่มีตัวตนจะสามารถอธิบายได้อย่างไร? การศึกษาสามารถเกิดขึ้นได้จากแรงบันดาลใจหรือไม่? คนเราต้องการปากเพื่อที่จะสอน ผู้นี้คือเกามุกข์ (ปากว้า) ผู้นี้คือแม่อาวุโส เขาคือแม่ที่เป็นมนุษย์ บาบาวุฒาว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกโดยผ่านผู้นี้ พ่อแสดงถึงวิธีที่ชาวนลาดแก่ลูก ไม่มีเรื่องขอให้พรในสิ่งนี้ ลูกต้องทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อ ลูกได้รับศรัทธา ไม่ใช่เรื่องของความเมตตา ลูกบางคนพูดว่า บาบา, ลูกลืมพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ดังนั้นให้ความเมตตาแก่ลูกด้วย โอ้! แต่นี่เป็นงานของลูกที่ต้องจดจำพ่อ พ่อจะมีความเมตตาอะไรให้กับลูก? สำหรับพ่อ ลูกทั้งหมดนั้นคือลูกๆของพ่อ ถ้าพ่อจะมีความเมตตา ทุกคนก็จะได้นั่งอยู่บนบัลลังก์ อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามที่ลูกศึกษามากน้อยเพียงใด ลูกคือผู้ที่ต้องศึกษา จงเพียรพยายามต่อไป จงจดจำพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านได้ พ่อพูดว่า: มากเท่าที่ลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงนั้น ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้ว ลูกจำเป็นต้องมีร่างกายใหม่ เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์รับร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ชันยาสซีเช่นกันเกิดมาจากกิเลส เทพไม่ได้เกิดโดยผ่านกิเลสที่ต้องทำให้พวกเขาสละทิ้งในภายหลัง พวกเขาคือผู้ที่สูงส่ง พวกเขาคือมหาตมะที่แท้จริง ผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิงสม่ำเสมอ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นคืออาณาจักรสะโตประธานของราม (พระเจ้า) อันที่จริงลูกไม่ควรแม้แต่จะพูดว่าราม เป็นชีพบบาบาใช่ไหม? นี่เรียกว่าไฟบูชาญของการรู้ของรูตราที่ไม่สูญสลายซึ่งมาถูกส่งเวไนไฟนี้ ไม่ว่าลูกพูดว่ารูตราหรือชีวา ทั้งสองก็เป็นหนึ่งและเหมือนกัน ชื่อของกฤษณะไม่ได้ถูกกล่าวถึง ชีพบบาบาและพูดความรู้ เมื่อผู้คนสร้างไฟส่งเวย พวกเขาสร้างสิ่งกัมและชาลิแกรมที่ทำจากดินเหนียว พวกเขากราบไหว้บูชาและก็ทบทวน บาบายกตัวอย่างรูปปั้นเทพ พวกเขาตกแต่งประดับประดารูปปั้นเทพ, ให้อาหารและน้ำ, กราบไหว้บูชาแล้วก็นำไปจมน้ำ! ในทำนองเดียวกันพวกเขากราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของชีพบบาบาและชาลิแกรมด้วยความรักและความสะอาดอย่างมากแล้วพวกเขาก็ทบทวนทลาย ทั้งหมดนั้นคือการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า มากเท่าที่ลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะได้รับความสุขมากตามนั้น ลูกควรตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคืนเพื่อดูว่าลูกได้ทำความผิดใดหรือไม่ ลูกควรดึงหูของตนเอง “บาบา ลูกได้ทำความผิดวันนี้ โปรดยกโทษให้ลูกด้วย!” บาบาวุฒาว่า: ถ้าลูกเขียนความจริง บาปของลูกจะได้รับการให้อภัยครั้งหนึ่ง พ่อกำลังนั่งที่นี่ ถ้าลูกต้องการให้คุณประโยชน์แก่ตัวลูกเอง จงเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาของพ่อต่อไป ลูกต้องทำความก้าวหน้าอย่างมากด้วยการบันทึก ไม่มีคำใช้จ่ายใดเลยในสิ่งนี้ ลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อย่าได้เป็นต้นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด, คำพูดหรือการกระทำของลูก ถ้าบางคนพูดสิ่งที่ผิดแก่ลูก, ฟังแต่อย่าได้ยิน จงเพียรพยายามในสิ่งนี้ พ่อมาเพื่อที่จะขจัดความทุกข์ทั้งหมดไปจากลูกและให้ความสุขแก่ลูกอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นลูกๆเช่นกันต้องกลายเป็นสิ่งนี้ งานรับใช้ที่ดีที่สุดสามารถทำได้ในวัดต่างๆ ลูกจะพบกับผู้ที่ฝึกฝนในศาสนาที่นั่น ผู้คนมากมายมาที่นันทรรศการ งานรับใช้ทำได้ที่นันทรรศการ และงานออกร้านนั้นดีกว่าการฉวยสโลดงานออกร้านนั้นต้องมีค่าใช้จ่าย และดังนั้นจะต้องมีคุณประโยชน์อย่างแน่นอนด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พ่อได้ให้สติปัญญาแก่ลูกแต่ละคนที่จะเข้าใจความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิด ดังนั้นจงสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งบนพื้นฐานของความเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ขอให้มีความรักที่แท้จริงของพี่น้องชายหญิงในหมู่พวกลูกเอง อย่าได้มีสายตาที่ไม่ดีต่อกันและกัน

2. ทำตามทุกคำแนะนำสั่งสอนที่พ่อให้กับลูก ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและมีความเมตตาต่อตัวลูกเอง เก็บรักษาซาร์ทเพื่อความก้าวหน้าของลูกเอง หากมีใครพูดอะไรที่อาจทำให้เกิดความทุกข์ใจ จงฟัง แต่อย่าได้ยิน

พร: ขอให้ลูกไม่รู้จักเห็นแค้นและเป็นผู้ทำลายอุปสรรคที่มีประสบการณ์กับความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว

ลูกๆ ที่มีทุกความสัมพันธ์กับพ่อผู้เดียวจะสัมผัสว่าความสัมพันธ์อื่นๆทั้งหมดเป็นเพียงแค่นาม พวกเขาไร้อย่างมีความสุขตลอดเวลาและไม่เคยเห็นแค้นเห็น้อย พวกเขาไม่รู้จักเห็นแค้นเห็น้อย พวกเขาจะหลุดหายไปในช่วงแห่งความรักที่มีต่อพ่อและงานรับใช้ แทนที่จะหยุดโดยอุปสรรค พวกเขาจะเป็นผู้ทำลายอุปสรรค เนื่องจากพวกเขาได้สัมผัสถึงความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียวพวกเขาจึงอยู่อย่างเป็นแสงที่เบา

สบายเป็นสองเท่าและไม่มีภาระใดๆ คำร่ำบ่นทั้งหมดของพวกเขาจบสิ้น และพวกเขาได้สัมผัสกับสภาพที่
สมบูรณ์พร้อม พวกเขากลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: การดึงดูดไปยังผู้ที่มีร่างกายแม้กระทั่งในความคิดของคุณคือการไม่เชื่อสัตย์

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้ทำสัญญาแล้ว: เมื่อท่านมา เราจะอุทิศตนเองต่อท่าน เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อเตือนถึงสัญญาของลูก
- คำถาม:** เนื่องด้วยคุณสมบัติหลักใจของเหล่าเทพที่พวกเขาเท่านั้นลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา?
- คำตอบ:** เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณสมบัติพิเศษของการไม่จดจำใคร พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อและพวกเขาไม่ได้จดจำภาพลักษณ์ของผู้อื่น เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำใคร ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวในเวลานี้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่ลูกนั้นไม่จำเป็นต้องจดจำใครในภายหลัง

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณทางจิตวิญญาณ (spiritual souls) จิตวิญญาณ (spirit) หรือดวงวิญญาณ (soul) คือสิ่งเดียวกัน พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ก่อนหน้านั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่เคยให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ พ่อท่านเองพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น พ่อไม่เคยมาในเวลาอื่นใดนอกเหนือจากยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาได้มาถึงจุดจบ พ่อหนึ่งทีและให้ความรู้แก่ลูกๆ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ยากอย่างยิ่งสำหรับลูกบางคน สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งแต่ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาดีมาก เหตุนี้เองบาปจึงอธิบายแก่พวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้แต่เมื่อมีการอธิบายแก่พวกเขาแล้ว พวกเขายังคงไม่เข้าใจอะไรเลย ในโรงเรียนนักเรียนบางคนก็สอบตกทั้งที่ครูได้สอนมาเป็นเวลาถึง 12 เดือน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็สอนลูกทุกวันด้วยเช่นกัน กระนั้นก็มีเพียงลูกบางคนเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่ผู้อื่นล้ม สิ่งหลักที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกคือ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถพูดสิ่งนี้ได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น หลังจากหนึ่งวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รับความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้ เพียงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มาเท่านั้นเข้าใจความรู้นี้ ลูกรู้ว่าพ่อเคยสอนความรู้นี้แก่ลูกในวงจรที่แล้วในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นมีบทบาทนี้ แน่نونที่ลูกต้องผ่านวาระเหล่านี้ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ผ่านวาระเหล่านี้ เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ผ่านวาระเหล่านี้ เพียงบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นผู้อาศัยของบาร์ต เหตุนี้เองพ่อจึงต้องมาในบาร์ต ลูกๆ บราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มา หลังจากบราห์มินลูกก็กลายเป็นเทพและแล้วก็ป็นนักรบ ไม่มีใครลูกทำให้เป็นนักรบ ลูกถูกทำให้เป็นบราห์มินและแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ เมื่อองศาของเหล่าเทพเดียวกันนั้นได้ลดลงไป พวกเขาก็ถูกเรียกว่านักรบ พวกเขากลายเป็นนักรบโดยอัตโนมัติ พ่อมาและทำให้ลูกเป็นบราห์มิน และแล้วลูกกลายเป็นเทพจากบราห์มินและเทพเดียวกันนั้นก็กลายเป็นนักรบ เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อผู้เดียวได้ก่อตั้งทั้งสามศาสนา ไม่ใช่ว่าท่านมาอีกครั้งในยุคทองและยุคเงิน เพราะผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาจึงพูดว่าท่านก็มาในยุคทองและยุคเงินด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อมาเพียงครั้งเดียวในวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นพ่อที่ทำให้ลูกเป็นบราห์มินด้วยพระชาติดาบราห์มา พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด อัชชะ และแล้วบราห์มานั้นมาจากที่ใด? บราห์มาใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด บราห์มาและสรัสวดีกลายเป็นวิชฌ ผู้ที่รูปคู่ของเขาคือลักษมีและนารายณ์ เขาใช้ 84 ชาติเกิด และแล้วในตอนสิ้นสุดของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในเขาและทำให้เขาเป็นบราห์มา พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา ชื่อของผู้นี้ไม่ได้ถูกตั้งขึ้นมาโดยตัวเขา หกวันหลังจากเด็กถือกำเนิด พวกเขาได้มีพิธีตั้งชื่อตามดวงชะตาของเขา พวกเขาฉลองวันเกิด ชื่อตามดวงชะตาของผู้นี้คือเลคราช นี่คือชื่อของเขาตั้งแต่เกิด เมื่อพ่อได้เข้ามาในเขาในยุคแห่งการบรรจบพบกันชื่อของเขาก็ถูกเปลี่ยน ท่านเปลี่ยนชื่อของผู้นี้เมื่อเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ชื่อของชั้นยาสซีเปลี่ยนไปเมื่อพวกเขาทิ้งบ้านของเขาและจากไป ผู้นี้อาศัยอยู่ที่บ้าน พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เพราะบราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการ พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อและทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มินที่บริสุทธิ์ ลูกถูกทำให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าลูกบริสุทธิ์มาตั้งแต่เกิด ลูกได้รับคำสอนที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกรู้ว่าไม่มีแม่เพียงคนเดียวในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะสามารถเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้คนก้มลงเบื้องหน้ากูรู ฯลฯ เพราะพวกเขาได้ละทิ้งบ้านของพวกเขาและกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถกล่าวว่า พวกเขาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่

การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่จดจำใคร ชันยาสซึ่งจดจำธาตุบราห์มาและสวดมนต์ภาวนา ผู้คนในยุคทองไม่ได้จดจำใคร พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องจดจำผู้เดียว นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณแฝงตัว ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณอย่างถูกต้อง ในยุคทองและยุคเงินเช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายเล่นบทบาทของเขาด้วยชื่อของเขา นักแสดงไม่สามารถอยู่โดยที่ไม่มีชื่อ ไม่ว่าลูกอยู่ที่ใดก็ตาม แน่نونลูกได้รับชื่อที่ให้แก่ร่างกาย ลูกจะสามารถเล่นบทบาทของลูกได้อย่างไรโดยที่ไม่มีชื่อ? พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลง: เมื่อท่านมานั้น จะทำให้ท่านเป็นของฉันและไม่มีใครอื่นเป็นของฉัน ฉันจะเป็นของท่านเท่านั้น ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น พวกเราจะไม่กราบไหว้บูชาผู้ที่มีร่างกายใดๆ ผู้ที่ได้รับชื่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อท่านมาพวกเราจะอุทิศตนเองต่อท่าน! ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าเมื่อไรที่พ่อจะมา ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาผู้ที่มีร่างที่มีชื่อต่างๆมากมาย พ่อมาหลังจากครั้งที่สองของวงจร เมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดจบ พ่อพูดว่า: ลูกเคยพูดเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าว่า: ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำร่างของตัวเอง อย่างไรก็ตามลูกไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ดังนั้นลูกจะจดจำพ่อได้อย่างไร? เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ ไม่มี ความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ลูกไม่ได้จดจำใคร ไม่ได้จดจำพ่อและไม่ได้จดจำภาพลักษณ์ใดๆ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข พ่ออธิบายว่า: ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเพียงไรลูกจะเข้าใกล้สภาพอยู่เหนือบังกรรมของลูกเท่านั้น ในยุคทองมีความสุขอย่างมากในการเป็นผู้มีชีวิตอยู่ในโลกใหม่และในบ้านใหม่ และแล้วเมื่อสิ่งนั้นได้แก่ลงไป 25% ราวกับว่าลูกได้ลิ้มสวรสต์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกเคยร้องเพลงว่า “เราจะเป็นของพ่อเท่านั้นและเราจะรับฟังพ่อเท่านั้น” ดวงวิญญาณอ้างอิงถึงพ่อว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กและละเอียดอ่อน สายตาที่สูงส่งเป็นที่ต้องการเพื่อจะมองเห็นดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถที่จะจดจ่อที่ดวงวิญญาณได้ ต้องใช้ความเพียรพยายามที่คิดว่าตนเองเป็นจุดที่เล็กอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ ผู้คนไม่ได้พยายามที่ได้ยินมิติของดวงวิญญาณ พวกเขาพยายามที่จะได้ยินมิติของดวงวิญญาณสูงสุดเพราะพวกเขาเคยได้ยินว่าท่านสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง เมื่อใครบางคนได้ยินมิติเขาพูดว่าสิ่งนั้นสว่างไสวยิ่งเพราะนั่นคือสิ่งที่เขาเคยได้ยินมา ไม่ว่าผู้คนจะกราบไหว้บูชาใครก็ตามอย่างจริงจัง นั่นคือผู้ที่พวกเขาจะได้ยินมิติ มิเช่นนั้นพวกเขาจะไม่สามารถมีศรัทธา พ่อพูดว่า: หากพวกเขาไม่เคยเห็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะสามารถเห็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? พวกเขาจะแม้กระทั่งเห็นดวงวิญญาณได้อย่างไร? มนุษย์มีภาพลักษณ์ของร่างกาย พวกเขามีชื่อ แต่ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด จุดที่เล็กมาก จะสามารถเห็นสิ่งนั้นได้อย่างไร? แม้ว่าพวกเขาจะพยายามอย่างมาก ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาคู่นี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่ละเอียดของความรู้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นเล็กเพียงไร ฉันทดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดลูกบ้นที่กไว้ในฉันซึ่งทำให้ฉันต้องช้ารอย ลูกได้รับศรีมัทของพ่อเพื่อที่จะทำให้ลูกสูงส่ง ดังนั้นลูกต้องทำตามสิ่งนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องสูงศักดิ์ พฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์อย่างยิ่งเพราะลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชาใคร พวกเขามีมังกุฏสองชั้น พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชาผู้ใด ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีความจำเป็นที่จะกราบไหว้บูชาใครในยุคทอง แต่แนนอนที่พวกเขาให้ความนับถือต่อกันและกัน การก้มลงให้แก่ใครบางคนหมายถึงการให้ความนับถือ ไม่ใช่ว่าลูกต้องมีใครไว้ในหัวใจของลูก ต้องมีการให้ความนับถือ ยกตัวอย่างทุกคนให้ความนับถือต่อประธานาธิบดี เพราะพวกเขารู้ว่าเขามีตำแหน่งที่สูง ลูกไม่ต้องก้มลงให้แก่ใคร ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: หนทางของความรู้นี้เป็นสิ่งที่แตกต่างโดยสิ้นเชิง ที่นี้ลูกเพียงแต่ต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว ลูกจดจำชื่อของร่างกาย ทุกสิ่งจะต้องมีการทำด้วยชื่อ ลูกจะเรียกใครโดยที่ไม่มีชื่อได้อย่างไร? แม้ว่าลูกคือผู้ที่มีร่างกายที่กำลังเล่นบทบาทของลูก ลูกต้องมีชีพบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะเชื่อว่าพวกเขาต้องจดจำกฤษณะเท่านั้น พวกเขาพูดว่า ที่ใดก็ตามที่พวกเขามองไป พวกเขาจะเห็นกฤษณะเท่านั้น พวกเขาเชื่อว่า: ฉันทคือกฤษณะ และท่านคือกฤษณะ โอ แต่ชื่อของลูกแตกต่างต่างไปจากชื่อของเขา ดังนั้นทุกคนจะเป็นกฤษณะได้อย่างไร? ไม่ใช่ชื่อของทุกคนจะสามารถเป็นกฤษณะ พวกเขาพูดสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง เวลานี้พ่อพูดว่า: ลีมาภาพลักษณ์ทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและจดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่เรียกภาพลักษณ์เหล่านั้นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนุมานและคนอื่นไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีภาพลักษณ์มากมายแต่ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีเทพเจ้าใดผู้ที่มีร่างกายจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ผู้คนใช้สติปัญญาของพวกเขาเองสร้างภาพลักษณ์ของเทพเจ้าที่มีหกถึงแปดมือ พวกเขาไม่รู้ว่าคุณคณเหล่านั้นเป็นใคร พวกเขาถือลูกๆ ผู้เป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้อย่างนี้ รูปรายนอกของลูกธรรมดา ร่างกายเหล่านั้นจะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าภาพลักษณ์ของลูก ฯลฯ จะหลงเหลืออยู่ ทั้งหมดจะจบสิ้น ในความเป็นจริงลูกคือเทพเจ้า ชื่อที่ได้มีการกล่าวไว้คือ: เทวีสีดา เทวีนั่นนี้ พวกเขาไม่เคยพูดว่า “เทพราม” พวกเขาพูดว่า “เทวีหรือศรีมาตินั้น” อย่างไรก็ตามนั่นเป็นสิ่งผิดด้วย เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์

ลูกพูดว่า: โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เกิด! ลูกไม่ได้พูดว่า: ทำให้พวกเรากลายเป็นลักษมีและนารายณ์เกิด! เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และชำระลูกให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ ผู้คนเรียกผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาได้แสดงว่าใครบางคนอื่นเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่ได้พูดว่า: บาบา โปรดบอกพวกเราถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและทำให้พวกเราเป็นอมตะเกิด! หรือ: ทำให้พวกเรากลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาเกิด! พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เกิด เพียงบาบาเท่านั้นที่บอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่ลูกและชำระลูกให้บริสุทธิ์ และแล้วลูกก็ถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริงแก่ผู้อื่น ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ แม้ว่าลูกมีเพื่อนฝูงญาติมิตรและพี่น้อง ฯลฯ ที่บ้าน พวกเขายังคงไม่เข้าใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัปตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้อัตตาสูงส่ง จงทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับมาจากพ่อ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารและเครื่องดื่มและพฤติกรรมของลูกนั้นต้องสูงศักดิ์อย่างยิ่ง
2. อย่าได้จดจำกันและกัน แต่แน่นอนจงให้ความเคารพ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีโชคของความสุขและผู้สัมผัสกับความสุข โดยการใช้สมบัติทั้งหมดของลูกในเวลาที่เหมาะสม

ทันทีที่ลูกเกิดในชาติเกิดบราห์มินของลูก ลูกได้รับสมบัติแห่งความสุขมากมายจากบัปตาดาตลอดทั้งวัน เหตุนี้เอง แม้กระทั่งวันนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาสัมผัสความสุขชั่วคราวเพียงแต่ได้ยินชื่อของลูก เมื่อพวกเขาเห็นภาพที่ไม่มีชีวิตของลูก พวกเขาก็เริ่มร่ำรำในความสุข ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนมีโชคแห่งความสุขเพราะลูกได้รับสมบัติมากมาย เวลานี้เพียงแต่ใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลาที่เหมาะสม เก็บกุญแจเหล่านี้ไว้ตรงหน้าลูกเสมอ นั่นคือ เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ และนำการตระหนักรู้นั้นไปสู่รูปในทางปฏิบัติและลูกจะสัมผัสกับความสุขต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่จุดตะเกียงแห่งความหวังอันสูงส่งของพ่อคือตะเกียง (deepake) ของสกุล

*** โอม ชานติ ***

ความสมดุลของอำนาจแห่งความรักและความจริง

วันนี้พ่อที่แท้จริงครูที่แท้จริงและสัตบุรุษได้มาพบกับลูกที่แท้จริงของท่านซึ่งเต็มไปด้วยสัจจะอันทรงพลัง พลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและอำนาจของทั้งหมดคือสัจจะ สัจจะมีสองความหมาย 1. สัจจะหมายถึงความจริง 2. สัจจะหมายถึงไม่สูญสลาย ในทั้งสองความหมายพลังแห่งสัจจะเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อได้รับการกล่าวขานว่าเป็นพ่อที่แท้จริง มีพ่อมากมายนับไม่ถ้วน แต่มีพ่อที่แท้จริงเพียงผู้เดียว มีครูที่แท้จริงเพียงผู้เดียวและสัตบุรุษผู้เดียว สัจจะเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณสูงสุดคือสัจจะนั่นคือความจริง ลูกมีเพลง: ชีวาคือสัจจะ ชีวาคือผู้ที่สวยงาม.... โลกก็ร้องเพลงด้วยว่า: สัตย์ (สัจจะ), ชีวัม (ผู้ให้คุณประโยชน์), ชุนดาราม (ผู้ที่สวยงาม) นอกจากนั้นพวกเขายังกล่าวถึงพ่อดวงวิญญาณสูงสุดว่าท่านเป็นสัจจะ ผู้มีชีวิต และผู้มีความปิติสุข ลูกดวงวิญญาณก็เรียกอีกอย่างว่าสัจจะ สิ่งมีชีวิต และเป็นตัวของความปิติสุขด้วยเช่นกัน มีการรณรงค์สรรเสริญคำว่า "สัจจะ" เป็นอย่างมาก ในงานใดก็ตามเมื่อใครบางคนพบกับผู้มีอำนาจ เขาจะพูดว่า "นั่นเป็นคนสัตย์จริงและด้วยเหตุนี้เองที่ฉันพบกับผู้มีอำนาจ" เป็นที่จดจำของสัจจะ เรือแห่งสัจจะ จะโคลงเคลงไปมา แต่จะไม่จม นอกจากนี้ลูกยังพูดด้วยว่า: เมื่อมีสัจจะดวงวิญญาณก็ร้ายรา คนที่มีพลังแห่งสัจจะจะไม่แพ้แต่ร้ายราอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เขามีพลัง มีพลังที่จะเผชิญหน้าและดังนั้นจึงไม่มีความกลัว สัจจะถูกกล่าวว่าเป็นเหมือนทองคำ ในขณะที่ความหลอกลวงกล่าวว่าเป็นเหมือนโคลน ในความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันผู้ที่มีความรักที่ตรงไปยังพระเจ้ากล่าวได้ว่าเป็น "satsangi" ผู้ที่รักษาความเป็นมิตรแห่งสัจจะ ในตอนท้ายเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง พวกเขาจะพูดอย่างไร? "ชื่อของสัจจะอยู่กับท่าน" ดังนั้นสัจจะเป็นสิ่งที่ไม่สูญสลายและสัจจะก็คือความจริง พลังแห่งสัจจะเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ ปัจจุบันผู้คนส่วนใหญ่พูดว่าอย่างไรเมื่อพวกเขาเห็นลูก? ลูกมีพลังแห่งสัจจะและนี่คือสาเหตุที่ลูกยังคงก้าวไปพร้อมกับการเติบโตอย่างมาก สัจจะไม่เคยแปรปรวน มันไม่สั่นคลอน สัจจะคือหนทางสู่ความก้าวหน้า ลูกสร้างยุคทองด้วยพลังแห่งสัจจะ ลูกเองกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริงและเป็นลักษมีที่แท้จริง นี่คือนิยามที่แท้จริงของพ่อที่แท้จริง ด้วยเหตุนี้จึงน่ารักและพิเศษสุดไม่เหมือนใครในโลก

วันนี้บัฟฟาตากำลังดูลูกๆทุกคนเพื่อดูว่าลูกได้ดูดซับพลังแห่งสัจจะของความรู้ที่แท้จริงมากแค่ไหน สัจจะดึงดูดทุกดวงวิญญาณ แม้ว่าโลกปัจจุบันจะเป็นดินแดนแห่งความหลอกลวงและทุกสิ่งไม่เป็นจริง นั่นคือทุกสิ่งปะปนไปด้วยความไม่จริง อย่างไรก็ตามผู้ที่มีความพลังแห่งสัจจะจะได้รับชัยชนะ การบรรลุผลของสัจจะคือความสุขและความไม่หวั่นไหว ผู้ที่พูดความจริงจะไม่เกรงกลัวเสมอ พวกเขาจะไม่มีความกลัว ผู้ที่ไม่มีความกลัวย่อมมีความกล้าแน่นอน ดังนั้นลูกทุกคนคือดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเต็มไปด้วยพลังแห่งสัจจะ ลูกมีการบรรลุผลทั้งหมดของ ความรู้ที่แท้จริง พ่อที่แท้จริง การบรรลุผลที่แท้จริง การจดจำระลึกถึงที่แท้จริง คุณธรรมที่แท้จริง และพลังที่แท้จริง ดังนั้นลูกมีความซาบซึ้งของผู้มีอำนาจเช่นนั้นหรือไม่? อำนาจไม่ได้หมายถึงความหยิ่งยโส ยิ่งบางคนมีอำนาจมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งมีทัศนคติที่มีอำนาจทางจิตวิญญาณมากขึ้นเท่านั้น เขาจะมีความรักและความถ่อมตนในคำพูดของเขา นั่นคือสิ่งซบอับของผู้มีพลัง ลูกยกตัวอย่างของต้นไม้ เมื่อต้นไม้มีอำนาจของการมีผลไม่อย่างเต็มเปี่ยมมันก็จะโน้มกิ่งลง นั่นคือมันทำงานรับใช้ด้วยความ "ถ่อมตน" (เป็นตัวอย่าง) ในทำนองเดียวกันสำหรับลูกที่มีอำนาจทางจิตวิญญาณ ยิ่งพวกเขามีอำนาจมากเท่าไร พวกเขาก็จะรับใช้ด้วยความถ่อมตนมากขึ้นและพวกเขาก็จะรักทุกคนมากขึ้นเท่านั้น ผู้ที่มีอำนาจแห่งสัจจะจะไม่มีความหลงทะนงตน ดังนั้นขอให้มีความอำนาจ ความซาบซึ้ง และสภาพที่ไม่มีความหลงทะนงตน นี่เรียกว่ารูปในทางปฏิบัติของความรู้ที่แท้จริง

ลูกได้เห็นรูปที่มีตัวตนในทางปฏิบัติของผู้มีอำนาจแห่งสัจจะในพอบราห์มาในดินแดนแห่งความหลอกลวงนี้ คำพูดที่มีอำนาจของท่านไม่เคยให้ความรู้สึกของความหยิ่งยโส เมื่อลูกฟัง Murlī คำพูดเหล่านั้นมีอำนาจมาก! อย่างไรก็ตามคำพูดเหล่านั้นไม่ใช่คำพูดของความหยิ่งยโส ความรัก ความถ่อมตนและความไม่หลงทะนงตนรวมอยู่ในคำพูดของผู้มีอำนาจ ด้วยเหตุนี้เองคำพูดของผู้มีอำนาจจึงเป็นที่รัก ซึ่งไม่ใช่แค่รัก แต่น่าประทับใจ ลูกกำลังตามพ่ออยู่ใช่ไหม? ในงานรับใช้และการกระทำ, ลูกกำลังทำตามพอบราห์มา เพราะในโลกที่มีตัวตนลูกเป็นตัวอย่างทางกายภาพและเป็นตัวอย่าง ดังนั้นเช่นเดียวกับที่ลูกเห็นรูปแบบที่มีอำนาจในใบหน้าและในกิจกรรมของพอบราห์มาผ่านการกระทำและงานรับใช้ของท่าน ในทำนองเดียวกันผู้ที่ทำตามพ่อจะแสดงความรักและอำนาจ ความถ่อมตน และความยิ่งใหญ่ ไม่ควรมีเพียงความรักที่

มองเห็นได้และอำนาจขาดหายไปหรืออำนาจนั้นมองเห็นได้และความรักขาดหายไป ลูกเห็นพ่อบราห์มาและเวลานี้ลูกยังคงได้ยินเสียงเมอร์ลี นั่นคือตัวอย่างที่มองเห็นได้ ท่านจะพูดว่า "ลูกๆ" และแสดงอำนาจของท่านด้วย ด้วยความรักท่านจะพูดว่า "ลูก" และด้วยผู้มีอำนาจเขาจะให้คำสอนด้วยเช่นกัน ท่านจะเปิดเผยความรู้ที่แท้จริงและในขณะที่พูดว่า "ลูกๆ" ก็อธิบายความรู้ใหม่ทั้งหมดให้เข้าใจอย่างชัดเจน นี่เรียกว่าการมีความสมดุลระหว่างอำนาจแห่งความรักและความจริง ดังนั้นในปัจจุบันให้ชัดเจนได้ความสมดุลในงานรับใช้

ห้าสิบปี(ตอนนั้นปี 1987) (ตอนนี้ 83 ปี) ได้เสร็จสิ้นแล้วตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนถึงปัจจุบันเพื่อเตรียมพื้นดิน มีการเตรียมพื้นดินค่อนข้างมากในต่างประเทศเช่นกัน แม้ว่าจะผ่านมาไม่ถึง 50 ปีแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็มาในช่วงเวลาที่สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดพร้อมและนี่คือเหตุผลว่าทำไม 50 ปีก่อนหน้านี้จึงเท่ากับห้าปีของปัจจุบัน ดับเบิลฟอเรสเตอร์ทุกคนกล่าวว่า: เราเป็นคนที่มาสุดท้ายและกำลังไปอย่างรวดเร็วและจะมาก่อนเป็นอันดับแรก ดังนั้นในแง่ของเวลาลูกจะไปเร็วและมาเป็นอันดับแรกใช้ไหม? รักษาอำนาจของความไม่ขาดตกอย่างแนบแน่น ความรู้ใหม่ของพ่อผู้เดียวคือความรู้ที่แท้จริง และโลกใหม่ถูกก่อตั้งขึ้นด้วยความรู้ใหม่ ให้อำนาจและความซาบซึ้งนี้ปรากฏในรูปแบบของลูก ลูกเก็บสิ่งนี้หลอมรวมไว้เป็นเวลา 50 ปี อย่างไรก็ตามนี้ไม่ได้หมายความว่าลูกควรสร้างความสับสนว่าใครก็ตามที่มาอยู่ตรงหน้าลูกโดยการให้ความรู้ใหม่นั้นทันที มันไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น ให้ความรู้โดยพิจารณาจากพื้นดิน จัปซีพอร์ของเขาและเวลา นี่คือสิ่งซึ่งบอกของการเต็มไปด้วยความรู้ พิจารณาความปรารถนาของดวงวิญญาณนั้น จัปซีพอร์ของเขา เตรียมพื้นดิน แต่ต้องมีพลังแห่งความไม่ขาดตกในการมีสัจจะอย่างแนบแน่น อย่าให้มีความกลัวใดๆในสิ่งที่ผู้คนจะพูด ลูกอาจจะไม่มีความกลัวและเตรียมพื้นดิน ลูกบางคนรู้สึกว่าเป็นความรู้ใหม่บางคนจะไม่สามารถเข้าใจอะไรได้เลย อย่างไรก็ตามลูกต้องอธิบายให้คนที่ไม่เข้าใจเท่านั้น แน่ណလူต้องเตรียมรูปแบบภายนอกตามบุคคล แต่อย่าได้รับอิทธิพลจากบุคคลนั้น อย่าลืมนึกถึงเป้าหมายในการเปลี่ยนแปลงบุคคลด้วยอำนาจแห่งความรู้ที่แท้จริงของลูกอย่างแนบแน่น

ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกทำมาจนถึงตอนนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี ลูกต้องทำสิ่งนั้น มันจำเป็นเพราะลูกต้องเตรียมพื้นดิน อย่างไรก็ตามลูกจะเตรียมพื้นดินถึงเมื่อไหร่? ลูกต้องการเวลาอีกเท่าไร? เมื่อลูกได้รับยา ลูกจะไม่ได้รับยาที่มีพลังในช่วงเริ่มต้น ก่อนอื่นลูกจะได้รับยาเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามอย่าเพียงแค່ให้ยาเพียงเล็กน้อยและอย่าให้ยาในปริมาณที่รุนแรง หากลูกให้คนที่อ่อนแอในปริมาณมากนั้นก็ผิดเช่นกัน ลูกต้องมีพลังในการแยกแยะด้วย แต่ลูกจำเป็นต้องมีอำนาจจากความรู้ใหม่ที่แท้จริงของลูก ทศนคติที่ละเอียดอ่อนของผู้มีอำนาจจะเปลี่ยนที่ศนคติของพวกเขาอย่างแนบแน่น พื้นดินนี้จะถูกเตรียมไว้ ดังนั้นเมื่อลูกทำงานรับใช้และพวกเขาไปถึงมฤตุนกัจึงแจ้งให้พวกเขารู้อย่างน้อยก็เรื่องนี้: บนแผ่นดินนี้ แผ่นดินของพวกเขาถูกเตรียมไว้เช่นกัน ไม่ว่าพื้นดินจะหนักแค่ไหนหรือนับถือศาสนาใดหรือตำแหน่งของพวกเขาจะเป็นอย่างไร พวกเขาจะอ่อนโยนลงบนพื้นดินนี้เช่นกัน และแล้วเนื่องจากพื้นดินเริ่มอ่อนนุ่ม ไม่ว่าลูกจะหวานเมล็ดพืชอะไรผลของสิ่งนั้นก็จะปรากฏออกมาอย่างง่ายดาย เพียงแค่ไม่ต้องกลัวสิ่งใด กลายเป็นคนที่ปราศจากความกลัวอย่างแนบแน่น ให้สิ่งนี้กับพวกเขาอย่างมีกลยุทธ์ อย่าให้มันเป็นเช่นนั้นที่คนเหล่านั้นมาพำนักกับลูกว่าพวกเขาก็มาถึงดินแดนนี้เช่นกันแต่พวกเขาไม่รู้ว่าคุณรู้ของพระเจ้าคืออะไร เมื่อมาถึงดินแดนของพระเจ้าให้พวกเขากลับไปอย่างแนบแน่นเมื่อได้รับสาส์นของการเปิดเผยของพระเจ้า เป้าหมายจะต้องเต็มไปด้วยอำนาจนี้

ในแง่ของโลกปัจจุบันความใหม่เป็นสิ่งสำคัญ ตัวอย่างเช่น แม้ว่าใครบางคนอาจคิดค้นแพชั่นที่ผิดพลาด แต่ผู้คนก็ยังคงตามแพชั่น ดูลีวงานศิลปะในสมัยก่อนนั้นสวยงามเพียงใด เมื่อเทียบกับสิ่งนั้นศิลปะในปัจจุบันเป็นเพียงเส้น อย่างไรก็ตามผู้คนยังคงชอบศิลปะสมัยใหม่ ทางเลือกของผู้คนในทุกสถานการณ์ขึ้นอยู่กับความใหม่และความใหม่จะดึงดูดเข้าหาตนเองโดยอัตโนมัติ ดังนั้นจึงมีความซาบซึ้งในความใหม่ ความจริง และความยิ่งใหญ่ จากนั้นพิจารณาเวลาและบุคคลและทำงานรับใช้ แน่ណให้รักษาเป้าหมายที่จะเปิดเผยความรู้ใหม่ของโลกใหม่อย่างแนบแน่น ตอนนี้ความรักและความสงบสุขได้ถูกเปิดเผยแล้ว ลูกได้เปิดเผยรูปของมหาสมุทรแห่งความรักและมหาสมุทรแห่งความสงบของพ่อ แต่ลูกไม่ได้วางแผนมากมายขนาดนั้นที่จะให้ความรู้ใหม่แก่พวกเขาว่าดวงวิญญาณเป็นตัวของการรู้อย่างไรและพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งการรู้ อย่างไรก็ตาม เวลานั้นจะมาถึงเมื่อปรากฏออกมาจากริมฝีปากของทุกคนว่านี่คือความรู้ใหม่สำหรับโลกใหม่ ปัจจุบันพวกเขาเพียงแค่พูดกันว่านี่เป็นสิ่งที่ดี พวกเขาไม่ได้พูดว่ามันเป็นเรื่องใหม่ ลูกได้เปิดเผยเรื่องของการการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างดี และนี่คือเหตุผลที่พื้นดินได้รับการเตรียมไว้เป็นอย่างดี งานแรกของการเตรียมพื้นดินก็จำเป็นเช่นกัน ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตามสิ่งนั้นก็ดีมาก และลูกก็ทำได้ดีมาก ลูกทำได้โดยใช้ร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก และลูกกำลังขอบคุณสำหรับสิ่งนั้น

เมื่อลูกไปต่างประเทศครั้งแรก ลูกเคยพบว่ามันยากมากที่จะอธิบายภาพของตรีมูรติ ตอนนั้นพวกเขาถูกดึงดูดด้วยภาพตรีมูรติ พวกเขาคิดว่าภาพของบันไดเป็นเรื่องราวของบาร์ต แต่พวกเขาถูกดึงดูดของภาพนี้ในต่างประเทศ เช่นที่ลูกวางแผนว่าจะถ่ายทอดสิ่งใหม่ๆให้กับพวกเขา ดังนั้นเวลานี้จึงสร้างสิ่งประดิษฐ์นี้ด้วย อย่าคิดว่าจะต้องทำอย่างนั้น ไม่เลย เป้าหมายของบรรดาาคคือลูกต้องซึมซับพลังของความยิ่งใหญ่ของความจริง อย่าลืมสิ่งนี้ ลูกต้องอธิบายให้โลกรู้ อย่างลึกลับสิ่งใดๆในโลก สร้างวิธีการของลูกเองเพราะลูกๆเท่านั้นที่เป็นนักประดิษฐ์ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้เกี่ยวกับแผนงานรับใช้ หากลูกรักษาเป้าหมายของลูกแล้วแผนการที่ดีที่สุดทั้งหมดจะถูกสร้างขึ้นและความสำเร็จก็คือสิทธิโดยกำเนิดของลูกอยู่ดี ดังนั้นจงแสดงความใหม่ ลูกมีวิธีที่ดีมากในการชี้แจงประเด็นความรู้ที่ลึกซึ้งทั้งหมด ลูกสามารถอธิบายได้ ลูกสามารถอธิบายแต่ละประเด็นให้เข้าใจอย่างมีเหตุผล ลูกมีอำนาจของลูกเอง ไม่ใช่สิ่งที่สร้างขึ้นด้วยจิตใจของลูกเองหรือเป็นเพียงเรื่องของจินตนาการ มันเป็นความจริง มันเป็นประสบการณ์ของลูก ลูกมีอำนาจแห่งประสบการณ์ อำนาจแห่งความรู้ และอำนาจแห่งสัจจะ ลูกมีอำนาจมากมาย ดังนั้นใช้ทั้งอำนาจและความรักในเวลาเดียวกัน

บรรดาามีความยินดีที่โดยการรับใช้ด้วยความพยายามอย่างเต็มที่ลูกจึงมีการเติบโตอย่างมากและจะเติบโตต่อไปทั้งในดินแดนนี้และในต่างแดน ในดินแดนนี้มีความสำเร็จผ่านบุคคลและจิตวิญญาณของเขาแล้วรับใช้เขา ในต่างประเทศก็ประสบความสำเร็จเช่นกันด้วยวิธีนี้ ก่อนอื่นลูกต้องติดต่อกับบุคคลนั้นและเตรียมพื้นดินไว้ในลักษณะนั้น หลังจากทำการติดต่อกับให้น่าบุคคลนั้นเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ อย่าเพียงแค่อธิบายให้เขาเป็นผู้ติดต่อ นำคนนั้นเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ แล้วขั้นตอนสุดท้ายคือการทำให้เขาอุทิศตนด้วยสติปัญญาของเขา เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องนำใครสักคนเข้ามาทำการติดต่อ และจากนั้นลูกต้องนำเขาเข้ามาสู่ความสัมพันธ์ ในขณะที่เข้ามามีความสัมพันธ์ให้เขาอุทิศสติปัญญาของเขาด้วยความรู้สึกที่ว่า "สิ่งที่พ่อพูดไว้คือสัจจะ" แล้วจะไม่มีคำถามเกิดขึ้น สิ่งที่เขาพูดนั้นลูกต้อง เพราะพวกเขาจะมีประสบการณ์กับสิ่งนั้นและคำถามของพวกเขาจะจบลง สิ่งนี้เรียกว่าการอุทิศสติปัญญาซึ่งทุกสิ่งมีประสบการณ์อย่างชัดเจน รักษาเป้าหมายว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้พวกเขาอุทิศสติปัญญา แล้วเมื่อนั้นก็สามารพูดได้ว่าตอนนี้โมคพร้อมแล้ว โมคจะหาเสียงอะไร? ไม่ใช่แค่ความรู้ของพวกเขาเป็นสิ่งที่ดี ไม่นะ! ขอให้มีความเสี่ยงว่า "นี่เป็นความรู้ใหม่และสิ่งนี้จะนำมาซึ่งโลกใหม่" เมื่อนั้นกฎเกณฑ์จะดีขึ้น ไม่เช่นนั้นพวกเขาก็จะล้มเหลวขึ้นมาและพูดว่า "ดีมากดีมาก" แล้วพวกเขาก็กลับไปนอน ดังนั้นเมื่อลูกกลายเป็นเด็กและเป็นนายก็ต้องทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นเช่นกัน อย่าทำให้คนยากไร้และหมดหนทางเหล่านั้นเป็นเพียงแค่ปวงประชา แต่จงทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่มีสิทธิในอาณาจักร วางแผนสำหรับสิ่งนี้: เราควรใช้วิธีใดเพื่อไม่ให้พวกเขาสับสน แต่พวกเขาก็อุทิศสติปัญญาของพวกเขาด้วย? ให้พวกเขาพบว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งใหม่และไม่ต้องสับสน ให้พวกเขารู้สึกถึงอำนาจแห่งความรักและความใหม่

ผลลัพธ์จนถึงตอนนี้จากการเติบโตของงานรับใช้และการเพิ่มขึ้นของจำนวนบรรพชนนั้นดีมาก เพราะตอนแรกลูกเก็บเมล็ดไว้อย่างแผ่วๆ นั่นก็สำคัญเช่นกัน เมล็ดจะต้องถูกเก็บไว้อย่างแผ่วๆ โดยการเก็บไว้อย่างมองเห็นได้มันจะไม่เกิดผล ต้องเก็บเมล็ดไว้ใต้ดิน แต่อย่าเพียงแค่ว่าไว้ใต้ดิน จะต้องมีการเปิดเผยภายนอก มันควรจะกลายเป็นรูปของผลไม้ นั่นคือขั้นสูง ลูกเข้าใจไหม? รักษาเป้าหมายที่จะทำสิ่งใหม่ๆ อย่าคิดว่ามันจะเกิดขึ้นในปีนี้ อย่างไรก็ตามเป้าหมายของลูกจะเปิดเผยเมล็ดภายนอกด้วยเช่นกัน อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกไปและเริ่มบรรยายให้พวกเขาฟังทันที ก่อนอื่นลูกต้องพูดคุยเพื่อให้พวกเขารู้สึกถึงพลังแห่งสัจจะ ให้มันออกมาจากปากของทุกคนว่า "ในที่สุดวันนี้มันมาถึง ..." ลูกแสดงละครที่ทุกศาสนารวมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน: "เราเป็นหนึ่งเดียวกัน เราเป็นของหนึ่งเดียว" นั่นเป็นเพียงการแสดงละคร แต่ที่นี่คือทุกคนจากทุกศาสนาที่มารวมตัวกันในทางปฏิบัติบนเวทีและพูดเป็นเสียงเดียวว่า "พ่อคือหนึ่งเดียว มีเพียงความรู้เท่านั้น มีเพียงเป้าหมายเดียว เพียงบ้านเดียว แค่นี้แหละ" สิ่งนี้จะต้องมีการได้ยินในเวลาหนึ่ง เมื่อจากเช่นนั้นปรากฏบนเวทีที่ไม่มีขีดจำกัด ชงแห่งการเปิดเผยจะถูกยกขึ้น ทุกคนที่อยู่ภายใต้ธงนี้จะร้องเพลงนี้ เสียงเดียวกันจะดังออกมาจากริมฝีปากของทุกคนว่า: "บาบาของเรา" แล้วเมื่อนั้นก็จงกล่าวได้ว่าลูกเฉลิมฉลองชีพราตริในทางปฏิบัติ ความมืดจะสิ้นสุดลงและจะมองเห็นฉากของรุ่งอรุณของเช้าวันใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าเกมของวันนี้และวันพรุ่งนี้ วันนี้มีความมืดและพรุ่งนี้จะมีรุ่งอรุณของเช้าวันใหม่ นี่คือมันสุดท้าย ลูกเข้าใจไหม?

แผนการทั้งหมดที่ลูกทำไว้นั้นดี แผนจะต้องทำตามแผ่นดินในแต่ละสถานที่ หากเป็นไปตามแผ่นดินแล้วต้องมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการบางอย่างก็ไม่ใช่ไร ในท้ายที่สุดทุกคนจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมและแน่นอนว่าจะต้องนำมาซึ่งดินแดนมรณภูมิเพื่อที่จะได้รับการประทับตรา ทุกอาชีพที่แตกต่างกันจะต้องเตรียมพร้อมและประทับตราให้กับพวกเขา ลูกจะไม่ได้รับอนุญาตให้ไปไหนได้โดยที่หนังสือเดินทางของลูกยังไม่ได้รับการประทับตรา ก่อน ดังนั้นตราประทับจะเกิดขึ้นที่

มฐบัน

ลูกทุกคนอุทิศตนอยู่แล้ว ถ้าลูกไม่อุทิศตนลูกจะกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ได้อย่างไร? เป็นเพราะลูกอุทิศตนที่ลูกได้กลายเป็นบราห์มากุมารและกุมารีและกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้ ไม่ว่าจะอยู่ในดินแดนนี้หรือในต่างแดนลูกไม่ได้รับใช้ในฐานะคริสเตียนกุมารีหรือพุทธกุมารีใช่หรือไม่? ลูกรับใช้อย่างเป็นบราห์มากุมาร/กุมารีใช่หรือไม่? ดังนั้นในรายชื่อของบราห์มินทุกคนอุทิศตน เวลาลูกต้องทำให้คนอื่นอุทิศตน ลูกตายในขณะที่มีชีวิต ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้ว ลูกๆพูดว่า "بابาของฉัน" และดังนั้นبابาก็พูดว่า: พ่อกลายเป็นของลูกแล้ว ดังนั้นลูกอุทิศตนแล้วใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกหรืออยู่ที่ศูนย์ ใครก็ตามที่พูดจากหัวใจของพวกเขาว่า "بابาของฉัน" พ่อจะทำให้พวกเขาเป็นของท่าน นี่คือข้อตกลงที่ทำด้วยหัวใจ ไม่ใช่การต่อรองทางกายภาพที่ทำเพียงแค่คำพูด แต่ทำด้วยหัวใจ การอุทิศตนหมายถึงการอยู่ภายใต้ศรัทธา ทั้งชุมชนเป็นของผู้ที่อุทิศตนแล้วใช่ไหม? ด้วยเหตุนี้เองจึงมีการถ่ายภาพ ตอนนี้ลูกถูกถ่ายภาพแล้ว ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ การได้ถ่ายภาพในบ้านของพระเจ้าไม่ใช่โชคเล็กน้อยเลย ภาพที่ถ่ายนี้ไม่ใช่ภาพถ่ายทางกายภาพ แต่เป็นภาพถ่ายที่อยู่ในหัวใจของพ่อ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีอำนาจแห่งสัจจะ ถึงลูกผู้รับใช้ที่แท้จริงที่แสดงความจริงและความยิ่งใหญ่ ถึงผู้ที่รักษาสมดุลของความรักและอำนาจ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งประกาศสิทธิในการได้รับพรจากพ่อในทุกย่างก้าว ถึงผู้ที่จริงแท้ทั้งหมดนั้นคือเพชรพลอยที่ไม่มีวันสูญสลาย ถึงผู้ที่เล่นบทบาทที่ไม่สูญสลายของพวกเขา ถึงลูกๆที่เป็นเจ้านายของสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีวันสูญสลาย ด้วยความรัก ระลึกถึง และ นมัสเต จากผู้สร้างโลก พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง และสัตกูรู

พร: ขอให้ลูกรับใช้ด้วยความเจียบสงบในจิตใจและกลายเป็นตัวของความสำเร็ที่สร้างสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ในตอนแรกเมื่อลูกทุกคนรักษาความสงบ ลูกก็มีอิสระและประหยัดเวลา ในทำนองเดียวกันรักษาความเจียบสงบของจิตใจเพื่อที่ลูกจะได้ไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ เช่นที่ไม่มีเสียงใดๆปรากฏออกมาจากริมฝีปากของลูก ในทำนองเดียวกันก็อย่าให้มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ นี่คือการเจียบของจิตใจที่ช่วยให้ลูกประหยัดเวลาของลูก ด้วยความเจียบของจิตใจสิ่งประดิษฐ์ใหม่จะปรากฏขึ้นซึ่งลูกจะต้องใช้ความพยายามให้น้อยลงและประสบความสำเร็จมากขึ้น เช่นที่สิ่งอำนวยความสะดวกของวิทยาศาสตร์ทำให้ลูกสามารถค้นหาวิธีการได้ในหนึ่งวินาที ในทำนองเดียวกันด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกแห่งความเจียบเหล่านี้ลูกจะพบวิธีการได้ในหนึ่งวินาที

คติพจน์: ความร่วมมือของทุกคนจะมอบให้กับผู้ที่อยู่ในสภาพที่อุทิศตนแล้ว

*** โอม ซานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ซึ่งเป็นชั่วโมงแห่งการทำสมาธิของโลก และพี่น้องหญิงสาวชาวราชโยคี ทาปาสวีทุกคน จะทำสมาธิร่วมกันตั้งแต่เวลา 18.30 - 19.30 น. ในช่วงเวลาของการโยคะพิเศษ จงมีความมั่นคงในรูปของแสงและพลังของลูก และในขณะที่ปลุกเรียกบัพดาตาที่กึ่งกลางหน้าผาก จงสัมผัสกับรูปรวมและทำงานรับใช้ของการกระจายรัศมีของแสงและพลังออกไปในทุกหนแห่ง

21-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้มาอยู่บนตักของพ่อ ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเหนือสิ่งใด คุณต้องกลับมาศักดิ์สิทธิ์ (holy) (บริสุทธิ์) แม้แต่ในความคิดของคุณ
- คำถาม:** ความซาบซึ้งอะไรและสัญญาณบ่งบอกถึงลูกที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดคืออะไร?
- คำตอบ:** พวกเขามีความซาบซึ้งว่าพวกเขาได้รับตักของพ่อผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแล้ว พวกเขากำลังกลายเป็นเทพที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ไม่มีความคิดที่ไม่ดีใดสามารถเข้ามาในจิตใจของพวกเขาได้ พวกเขาเป็นดอกไม้ที่ส่งกลิ่นหอมและพวกเขาไม่เคยกระทำผิดใดๆเลย พวกเขาคงอยู่อย่างสำรวจตนและตรวจสอบตัวเองว่า: ทุกคนได้รับกลิ่นหอมจากฉันหรือไม่? ดวงตาของฉันถูกดึงไปสู่สิ่งใดหรือไม่?
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว คุณต้องไตร่ตรองเพลงนั้นอยู่ภายในลูกและดึงเอาความหมายออกมา ใครพูดว่า: ตายในหนทางของท่าน? เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้เพราะดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ กล่าวได้ว่าลูกจะบริสุทธิ์ในเวลาสุดท้าย หรือลูกสามารถพูดได้ว่าลูกบริสุทธิ์เมื่อลูกได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ ปัจจุบันลูกเป็นผู้เพียรพยายาม ลูกรู้ว่าลูกมาหาพ่อเพื่อจะตาย การจากพ่อคนหนึ่งและไปรับอีกพ่อหนึ่งหมายถึงการตายกับผู้อื่นและมีชีวิตอยู่กับอีกผู้อื่นหนึ่ง เมื่อลูกของพ่อทางร่างกายจากร่างกายของเขาไป เขาก็ไปเกิดกับพ่ออีกคนหนึ่ง ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูกตายแล้วเข้ามานั่งอยู่บนตักของผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ใครคือผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด? (พ่อ) และใครเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ (ซันยาสซี) ใช่ ซันยาสซีได้ชื่อว่าเป็นศักดิ์สิทธิ์ มีความแตกต่างระหว่างลูกกับซันยาสซี พวกเขากลายเป็นคนศักดิ์สิทธิ์ แต่พวกเขายังคงเกิดมาโดยผ่านผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด เป็นพ่อที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่ทำให้ลูกเป็นสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นจากบ้านของพวกเขาเพื่อที่จะกลับมาศักดิ์สิทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์ ในสวรรค์ลูกเป็นเทพ และดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด การสละทิ้งของลูกไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่ของพวกเขามีขีดจำกัด พวกเขากลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และลูกกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด สติปัญญาบอกว่าเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่โลกใหม่ ซันยาสซีมาเมื่อเป็นช่วงราตรี และมีความแตกต่างระหว่างการมีความราตรีและการสาโทประธาน ลูกกำลังกลับมาศักดิ์สิทธิ์ที่สุดโดยผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรักด้วยเช่นกัน ในภาษาอังกฤษมีคำกล่าวว่า, “มหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก” ท่านทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก! ลูกร้องเรียกหาผู้สูงที่สุดเหนือสิ่งใด, ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด: โปรดมาและชำระล้างผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วย! ได้โปรดเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้เราศักดิ์สิทธิ์ที่สุด (ดังนั้นลูกๆควรมีความซาบซึ้งว่านั่นใครที่กำลังสอนเรา! เราจะกลายเป็นอะไร? ลูกก็ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกๆ เขียนว่า: บาบามาเยนาคาพายุมากมาสู่เรา เธอไม่ยอมให้เรากลับมาบริสุทธิ์ในความคิดของเรา เนื่องจากเราต้องกลายเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแล้วทำไมเรายังมีความคิดที่ไม่ดีเช่นนั้น? พ่อพูดว่า: ในปัจจุบัน ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดอย่างสิ้นเชิง เวลานี้ในตอนท้ายของหลายชาติเกิดพ่อกำลังสอนลูกอย่างเต็มกำลัง ดังนั้นลูกๆ สติปัญญาของลูกควรมีความซาบซึ้งในสิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็น ใครทำให้ลักษมีและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้น? บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ในเวลานี้บาร์ตดาโมประธานและคดโกง เวลานี้เรากำลังทำให้บาร์ตศักดิ์สิทธิ์ที่สุด จะต้องมีส่วนที่ทำให้บาร์ตเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน ลูกต้องมีความซาบซึ้งภายในตัวลูกเองว่าลูกต้องกลายเป็นเทพ สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องมีคุณธรรมด้วยเช่นกัน จากการอยู่ที่จุดต่ำสุด เวลานี้ลูกได้ปีนขึ้นมาแล้ว “การขึ้นและลง หรือความเจริญและความเสื่อม” เขียนอยู่บนภาพ

ของบันได ผู้ที่ได้ตกลงมาจะสามารถเรียกตนเองว่าเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดได้อย่างไร? เพียงพอผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกๆกลายเป็นเช่นนั้น ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลกว่าผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก บาบามาเพื่อให้เราสูงส่งอย่างมาก จงกลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอม ยุคทองเรียกว่าเป็นสวนดอกไม้ ไม่ควรมีกลิ่นเหม็นใดๆ สำนักที่เป็นร่างกล่าวได้ว่าเป็นกลิ่นเหม็น ไม่ควรมีสายตาที่ไม่ดีใจต่อผู้ใด ลูกไม่ควรมีการกระทำที่ผิดใดๆที่จะสะสมไว้ในบัญชีของลูกและทำให้สำนักของลูกก่อกวนลูก ลูกกำลังสะสมความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังกลับมามั่งคั่งอย่างมาก ลูกแต่ละคนควรมองดูที่ตนเอง, ที่ดวงวิญญาณและตรวจสอบว่าลูกเต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมดหรือไม่ นั่นกำลังเพียรพยายามอย่างที่ว่าบาบอบอกหรือไม่? ดูว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคืออะไร! มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างชั้นยาสซีและตัวลูกเอง ลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งว่าลูกได้เข้ามาที่ตักของใคร ท่านกำลังทำให้เราเป็นอะไร? สรรวจตนตรวจสอบดูว่าลูกกลับมามีค่ามากแค่ไหน ลูกต้องกลับมาสวยงามมากแค่ไหนเพื่อที่ว่าทุกคนจะได้รับกลิ่นหอมของความรู้! ลูกให้กลิ่นหอมนี้แก่ผู้คนมากมาย ลูกทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตัวลูกเอง ก่อนอื่นใดลูกต้องมีความซาบซึ้งว่าใครกำลังสอนลูก! ผู้คนเหล่านั้นล้วนเป็นกูรูในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่สามารถมีกูรูใดๆบนหนทางของความรู้ นอกจากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ส่วนที่เหลือทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นในยุคเหล็ก นั่นคือเมื่อราวันเข้ามา ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเคย 16 องศาเต็มเมื่อลูกอยู่ในยุคทอง หลังจากผ่านไปแค่เพียงหนึ่งวัน ลูกจะไม่เรียกว่าเป็นวันที่พระจันทร์เต็มดวงอีกต่อไป ที่นี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน วงจรนี้ยังคงหมุนไปเรื่อยๆที่ละนิดเหมือนตัวไร เวลานั้นลูกต้องกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็ม และนั่นก็เป็นเวลาครึ่งวงจร จากนั้นองศาจะลดลงไปเรื่อยๆ ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูก และดังนั้นลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก สิ่งนี้ไม่ได้เข้าสู่สติปัญญาของผู้คนมากมายว่าใครที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ มหาสมุทรแห่งความรู้! ท่านพูดกับลูกๆ ว่า: นมัสเตลูกๆ ลูกก็เป็นนายของบราห์มันด์เช่นกัน ทุกคนอาศัยอยู่ที่นั่น แล้วต่อมาลูกจะกลายเป็นนายของโลกดวยเช่นกัน เพื่อเพิ่มความกระตือรือร้นของลูก พ่อพูดว่า: ลูกกลับมาสูงส่งมากกว่าพ่ออีก! พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลกว่าลูก พ่อทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่ได้รับคำยกย่องอย่างมากยิ่งกว่าของพ่อเสียอีก เมื่อลูกกลับมายิ่งใหญ่มากกว่าพ่อของเขา พ่อก็เข้าใจได้ว่าพวกเขาได้รับสถานภาพที่สูงด้วยการศึกษาเล่าเรียน พ่อพูดด้วยว่า: พ่อกำลังสอนลูก เวลานี้จงทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่ลูกต้องการ พ่อกำลังสอนเราอยู่ ดังนั้นก่อนอื่นความซาบซึ้งนี้ควรเพิ่มขึ้น พ่อสามารถมาและพูดคุยกับลูกได้ตลอดเวลาเมื่อท่านเข้ามาในผู้นี้ ลูกๆ เป็นของท่านใช่ไหม? พาหนะนี้เป็นของท่านใช่ไหม? ดังนั้นพ่อผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดเวลานี้ได้มาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกต้องชำระล้างผู้อื่นให้บริสุทธิ์ นั่นกำลังปลดเกษียณ เมื่อลูกกลับมาศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถมาที่นี่ได้ นี่คือโบสถ์ของผู้ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ทุกคนที่ไปที่โบสถ์เหล่านั้นไม่บริสุทธิ์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์และไม่ศักดิ์สิทธิ์ นี่คือโบสถ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ใหญ่ที่สุด ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถก้าวเข้ามาที่นี่ได้ อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้เวลานี้ เมื่อลูกๆกลายเป็นเช่นนั้น กฎหมายทั้งหมดจะมีการบังคับใช้ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้ามาข้างในได้ บางคนถามว่าพวกเขาสามารถมาและนั่งในชุมนุมนี้ได้ไหม บาบามาพูดว่า: ลูกต้องทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ฯ และดังนั้นลูกต้องอนุญาตให้พวกเขานั่งที่นี่ เมื่อชื่อของลูกได้รับการยกย่อง ลูกไม่จำเป็นต้องกังวลเกี่ยวกับใครอีก เวลานั้นลูกต้องเก็บความกังวลนี้ไว้ แม้แต่ผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดต้องหลีกเลี่ยงให้กับลูก ลูกไม่สามารถพูดว่า“ไม่”กับพวกเขาได้ในเวลาปัจจุบัน เมื่ออิทธิพลของลูกกระจายออกไป ความเป็นศัตรูของผู้คนก็จะลดลงด้วยเช่นกัน แล้วลูกจะอธิบายว่า นั่นคือพ่อผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดที่กำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆบราห์มิน ชันยาสซีไม่สามารถเรียกได้ว่าศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พวกเขาเข้ามาในช่วงเวลาที่ราโจเท่านั้น พวกเขาจะสามารถกลายเป็นนายของโลกว่าหรือไม่? เวลานั้นลูกคือเพียรพยายาม บางครั้งความประพฤติดของลูกก็ดีมาก และบางครั้งก็เป็นเช่นนั้นที่ลูกทำให้เสียชื่อเสียง หลายคนที่มาที่ศูนย์ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งใดเลย ลูกลืมแม้กระทั่งว่าลูกกำลังกลายเป็นอะไร พ่อสามารถเข้าใจได้จากพฤติกรรมของ

ลูกว่าลูกจะกลายเป็นอะไร ถ้าหากมีสถานภาพที่สูงสุดในโชคของลูก ลูกจะประพาดตัวด้วยความสูงศักดิ์ อย่างยิ่ง เพียงแค่จดจำไว้ว่าใครกำลังสอนลูก และลูกจะได้สัมผัสกับความสุขที่มากจนความสุขนั้นระเบิด อยู่ในลูก เราเป็นนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ และดังนั้นจึงควรมีความเคารพนับถือต่อท่านอย่างมาก ลูกยังคงศึกษาเล่าเรียนอยู่ในตอนนี้ พ่อเข้าใจดีว่ายังคงต้องใช้เวลา ทุกสิ่งตามลำดับ อาคารก็เช่นกันที่สะโตประธานในตอนแรกและจากนั้นก็ไปสู่สภาพสาโธ ราโจ และตาโม เวลานั้นลูกจะกลับมาสะโต ประธานและเต็ม 16 องค์ อาคารกำลังก่อสร้างขึ้นในขณะนี้ ลูกทั้งหมดกำลังร่วมกันสร้างอาคารแห่ง สวรรค์ ลูกควรจะมีความสุขอย่างยิ่งที่บาร์ตซึ่งกลายเป็นสถานที่ที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ตอนนี้ได้ลูกทำให้ ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ดังนั้นลูกต้องระมัดระวังตัวเองให้มาก สายตาของลูกไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่สถานภาพของ ลูกจะถูกทำลาย อย่าคิดว่า: บาบาคิดอย่างไรถ้าฉันเขียนสิ่งนี้ถึงบาบา? ไม่เลย ทุกคนกำลังทำความ เพียรพยายามในเวลานี้ แม้แต่เขาก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในเวลานี้ เมื่อเขากลาย เป็นเช่นนั้นแล้วแม้ร่างกายนี้จะไม่เหลืออยู่ ลูกก็กำลังกลับมาศักดิ์สิทธิ์ที่สุด อย่างไรก็ตามมีระดับของ สถานภาพที่แตกต่างกัน สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องใช้ความพยายามและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นทำเช่น เดียวกัน บาบาเฝ้าแต่ให้ประเด็นมากมายแก่ลูก เมื่อมีบางคนมา แสดงให้เขาเห็นความแตกต่างระหว่างผู้ ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดกับผู้ที่ไม่ศักดิ์สิทธิ์ ลักษณะและนารายณ์เกิดในยุคทอง คนอื่นมาในภายหลัง และดังนั้นจึงมี ความแตกต่างอย่างมาก ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบากำลังทำให้ลูกเป็นอะไร ท่านพูดว่า: จดจำฉันผู้เดียวอย่าง สม่าเสมอ พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ชีพบาบาผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดสอนลูก และทำให้ลูกเป็นผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด เรากำลังศึกษาโดยผ่านบราห์มา บราห์มากลายเป็นวิษณุ เพียงลูก เท่านั้นรู้อย่างนี้ มนุษย์ไม่เข้าใจอะไรเลย เวลานี้อาณาจักรของราวันอยู่ทั่วทั้งโลก ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักร ของรามซึ่งเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ ตามละครเรากำลังกลับมาที่มีค่าที่จะก่อตั้งสวรรค์ บาบากำลังทำให้เรามีค่าใน เวลานี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบหรือดินแดนแห่งความสุขได้ พวก เขาเฝ้าแต่เล่าเรื่องราว เมื่อพวกเขาพูดว่า “คนนั้นคนนี้ไปสวรรค์แล้ว” หรือ “ไปสู่ดินแดนแห่งการหลุด พ้น” พ่อพูดว่า: ดวงวิญญาณที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์จะสามารถไปยังดินแดนแห่งความสงบได้อย่างไร? ลูกสามารถบอกสิ่งนี้แก่พวกเขาได้เพื่อให้พวกเขาเข้าใจว่าลูกมีความซาบซึ้งทางจิตมากเพียงใด ไตรตรอง มหาสมุทรแห่งความรู้ว่าลูกจะอธิบายให้พวกเขาฟังได้อย่างไร ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ลูก ควรมีความรู้สึกนี้อยู่ภายในตัวลูก: เพื่อที่จะกลับมามีค่า เราต้องมีความอดทนอดกลั้น เป็นผู้คนชาวบาร์ต ที่กลับมามีค่าอย่างสมบูรณ์และไม่มีค่าโดยสิ้นเชิง ไม่มีใครอื่นใด เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่า ความรู้นี้ สูงมาก ภายในมีความสุขอย่างยิ่งว่าเราจะทำให้บาร์ตนี้เป็นที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด จะต้องมีการปฏิบัติกรรมที่สูง ศักดิ์มาก เราสามารถเข้าใจทุกสิ่งได้จากอาหารและเครื่องดื่มและพฤติกรรมของลูก ชีพบาบากำลังทำให้ ลูกสูงส่งอย่างมาก! ลูกได้กลายเป็นลูกของท่านและดังนั้นลูกต้องประกาศเกียรติคุณชื่อเสียงของท่าน พฤติกรรมของลูกควรเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาเข้าใจว่าลูกเป็นลูกของผู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ลูกจะค่อยๆกลายเป็น สิ่งนี้เรื่อยๆ ค่ายกย่องของลูกเฝ้าแต่ปรากฏขึ้นมา จากนั้นจะต้องมีการวางกฎระเบียบทั้งหมดไว้เพื่อ ไม่ให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์สามารถเข้ามาข้างในได้ บาบารู้ว่า ลูกยังคงต้องใช้เวลา ลูกๆ ต้องทำความเพียร พยายามอย่างมากเพื่อให้อาณาจักรของลูกพร้อม และจากนั้นเมื่อมีการบังคับใช้กฎเหล่านี้จะไม่มีผลอะไร กับลูก ในเวลานั้นจะมีคิวทิวแถวจากที่นี่ไปถึงถนนอาบู (Abu Road) คอยดูเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป บาบา เฝ้าแต่เพิ่มโชคของลูก เป็นการพูดอย่างลูกต้องว่าลูกคือผู้มีโชคหลายล้านเท่า (padmapadam) พวกเขา แสดงให้เห็นดอกบัว (padam) ที่เท้า ทั้งหมดนั้นคือค่ายกย่องของลูกๆ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: มานมา นะบาฟ! จดจำพ่อ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำสิ่งใดที่จะทำให้สำนึกของลูกก่ดกร่อน กลายเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างเต็มที่ ขจัดกลิ่นเหม็นของสำนึกที่เป็นร่างออกไป

2. พฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์อย่างมาก ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมาศักดิ์สิทธิ์ที่สุด สายตาของลูกไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่สถานภาพของลูกจะถูกละลาย

พร: ขอให้ลูกโชคดียุคหลายล้านเท่าและสะสมรายได้หลายล้านโดยใช้สมบัติที่มีค่าทุกอย่างตามละครเป็นช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกันที่ลูกจะได้รับพรของการสะสมรายได้หลายล้านในทุกวินาที ใช้พรเช่นนั้นเพื่อตัวลูกเองและให้ทานแก่ผู้อื่นด้วย ในทำนองเดียวกัน ให้ใช้สมบัติที่มีค่าแห่งความคิด สมบัติที่มีค่าแห่งความรู้ และสมบัติที่มีค่าแห่งความมั่งคั่งทางกายภาพและสะสมรายได้หลายล้าน เพราะการอุทิศความมั่งคั่งทางกายภาพของลูกต่อพระเจ้าในเวลานี้ มูลค่าของหนึ่งไพซา(เพนนี) เท่ากับเพชรพลอย ดังนั้นจงใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเพื่อตัวลูกเองและเพื่องานรับใช้ แล้วลูกจะมีโชคหลายล้านเท่า

คติพจน์: ที่ใดมีความรักในหัวใจลูกสามารถได้รับความร่วมมือจากทุกคนได้อย่างง่ายดาย

***** โอม ชานติ *****

22-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณได้รับสายตาที่สูงส่งจากพ่อแล้ว เพียงด้วยสายตาที่สูงส่งนี้เท่านั้นที่คุณจะสามารถมองเห็นดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด
- คำถาม:** โดยการทำความเข้าใจความลับใจของละครที่คุณจะไม่ให้คำแนะนำแก่ใครโดยเฉพาะ?
- คำตอบ:** เมื่อลูกเข้าใจว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครในอดีตจะซ้ำรอยอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกจะไม่มีวันแนะนำใครให้หยุดการทำความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเป็นอย่างดี เมื่อพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและเมื่อพวกเขาได้ตระหนักรู้จักท่านด้วยเช่นกัน สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดของพวกเขาจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

โอม ซานติ ลูกหนึ่งที่น่าอย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของคุณหรือไม่? พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิต เพราะลูกรู้ว่าไม่มีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่เรียกว่าจิตวิญญาณ(Spirit) เป็นเพียงท่านนั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ที่สูงส่ง(Supreme) ท่านนั้นเรียกว่าผู้เป็นจิตวิญญาณสูงสุด(Supreme Spirit) หรือดวงวิญญาณสูงสุด(Supreme Soul) ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้า มีอยู่จริงอย่างแน่นอน ไม่สามารถกล่าวได้ว่าท่านไม่มีอยู่จริง ดวงวิญญาณสูงสุดหมายถึงพระเจ้า ได้มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกแล้ว ดังนั้นลูกต้องไม่สับสนเพราะลูกเคยได้ยินความรู้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังสิ่งนี้ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนและเล็กมาก ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากที่ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาของใคร ไม่มีมนุษย์แม้แต่คนเดียวที่จะได้เห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาทางร่างกาย ดวงวิญญาณนั้นสามารถมองเห็นได้แต่ด้วยสายตาที่สูงส่งเท่านั้น และนั่นก็เป็นไปตามแผนของละครด้วย โอเค ยกตัวอย่างเช่น ใครบางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณในลักษณะเดียวกับที่เขาเห็นสิ่งอื่นๆ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันเมื่อพวกเขามีนิมิตของบางสิ่งมันก็ผ่านสายตาทางร่างกายของเขา พวกเขาได้รับเทพนิมิตนั้นและได้เห็นสิ่งนั้นราวกับว่าสิ่งนั้นอยู่ในรูปที่มีชีวิต ดวงวิญญาณได้รับดวงตาของความรู้ที่ทำให้เขามองเห็นบางสิ่ง แต่นั่นก็อยู่ในสภาพของการเข้าฉาน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากที่พวกเขาได้รับนิมิต ยกตัวอย่างเช่น มีราได้รับนิมิตของตัวเองเองกำลังร้ายรำในสวรรค์ อย่างไรก็ตามสวรรค์ก็ไม่ได้คงอยู่ นั่นต้องเป็นเวลาเมื่อ 500 ถึง 600 ปีที่แล้ว สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น สิ่งใดก็ตามที่เคยมีอยู่ในอดีตจะเห็นได้ด้วยเทพนิมิต เมื่อพวกเขาทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและจดจ่ออยู่กับความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเต็มที่พวกเขาก็ได้นิมิต แต่พวกเขาไม่ได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น หนทางของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตนั้นแยกจากหนทางความเลื่อมใสศรัทธาโดยสิ้นเชิง มีวัดมากมายในบารัต พวกเขาได้วางลิงกัมของชีวาในวัดเหล่านั้นด้วยเช่นกัน พวกเขามีลิงกัมขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นเหมือนดวงวิญญาณสูงสุด ขนาดของดวงวิญญาณทั้งหมดเท่ากัน พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดวงวิญญาณเข้าสู่ร่างกายของเขาเพื่อเล่นบทบาทของเขา นี่คือนิสัยที่ต้องเข้าใจ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล่าของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายสิ่งต่างๆของหนทางของความรู้ ก่อนอื่นใดเป็นเพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง ไม่มีใครสามารถเข้าใจท่านได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์หรือถูกต้องแม่นยำ พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ซึ่งไม่ถูกต้อง พวกเขาเรียกหาพ่อด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาบอกว่า: บาบา เมื่อท่านมาพวกเราจะอุทิศตนเองแก่ท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่นที่เป็นของนั้น ดังนั้นลูกต้องจดจำท่านอย่างแน่นอน ท่านเองนั้นก็พูดว่า: โอ้ ลูกๆ! ท่านพูดกับดวงวิญญาณนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตวิญญาณ ได้มีการจดจำกันว่าดวงวิญญาณได้อยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณ

สูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน บัญชีนี้ต้องมีการแสดงไว้ด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณได้แยกห่างจากท่านเป็นเวลานาน และเวลานี้ที่ลูกได้มาหาพ่อเพื่อศึกษาราชโโยคะของลูกอีกครั้ง ครุ่นนั้นคือผู้รับใช้ของลูก ครูคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังเสมอ พ่อก็พูดเช่นกันว่า: พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆทุกคน ลูกร้องเรียกหาราวกับว่าเป็นสิทธิ์ของลูก: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์! ลูกทั้งหมดคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกพูดว่า: โอ้ พระเจ้าได้โปรดมา! มาและชำระล้างเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง! โลกที่บริสุทธิ์เรียกว่าสวรรค์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่านรก ทุกเรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่คือนิเวศน์และมหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนั้นคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ลูกๆ มีศรัทธาว่านี่คือสิ่งที่ลูกต้องเป็น ใครก็ตามที่ไม่มีศรัทธาจะมานั่งในโรงเรียนหรือไม่? ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในสติปัญญาของลูก ถ้าลูกกำลังจะกลายเป็นนักกฎหมายหรือหมอลูกจะต้องศึกษาเล่าเรียน หากลูกไม่มีศรัทธาที่ลูกก็จะไม่แม้แต่จะมาที่นี่ด้วยซ้ำ ลูกมีศรัทธาว่าลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ จากมนุษย์ธรรมดาก็นารายณ์ นี่คือการเล่าเรื่องที่แท้จริงของการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ในความเป็นจริงนี่เป็นการศึกษาเล่าเรียน แต่เหตุใดจึงเรียกว่าเป็นเรื่องเล่า? เพราะลูกนั้นเคยได้ยินสิ่งนี้เมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ที่เวลานี้เป็นอดีต อดีตนั้นก็เรียกได้ว่าเป็นคาถา Katha (เรื่องราวทางศาสนา) เหล่านี้คือคำสอนสำหรับลูกที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกๆ อยู่ในหัวใจของลูกว่าเทพคงอยู่ในโลกใหม่และมนุษย์นั้นคงอยู่ในโลกเก่า มนุษย์ไม่มีคุณธรรมอย่างที่เทพมี ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเทพ มนุษย์ก็มลงอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและพูดว่า: ท่านเต็มเปี่ยมไปทุกคุณธรรม... แล้วพวกเขาก็เรียกตนเองว่าเป็นคนบาปที่ตกต่ำ เป็นมนุษย์ที่พูดสิ่งนี้ ไม่ใช่เทพที่พูดสิ่งนี้ เทพคงอยู่ในยุคทอง พวกเขาไม่สามารถคงอยู่ในยุคเหล็กได้ อย่างไรก็ตามปัจจุบันพวกเขาเรียกทุกคนว่าศรีศรี ศรีหมายถึงสูงส่ง เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกสูงส่งที่สุดเทพที่สูงส่งนั้นคงอยู่ในยุคทอง ในเวลานี้ไม่มีมนุษย์ใดที่สูงส่ง เวลานี้ลูกๆ ได้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้ว่าโลกเก่ากำลังจะลูกทำลาย และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงมีการวางแผนในโลก ผู้คนเหล่านั้นคือครูโยคีผู้สละละทิ้ง พวกเขาละทิ้งบ้านของพวกเขาและจากไปและแล้วพวกเขาก็ไปอาศัยอยู่ในปราสาทราชวัง ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆในการมีชีวิตอยู่ในกระท่อมเล็กๆของพวกเขา ไม่มีแต่อย่างใด เพื่อความสันโดษเขาจึงต้องนั่งในกระท่อมเล็กๆ ไม่ใช่ในปราสาทราชวัง บาบาก็มีกระท่อมเล็กๆเช่นกัน มีความสุขทุกอย่างในกระท่อมเล็กๆ เวลานี้ลูกๆ ต้องทำความเข้าใจว่าลูกจะเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ลูกรู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในละครเวลานี้กลายเป็นอดีตไปแล้วและสิ่งนั้นจะซ้ำรอยอีกครั้งอย่างถูกต้องแม่นยำ ด้วยเหตุนี้เองลูกต้องไม่แนะนำใครให้หยุดแสดงความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อความรู้นี้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาพวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ และพวกเขาต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อมีการตระหนักรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดก็จะบดขยี้ลง พ่อพูดว่า: ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก เพียงแค่เชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ ต้องมีการกระทำเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกาย เช่นเดียวกับที่บางคนได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจังมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปเพื่อที่จะไปดูรูปปั้นบูชาทุกวันอย่างเป็นระเบียบวินัยที่แรงกล้ามาก การไปหาผู้มีร่างกายคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พวกเขาต้องล้มลุกคลุกคลานอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ลูกไม่ต้องล้มลุกคลุกคลานเลย เมื่อผู้คนมาที่นี่พวกเขาก็จะถูกขอให้นั่งลงเพื่อที่จะสามารถอธิบายความรู้ให้แก่พวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ใช่ว่าลูกจะต้องนั่งในที่เดียวเพื่อที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะไม่สามารถจดจำกฤษณะในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาหรือไม่? ด้วยเหตุนี้เองผู้ที่มีการศึกษาจึงถามว่า ในเมื่อมีภาพของกฤษณะอยู่ในบ้านของพวกเขาแล้วทำไมผู้คนต้องไปที่วัด? พวกท่านสามารถราบไหวบูชาภาพกฤษณะที่ใดก็ตามที่พวกท่านอยู่ อัจชะ พวกท่านอาจจะไม่มีภาพแต่ก็ยังคงสามารถจดจำเขาได้ ในเมื่อพวกท่านนั้นได้เห็นบางสิ่งแล้ว ก็จะไม่จดจำสิ่งนั้น ลูกก็ถูกถามในสิ่งเดียวกัน: เธอเห็นไม่สามารถจดจำชีพบาบาในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านหรือไม่? นี่คือนิเวศน์ใหม่ ไม่มีใครรู้จักชีพบาบา พวกเขาไม่รู้จักรูป นาม แผ่นดินหรือช่วง

ระยะเวลาของท่านและเพียงแค่พูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่ง ดวงวิญญาณไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็น ดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณจดจำระลึกถึงพ่อของพวกเขา แต่เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักท่าน ลูกจึงต้องอธิบายแก่พวกเขาเป็นเวลาเจ็ดวัน จากนั้นอธิบายรายละเอียดทุกประเด็นด้วย พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรับฟังท่านมาเป็นเวลายาวนานแล้วเพราะท่านมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับความรู้เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อพูดว่า: พ่อบอกสิ่งใหม่ที่ลึกล้ำให้แก่ลูกทุกวัน เมื่อลูกไม่ได้รับมรดกลูกก็ร้องไห้อย่างมาก! พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ! แม้ว่าลูกจะศึกษามรดกลูกก็ยังคงลืมพ่อ ก่อนอื่นใดลูกต้องจดจำว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ เป็นจุดที่เล็กมาก ลูกต้องเข้าใจว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาพูดว่า: ดวงวิญญาณออกจากร่างนี้และเข้าไปในใครบางคน เราดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ ก่อนหน้านี้อูกเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ลักขมีและนารายณ์ทั้งคู่ นั้นบริสุทธิ์ และแล้วทั้งสองก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ และเวลานี้ทั้งสองกำลังกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ดังนั้นพวกเขาจึงกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ หรือว่าพวกเขาเกิดมาบริสุทธิ์? พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าลูกบริสุทธิ์อย่างไร และด้วยการที่ลูกไปสูหนทางบาปแล้วลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไร ผู้กราบไหว้บูชากล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่ผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชากล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าใครเคยปกครองที่นั่น และพวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนี้ ก่อนหน้านี้อูกเองก็ไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับผู้สร้างหรือตอนเริ่ม ตอนกลางหรือตอนจบของสิ่งสร้าง นั่นหมายความว่าลูกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดเลย เมื่อลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกก็มีประสบการณ์กับความทุกข์มากมาย เวลานี้ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นเทพ จะมีความสุขมากมายที่นั่น ต้องมีการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่นี่ ลูกๆ ของประชาบิดา บราห์มาคือพี่น้องหญิงชาย ต้องไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากรใด สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ดวงตานี้เป็นอาชญากรอย่างมาก จากอวัยวะทางร่างกายทั้งหมด ดวงตานี้เป็นอาชญากรมากที่สุด ดวงตานี้เป็นอย่างเป็นอาชญากรเป็นเวลาครึ่งวงจรและมีอารยธรรมเป็นเวลาครึ่งวงจร ในยุคทองดวงตาไม่ได้เป็นอาชญากร เมื่อดวงตาของใครบางคนเป็นอาชญากรเขาก็กล่าวได้ว่าเป็นปีศาจ พ่อเองนั้นพูดว่า: พ่อเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่าผู้นี้ (บราห์มา) เรียกตนเองว่าพระเจ้า คุณภาพของต้นไม้: ผู้ยืนอยู่ที่ด้านบนสุดของต้นไม้ในโลกที่ตาไม่ประจักษ์ ผู้เดียวกันนั้นก็กำลังทำทาบาสี้อยู่ด้านล่างต้นไม้ด้วยเช่นกัน ราชวงศ์ของลักขมีและนารายณ์ยังคงดำเนินต่อไปในยุคทอง ช่วงเวลานั้นนับเป็นการครองราชย์ของลักขมีและนารายณ์ ด้วยเหตุนี้เองที่บาบาพูดว่า : เมื่อลูกได้แสดงอาณาจักรของลักขมีและนารายณ์ ลูกก็ควรจะเขียนว่า: ยุคเงินได้เริ่มต้นขึ้น 1250 ปีหลังจากอาณาจักรนี้เริ่มต้นขึ้น ได้มีการกล่าวถึงเป็นเวลาหลายแสนปีในคัมภีร์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน มีกลางวันของบราห์มาเป็นเวลาครึ่งวงจร และกลางวันของบราห์มาเป็นเวลาครึ่งวงจร เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ แล้วท่านก็ยังพูดอีกว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! ด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง บาบาไม่ได้ขอให้ลูกอยู่ที่นี้ ท่านไม่ได้ขอให้ลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้อยู่ที่นี้ ศูนย์และพิพธิภณที่ยังคงมีการเปิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ มีการส่งคำเชิญให้กับผู้คนมากมาย: มาและประกาศสิทธิ์โดยกำเนิดของคุณในอาณาจักรของโลกที่ได้รับจากพระเจ้า คุณคือลูกๆ ของพ่อ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นจึงควรที่จะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูก พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นเพื่อก่อตั้งสวรรค์ วงจรโลกเดียวกันนั้นยังคงหมุนต่อไป มีการกำหนดมากมายของมนุษย์และพวกเขาพูดสิ่งต่างๆ มากมาย มีความคิดเห็นมากมาย สิ่งเหล่านี้เรียกว่าหนทางที่ไม่มีการแบ่งแยก ต้นไม้ใหญ่มาก! กิ่งก้านสาขามากมายได้ปรากฏขึ้น ศาสนาต่างๆ มากมายกำลังแพร่กระจาย ก่อนหน้านี้นี้เคยมีหนทางเดียวและอาณาจักรเดียว เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขาทั่วทั้งโลก ในเวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว เราเคยเป็นนายของทั้งโลก และหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิดเราก็กลับมายากจนข้นแค้น เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความตาย ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรที่นั่น ที่นั่นบางคนตายก่อนวัยอันควร ในขณะที่นั่นอยู่ที่ไหนสักแห่ง ไม่มีสิ่งใดนอกจากความตายในทุกหนแห่ง มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นั่น ที่

นั้นชีวิตดำเนินต่อไปเต็มอายุของทุกคน เคยมีความสงบ ความบริสุทธิ์และความเจริญรุ่งเรืองในบารัต ช่วงอายุขัยเฉลี่ยคือ 150 ปี ช่วงอายุขัยในเวลานี้สิ! พระเจ้าสอนโยคะให้กับลูก ดังนั้นลูกจึงถูกเรียกว่า โยเกศวร ลูกจะไม่ถูกเรียกสิ่งนี้นั่น ลูกเป็นโยเกศวรในเวลานี้ พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก และแล้วลูกจะกลายเป็นราช-ราเชศวร (เจ้าชายและเจ้าหญิง) เวลานั้นลูกคือญานเนศวร(เต็มไปด้วยความรู้) และแล้วลูกก็กลายเป็นราเชศวร นั่นคือราชาเหนือราชา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามทำให้ดวงตาของลูกมีอารยะธรรม ให้สติปัญญาของลูกตระหนักรู้เสมอว่า ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย เป็นลูกของประชาบิดาบรรพบุรุษ ดังนั้นลูกต้องไม่มีสายตาที่เป็นอาชญากร

2. ในขณะที่กระทำการเพื่อหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก จงเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อผู้เดียว ละทิ้งทุกสิ่งที่มีขีดจำกัดและจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด กลายเป็นผู้ที่สละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทางจิตทั้งหมดในยุคบรรจบพบกันโดยการแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส
ลูกๆ ที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทางจิตจะเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกที่เป็นที่รักจะได้รับอนุญาตให้แกว่งไกวอยู่ในซิงช้า ในทำนองเดียวกันการแกว่งไกวของบรรพบุรุษที่เต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดคือการแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส เฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในซิงช้านี้เสมอ อย่าเข้ามาในจิตสำนึกของร่างกาย ผู้ที่ลงจากซิงช้านี้และวางเท้าลงบนพื้นจะกลับมาสกปรก ลูกที่สะอาดของพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจะแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่สามารถวางเท้าลงในโคลนได้

คติพจน์: การสละละทิ้งความหลงทะนงตนของ "ฉันเป็นผู้สละละทิ้ง" คือการสละละทิ้งที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

23-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัพดาดา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกที่ไม่บริสุทธ์นี้เป็นหมู่บ้านเก่าซึ่งไม่มีค่าสำหรับลูกที่จะอาศัยอยู่ในนั้น เวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ที่บริสุทธ์
- คำถาม:** วิธีใดที่พ่อบอกลูกๆ ของท่านเพื่อให้พวกเขาสร้างความก้าวหน้า?
- คำตอบ:** ลูกๆ จงเชื่อฟังและทำตามคำแนะนำสั่งสอนของบัพดาดา บัพและดาดานั่นอยู่ด้วยกัน ดังนั้นหากมีอันตรายใดๆเกิดขึ้นจากคำแนะนำสั่งสอนของพ่อ(บราห์มา) ผู้เป็นพ่อต้องรับผิดชอบและท่านจะทำให้ทุกสิ่งถูกต้อง ลูกต้องไม่ใช้การกำหนดของตัวเอง เดินหน้าต่อไป โดยพิจารณาว่าสิ่งเหล่านี้เป็นคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของชีพบาบาและจะมีความก้าวหน้าอย่างมาก

โอมชานติสิ่งหลักที่พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิตคือ: นิ่งที่นี้ด้วยศรัทธาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วความทุกข์ทั้งหมดของลูกก็จะถูกขจัดออกไป ผู้คนเหล่านั้นให้พร พ่อให้พูดว่า: ลูกๆ ความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดออกไป เพียงแค่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ง่ายดายที่สุด นี่คือนิราชาโยคะโบราณที่ง่ายดายของบาร์ต แม้ลูกจะพูดว่า “โบราณ” แต่ก็ยังต้องมีช่วงเวลา แม้ลูกจะพูดว่า “นานมาแล้ว” นั่นเป็นเวลานานแค่ไหนแล้ว? พ่ออธิบายว่า: พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูกอย่างแน่นอนเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ไม่มีใครสามารถอธิบายสิ่งนี้ได้นอกจากพ่อและไม่มีใครนอกจากลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจได้ ได้มีการจดจำว่าดวงวิญญาณลูกๆนั้นได้อยู้อย่างแยกห่างจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ลูกกลับมาไม่บริสุทธ์ในขณะที่ลงบันไดมา เวลานี้ลูกจดจำทุกสิ่ง ทุกคนนั้นร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธ์! ในยุคเหล็กละก็เพียงผู้ที่ไม่บริสุทธ์เท่านั้น ในยุคทองมีผู้ที่บริสุทธ์เท่านั้น นั่นคือโลกที่บริสุทธ์ โลกเก่าที่ไม่บริสุทธ์นี้ไม่มีค่าสำหรับลูกที่จะอาศัยอยู่ อย่างไรก็ตามอิทธิพลของมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ลูกสามารถที่จะเห็นได้ว่าที่นี้พวกเขาได้สร้างอาคารสูง 100 ถึง 125 ชั้น สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นความเอิกเกริกของมายา ความโอฬารตระการตาของมายาเป็นเช่นนั้นที่แม้ว่าลูกจะเชื่อเชิญใครบางคนให้ไปสวรรค์เขาก็จะบอกว่ามันเป็นสวรรค์สำหรับเขาที่นี้ สิ่งนี้เรียกว่าความโอฬารตระการตาของมายา อย่างไรก็ตามลูกๆ เข้าใจว่านี่เป็นหมู่บ้านเก่า ที่เรียกว่านรก โลกเก่า และนั่นก็เรียกว่าเป็นกันขังที่ลึกที่สุดของนรกเช่นกัน ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ คำเหล่านี้ใช้มาแล้ว ทุกคนเรียกที่นี้ว่าโลกที่มีกิเลส สวรรค์นั้นเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส สวรรค์เรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสและนรกเรียกว่าโลกที่มีกิเลส เหตุใดสิ่งที่ยากดายมากจึงไม่อยู่ในสติปัญญาของใครบางคน? มนุษย์กำลังประสบกับความทุกข์อย่างมากมาย! ยังคงมีสงครามมากมายและการต่อสู้มากมายอยู่เรื่อยๆ ในแต่ละวันพวกเขาก็ผลิตระเบิดเช่นนั้น ฯลฯ ซึ่งทันทีที่พวกเขาทิ้งระเบิด ผู้คนก็จะตาย อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่มีสติปัญญาที่ตกต่ำไม่เข้าใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถอธิบายได้ว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในวิธีที่แฝงตัว และจากนั้นโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ลูกๆ เรียกว่าเป็นนักรบที่แฝงตัว มีใครเข้าใจไหมว่าลูกกำลังอยู่ในสงคราม? สงครามของลูกเป็นไปกับกิเลสทั้งห้า ลูกบอกทุกคนให้กลับมาบริสุทธ์ ลูกทั้งหมดคือลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย ลูกต้องอธิบายในวิธีที่ถูกต้อง ประชาบิดาบราห์มามีลูกๆ มากมายไม่ใช่เพียงคนเดียว ชื่อที่แท้จริงคือพ่อของปวงประชา (ประชาบิดา) พ่อทางร่างจะไม่มีวันเรียกว่าเป็นพ่อของปวงประชา เมื่อประชาบิดาบราห์มามีอยู่ลูกๆของเขาทั้งหมดก็ต้องเป็นพี่น้องหญิงชาย คือบราห์มาภุมารและภุมารี อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ ราวกับว่าสติปัญญาของเขาเป็นเช่นหิน พวกเขาไม่แม้แต่จะพยายามจะเข้าใจด้วยซ้ำ ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มาทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย พวกเขาไม่สามารถชั่งแวงในกิเลสได้ เป็นสิ่งจำเป็นอย่าง

ยิ่งที่จะต้องมีคำว่า “ประชาธิปไตยบราห์มา” บนกระดาน ลูกต้องเขียนคำนี้อย่างแน่นนอน เพียงแค่เขียนคำว่า “บราห์มา” ก็จะไม่มีผลกระทบมากนัก ดังนั้นจะต้องเขียนคำที่ถูกต้องบนกระดาน สิ่งนี้สำคัญที่สุด แม้กระทั่งผู้หญิงบางคนก็มีชื่อว่าบราห์มา พวกเขาไม่มีชื่อที่จะตั้งและดังนั้นเขาจึงให้ชื่อของผู้ชายให้กับผู้หญิง พวกเขาจะสามารถนำชื่อมากมายนั้นมาจากไหน? ทุกสิ่งเกิดขึ้นตามแผนของละคร การกลายเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังเพื่อนั้นไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! บัพและดาดาอยู่ด้วยกัน ลูกไม่สามารถบอกได้ว่าคนไหนกำลังพูด ด้วยเหตุนี้เองชีพบบาจึงพูดว่า: ผู้คนไม่สามารถเข้าใจแม้กระทั่งคำแนะนำสั่งสอนของพ่อได้ ไม่ว่าสิ่งที่ลูกบอกนั้นจะถูกหรือผิดให้คิดเสมอว่าเป็นชีพบบาที่กำลังบอกลูกและท่านจะรับผิดชอบ แม้ว่าผู้นี้อาจพูดในสิ่งที่เป็เหตุของความเสียหาย ผู้เดียวนั้นก็รับผิดชอบและดังนั้นท่านจะทำให้ทุกสิ่งถูกต้อง เฝ้าแต่คิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นคำแนะนำสั่งสอนและแนวทางของชีพบบาและก็จะมีความก้าวหน้าอย่างมาก อย่างไรก็ตามบางคนพบว่าสิ่งนี้ยากที่จะเข้าใจ แล้วลูกก็เฝ้าแต่ทำตามแนวทางของตนเอง พ่อมาจากที่ไกลมากเพื่อคำแนะนำสั่งสอนแก่ลูกๆ และเพื่ออธิบายแก่ลูก ไม่มีใครอื่นมีความรู้ทางจิตนี้ ให้คิดถึงสิ่งนี้ตลอดทั้งวัน ลูกควรจะเขียนอะไรที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้? ลูกควรเขียนคำง่ายๆ ที่สายตาของผู้คนจะมุ่งไปที่คำนั้น ลูกควรจะอธิบายในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่จำเป็นต้องให้ใครมาถามคำถามเลย บอกพวกเขาพ่อพูดว่า: จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะได้รับการขจัดออกไป ผู้ที่อยูในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมากจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงนี้คือเรื่องของเพียงหนึ่งวินาที ผู้คนถามคำถามมากมายหลายประเภท ลูกต้องไม่ตอบคำถามทั้งหมด บอกพวกเขาว่า: อย่าถามคำถามมากเกินไป! ก่อนอื่นใดมีศรัทธาในหนึ่งสิ่ง! หากคุณจมอยู่กับป่าของคำถามมากมาย คุณก็ไม่สามารถหาทางออกมาได้อีก เช่นเดียวกับเมื่อผู้คนติดอยู่ในหมอกและก็จะเป็นการยากสำหรับพวกเขาที่จะหาทางออก มันก็เหมือนกันกับที่นี่ ผู้คนติดกับอยู่กับมายามากมาย ดังนั้นก่อนอื่นใดเพียงแค่บอกทุกคนหนึ่งสิ่งว่าคุณเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย พ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกันและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วย ลูกไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกต้องกลับบ้านหรือไปสู่โลกใหม่ ดวงวิญญาณจะยังคงลงมาสู่โลกเก่าเรื่อยๆจนถึงเวลาสุดท้าย ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ที่จะมาในเวลาสุดท้ายอย่างแน่นนอน บัญชีมีความชัดเจนและสามารถเข้าใจได้ว่าใครจะมาก่อนโดยการที่ลูกทุกคนศึกษาเล่าเรียนมาน้อยเพียงใด สิ่งนี้มีให้เห็นในโรงเรียนเช่นกัน แข่งกันไปยังเป้าหมายแต่ละเป้าหมายและกลับมา! ผู้ที่กลับมาก่อนจะได้รับรางวัล ประเด็นนี้ไม่มีขีดจำกัด รางวัลที่ลูกได้รับไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง เป็นที่นี้ที่ลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและด้วยเหตุนี้เองบาบาจึงขอให้ลูกเก็บบันทึกชาร์ทไว้ เก็บบันทึกของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง แล้วลูกจะเข้าใจว่าลูกได้กำไรหรือขาดทุน อย่างไรก็ตามบางคนก็ไม่ได้เก็บบันทึกชาร์ท บาบาขอให้ลูกทำสิ่งนี้แต่ลูกไม่ทำ มีเพียงไม่กี่คนที่ทำและด้วยเหตุนี้เองที่ลูกประคำของเพียงไม่กี่คนที่ลูกสร้างขึ้นมา แปดได้รับทุนการศึกษาสูงสุด และจากนั้น 108 ก็ได้รับคะแนนเพิ่ม ใครที่จะได้คะแนนเพิ่ม? ผู้ที่จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี มีความแตกต่างเล็กน้อยมาก พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเพียงแค่ให้สาสน์นี้ของพ่อ ไม่จำเป็นต้องพูดมากเกินไป เพียงแค่พูดง่ายๆว่า: มานมานะบาฟ! ละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกาย! ขจัดทุกคนของโลกเก่าออกไปจากสติปัญญาของลูก เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ที่นี่บาบาเตือนลูกแต่ลูกก็ไม่ได้จดจำท่านเลยตลอดทั้งวันและลูกก็ไม่ได้ทำตามศรัทธาเช่นกัน มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า: หากลูกต้องการไปสู่โลกใหม่จงกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน บาบาได้ให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูกแล้วลูกก็สูญเสียมันไปในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่มีเรื่องขงหลายแสนปี ลูกหลายคนไม่รู้จักรัอล์ฟาพวกเขาจึงยังคงถามคำถามมากมายอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอแล้วบาปของลูกจะถูกตัดออกไป สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกันแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ ไม่จำเป็นต้องถามอะไรอีก เมื่อพวกเขาไม่เข้าใจอัอล์ฟา แต่เพียงแค่พูดเกี่ยวกับเบต้าและที่ต้าอยู่เรื่อยๆ ลูกเองก็จะสับสนแล้วก็เป็ทุกซ

พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดต้องเข้าใจอัลฟาแล้วลูกจะเข้าใจทุกสิ่ง ด้วยการเข้าใจพ่อจากตัวพ่อเองแล้วลูกจะเข้าใจทุกสิ่ง จะไม่มีอะไรเหลือสำหรับลูกที่จะเข้าใจ ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงได้รับเจ็ดวัน ลูกสามารถเข้าใจอย่างมากมายในเจ็ดวัน อย่างไรก็ตามผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ก็เข้าใจตามลำดับกันไป บางคนไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขากลายเป็นราชาหรือราชินีได้อย่างไร? พวกเขาจะปกครองคนๆเดียวหรือไม่? แต่ละคนต้องสร้างปวงประชาของตนเอง เวลามากมายได้สูญเสียไป พ่อพูดว่าพวกเขายากจนและหมดหนทาง ไม่ว่าพวกเขาอาจจะมีสถานภาพที่ยิ่งใหญ่เพียงใดพ่อก็รู้ว่าทั้งหมดนั้นกำลังจะกลายเป็นฝุ่น เวลาเหลือน้อย ในช่วงเวลาของการทำลายล้างผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักจะถูกทำลาย ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเราดวงวิญญาณมีสติปัญญาที่มีความรักเช่นนั้น บางคนบอกว่าเขาสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้เป็นเวลาเพียงหนึ่งหรือสองชั่วโมงเท่านั้น ที่ลูกรักพ่อทางร่างของลูกเพียงหนึ่งหรือสองชั่วโมงเท่านั้นหรือ? ลูกเฝ้าแต่พูดคำว่า “บาบา บาบา” ตลอดทั้งวัน ที่นี้แม้ว่าลูกจะพูดว่า “บาบา บาบา” ก็ไม่ได้มีความรักที่ลึกซึ้งขนาดนั้น มีการบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้จดจำชีพบาบา ลูกต้องจดจำระลึกถึงท่านด้วยหัวใจอย่างแท้จริง ลูกต้องไม่พยายามที่จะฉลาดเกินไปในสิ่งนี้ มีหลายคนพูดว่า: ฉันจดจำชีพบาบาได้อย่างมาก ในกรณีนั้นพวกเขาควรจะโยยบิน! บาบาเวลานี้ฉันกำลังไปในงานรับใช้เพื่อนำประโยชน์ให้กับผู้คนมากมาย ยิ่งลูกให้สาสน์นี้กับผู้คนมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น ลูกสาวหลายคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในบ่วงพันธะ อย่างไรก็ตามทั้งโลกอยู่ในบ่วงพันธะ! ต้องตัดบ่วงพันธะอย่างมีฤทธิ์วิธี มีวิธีการมากมาย ยกตัวอย่างเช่นหากลูกต้องตายในวันพรุ่งนี้ใครจะดูแลลูกๆของลูก? แน่แน่นอนว่าจะมีใครคนใดคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นเพื่อดูแลพวกเขา ในหนทางของความไม่รู้ลูกแม้กระทั่งอาจจะได้แต่งงานอีกครั้ง ในเวลาในการแต่งงานอีกครั้งเป็นปัญหาใหญ่ เพียงแค่ให้เงินทองเล็กน้อยแก่ใครบางคนและบอกให้คนนั้นดูแลเด็กๆ นี่คือชาติเกิดของการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่ของลูก เมื่อลูกตายในขณะที่มีชีวิต ใครดูแลทุกสิ่งให้กับลูก? คงต้องมีการจ้างพยาบาลอย่างแน่นอน อะไรที่ไม่สามารถทำได้ด้วยเงิน? ต้องเป็นอิสระจากบ่วงพันธะอย่างแน่นอน ผู้ที่มีความสนใจในการทำงานรับใช้ก็จะวิ่งไปเพื่อรับใช้ พวกเขาสิ้นตายไปแล้วจากโลก ที่นี้พ่อพูดว่า: ลูกต้องยกระดับเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูกด้วยเช่นกัน ฯลฯ ให้ทุกคนได้รับสาสน์ของ“มานมานะบาฟ” เพื่อที่พวกเขาจะได้กลับมาสะอาดปราศจากตาโมปราศฐาน มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกในสิ่งนี้ คนอื่นๆทั้งหมดก็ลงมาจากเบื่องบน สวากของพวกเขาติดตามหลังพวกเขาลงมาเรื่อยๆด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นพระคริสต์ก็ได้นำทุกคนลงมา เมื่อพวกเขากลับมาไม่สงบจากการเล่นบทบาทของเขาข้างล่างที่นี้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบ พวกเขาั่งในความสงบแล้วพวกเขาก็ต้องติดตามกुरुของพวกเขาลงมาที่นี้ และแล้วพวกเขาก็ร้องเรียกหาโอ้: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดูว่าการละเล่นนี้ได้สร้างขึ้นมาอย่างไร! พวกเขาจะมาในตอนท้ายเพื่อบรรลุเป้าหมายของพวกเขา ลูกบางคนเคยมีนิมิต พวกเขาจะมาและบรรลุเป้าหมายของการกลับมา“มานมานะบาฟ”ของพวกเขา เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากขอลานเป็นเจ้าชาย ผู้ที่มั่งคั่งในเวลานี้ต่อมาก็จะกลายเป็นขอลาน เป็นที่น่าอัศจรรย์! ไม่มีใครรู้ถึงการละเล่นนี้เลย ทั้งอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้ง จะมีบางคนที่ยากจนเช่นกันใช่ไหม? จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่มองการณ์ไกลเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องนี้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะมีนิมิตว่าลูกทั้งหมดจะได้รับการถ่ายทอดอย่างไร ลูกกำลังศึกษาเพื่อโลกใหม่ เวลานี้ลูกอยู่ในจุดที่บรรจบกัน หลังจากที่ถูกศึกษาเล่าเรียนแล้วลูกจะสอบผ่านและลูกก็ไปสู่สกุเทพ ในขณะที่ลูกอยู่ในสกุเทพบราห์มิน ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครเลยแม้แต่คนเดียวว่าพระเจ้ากำลังสอน พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนมาที่นี้ อย่างแน่นอน ละครนี้ได้มีการสร้างขึ้นด้วยวิธีที่มหัศจรรย์มาก ลูกเข้าใจละครและลูกก็เล่นบทบาทของลูก ลูกต้องใช้ภาพของตรีมูรติเพื่ออธิบายว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา การทำลายล้างจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ พวกเขาเพียงแค่นี้ได้รับชื่อ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่ตนจะถูกขจัดออกไป ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนได้ดีเท่าไรลูกก็ยิ่งมีรายได้มากขึ้นเท่านั้น ลูกจะได้รับพละนามัยและความมั่งคั่งเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่ไม่ใช่เรื่องเล็ก! ที่นี้แม้ว่าใครบางคนจะมีทรัพย์สินเงินทอง แต่ก็ไม่มีเวลาให้ลูกๆหลานๆของเขาได้กินจากสิ่งนั้น ผู้

เป็นพ่อใช้ทุกสิ่งที่ท่านมีเพื่องานรับใช้ที่นี่ ดังนั้นท่านจึงสะสมอย่างมากมาย! ไม่ใช่ทรัพย์สินสมบัติของทุกคน จะมีการสะสม มีมหาเศรษฐีมากมาย แต่ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาจะไม่ถูกนำมาใช้ พ่อจะไม่ยอมรับสิ่งนั้น หรือมิฉะนั้นท่านจะต้องให้การตอบแทน อ้อชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 สร้างวิธีการที่จะตัดบ่วงพันธะของลูก มีความรักในหัวใจของลูกอย่างลึกซึ้งต่อพ่อ ให้ศาสนของพ่อแก่ทุกคนและนำมาซึ่งประโยชน์ให้แก่ทุกคน

2 เข้าใจการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ด้วยสติปัญญาที่มองเห็นการณ์ไกล ให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียนของการเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย เก็บรักษาจารีตของการจดจำระลึกถึงที่แท้จริง

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของผู้มีอำนาจที่ไม่พลาดกลัวซึ่งเปิดเผยพ่อผู้เดียวบนพื้นฐานของสัจจะ สัจจะเป็นพื้นฐานของการเปิดเผย ในการเปิดเผยพ่อจงพูดด้วยความไม่พลาดกลัวและในฐานะที่เป็นตัวของผู้มีอำนาจอย่าได้ลังเลใจ เมื่อผู้ที่มีความคิดเห็นมากมายยอมรับว่าพ่อของพวกเราทุกคนคือผู้เป็นหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ดำเนินงานนี้ที่เราทุกคนเป็นลูกของท่านผู้เดียวและท่านเป็นผู้เดียวที่จริงแท้ แล้วธงแห่งชัยชนะจะถูกยก ด้วยความเชื่อนี้ลูกจะกลับไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้นและจากนั้นเมื่อลูกลงมาเล่นบทบาทของตัวเอง ชั้นสการของ "พระเจ้าคือผู้เป็นหนึ่งเดียว God is One" จะปรากฏขึ้น นี่คือนิรันดร์ในยุคทอง

คติพจน์: การอดทนต่อบางสิ่งคือการเปิดเผยรูปที่มีพลังของตัวเอง

*** โอม ชานติ ***

24-12-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัฟฟาโล

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ร่างกายนี้เป็นเหมือนกับของเล่นที่ทำงานด้วยกุญแจที่มีชีวิตของดวงวิญญาณ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วลูกจะปราศจากความกลัว
- คำถาม:** ลูกจะตั้งชื่ออะไรให้กับดวงวิญญาณที่ยังคงลงมาและแสดงการละเล่นผ่านร่างกายของพวกเขา?
- คำตอบ:** หุ่นกระบอก เช่นที่หุ่นกระบอกเล่นบทบาทในการแสดงหุ่นกระบอก ดังนั้นลูกดวงวิญญาณยังคงลงมาเรื่อยๆ เหมือนกับหุ่นกระบอกในละครของ 5,000 ปีนี้ พ่อมาเพื่อแสดงวิธีการที่จะปีนกลับขึ้นไปแก่ลูกๆ หุ่นกระบอก เวลานี้จงใช้กุญแจของศรีมัทและลูกก็จะขึ้นไปสู่เบื้องบนได้
- เพลง:** แมลงเม่าถูกเผาไหม้ในชุมนุมเพื่อเปลวไฟ...

โอมชานติ พ่อทางจิตให้ศรีมัทแก่ลูกๆ ทางจิต เมื่อพฤติกรรมของใครบางคนไม่ดีพ่อแม่ของเขา ก็จะบอกเขาว่า: ขอให้พระเจ้าให้คำแนะนำที่ดีแก่ลูก! คนยากจนที่นาสงสารไม่เข้าใจว่าพระเจ้าได้ให้คำแนะนำจริงๆ เวลานี้ลูกๆ ได้รับคำแนะนำของพระเจ้า นั่นคือพ่อทางจิตกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่ลูกๆ เพื่อให้ลูกสูงส่ง เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด พ่อกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งเช่นนี้แก่เรา! เรากำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางของท่านและกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถเปลี่ยนมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพได้ ชาวฮิกส์ร้องเพลงว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นท่านจึงให้คำแนะนำแก่ลูกๆ ที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพอย่างแน่นอน มีการร้องเพลงสรรเสริญท่าน: ผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ทำทุกสิ่ง ผู้ที่ปราศจากความกลัว ลูกทั้งหมดต้องปราศจากความกลัว ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณใช่ไหม? ดวงวิญญาณไม่มีความกลัว พ่อพูดว่า: จงปราศจากความกลัว! มีอะไรที่จะต้องกลัว? ลูกจะต้องไม่มีความกลัวใดๆ ลูกเฝ้าแต่รับศรีมัทจากพ่อในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ศรีมัทของใคร? ใครให้ศรีมัท? สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในกิตะ เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านั้นแล้ว พ่อพูดว่า: ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ให้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ชุมชนที่กำลังจะกลับมาสูงส่งที่สุดนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น หลายคนมาและรับศรีมัท สิ่งนี้เรียกว่าเมลา(การพบปะ)ของลูกๆ กับพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตนและลูก(ดวงวิญญาณ)ก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ลูกต้องปลุกฝังนิสัยที่แรงกล้าในการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เมื่อใช้กุญแจไขลานของเล่นมันก็จะเริ่มร้ายรำ ดังนั้นดวงวิญญาณแต่ละดวงจึงเป็นกุญแจสำหรับร่างกายซึ่งเปรียบเสมือนกับของเล่น ถ้าไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในนั้นร่างกายก็ทำอะไรไม่ได้ ลูกเป็นเหมือนกับของเล่นที่มีชีวิต หากไม่มีการไขลานของเล่นด้วยกุญแจ ก็จะไม่ประโยชน์ใด ของเล่นนั้นก็จะหยุดนิ่ง ดวงวิญญาณคือกุญแจที่มีชีวิต เป็นกุญแจที่ไม่สูญสลายและเป็นอมตะ พ่ออธิบายว่า: พ่อมองดูดวงวิญญาณเท่านั้น ปลุกฝังนิสัยที่แรงกล้าในตัวเอง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ร่างกายไม่สามารถทำงานได้โดยไม่มีกุญแจนี้ ผู้ที่ได้รับกุญแจที่ไม่สูญสลาย กุญแจนี้คงอยู่มาเป็นเวลา 5,000 ปี เนื่องจากกุญแจมีชีวิต วงจรจึงยังคงหมุนเวียนต่อไปเช่นกัน ร่างกายนี้คือของเล่นที่มีชีวิต พ่อเป็นดวงวิญญาณที่มีชีวิตเช่นกัน เมื่อกุญแจหยุดหมุนพ่อก็มาและแสดงวิธีการที่จะทำให้สิ่งนี้กลับมาหมุนอีกครั้งแก่ลูกๆ: จดจำพ่อ แล้วกุญแจนั้นก็จะถูกซาร์ทใหม่ได้ นั่นคือแต่ละดวงวิญญาณจะกลับมาสะบัดประชานจากตาโมประชาน เช่นเดียวกับที่มีการเติมน้ำมันลงในถังน้ำมันของรถยนต์เมื่อมันว่างเปล่า เวลานี้ลูกดวงวิญญาณเข้าใจวิธีเติมน้ำมันให้กับตนเองแล้ว เมื่อแบตเตอรี่หมด มันก็ต้องเติมพลังงานให้

เต็ม เมื่อแบตเตอรี่หมด แสงของมันก็ดับลง แบตเตอรี่ของลูกดวงวิญญาณกำลังได้รับการชาร์จใหม่อีกครั้งในเวลานี้ ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกดวงวิญญาณก็จะยิ่งเต็มไปด้วยพลังมากเท่านั้น จากการที่ได้วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด แบตเตอรี่ก็หมดลง ดวงวิญญาณได้วนไปผ่านสภาพสาโท ราโจและตาโม เวลานี้พ่อได้มาเพื่อจะไขลานกุญแจให้กับลูกอีกครั้ง นั่นคือเพื่อที่จะชาร์จแบตเตอรี่อีกครั้ง มนุษย์จะเป็นอย่างไรเมื่อพวกเขาไม่มีพลังใดๆ? ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องชาร์จแบตเตอรี่ใหม่ด้วยการจดจำระลึกถึง ลูกสามารถที่จะเรียกว่าแบตเตอรี่ของมนุษย์เช่นกัน พ่อพูดว่า: จงมีโยคะกับพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้น เวลานี้แบตเตอรี่ของลูกได้รับการชาร์จจนเต็มเพื่อที่ลูกจะได้เล่นบทบาทของลูกต่อไปสำหรับ 84 ชาติเกิดเต็ม เช่นที่หุ่นกระบอกร้ายรำในละคร ดังนั้นลูกดวงวิญญาณก็เหมือนกับหุ่นกระบอกเหล่านั้น เมื่อลงมาจากเบื้องบนแล้วลูกก็ค่อยๆลงมาเรื่อยๆ มากกว่า 5,000 ปี พ่อมาอีกครั้งเพื่อทำให้ลูกป็นขึ้นใหม่ นั่นเป็นเพียงของเล่น พ่ออธิบายให้ลูกเข้าใจถึงความหมายของสภาพของการป็นขึ้นใหม่และสภาพของการตกลงมา นี่เป็นเรื่องของ 5,000 ปี ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังถูกไขลานด้วยกุญแจของศรีมัท เมื่อเรากลับมาสะโตประธานอย่างสมบูรณ์ เรา ก็จะเล่นบทบาททั้งหมดอีกครั้ง นี่เป็นประเด็นที่ง่ายตายที่จะเข้าใจและอธิบาย อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะเข้าใจ ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน พวกเขาจะไม่เข้าใจอีกต่อไป พ่อให้คำอธิบายเหมือนกันกับทุกคน: จดจำระลึกถึงพ่อไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ใด แม้ว่าจะไม่มีครูอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกก็ยังสามารถนั่งและจดจำระลึกถึงท่านได้ ลูกรู้ว่าบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ดังนั้นลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงท่าน ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ใครมาทำให้ลูกนั่งลงเป็นพิเศษเพื่อการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อในขณะที่รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ อาบน้ำและกำลังทำทุกสิ่ง อาจมีใครบางคนอาจมานั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นบางครั้ง ไม่ใช่ว่าบุคคลนั้นกำลังช่วยเหลือลูก; ไม่เลย ลูกแต่ละคนต้องช่วยตนเอง พระเจ้าได้กำหนดทิศทางให้ลูกแล้วว่าต้องทำอย่างไร เพื่อให้สติปัญญาของลูกกลับมาสูงส่ง ลูกกำลังได้รับการจูงใจนี้ ท่านยังคงให้ศรีมัทแก่ทุกคนอยู่เรื่อยๆ แนนอนว่าสติปัญญาของบางคนอ่อนแอ และสติปัญญาของคนอื่นเฉียบแหลม หากลูกไม่ได้มีโยคะกับผู้เดียวที่บริสุทธิ์ แบตเตอรี่ก็ไม่สามารถที่จะได้รับการชาร์จได้ และจากนั้นลูกก็ไม่ยอมรับศรีมัทของพ่อและก็ไม่สามารถมีโยคะได้ เวลานี้ลูกรู้สึกกว่าแบตเตอรี่ของลูกกำลังจะได้รับการชาร์จใหม่อีกครั้ง จากตาโมประธานลูกต้องกลับมาสะโตประธานอย่างแนนอน ในเวลานี้ลูกได้รับศรีมัทจากดวงวิญญาณสูงสุด โลกไม่เข้าใจสิ่งนี้เลย! พ่อพูดว่า: ลูกกลายเป็นเทพผ่านคำแนะนำเหล่านี้ของพ่อ ไม่มีสิ่งใดสูงไปกว่านี้ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ที่นั่น ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นเพื่อทำให้ลูกสูงส่งที่สุด อนุสรณ์ของสิ่งนี้ได้มีการเฉลิมฉลองในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาฉลองดาเซรา (การเผาหุ่นจำลองของราวัน) ดาเซราคือตอนที่พ่อมา ทุกสิ่งซำรอยทุก 5,000 ปี เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าที่จะทำให้ลูกกลับมาสูงส่ง ลูกดวงวิญญาณเคยสะโตประธาน จากนั้นในขณะที่ลงมาเรื่อยๆ ลูกก็กลับมาตาโมประธานและตกต่ำลง เวลานี้พ่อสอนความรู้และโยคะแก่ลูก และทำให้ลูกกลับมาสะโตประธานและสูงส่ง ท่านแสดงให้เห็นว่าลูกลงบันไดมาได้อย่างไร ละครยังคงดำเนินต่อไป ไม่มีใครรู้ตอนต้น ตอนกลางหรือตอนจบของละครนี้ พ่อได้อธิบายละครแก่ลูกแล้วและดังนั้นเวลานี้ลูกก็จดจำสิ่งนั้น ท่านไม่สามารถจะบอกลูกถึงชีวประวัติของแต่ละคนได้ ไม่สามารถเขียนสิ่งเหล่านั้นให้ลูกอ่านและถ่ายทอดได้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนี้ เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นเทพ พ่ออธิบายแล้วว่า: พ่อก่อตั้งสามศาสนา: บราห์มิน เทพ และนักรบ เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้มาเพื่อที่จะเป็นของสกลบราห์มินโดยพ่อ และลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์แล้วก็จันทร์วงศ์ ผู้ที่สอบตกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์วงศ์เท่านั้น สอบตกในวิชาใด? ในโยคะ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ 84 ชาติเกิดของลูกได้อธิบายไว้อย่างง่ายดาย ผู้คนพูดถึง 8.4 ล้าน ดังนั้น พวกเขาจึงได้ก้าวออกไปไกลมาก! เวลานี้ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากพระเจ้า พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ดังนั้นลูกจะได้รับคำแนะนำสั่งสอนจากท่านเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เคยมีศาสนาเทพเดียว ก่อนหน้านั้นเป็นยุคบรรจบพบกัน

พวกเขาได้รับคำแนะนำจากพระเจ้าอย่างแน่นอน พ่อมาและเปลี่ยนแปลงโลก เวลาที่คุณกำลังเปลี่ยนแปลง เป็นเวลานี้เองที่พ่อเปลี่ยนแปลงลูก ลูกพูดว่าลูกเปลี่ยนแปลงทุกวงจรและลูกจะยังคงเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ แบบเตอร์นี่มีชีวิตในขณะที่แบบเตอร์นี่ไม่มีชีวิต ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อกำลังมาหลังจาก 5,000 ปี ท่านได้ให้คำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก ลูกได้รับคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดที่ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เมื่อใครบางคนมาหาลูกจงถามเขาว่า: คุณเป็นลูกของพระเจ้าใช่หรือไม่? พระเจ้าคือซีพาบบา พวกเขาเฉลิมฉลองวันเกิดของซีวา ท่านคือผู้ประทานการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน ท่านไม่มีร่างกายของตัวเอง แล้วท่านจะให้คำแนะนำสั่งสอนโดยผ่านใคร? ลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันและลูกพูดผ่านร่างกายของลูก ดวงวิญญาณไม่สามารถทำสิ่งใดได้หากไม่มีร่างกาย พ่อที่ไม่มีตัวตนมาได้อย่างไร? ได้มีการจดจำกันว่าท่านเข้ามาในพาหนะ จากนั้นก็มีบางคนสร้างเรื่องขึ้นมาและคนอื่นก็สร้างเรื่องอื่นๆ เกี่ยวกับทั้งหมดนี้ พวกเขาได้แสดงตรีมูรติในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พ่ออธิบายว่า: สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเรื่องของนิมิต อย่างไรก็ตามสิ่งสร้างทั้งหมดมีอยู่ที่นั่น ดังนั้นพ่อผู้สร้างจึงต้องมาที่นั่นเช่นกัน ท่านต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ ที่นั่นท่านกำลังชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์โดยตรง ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ถึงอย่างนั้นความรู้นี้ก็ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถอธิบายให้แก่ใครได้ ลูกไม่ได้ทำตามศรัทธา ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดได้ ผู้ที่ไม่เข้าใจสิ่งใดจะประกาศสิทธิในสถานภาพใด? ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น พ่อพูดว่า: ให้กระดูกของลูกในงานรับใช้ ทำงานรับใช้รอบด้าน เราพร้อมที่จะให้กระดูกของเราในการทำงานรับใช้ของพ่อ ลูกๆ หลายคนสิ้นหวังในการทำงานรับใช้ บาบบาปลดปล่อยเราเพื่อที่เราจะมุ่งมั่นอยู่ในงานรับใช้ซึ่งผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์! ทั้งโลกทำงานรับใช้ทางร่างกาย แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังลงบันไดมาเท่านั้นด้วยสิ่งนั้น ในเวลานี้ด้วยงานรับใช้ทางจิตนี้มีสภาพของการปีนขึ้นไป ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจเมื่อใครบางคนทำงานรับใช้มากกว่าลูก ลูกสาวบางคนดีมากและเฝ้าแต่ทำงานรับใช้และดังนั้นพวกเธอสามารถดูแลศูนย์ได้ พวกเขานั่งในชั้นเรียนตามลำดับ ที่นั่นไม่ได้มีการทำให้ลูกนั่งตามลำดับ ไม่เช่นนั้นลูกจะมีอาการหัวใจวาย ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ถ้าลูกไม่ทำงานรับใช้แล้วสถานภาพของลูกจะลดลงอย่างแน่นอน มีสถานภาพหลายระดับตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตามนั่นคือดินแดนแห่งความสุข และนี่คือดินแดนของความทุกข์ ที่นั่นไม่มีโรคภัยไข้เจ็บใดๆ ฯลฯ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกสำหรับทุกสิ่ง และแล้วลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำเนื่องจากลูกไม่ได้ทำงานรับใช้ ด้วยการทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกสามารถได้รับสถานภาพ ตรวจสอบตนเอง ลูกแต่ละคนรู้สภาพของตนเอง มาแม่และبابาก็ทำงานรับใช้เช่นกัน มีลูกที่ดีมากด้วย แม้ว่าพวกเขาจะทำงานอยู่ แต่พวกเขาได้รับการบอกให้ทำงานโดยได้รายได้ครั้งเดียวและทำงานรับใช้ ไม่มีอะไรผิดกับสิ่งนั้น ผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจของبابาก็จะนั่งบนบัลลังก์นกยูงตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเรา ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำแห่งชัยชนะ ลูกอุทิศตนเองและลูกก็ทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน หากลูกอุทิศตนเองแล้ว แต่ไม่ได้ทำงานรับใช้สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป อาณาจักรนี้ก่อตั้งขึ้นด้วยการทำตามศรัทธาของลูก ลูกเคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนไหม? ลูกเคยได้ยินหรือเคยเห็นอาณาจักรที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาด้วยการศึกษาเล่าเรียนหรือไม่? ใช่ โดยการให้ทานและการทำบุญลูกสามารถไปเกิดกับราชาได้ อย่างไรก็ตามลูกคงไม่เคยได้ยินว่าลูกสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงศักดิ์ได้ด้วยการศึกษาเล่าเรียน ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่ออธิบายว่า: ลูกใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้ลูกต้องขึ้นไปข้างบน นี่เป็นเรื่องง่ายมาก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ทุกวงจรตามลำดับกันไปตามความพยายามของลูก พ่อให้ความรักและการจดจำระลึกถึงแก่ลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ท่านให้ความรักและการจดจำระลึกถึงอย่างมากกับผู้ที่ไม่วางเว้นในการทำงานรับใช้ ดังนั้นตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่านหรือไม่ ฉันจะกลายเป็นลูกปัดของสร้อยประคำได้หรือไม่? ผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็จะต้องคารวะอยู่เบื้องหน้าผู้ที่มีการศึกษา พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงทำความเพียรพยายาม! อย่างไรก็ตามหากไม่ได้อยู่ในบทบาทของพวกเราในละครแล้ว ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน พวกเขาก็จะไม่ปีนขึ้นไป มีลางร้ายอย่างใด

อย่างหนึ่งด้วยสำนึกที่เป็นร่างแล้วกิเลสอื่นๆ ก็เกิดขึ้น โรคภัยที่รุนแรงหลักคือสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทอง จะไม่มีการพูดถึงสำนึกที่เป็นร่าง ที่นั่นลูกจะได้รับรางวัล ที่นั่นพ่ออธิบายสิ่งนี้เท่านั้น ไม่มีใครสามารถให้ สรีรม์แก่ลูกเพื่อพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอ นี่คือสิ่งหลัก ลูกควร เขียนว่า: พระเจ้าที่ไม่มีตัวตนพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! อย่าได้ แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูก! เช่นที่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขากราบไหว้บูชาชีวิตเท่านั้น ดังนั้นเวลานี้เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ส่วนที่เหลือทั้งหมดคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนจากชีวิตบาปเท่านั้น เพชรพลอยเหล่านี้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่ใช่เรื่องของมหาสมุทรนั้น มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูกๆ ซึ่งลูกกลายเป็น เทพ ดูสิว่าพวกเขาได้เขียนอะไรไว้ในคัมภีร์! พวกเขาได้วาดภาพเทพปรากฏออกมาจากมหาสมุทรและ ให้เพชรพลอย มหาสมุทรแห่งความรู้นี้ให้เพชรพลอยแก่ลูกๆ ลูกเก็บเพชรพลอยแห่งความรู้ ก่อนหน้านี้ ลูกเคยเก็บก้อนหิน และลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เวลานี้ด้วยการเก็บเพชรพลอยเหล่านี้ ลูก จะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาอันสูงส่ง ลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ลักขมีและนารายณ์เจ้าแห่ง ความสูงส่งเป็นผู้ปกครองโลก พวกเขาได้สร้างชื่อและภาพลักษณ์มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงลักขมีและนารายณ์และเจ้าแห่งความสูงส่งนั้นเหมือนกัน ชุมนุช (เมลา) สำหรับพระชูพา ดินาด (พระเจ้าของทุกเผ่าพันธุ์) ที่เกิดขึ้นในเนปาลก็เป็นของเจ้าแห่งความสูงส่งด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเก็บแต่เพชรพลอยแห่งความรู้ที่พ่อให้กับลูกเท่านั้นไม่ใช่ก้อนหิน ปกป้องตนเองจากโรคภัยที่ รุนแรงของสำนึกที่เป็นร่าง
2. เพื่อชำระแบตเตอร์ของลูกให้เต็ม จงมีโยคะกับพ่อผู้เป็นประภาคารแห่งพลัง เพียรพยายามที่จะอยู่ อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างปราศจากความกลัว

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยประสบการณ์ของทุกความสัมพันธ์และคุณธรรมทั้งหมดและด้วย เหตุนี้จึงกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสมบูรณ์พร้อม ในยุคบรรจบพบกันลูกต้องทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดโดย เฉพาะ ดังนั้นควรเก็บสมบัติที่มีค่า, ความสัมพันธ์, คุณธรรม และหน้าที่ของลูกไว้เบื้อง หน้าลูก และตรวจสอบว่าลูกมีประสบการณ์ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดหรือไม่ หากมีบางสิ่งขาด หายไปในประสบการณ์ของลูกจากสิ่งเหล่านี้แล้วจงทำให้ตัวลูกเองเต็มเปี่ยมกับสิ่งนั้น หากขาดความสัมพันธ์หรือคุณธรรมแม้แต่ข้อเดียวก็ไม่อาจกล่าวได้ว่าลูกมีสภาพที่เต็ม เปี่ยมหรือเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม ดังนั้นจงสัมผัสกับคุณธรรมของพ่อ และคุณธรรมในรูปดั้งเดิมของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์ พร้อม

คติพจน์: การบังคับคือการร้องไห้ในจิตใจเช่นกัน ดังนั้นเวลานี้จงปิดไฟล์(แฟ้ม)ของการร้องไห้

*** โอม ขานติ ***

25-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ซานติ

บัพดาตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำระลึกถึงพ่อตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้น สาระของการศึกษานี้คือการจดจำระลึกถึง

คำถาม: เหตุใดความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูกๆ จึงเป็นที่จดจำ?

คำตอบ: เพราะลูกเฉลิมฉลองการจดจำระลึกถึงบาบาอย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้คือคริสต์มาสสำหรับลูกตลอดเวลา พระเจ้ากำลังสอนลูก ความสุขใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่านี้? นี่คือการมีความสุขสำหรับทุกวัน และด้วยเหตุนี้เองจึงมีค่ายิ่งของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูก

เพลง: แสดงหนทางให้กับคนตาบอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอม ซานติพ่อทางจิตผู้ประทานตาที่สามแห่งความรู้กำลังอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถให้ดวงตาที่สามของความรู้ได้ เวลานี้ลูกๆ ได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว พ่อได้อธิบายแล้วว่าความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางแห่งความมืด เนื่องจากไม่มีแสงสว่างในเวลากลางคืน ผู้คนจึงล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในความมืด มีการร้องเพลงว่า: กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าลูกต้องการให้มีการแสดงหนทาง เพราะเวลานี้ลูกกำลังได้รับการแสดงหนทางพ่อมาและแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายาม เวลานี้ลูกรู้ว่ามีความเหลือเพียงเล็กน้อย โลกกำลังจะเปลี่ยนแปลง มีการแต่งเพลงเกี่ยวกับโลกจะเปลี่ยนไปอย่างไร อย่างไรก็ตามมนุษย์ที่นำเสนอสารก็ไม่ว่าเมื่อใดที่จะเปลี่ยนแปลงโลกหรือใครที่จะเปลี่ยนแปลงโลกและเปลี่ยนอย่างไร เพราะพวกเขาไม่มีดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลานี้ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้วซึ่งทำให้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก นี่คือหัวน้ำตาของความรู้ที่ลูกมีอยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่หัวน้ำตาเพียงเล็กน้อยก็มีความหวานมาก ในทำนองเดียวกันคำพูดแห่งความรู้ “มานมานะบาฟ” ก็ไพเราะและหวานขึ้นที่สุด เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ พ่อมาและชี้หนทางแก่ลูก ท่านชี้หนทางแก่ลูกไปสู่ที่ไหน? ดินแดนแห่งความสงบและความสุข ดังนั้นลูกๆ มีความสุขมาก โลกไม่รู้ว่ามี การเฉลิมฉลองความสุขเมื่อใด ความสุขจะมีการเฉลิมฉลองในโลกใหม่ นี่คือการแท้จริงทั่วไปที่ไม่มีความสุขในโลกเก่า ผู้คนในโลกเก่ากำลังร้องไห้ด้วยความทุกข์ระทมเพราะพวกเขาตาโมประธาน จะสามารถมีความสุขในโลกที่ตาโมประธานได้อย่างไร? ไม่มีใครมีความรู้ของยุคทองและเหตุนี้เองผู้คนที่นำเสนอสารที่สิ้นหวังจึงยังคงเฉลิมฉลองที่นี้อยู่เรื่อยๆ เพียงแค่ดูว่าพวกเขาฉลองคริสต์มาสอย่างมีความสุขมากเพียงใด บาบาสอนว่า: หากลูกต้องการจะถามอะไรเกี่ยวกับความสุข ให้ถามโกปัลและโกปปีลูกๆ ของพ่อ เพราะพ่อกำลังแสดงหนทางที่ง่ายดายมากให้แก่ลูก ในขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวและกำลังดำเนินธุรกิจของลูก จงอยู่เหมือนดอกบัวและจดจำพ่อเหมือนกับคู่รักและผู้เป็นที่รักจดจำกันและกันแม้ในขณะที่กำลังทำงานของพวกเขา พวกเขาได้รับนิมิตเช่นกัน เช่นที่ “โลล่าและมู” และ “เอีย รานจา” ทำ แต่พวกเขาไม่ได้รักกันเพราะกิเลส ความรักของพวกเขาเป็นที่จดจำ พวกเขาตกหลุมรักกัน อย่างไรก็ตามมันไม่เหมือนกันกับที่นี้ ที่นี้ลูกได้เป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักมาหลายต่อหลายชาติเกิด ผู้เป็นที่รักนั้นไม่ได้เป็นคู่รักของลูก ลูกเรียกท่านให้มาที่นี้ด้วยการพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ได้โปรดมาและชี้หนทางให้แก่คนตาบอด! ลูกเรียกหาท่านเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้ว ผู้คนเรียกหาท่านมากยิ่งขึ้นเมื่อความทุกข์ของพวกเขาเพิ่มขึ้น มีผู้ที่จดจำท่านมากขึ้นในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ ดูสิว่าเวลานี้มีผู้คนมากมายที่จดจำท่าน มีการร้องเพลงว่า: ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์... เมื่อเวลาผ่านไป พวก

เขาก็กลับมาตาโมประธานมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นลูกกำลังขึ้นไปในขณะที่พวกเขากำลังลงมามากยิ่งขึ้น เพราะทุกสิ่งจะกลับมาตาโมประธานมากขึ้นเรื่อยๆ จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น แต่ละวันมายาก็กลับมาตาโมประธานมากขึ้นเรื่อยๆเช่นกัน ในเวลานี้พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจ และมายาเองก็เป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน เธอก็มีพลังมากเช่นกัน ในเวลานี้ลูกๆ คือทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มาและเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน วงศ์สกุลของลูกสูงส่งที่สุดและกล่าวกันว่าเป็นสกุลที่สูงส่งเหนือสิ่งใด ในเวลานี้ชีวิตของลูกมีคุณค่า เหตุนี้เองลูกควรจะดูแลชีวิต (ร่างกาย) นี้ เพราะกิเลสทั้งห้าที่ทำให้อายุขัยของร่างกายของผู้คนลดลงอยู่เรื่อยๆเช่นกัน ดังนั้นบาบาจึงพูดว่า: ละทิ้งกิเลสทั้งห้าและอยู่ในโยคะแล้วอายุขัยของลูกจะเพิ่มขึ้น อายุขัยของลูกจะค่อยๆเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และจะยืนยาวถึง 150 ปี ในอนาคต ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ในปัจจุบัน ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า: ดูแลร่างของลูกให้มากๆ มิเช่นนั้นแล้วก็กล่าวได้ว่าร่างกายไม่มีประโยชน์อันใด เป็นเพียงหุ่นกระบอกดินเหนียว เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกต้องจดจำบาบาที่ลูกมีชีวิตอยู่ ทำไมดวงวิญญาณถึงจดจำบาบา? เพื่อรับมรดก พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกควรจะศึกษาการศึกษานี้เป็นอย่างดี อย่าเกียจคร้านในการศึกษาเล่าเรียน มิฉะนั้นลูกจะสอบตก ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก สิ่งหลักในการศึกษาคือสาระ นั่นคือ: จดจำพ่อ เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนมาที่นิทรรศการหรือมาที่ศูนย์ของลูก ก่อนอื่นใดอธิบายกับพวกเขาว่าพวกเขาควรจดจำบาบาเพราะท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ควรจะจดจำเพียงผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้น อย่าได้จดจำใครที่ต่ำไปกว่าท่าน ว่ากันว่า: พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า: ดุสิ พ่อก่อตั้งโลกใหม่ ด้วยเหตุนี้เองหากลูกจดจำพ่อ บาบาของลูกจะถูกตัดออกไป จดจำสิ่งนี้ให้ดีเพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: เมื่อลูกเรียกพ่อว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกก็ตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์มาก เวลาที่จงกลับมาบริสุทธิ์! พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆว่า: วันเวลาของความทุกข์ของลูกกำลังจะมาถึง วันเวลาของความทุกข์ของลูกเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาท่าน: โอ้ ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! ลูกรู้ดีว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขในยุคทอง พ่อบอกลูกๆ: ลูกๆ ทั้งหมดควรจะเฝ้าแต่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือยุคบรรจบพบกันและคนพายุเรือกำลังพาลูกข้ามฟากไป ไม่มีเรื่องของคนพายุเรือหรือเรือในสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญว่า: พาเรือของฉันข้ามฟากไป! เวลาที่ไม่ใช่แค่เรือของคน ๆ เดียวเท่านั้นที่ต้องข้ามฟากไปใช่ไหม? เป็นเรือของคนทั้งโลกที่ต้องพาข้ามไป ทั้งโลกนี้เหมือนกับเรือกลไฟขนาดใหญ่ที่กำลังถูกพาข้ามฟากไป ดังนั้นลูกๆ ควรจะเฉลิมฉลองด้วยความสุขอย่างมาก เพราะมีความสุขอย่างสม่าเสมอสำหรับลูก เป็นคริสต์มาสตลอดเวลา ในเมื่อลูกๆได้พบกับพ่อแล้ว ก็เป็นคริสต์มาสสำหรับลูกอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้เองความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูกจึงได้รับการจดจำ ดูซิว่าทำไมผู้นี้จึงมีความสุขอยู่เสมอ? โอ้! เพราะเขาได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว! ผู้เดียวนั้นกำลังสอนพวกเรา ดังนั้นลูกควรจะมีสุขนี้ทุกวัน เป็นความมหัศจรรย์ที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก มีลูกคนไหนที่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนหรือไม่? “พระเจ้าพูด”มีการกล่าวถึงในกิตะว่าท่านสอนราชาโยคะ เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นสอนโยคะเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆทางจิต เมื่อลูกมาที่นั่นลูกก็มาเพื่อศึกษาราชโยคะที่แท้จริง ไม่จำเป็นต้องสับสน ดังนั้นศึกษาราชโยคะและจบหลักสูตรนี้ อย่าหนีไปไหน ลูกต้องศึกษาและซึมซับสิ่งนี้เป็นอย่างดีเช่นกัน ครูสอนลูกเพื่อที่ลูกจะซึมซับได้ สติปัญญาของแต่ละคนอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน สำหรับบางคนนั้นสูงที่สุด, สำหรับบางคนอยู่ในระดับปานกลาง และบางคนก็อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นให้ถามตนเองว่า: ฉันอยู่ในระดับสูงสุด, ปานกลางหรือต่ำสุด? ลูกควรสามารถตระหนักรู้ได้ว่าลูกนั้นมีค่าพอที่จะผ่านการสอบที่สูงส่งเหนือสิ่งใดและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงหรือไม่ ฉันกำลังทำงานรับใช้หรือไม่? พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงกลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ทำตามบาบาเพราะพ่อกำลังทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน พ่อได้นำพาหนะนี้มาใช้เพราะพ่อมาเพื่อทำงานรับใช้เช่นกัน ดังนั้นพ่อจึงทำงานรับใช้ทุกวัน พาหนะมีความแข็งแรงและดีมากและเขาได้ทำงานรับใช้อย่างสม่าเสมอ บัพดาอาศัยอยู่ในพาหนะของผู้ที่ตลอดเวลา แม้ว่าร่างกายของผู้นี้จะไม่สบาย แต่

พอก็อย่งคงนั่งอยู่ในนั้น ดังนั้นพวจึงนั่งในผู้นี้และเขียน ถ้าผู้นี้ไม่สามารถพูดอะไรด้วยปาก พอก็อย่งสามารถเขียนได้ มุรลิจะไม่มีวันขาด ในขณะที่ผู้นี้สามารถนั่งและเขียนได้ พอก็สามารถให้มุรลี เขียนมุรลี แล้วก็ส่งไปให้กับลูกๆด้วยเช่นกัน เพราะพ่อเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ดังนั้นพวจึงมาและอธิบาย: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและห้องแหวะตนเองอยู่ในงานรับใช้ นี่เป็นงานรับใช้ของพ่อ ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ผู้คนเหล่านั้นเขียนว่า “งานรับใช้ของกษัตริย์” แล้วลูกจะพูดอย่างไร? งานรับใช้ที่สูงยิ่งกว่าของกษัตริย์ เพราะท่านทำให้ลูกเป็นกษัตริย์ (จักรพรรดิ) ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกลอย่างแท้จริง ลูกๆที่เพียรพยายามอย่างมากก็เรียกว่ามหาวิระ ดังนั้นลูกต้องตรวจสอบว่าคนไหนเป็นมหาวิระที่ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของบาบา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองกันและกันว่าเป็นพี่น้อง พ่อพิจารณาตัวพ่อเองว่าเป็นพ่อของพี่น้องและมองดูพี่น้องเท่านั้น ท่านจะไม่มองดูทุกคน ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถได้ยินหรือพูดได้หากไม่มีร่างกาย ลูกรู้ว่าพอก็เข้ามาในร่างกายเช่น พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้ ทุกคนมีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้ผ่านร่างกายของลูก ดังนั้นเวลานี้ลูกดวงวิญญาณควรเข้าใจว่าบাবากำลังสอนลูก ที่นั่งของบাবาอยู่ที่ไหน? บนบัลลังก์อมตะ บาบาอธิบายว่าแต่ละดวงวิญญาณเป็นภาพลักษณ์อมตะที่ไม่มีวันถูกทำลาย จะไม่มีวันถูกเผาไหม้, ทำให้จบสิ้นลง หรือจมน้ำ มันไม่สามารถเล็กลงหรือใหญ่กว่าได้ ร่างกายสามารถใหญ่หรือเล็กได้ บัลลังก์ของดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหมดในโลกนี้อยู่บนหน้าผาก ร่างกายทั้งหมดนั้นแตกต่างกัน บัลลังก์อมตะของบางคนก็เป็นของผู้ชาย บางคนเป็นของผู้หญิงและบางคนก็เป็นของเด็ก ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับใครจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องของลูก จันกำลังให้สาสน์ของพ่อ: ให้จดจำชีพบาบาแล้วสนับสนุนดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป เมื่อทองมีอัลลอยด์ปะปนอยู่ข้างใน คุณค่าของทองก็ลดลง และดังนั้นคุณค่าของลูกก็ลดลงไปด้วย เวลานี้ลูกได้กลับมาไร้ค่าโดยสิ้นเชิง สิ่งนี้เป็นรู้กันว่าเป็นการล้มละลาย บารัตเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานี้บารัตเฝ้าแต่สร้างหนี้สินอยู่เรื่อยๆ เงินทองของทุกคนจะถูกทำลายในการทำลายล้าง ผู้ที่ยืมเงินและผู้ที่ยืมจะถูกทำลาย และมีเพียงผู้ที่ได้รับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่จะมาและประกาศสิทธิในโชคของพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 ทำตามพ่อและกลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เช่นเดียวกับบาบา ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกลับมา มีค่าพอที่จะสอบผ่านการสอบที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและประกาศสิทธิในการสถานภาพที่สูงหรือไม่

2 ทำตามคำแนะนำสั่งสอนของบาบาและกลายเป็นมหาวิระ เช่นที่บาบามองเห็นและสอนดวงวิญญาณ ในทำนองเดียวกันมองเห็นทุกคนเป็นดวงวิญญาณเหมือนเป็นพี่น้องในขณะที่พูดกับพวกเขา

พร: ขอให้ลูกมีโชคติดอย่างมากที่มีร่างกายที่แข็งแรงมีจิตใจที่มีความสุขและความมั่งคั่งของความรู้
ในยุครบรพบกันโดยการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูกอย่างสม่ำเสมอ ความทุกขกรรมของกรรมจะเปลี่ยนไปจากไม้กางเขนเป็นหนามและความเจ็บป่วย(โรค)ใดๆของร่างกายจะเปลี่ยนเป็นโยคะ ดังนั้นลูกจึงมีสุขภาพดีอยู่เสมอ เพราะการมีความมั่นคงใน “มานมานบาฟ” เหมือนแห่งความสุขของลูกจะเต็มเปี่ยมอยู่ตลอดเวลา และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงมีจิตใจที่มีความสุข และความมั่งคั่งของความรู้ของลูกคือความมั่งคั่งที่สูงส่งที่สุด

วัตถุธาตุจะกลายเป็นผู้รับใช้ของผู้ที่มีความมั่งคั่งของความรู้โดยธรรมชาติ ลูกมีความสัมพันธ์กับผู้เดียว ลูกมีสายสัมพันธ์กับหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้นลูกจะได้รับพรของการมีโชคอย่างมากโดยอัตโนมัติ

คติพจน์:

ความสมดุลของการจดจำระลึกถึงและงานรับใช้คือการลือสองชั้น

***** โอม ชานติ *****

26-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อให้ทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก จดจำบาบาที่สุดแสนหวานด้วยความรักแล้วลูกจะกลับมามีชีวิต
- คำถาม:** เมื่อเวลาของการทำลายล้างเข้ามาใกล้จะมีสิ่งใดขึ้น?
- คำตอบ:** เมื่อเวลาของการทำลายล้างเข้ามาใกล้ ทุกคนจะมาเพื่อจะรู้ว่า 1.บาบาของเราได้มาแล้ว 2.เวลานี้โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งและโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย หลายต่อหลายคนจะได้ยิน 3.ชั้นยาสีและราชาทั้งหลายจะรับรู้ 4.เมื่อผู้คนได้ยินว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาและเพียงท่านเท่านั้นที่สามารถประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ผู้คนมากมายจะมา 5.ผู้คนมากมายจะได้รับศาสน์ผ่านหนังสือพิมพ์ 6.ลูกๆ จะเฝ้าแต่กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะอยู่ในความสุขเหนือประสาทสัมผัสในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว
- เพลง:** จงพาเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่โลกของการพักผ่อนและความสบายเถิด...

โอมชานติ ใครกำลังพูดเช่นนี้และท่านกำลังพูดกับใคร? ลูกๆ ทางจิต เหตุใดบาบาจึงพูดคำว่า “ทางจิต” ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะเวลานี้ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน และแล้วเมื่อลูกลงมาสู่โลกนี้ก็จะมีความสุข ลูกๆ ดวงวิญญาณเคยได้รับมรดกของความสุขและความสงบในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน มรดกนั้นกำลังมีการชำระรอยในเวลานี้ เป็นเพียงเมื่อสิ่งนี้มีการชำระรอยเท่านั้นที่วงจรโลกสามารถชำระรอยได้ ทุกสิ่งชำระรอย ไซ้ไหม? ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะชำระรอยอีกครั้ง ในความเป็นจริงแม้กระทั่งการละเล่นก็ชำระรอย แต่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงในสิ่งนั้น หากพวกเขาลืมคำพูดในบทของตน พวกเขาจะสามารถทำอะไรบางอย่างและพูดสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ถูกเรียกว่าภาพยนตร์ ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วคงอยู่ตลอดไป การละเล่นไม่สามารถเรียกได้ว่าถูกกำหนดเอาไว้แล้ว ด้วยการเข้าใจละครนี้ ลูกจะเข้าใจละครด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าการละเล่นทั้งหมดที่ลูกดูในเวลานี้หลอกลวง ไม่มีสิ่งใดที่ลูกสามารถเห็นในยุคเหล็กจะคงอยู่ในยุคทอง ทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในยุคทองจะเกิดขึ้นอีกครั้งในยุคทองเท่านั้น การละเล่นที่มีขีดจำกัดเหล่านั้นจะคงอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆ ที่คงอยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้คงอยู่ในหนทางของความรู้หรือในยุคทอง ดังนั้นในเวลานี้ลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาได้อธิบายแล้วว่าลูกได้รับมรดกอย่างหนึ่งจากพ่อทางโลกของลูก และมรดกอีกอันจากพ่อเหนือโลกของลูก แต่ลูกไม่ได้รับมรดกจากพ่อทางจิต พ่อทางจิตเองได้รับมรดกจากพ่อผู้เดียวนี้ เพียงด้วยพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ทรัพย์สินสมบัติของโลกใหม่แก่ลูก ท่านนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านท่าน และเหตุนี้เองท่านถูกเรียกว่าเป็นพ่อด้วยเช่นกัน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาจดจำพ่อทางโลกและพ่อเหนือโลก พ่อทางจิตนี้ไม่เป็นที่จดจำเพราะไม่มีมรดกใดที่ได้รับจากท่าน คำว่า “พ่อ” นั้นถูกต้อง แต่แม้กระทั่งบราห์มาก็เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้าง สิ่งสร้างได้รับมรดกจากผู้สร้าง ชีพบาบาได้สร้างลูกขึ้นมา ท่านได้สร้างบราห์มาเช่นกัน มรดกได้รับมาจากผู้สร้าง ผู้เดียวที่เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บราห์มามีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดหรือไม่? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายผ่านผู้หนึ่งว่าท่านเองก็ได้รับมรดก ไม่ใช่ว่าท่านประกาศสิทธิในมรดกของท่านและให้สิ่งนั้นแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกต้องไม่แม้กระทั่งจดจำผู้นี้ ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัตินี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัด และมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเหนือโลก ทั้งสองสิ่งนี้ได้มีการสำรองไว้ (reserved) แล้ว สิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าลูกได้รับมรดกจากชีพบาบา แต่มรดกใดที่ลูกจะพูดว่าลูกได้รับจากบราห์มา? ทรัพย์สินสมบัติเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกใช่ไหม? ลูกได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากผู้เดียวนี้

ท่านคือบาบาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้นี้พูดว่า: อย่าได้จดจำฉัน! ฉันไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดที่ลูกจะสามารถได้รับได้ จงจดจำผู้เดียวผู้ที่ลูกจะได้รับสมบัติจากท่าน ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ! มีการบรรยายอย่างมากมายในเรื่องทรัพย์สินสมบัติของพ่อทางร่าง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการบรรยาย หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกก็ไม่สามารถที่ไม่มีชีวิตจำกัดโดยอัตโนมัติ พ่อพูดว่า: จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แม้กระทั่งท่านบอกพาหนะนี้: จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองโลก สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จงละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ความเพียรพยายามบางประการเป็นที่ต้องการเพื่อศึกษาเล่าเรียน ด้วยการอยู่ในจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นไปในการจาริกแสวงบุญทางร่าง ที่นี้เป็นการจาริกแสวงบุญของดวงวิญญาณ นี่คือการจาริกแสวงบุญของลูกสู่อาณาเขตสูงสุด ไม่มีใครสามารถไปสู่อาณาเขตสูงสุดและไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายามนี้ มีเพียงผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างดีมากที่จะสามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทุกคนจะกลับไป แต่เนื่องจากพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาจะเฝ้าแต่เรียกหา ดวงวิญญาณก็จดจำ เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานและดื่มกลับมาเป็นสิ่งเป็นดวงวิญญาณ! นี่คือการเพียรพยายามเท่านั้นที่ลูกต้องทำในเวลานี้ ลูกจะไม่ได้รับสิ่งใดโดยที่ไม่ทำความเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง แต่จะยังคงมีการต่อต้านจากมายา เมื่อใครบางคนมีโชคที่ดีเขาจะข้องแวะอยู่ในสิ่งนี้อย่างเร็ว บางคนก็จะมาภายหลัง เมื่อสิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาอย่างดีมาก พวกเขาพูดว่า: เวลาที่พวกเรากำลังจะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้ หากพวกเขาทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอย่างจริงจังในสิ่งนี้ พวกเขาสามารถแข่งไปข้างหน้าอย่างดีมาก แม้แต่ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัว สิ่งนั้นจะเข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องและดีมากที่จะคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกทำตามคำสั่งของพ่อ ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ แน่นอนที่ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น เป็นเรื่องของการทำความเพียรพยายาม เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างยิ่ง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความยากลำบากมากมาย ที่นี้สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องกลับไปหาบาบา และแล้วลูกจะไปที่นี่ (ยุคทอง) และจะถูกร้อยเข้าไปในลูกประคำของวิษณุ เพียงแค่คิดถึงลูกประคำทั้งหมด! มีลูกประคำของบราห์มา ลูกประคำของวิษณุและลูกประคำของรูดร้า ผู้นี้คือผู้แรกของโลกใหม่ ที่เหลือทั้งหมดนั้นมาภายหลัง นั่นคือพวกเขาจะถูกร้อยเข้าไปภายหลัง พวกเขาถามว่า: อะไรคือสกุลที่สูงที่สุดของลูก? ลูกสามารถตอบว่า: สกุลวิษณุ ดั้งเดิมแล้วลูกได้เป็นของสกุลวิษณุและแล้วลูกเป็นส่วนหนึ่งของสกุลนี้กรบ และแล้วต้นไม้เฝ้าพันธุ์ก็ปรากฏขึ้นมาจากสิ่งนั้น ลูกสามารถเข้าใจจากความรู้ที่ว่าต้นไม้เฝ้าพันธุ์ได้มีการสร้างขึ้นมาอย่างไร มีการสร้างลูกประคำของรูดร้าขึ้นมาเป็นอันดับแรก นี่คือการต้นไม้เฝ้าพันธุ์ที่สูงที่สุด บาบามาได้อธิบายว่านี่คือสกุลที่สูงส่งที่สุดของลูก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า อย่างแน่นอนที่ทั้งโลกจะได้รับสาสน์ บางคนพูดว่า: แน่นอนที่พระเจ้าจะมาบางแห่ง แต่เราไม่สามารถบอกได้ว่าที่ใด ในที่สุดแล้ว ทุกคนจะมาเพื่อที่จะรู้ จะเฝ้าแต่มีการตีพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ ในปัจจุบันพวกเขาตีพิมพ์เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนอ่านหนังสือพิมพ์เดียวกัน ใช่พวกเขาสามารถที่จะอ่านในห้องสมุด บ้างกระทั่งอ่านหนังสือพิมพ์ 2-4 ฉบับที่แตกต่างกัน บ้างไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับใดๆ เลย ทุกคนต้องรู้ว่าบาบาได้มาแล้ว เมื่อเวลาของการทำลายล้างเข้ามาใกล้ พวกเขาจะมาเพื่อที่จะรู้ว่ากำลังมีการก่อตั้งโลกใหม่และโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย เป็นไปได้ที่คนมากมายจะมีนิมิต ลูกต้องให้ความรู้แก่ชนชาติและราชาด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายกำลังจะได้รับสาสน์นี้ เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดได้มา และท่านกำลังประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติด ผู้คนมากมายก็จะมา ในปัจจุบันไม่มีสิ่งใดที่ลูกชอบได้มีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์อย่างเป็นทางการ บางคนผู้ที่จะถามเกี่ยวกับสิ่งนี้จะปรากฏตัวขึ้นมา ลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งยุคทองด้วยการทำตามศรัทธา นี่คือการพันธกิจใหม่ของลูก ลูกคือสมาชิกของพันธกิจของพระเจ้า เช่นที่ชาวคริสต์เคยได้กลายเป็นสมาชิกของพันธกิจคริสต์เคยเป็น ลูกคือสมาชิกของพระเจ้า เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำว่า หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือ

ประสาทสัมผัส ลูกควรรลามาโก๊บและโก๊บปี ผู้ที่ได้กลับมาเป็นดวงวิญญาณ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น และไม่จดจำใครอื่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะนี้ ท่านคือพระเจ้าแห่งกิตะ ทุกคนควรจะได้รับสาสน์หรือคำเชื้อเชิญจากพ่อ สิ่งอื่นๆทั้งหมดคือเครื่องประดับของความรู้ ภาพทั้งหมดคือเครื่องประดับของความรู้ ไม่ใช่ของความรู้ที่แท้จริง พ่อได้ให้ทำสิ่งเหล่านั้นขึ้นมาเพื่อที่จะมีการอธิบายให้แก่ผู้คน ภาพเหล่านี้จะหายไปและมีเพียงความรู้เท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ในดวงวิญญาณ พ่อมีความรู้และความรู้ที่ลูกบันทึกไว้ในละครด้วยเช่นกัน เวลาลูกได้ผ่านหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและได้เข้ามาสู่หนทางของความรู้ เวลาลูกจดจำดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกกำลังเล่นบทบาทซึ่งอยู่ภายในตัวลูก ได้มีการบันทึกไว้สำหรับเราที่จะศึกษาราชโยคะอีกครั้งหนึ่งกับพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่นำให้ความรู้ให้แก่พวกเรา สิ่งนั้นบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ เมื่อกูกได้ไปถึงที่นั่น บทบาทของโลกใหม่ก็จะชำระรอย เวลาลูกเข้าใจการบันทึกทั้งหมดของดวงวิญญาณตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และแล้วทั้งหมดนี้จะมาถึงจุดจบ แม้แต่บทบาทของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็จะมาถึงจุดจบ และแล้วไม่ว่าการกระทำใดก็ตามที่ลูกทำในยุคทอง ลูกจะกระทำเช่นนั้นอีกครั้ง พ่อไม่ได้บอกลูกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกเข้าใจว่ายุคทองคือโลกใหม่ ทุกสิ่งที่นี่จะเป็นสิ่งใหม่และสะอาดประจักษ์อย่างแน่นอน ทุกสิ่งจะราคาไม่แพงเลย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้วจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกสามารถเห็นว่าลักษมีและนารายณ์มีความสุขมากเพียงไร พวกเขามีเพชรพลอยและอัญมณีมากมาย ทรัพย์สมบัติมากมาย ฯลฯ เมื่อลูกมีทรัพย์สมบัติลูกก็มีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกควรเปรียบเทียบสิ่งนั้นกับที่นี่ แต่ที่นี่ไม่มีการเปรียบเทียบใดๆ ทุกสิ่งของที่นี่จะถูกลิ้มไปก่อนหน้าแล้วที่นั่น เหล่านี้คือประเด็นใหม่ที่มีเพียงพ่อเท่านั้นอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น (โลกดวงวิญญาณ) ก่อน ที่ซึ่งทุกกิจกรรมหยุดลง ปัญชีกรรมทั้งหมดได้รับการชำระสะสาง การบันทึกกำลังจะมาถึงจุดจบ การบันทึกเดียวนี้นยาวนานมาก พวกเขาพูดว่า: ในกรณีนั้นดวงวิญญาณควรจะมีขนาดใหญ่เช่นนั้น แต่ไม่เลย! ดวงวิญญาณเล็กมากมีบทบาทของ 84 ชาติ เกิดบันทึกในเขา ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย สิ่งนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ เท่านั้น ไม่สามารถมีสิ่งใดที่น่าอัศจรรย์เช่นสิ่งนี้ มีคำกล่าวถึงบาบาวาท่านอยู่ในการพักผ่อนในระหว่างยุคทองและยุคเงิน ในขณะที่ลูกเล่นบทบาทรอบด้าน ลูกมีบทบาทที่ยาวนานที่สุด ดังนั้นพ่อจึงให้มรดกที่สูงส่งแก่ลูก ท่านพูดว่า: ลูกใช้ 84 ชาติเกิด บทบาทของพ่อเป็นเช่นที่ว่าไม่มีใครอื่นสามารถเล่นได้ นี่คือนามที่มหัศจรรย์ เป็นความมหัศจรรย์ที่พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายแก่ดวงวิญญาณอย่างไร ดวงวิญญาณไม่ได้เป็นชายหรือหญิง เป็นเมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้ที่เขาหรือเธอกล่าวได้ว่าเป็นชายหรือหญิง ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และดังนั้นพวกเขาคือพี่น้องชาย ในการที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องเป็นพี่น้องชาย ดวงวิญญาณคือบุตรของพ่อ ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อและดังนั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดมีสิทธิที่จะประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ สำหรับสิ่งนั้นลูกต้องจดจำพ่อ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเราทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่เคยเปลี่ยน แต่บางครั้งพวกเขาใช้ร่างชายและบางครั้งใช้ร่างหญิง ประเด็นเหล่านี้คือประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่ต้องเข้าใจ ไม่มีใครอื่นสามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ ผู้อื่นสามารถได้ยินสิ่งนี้จากพ่อหรือจากลูกเท่านั้น พ่อพูดกับลูกๆเท่านั้น ในช่วงเวลาแรกๆ ท่านเคยพบปะและพูดกับทุกคน ที่ละน้อยที่เวลานั้นมาถึงเมื่อท่านจะไม่พูดกับใคร มีคำกล่าวว่า: “ลูกอวดพ่อ” ลูกๆต้องสอนผู้อื่น ลูกๆรับใช้ผู้คนมากมายและนำพวกเขามาที่นี่ บาบาวเข้าใจว่าลูกทำให้ผู้คนมากมายหัดเทียบกับลูกเองและนำพวกเขามาที่นี่ ผู้นี้จะกลายเป็นราชาที่ยิ่งใหญ่ ผู้นี้จะกลายเป็นราชาเล็กๆ ลูกคือกองทัพทางจิตเพื่อที่จะปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน นำพวกเขามาสู่พันธกิจของลูก ลูกทำงานรับใช้เช่นไรก็จะได้รับผลตามนั้น ผู้ที่เคยทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธามามากก็จะกลับมาฉลาดและประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา นี่คือการศึกษาล่าเรียน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดี ลูกก็สอพลอ การศึกษานี้ง่ายดายอย่างยิ่ง เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจและอธิบายด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆ อย่างไรก็ตาม อาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งและดังนั้นทุกประเภทย่อมเป็นที่ต้องการ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ

ในสถานภาพที่สูงในสิ่งนี้ ลูกต้องได้รับการโยกย้ายจากดินแดนของความตายสู่ดินแดนของความเป็นอมตะ ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไรลูกจะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้นในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ลูกต้องรักพ่อด้วยเช่นกันเพราะท่านคือผู้ที่น่ารักที่สุด ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก ลูกทั้งหมดไม่สามารถมีความรักระดับเดียวกัน บ้างก็จดจำท่านและบ้างก็ไม่จดจำท่านเลย! บ้างมีความซาบซึ้งในการอธิบายแก่ผู้อื่น นี่คือการส่อใจที่ใหญ่หลวง ลูกสามารถบอกใครก็ตามว่านี่คือมหาวิทยาลัย นี่คือการศึกษาทางจิต ไม่มีการแสดงภาพเหล่านั้นในโรงเรียนอื่นใด แต่ทุกวัน ภาพต่างๆ มากมายจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นเพื่อที่ผู้คนสามารถเข้าใจทุกสิ่งเพียงด้วยการมองดูภาพเหล่านั้น ภาพบนไดโนเสาร์ดีมาก อย่างไรก็ตาม ใครก็ตามที่ไม่ได้เป็นของสกุลเทพก็จะไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้ที่เป็นของสกุลนี้ก็จะถูกยิงด้วยลูกธนู ผู้ที่เป็นใบไม้ของศาสนาเทพของเราก็จะมา ลูกจะรู้สึกราวว่าพวกเขาจับฟังด้วยความสนใจมาก บ้างก็จะเพียงแค่มองและจากไป แต่วันบาบออธิบายสิ่งใหม่ๆ แก่ลูกๆ ลูกต้องมีความสนใจอย่างมากในการทำงานรับใช้ ผู้ที่อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้จะได้นั่งบนบัลลังก์หัวใจและบนบัลลังก์นั้นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้นิมิตของทุกสิ่ง ลูกจะอยู่ในความสุขนั้น จะมีเสียงร้องของความทุกข์ระทมอย่างมากมายในโลก จะมีแม่กระหังแม่น้ำเลือดไหลนอง ผู้ที่กล้าหาญผู้ที่ทำงานรับใช้จะไม่มีวันอดตาย อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่ที่นี้ในความเรียบง่าย ลูกจะได้รับความสุขที่นั่น กุมาริได้ลูกทำให้อยู่ในความเรียบง่าย แต่เมื่อเธอไปยังบ้านของฝ่ายสามี เธอสามารถสวมใส่ทุกสิ่งที่เธอต้องการ ลูกกำลังจะไปสู่บ้านของสามีของลูกด้วยเช่นกัน และดังนั้นลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนั้น นั่นคือดินแดนแห่งความสุข อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ ปัทมาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำ จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงด้วยความจริงจังอย่างมาก จงทำตามการกำหนดของพ่อและกลับมาบริสุทธิ์
2. จงทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวลูก ด้วยการให้สาสน์ของพ่อแก่พวกเขา ลูกต้องมีชีวิตอยู่ที่นี้ในความเรียบง่าย ในการที่จะสามารถเฝ้าดูจากสุดท้ายของเสียงร้องของความทุกข์ระทม ลูกต้องกลายเป็นมหาเวีย (นักรบที่กล้าหาญ)

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความพยายามที่เข้มข้น ผู้ที่ทำตามพ่อในทุกการกระทำและให้การตอบสนองของความรัก

ลูกตามผู้ที่ลูกรักโดยอัตโนมัติ อย่าลืมที่จะถามตัวเองเสมอว่า: ฉันกำลังทำตามพ่อในการกระทำที่ฉันกำลังทำอยู่หรือไม่? ถ้าไม่ และแล้วให้หยุดเพียงแค่นั้น โดยการเลียนแบบพ่อ ลูกกลับมาหัดเทียมกับพ่อ เช่นเดียวกับที่ลูกใช้กระดาศคาร์บอนในการทำสำเนาในทำนองเดียวกัน ใช้กระดาศของความใส่ใจและการคัดลอกจะทำได้ เพราะเวลานี้เป็นเวลาที่จะกลับมาเป็นผู้พยายามที่เข้มข้นและทำให้ตัวเองเต็มไปด้วยทุกๆพลัง หากลูกไม่สามารถทำให้ตัวเองเต็มได้ และแล้วให้ขอความช่วยเหลือจากบางคน มิฉะนั้น เมื่อลูกทำต่อไป สิ่งนั้นจะกลับมา “สายเกินไป”

คติพจน์: ผลของความพอใจคือความสุขและโดยการมีความสุข ทุกคำถามของลูกจะจบสิ้น

*** โอม ซานติ ***

วิธีการที่จะทำให้อดีต ปัจจุบันและอนาคตของลูกสูงส่ง

วันนี้ปู่ของปู่ของปู่ (บราห์มา) และพระเจ้าผู้เป็นพ่อ (ชีวา) กำลังให้คำอวยพรของพรจากหัวใจของท่านทั้งสองแก่ลูกๆ ที่อ่อนหวานและน่ารักที่สุดของท่าน บัฟดาตาว่าลูกๆ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งแต่ละคนและทุกคนนั้นสูงส่งและยิ่งใหญ่เพียงใด ความยิ่งใหญ่และความบริสุทธิ์ของลูกทุกคนยังคงส่งมาถึงพ่อตามลำดับกันไป วันนี้ลูกทุกคนมาร่วมฉลองปีใหม่ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นพิเศษ เพื่อที่จะเฉลิมฉลอง ผู้คนในโลกจืดจางหรือเหินห่างที่ยังไม่ได้ใช้ พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยการจืดจางหรือเหินห่าง ในขณะที่บัฟดาตา กำลังเฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยตะเกียงที่ถูกจุดแล้วนับไม่ถ้วน ท่านไม่ได้จุดแสงของผู้ที่แสงได้ดับไปแล้วหรือท่านไม่ได้เป่าให้แสงนั้นดับลง ไม่มีใครนอกจากพ่อและลูกๆ ที่สามารถเฉลิมฉลองปีใหม่ด้วยวิธีการนี้ในซุ้มมุมของแสงทางจิตที่ถูกจุดขึ้นมาแล้วนับร้อยนับพัน นี่เป็นฉากที่สวยงามมากของซุ้มมุมทางจิตของตะเกียงที่เปล่งประกาย ตะเกียงทางจิตของแต่ละคนกำลังเปล่งประกายอย่างสม่ำเสมอและมั่นคง “บาบาผู้เดียว” ในจิตใจของแต่ละคนทำให้ลูกซึ่งเป็นตะเกียงทางจิตวิญญาณทั้งหมดเปล่งประกาย ลูกมีโลกเดียว, ลูกมีความคิดเดียวและลูกก็มีสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคง: นี่คือการหมายของการเฉลิมฉลอง นี่คือการหมายที่จะกลายเป็นสิ่งนั้นและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นนั้น ในเวลานี้เป็นการบรรจบกันของการอำลา (วิโด) และการอวยพร (บาโช) เป็นการอำลาต่อสิ่งเก่าและการอวยพรต่อสิ่งใหม่ ลูกทุกคนมาถึงที่นี่ในการบรรจบกันนี้ ดังนั้นขอแสดงความยินดีสำหรับการอำลาต่อความคิดและชั้นสสารเก่าๆ ของลูก และขอแสดงความยินดีกับการโอบรับด้วยความจริงใจและกระตือรือร้นใหม่ๆ ด้วยเช่นกัน

ช่วงเวลาปัจจุบันจะกลายเป็นอดีตหลังจากช่วงเวลาสั้นๆ ปีที่ลูกกำลังจะผ่านพ้นไปในขณะนี้จะเป็นอดีตหลังจากเที่ยงคืน ช่วงเวลาในขณะนี้ (วันนี้) เรียกว่าปัจจุบัน และวันพรุ่งนี้เรียกว่าอนาคต การละเล่นของอดีตปัจจุบันและอนาคตยังคงดำเนินต่อไป ใช้ทั้งสามคำนี้ในปีใหม่นี้ในรูปแบบใหม่ อย่างไร? ปลอ่ยให้อดีตกลายเป็นอดีตด้วยการสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมเสมอ แน่แน่นอนว่ามันจะเป็น "อดีตก็คืออดีต" แต่ลูกจะผ่านสิ่งนั้นไปได้ได้อย่างไร? ลูกพูดว่าเวลาผ่านไปแล้ว ฉากนั้นก็ผ่านไป อย่างไรก็ตามลูกผ่านสิ่งนั้นในขณะที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมหรือไม่? ลูกได้ทำให้อดีตกลายเป็นอดีตไปแล้วแต่ลูกได้ก้าวผ่านอดีตไปในลักษณะที่สูงส่งเช่นนั้นที่ทันทีที่ลูกจดจำอดีตคำว่า “ว้าว!” ก็ออกมาจากหัวใจของลูกหรือไม่? ลูกได้ทำให้อดีตเป็นอดีตในลักษณะที่คนอื่นสามารถเรียนรู้บทเรียนจากเรื่องราวในอดีตของลูกหรือไม่? ปลอ่ยให้อดีตของลูกกลายเป็นรูปของความทรงจำ ปลอ่ยให้มันกลายเป็นเพลงแห่งความเลื่อมใสศรัทธา (คิรตัน) นั่นคือให้เป็นเรื่องราวที่มีค่าควรแก่การร้องเพลงสรรเสริญ เช่นเดียวกับที่ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่ร้องเพลงที่เลื่อมใสศรัทธาให้กับกระทำของลูก บทเพลงของการสรรเสริญการกระทำของลูกแม้กระทั่งในเวลานี้สร้างวิธีการดำเนินชีวิตของดวงวิญญาณมากมาย ในปีใหม่นี้ขอให้ทุกความคิดและทุกช่วงเวลากลายเป็นอดีตด้วยวิธีการนี้ ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่?

เวลานี้จงเข้ามาในปัจจุบัน (present) ทำให้ปัจจุบัน (present) เป็นไปในทางปฏิบัติอย่างเต็มที่ทุกคนได้รับ present (ของขวัญ) อย่างใดอย่างหนึ่งจากลูกดวงวิญญาณพิเศษในทุกขณะและความคิด คนเรามีความสุขมากที่สุดเมื่อไหร่? เมื่อพวกเขาได้รับของขวัญจากใครบางคน ไม่ว่าพวกเขาจะไม่สงบ, มีความเศร้าโศกหรือมีความสุขทุกซักระยะเพียงใด เมื่อพวกเขาได้รับของขวัญด้วยความรักก็จะมีกลิ่นแห่งความสุข

ในช่วงเวลานั้น ไม่ใช่ของขวัญที่ผิวเผินแต่เป็นของขวัญที่มอบให้จากหัวใจ ทุกคนมักจะคิดว่าของขวัญเป็นสัญลักษณ์ของความรักเสมอ คุณค่าของสิ่งที่มอบให้เป็นของขวัญนั้นอยู่ที่ความรักที่มอบให้ไม่ใช่อยู่ที่ตัวของของขวัญเอง ดังนั้นจงเฝ้าแต่ก้าวหน้าไปด้วยวิธีการของการให้ของขวัญ ลูกเข้าใจไหม? สิ่งนี้ง่ายหรือยาก? คลังสมบัติที่มีค่าของลูกนั้นเต็มเปี่ยมหรือไม่? หรือว่าการให้ของขวัญนั้นคลังสมบัติของลูกจะลดลงไป? ลูกได้สะสมคลังสมบัติไว้บ้างแล้วใช่หรือไม่? เพียงแค่ให้ของขวัญของดริชตีในหนึ่งวินาทีด้วยความรัก, ให้ความร่วมมือด้วยความรัก, ความรู้สึกของความรัก, คำพูดที่อ่อนหวานและความคิดที่สูงส่งจากหัวใจของลูก ของขวัญเหล่านี้ก็เพียงพอแล้ว ทุกวันนี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกดวงวิญญาณบราห์มิน, ผู้ที่มีสายใยและความสัมพันธ์กับลูกและดวงวิญญาณที่ทุกซะทอมทั้งหมดล้วนต้องการของขวัญเหล่านี้ ไม่ใช่ของขวัญอื่นใด ลูกมีคลังสมบัติเหล่านี้ใช่ไหม? ดังนั้นจงกลายเป็นผู้ประทานเมื่อทุกขณะในปัจจุบัน เปลี่ยนไปเป็นอดีต และแล้วดวงวิญญาณทุกประเภทจะเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญลูกจากหัวใจของพวกเขา อัจชะ

ลูกจะทำอะไรในอนาคต? ทุกคนนั้นถามลูกว่าท้ายที่สุดแล้วอนาคตคืออะไร? เปิดเผยอนาคตด้วยคุณสมบัติของลูก ให้คุณสมบัติของลูกสร้างอนาคต อนาคตจะเป็นอย่างไร? สายตาของผู้คนในอนาคตจะเป็นอย่างไร? รอยยิ้มจะเป็นอย่างไรในอนาคต? ความสัมพันธ์จะเป็นอย่างไรในอนาคต? ชีวิตในอนาคตจะเป็นอย่างไร? ให้คุณลักษณะของลูกให้นิมิตของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ให้ดริชตีของลูกเปิดเผยโลกแห่งอนาคตอย่างชัดเจน ให้คำถามว่าจะเกิดอะไรขึ้น? จบสิ้นลงและเปลี่ยนเป็น “มันจะเป็นเช่นนั้น” ให้คำว่า “อย่างไร” เปลี่ยนเป็น “เป็นเช่นนั้น” ในอนาคตนั้นมีเหล่าเทพ ชั้นสการของเทพหมายถึงชั้นสการของผู้ประทาน ชั้นสการของผู้ประทานหมายถึงชั้นสการที่มีมงกุฏและนั่งบนบัลลังก์ ให้ใครก็ตามที่เห็นลูกได้สัมผัสกับมงกุฏและบัลลังก์ของลูก มงกุฏไหน? มงกุฏแห่งแสงที่ทำให้ลูกสามารถอยู่อย่างเบาสบายได้อย่างสม่ำเสมอ ให้สิ่งซึ่งบอกของความซาบซึ้งทางจิตและสภาพที่ไร้กังวลสัมผัสได้จากการกระทำและคำพูดของลูกเสมอ สิ่งซึ่งบอกของการเป็นผู้ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์คือการไร้กังวลและมีความซาบซึ้ง ความซาบซึ้งของการได้รับชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้วและสภาพที่ไร้กังวลคือสิ่งซึ่งบอกของดวงวิญญาณที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของพ่อ ให้ใครก็ตามที่มาได้สัมผัสว่าลูกได้นั่งบนบัลลังก์หัวใจและในสภาพที่สวมมงกุฏของลูก นี่คือนี่สิ่งซึ่งหมายถึงการเปิดเผยอนาคตผ่านคุณสมบัติของลูก ฉลองปีใหม่ด้วยวิธีนี้ นั่นคือกลายเป็นสิ่งนี้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกัน ลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำในปีใหม่หรือไม่? ในสามคำจงกลายเป็นผู้เป็นนายตรีมูรติ ผู้เป็นนายตรีกาลดาร์ชีและตรีโลกนารถ เวลานี้ทุกคนกำลังสงสัยว่า: เรากำลังทำอะไรในเวลา? ด้วยทุกอย่างก้าวของลูก ไม่ว่าจะเป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงหรืองานรับใช้จึงประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่องในทั้งสามวิธี ลูกมีความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างมากสำหรับปีใหม่ใช่หรือไม่? ดับเบิลฟอร์เรนเนอร์มีความกระตือรือร้นเป็นสองเท่า จะใช้สิ่งอำนวยความสะดวกก็อย่างในการเฉลิมฉลองปีใหม่? ผู้คนเหล่านั้นใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่สูญสลายและมีความสุขสนุกสนานชั่วคราว ในช่วงหนึ่งพวกเขาจะจุดเทียนและในช่วงเวลาถัดไปพวกเขาก็จะเป่าเทียน อย่างไรก็ตามบรรพดาตากำลังเฉลิมฉลองกับลูกๆผู้ที่ประสบความสำเร็จชั่วนี้รันดร์ ลูกทุกคนจะทำอะไรด้วย? ตัดเค้ก จุดเทียน ร้องเพลงและปรบมือ ทำสิ่งนี้อย่างมากเหมือนกัน ลูกอาจทำเช่นนั้นได้ อย่างไรก็ตามบรรพดาขอแสดงความยินดีที่ไม่สูญสลายกับลูกๆที่ไม่สูญสลายและแสดงวิธีการที่จะทำให้ลูกไม่สูญสลาย เมื่อได้เห็นลูกเฉลิมฉลองในโลกที่มีตัวตนกับเทศกาลทางกายภาพ บรรพดานั้นก็รู้สึกยินดีและพอใจด้วยเช่นกันเพราะเป็นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทั้งวงจรที่ลูกจะได้พบกับครอบครัวที่สวยงามเช่นนี้ซึ่งทุกคนในครอบครัวของชุมชนเป็นร้อยเป็นพันกำลังสวมมงกุฏและนั่งบนบัลลังก์ ดังนั้นจงรำรำ ร้องเพลงและรับประทานโถล้นให้มากเท่าที่ลูกต้องการ พ่อพอใจเพียงแค่นี้ได้เห็นลูกๆและรับกลิ่นหอมของทั้งหมดนั้น เพลงอะไรที่กำลังเล่นอยู่ในจิตใจของแต่ละคน? เพลงแห่งความสุขกำลังบรรเลง ร้องเพลงอยู่เสมอ “ว้าว! ว้าบาวา! ว้าโชคของฉัน! ว้าครอบครัวที่แสนหวานของฉัน! ว้าช่วงเวลาที่สวยงามของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง” ทุก

การกระทำ“ว่าว!” เฝ้าแต่ร้องเพลง“ว่าว!”ต่อไป วันนี้นั้บัพดาดาี่ยมเพราลูกบางคนแทนที่จะร้องเพลง “ว่าว!” กลับร้องเพลงอื่น เพลงเหล่านั้นเป็นเพลงเพียงสองคำ ลูกรู้ใหม่ว่าสองคำนั้นคืออะไร? ปีนี้อาจได้ ร้องเพลงของสองคำนั้น สองคำนั้นคือ “ทำไม?” และ “นั่น” โดยทั่วไปเมื่อใดก็ตามที่บัพดาดาดูทีวีของ ลูกๆ แทนที่จะพูดว่า “ว่าว!” ลูกๆจะพูดว่า “ทำไม? ทำไม?” ดังนั้นแทนที่จะเป็น "ทำไม" ให้พูดว่า “ว่า วา!” และแทนที่จะเป็น "นั่น" ให้พูดว่า "บาบา บาบา" ลูกเข้าใจไหม?

ไม่ว่าลูกจะเป็นใคร ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร บัพดาดารักลูกและด้วยเหตุนี้เองลูกทั้งหมดจึงวิ่งมาเพื่อพบกับ บัพดาดาด้วยความรัก ในเวลาอมฤตลูกทั้งหมดร้องเพลงเสมอ บาบาที่น่ารัก บาบาที่แสนหวาน และเพื่อ เป็นการตอบแทนบัพดาดาที่ร้องเพลง “ลูกที่น่ารัก ลูกที่น่ารัก” อัจชะ ในความเป็นจริงปีนี้เป็นปีแห่งการ เรียนรู้บทเรียนของการละวางและมีความรัก อย่างไรก็ตามการปลูกเรียกพ่อด้วยความรักของลูกๆ ก็นำ ทานมาจากโลกเนยริ (ละวาง, พิเศษสุดไม่เหมือนใคร) เข้ามาสู่โลกเพยริ (ความรัก) ไม่จำเป็นที่จะต้อง คิดถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในรูปที่ละเอียดอ่อน การพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อนบาบาก็ได้ให้ลูกๆที่ไม่มีขีด จำกัดทุกคนรู้สึกได้ถึงการพบปะที่ไม่มีขีดจำกัดในเวลาเดียวกัน ด้วยวิธีการทางกายภาพยังคงมีขีดจำกัด อย่างไรก็ตามลูกๆต้องการอะไร? เมอร์ลีและดริชตี แม้ว่าบาบาจะพูดเมอร์ลี นั่นก็เป็นการพบปะด้วยเช่น กัน ไม่ว่าบาบาจะพูดเป็นการส่วนตัวหรือพูดกับทุกคนด้วยกัน บาบา ก็จะพูดในสิ่งเดียวกัน ไม่ว่าบาบาจะ พูดอะไรกับชุมชน ท่านก็จะพูดสิ่งเดียวกันกับแต่ละคน อย่างไรก็ตามลูกดัมเบิลฟอร์เรนเนอร์ก็ได้รับ โอกาสแรก ลูกๆ ของบาร์ตกำลังรอวันที่ 18 มกรา ในขณะที่ลูกได้รับโอกาสแรก อัจชะ ลูกๆ มาจาก 35 หรือ 36 ประเทศ นี่คือโบค 36 ชนิดเช่นกัน มีความทรงจำของหมายเลข 36 ดังนั้นจึงมีอย่างน้อย 36 ชนิด

บัพดาดาพอใจที่ได้เห็นความจริงและความกระตือรือร้นที่ลูกๆ มีต่องานรับใช้ ลูกๆ ทั้งหมดได้ใช้ ร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สมบัติและเวลาของลูกเพื่องานรับใช้ด้วยความรักและความกล้าหาญ ดังนั้นบัพดาดา ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่ากับลูกสำหรับสิ่งนั้น ไม่ว่าลูกอยู่เบื้องหน้าบาบาด้วยร่างกายหรือว่าลูกจะ อยู่ในรูปที่ละเอียดอ่อน บัพดาดาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนสำหรับการดูดซับในงานรับใช้ด้วยความ รักอย่างมาก ลูกกลายเป็นผู้ที่ร่วมมือและทำให้ผู้อื่นร่วมมือ ดังนั้นขอแสดงความยินดีเป็นสองเท่าสำหรับ การเป็นผู้ที่ร่วมมือและทำให้ผู้อื่นร่วมมือ พวงมาลัยของชาวสารของงานรับใช้ที่เต็มไปด้วยความจริงจัง และกระตือรือร้นของลูกๆ และการดอวยพรปีใหม่ของพวกเขาที่เต็มไปด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น นั้นก็ได้สวมไว้อรอบคอของบัพดาดา ไม่ว่าใครก็ตามที่ส่งการดอวยพรเหล่านั้นมา เพื่อเป็นการตอบแทน สำหรับการดอวยพรเหล่านั้น บัพดาดาก็ให้ทั้งความเคารพและความรัก บัพดาดาพอใจที่ได้ยินชาวทั้งหมด ไม่ว่าลูกจะรับใช้ในรูปที่แฝงตัวหรือในรูปที่มองเห็นได้จะมีความสำเร็จเสมอในงานรับใช้สำหรับการเปิด เผยพ่อ ผลลัพธ์ของการรับใช้ด้วยความรัก – ที่กลายเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ และที่เข้ามาใกล้ ขิดในงานของพ่อเป็นสิ่งที่ขบอของความสำเร็จ ผู้ที่ให้ความร่วมมือที่ได้ให้ความร่วมมือในวันนี้และวัน พรุ่งนี้จะกลายเป็นโยคี ดังนั้นสำหรับผู้ทำงานรับใช้พิเศษของการทำให้ดวงวิญญาณจากทุกหนแห่งร่วม มือ บัพดาดาให้พร “ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็ที่คงอยู่ตลอดไป อัจชะ

เมื่อจำนวนปวงประชาของของลูก (ผู้ที่ให้ความร่วมมือและมีความสัมพันธ์กับลูก) เพิ่มขึ้น และตามที่ เพิ่มขึ้นวิธีการก็ต้องเปลี่ยนไปด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกมีความเข้าใจไหม? ขอให้เพิ่มขึ้น อัจชะ

ถึงผู้ที่มีความรักและร่วมมืออย่างสม่ำเสมอและผู้ที่ทำให้ผู้อื่นร่วมมือ ถึงผู้ที่ได้รับการอวยพรเสมอ ถึงผู้ที่ ทำให้ทุกวินาทีและทุกความคิดสูงส่งที่สุดและมีค่าควรแก่การยกย่อง ถึงผู้ที่กลายเป็นผู้ประทานและให้ ความรักและความร่วมมือแก่ผู้อื่นเสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ยิ่งใหญ่และมีโชค ด้วยความรัก ระลึก

ถึง จากปัปดาดา ราตรีสวัสดีและอรุณสวัสดิ์ในการบรรจบกัน

อะแนกปัปดาดาพูดกับครูเกี่ยวกับงานรับใช้ในต่างประเทศ:

ปัปดาดาทำให้ครูผู้รับใช้ซึ่งเป็นเครื่องมือก้าวไปข้างหน้าด้วยพรเสมอ “ขอให้ลูกท้อแท้!” ปัปดาดาคิดถึงพันดาวาสและซัคคีทุกคนเสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเครื่องมือในการรับใช้อะไรก็ตามในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งและมีโชคหลายล้านเท่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกจะได้สัมผัสกับผลของงานรับใช้ที่มองเห็นได้ในรูปของความสุขและพลังอย่างแน่นอน เวลานี้ยิ่งตัวลูกเองกลายเป็นประกาศแห่งแสงและพลังและทำงานรับใช้มากเท่าไร ธงแห่งการเปิดเผยก็จะถูกยกในทุกหนแห่งมากเท่านั้น ผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือแต่ละคนต้องใส่ใจเป็นพิเศษกับสองสิ่งเพื่อความสำเร็จในงานรับใช้ 1. มีความเป็นหนึ่งเดียวกันของการมีชั้นสการที่สอดคล้องกลมกลืนกันเสมอ สำหรับคุณสมบัติพิเศษนี้จะต้องปรากฏให้เห็นในทุกที่ 2. ก่อนอื่นใดลูกผู้รับใช้ซึ่งเป็นเครื่องมือแต่ละคนต้องให้ใบประกาศนียบัตรทั้งสองนี้กับตัวลูกเอง 1) ความเป็นหนึ่งเดียวกัน 2) ความพอใจ ชั้นสการนั้นแตกต่างกันเสมอและจะแตกต่างกันไปเสมอ แต่ขึ้นอยู่กับตัวลูกเองว่ามีความขัดแย้งของชั้นสการหรือไม่ หรือลูกจะถอยห่างออกไปและรักษาตนเองให้ปลอดภัย เมื่อมีเกิดอะไรขึ้นถ้าชั้นสการของคนหนึ่งเป็นแบบนั้น คนอื่นก็ไม่ควรปรบมือ (ไม่ตอบสนอง) ไม่ว่าคนอื่นจะเปลี่ยนหรือไม่ ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ใช่ไหม? หากลูกแต่ละคนเปลี่ยนแปลงตนเองและดูดซับพลังที่จะยอมรับปรับตัวได้แล้วชั้นสการของอีกฝ่ายก็จะเย็นลง ดังนั้นจึงติดต่อสัมพันธ์กันด้วยความรู้สึกรักและยิ่งใหญ่เสมอ เพราะผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือคือกระจกที่สะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของพ่อ ดังนั้นไม่ว่าชีวิตในทางปฏิบัติของลูกจะเป็นอย่างไรก็จะกลายเป็นกระจกที่สะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของพ่อ และเป็นกระจกของชีวิตที่มองเห็นพ่ออยู่เสมอในสิ่งที่ท่านเป็นและท่านเป็นอะไร อย่างไรก็ตามลูกทุกคนเพียรพยายามอย่างดีมากและลูกก็มีความกล้าหาญเช่นกัน ลูกมีความกระตือรือร้นที่ดีสำหรับการขยายตัวของงานรับใช้และดังนั้นการขยายตัวจึงเกิดขึ้น งานรับใช้เป็นสิ่งที่ดี แต่เวลานี้เพื่อที่จะเปิดเผยพองแสงของชีวิตในทางปฏิบัติของลูกเสมอ เพื่อที่ทุกคนจะพูดในสิ่งเดียวกันนั้นคือลูกทุกคนเหมือนกันเมื่อพูดถึงการปลูกฝังความรู้และลูกก็เป็นอันดับหนึ่งเช่นกันในการทำให้ชั้นสการสอดคล้องกลมกลืนกัน ไม่ใช่ว่าครูของอินเดียจะแตกต่างจากครูในต่างประเทศทั้งหมดจะเหมือนกัน เพียงแค่ลูกเป็นเครื่องมือในงานรับใช้และร่วมมือกันในงานของการก่อตั้ง ลูกกำลังให้ความร่วมมือในตอนนี้นะเช่นกัน และดังนั้นลูกจะต้องมีบทบาทพิเศษในทุกสิ่งโดยอัตโนมัติ ในความเป็นจริงปัปดาดาและดวงวิญญาณเครื่องมือไม่เห็นความแตกต่างใดๆ ในผู้ที่มาจากต่างประเทศหรือที่นี้ที่ใดก็ตามที่มีความต้องการสำหรับคุณสมบัติพิเศษของใครบางคน ไม่สำคัญว่าจะเป็นใครก็มีประโยชน์จากคุณสมบัติพิเศษของคนนั้น การให้ความเคารพซึ่งกันและกันถือเป็นกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยของสกุลบรรพบุรุษ รับความรักและให้ความเคารพ ความสำคัญมอบให้กับคุณสมบัติพิเศษของบุคคลมากกว่าตัวบุคคล อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่าที่ใช้เวลาทุกวินาทีและทุกความคิดอย่างมีคุณค่า แม้แต่วินาทีเดียวของยุคบรรจบพบกันก็มีค่ามาก เช่นเดียวกับที่ลูกได้รับหนึ่งแสนเป็นการตอบแทนสำหรับหนึ่ง ในทำนองเดียวกันหากเสียไปแม้แต่วินาทีเดียวก็เสียหนึ่งแสน ดังนั้นให้ความใส่ใจกับสิ่งนี้เป็นอย่างมากและจบสิ้นความไม่ระมัดระวังทั้งหมด ในปัจจุบันไม่มีใครคิดคำนึงถึงสิ่งใดๆ แต่หลังจากที่เวลาผ่านไปแล้วก็จะมีการสำนึกผิดและเสียใจในภายหลัง เพราะเวลานี้มีค่ามาก ผู้ที่ใช้ทุกวินาทีและทุกความคิดของเขาในทางที่มีค่าจะกลายเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่า

คติพจน์: ผู้ที่โยกยุดต่ออยู่เสมอจะสัมผัสกับการได้รับความร่วมมือและกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ

*** โอม ชานติ ***

28-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บุญเริ่มต้นที่บ้าน นั้นหมายความว่าก่อนอื่นลูกต้องเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณแล้วบอกผู้อื่น เมื่อลูกให้ความรู้แก่ผู้อื่น ในขณะที่พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ ดาบของความรู้จะเต็มไปด้วยพลัง
- คำถาม:** โดยการเพียรพยายามในสองประเด็นใดในยุคบรรจบพบกันที่ลูกจะกลายเป็นนายของบัลลังก์ยุคทอง?
- คำตอบ:**
1. เพียรพยายามที่จะรักษาสภาพของการมีจิตใจที่มั่นคงในความสุขและความทุกข์ และในการยกย่องสรรเสริญและการประณาม ถ้าบางคนพูดสิ่งที่ผิดหรือโกรธก็เพียงแค่อุบายอย่างเงิบๆ อย่าแสดงอาการตอบโต้
 2. ทำให้ตาของลูกมีอารยะ ตาที่เป็นอาชญากรควรจบสิ้นลงอย่างสิ้นเชิง เราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องเพศชาย ให้ความรู้กับผู้อื่นในขณะที่คิดว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ เพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะกลายเป็นนายของบัลลังก์ยุคทอง เพียงผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่จะได้นั่งบนบัลลังก์นั้น

โอมชานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิต ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามที่สามารถเรียกได้ว่าดวงตาแห่งความรู้เช่นกัน ลูกเห็นพี่น้องของลูกด้วยดวงตานี้ ลูกเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูกว่าเมื่อลูกเห็นผู้อื่นเป็นพี่น้องเพศชาย อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะไม่สร้างความทุกข์จนจะไม่ก่อความเสียหาย เมื่อลูกทำสิ่งนี้ต่อไป ดวงตาที่กลายเป็นอาชญากรจะกลับมามีอารยะ พ่อพูดว่า: ลูกจะต้องทำความเพียรพยายามบางอย่างที่จะกลายเป็นนายของโลก! ดังนั้นเวลานี้จึงเพียรพยายามนี้ ในการที่ลูกจะทำความเพียรพยายาม บาบ่าให้ประเด็นใหม่และลึกซึ้งแก่ลูกทุกวัน ดังนั้นในตอนนี้จะปลูกฝังนิสัยของการให้ความรู้แก่ผู้อื่นในขณะที่พิจารณาว่าพวกเขาเป็นพี่น้อง แล้วคำพูดที่ว่า “เราทั้งหมดเป็นพี่น้องกัน” จะกลายเป็นจริงในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกเป็นพี่น้องที่แท้จริงเพราะลูกรู้จักพ่อของลูก พ่อทำงานรับใช้พร้อมกับลูกๆ เมื่อลูกๆ รักษาความกล้าหาญ พ่อให้การช่วยเหลือ ดังนั้นพ่อมาและให้ความกล้าหาญแก่ลูกในการทำงานรับใช้ ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ง่ายใช่ไหม? ลูกจะต้องฝึกฝนสิ่งนี้ทุกวัน; อย่าเกียจคร้าน ลูกๆ ได้รับประเด็นใหม่เหล่านี้ ลูกๆ รู้ว่าบาบ่ากำลังสอนลูกพี่น้องเพศชาย ดวงวิญญาณกำลังศึกษาความรู้ทางจิตนี้ นี่เรียกว่าความรู้ทางจิตเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้ทางจิตจากพ่อทางจิต เพราะท่านมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น เมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลง เมื่อโลกต้องเปลี่ยนแปลงที่ลูกจะได้รับความรู้ทางจิตนี้ พ่อมาและให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก จงพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณมาอย่างปราศจากร่าง แล้วต่อจากนั้นลูกได้รับร่างกายที่นี้ ลูกใช้ 84 ชาติเกิดจากตอนเริ่มต้น เช่นเดียวกับที่ลูกลงมาตามลำดับ ในทำนองเดียวกันลูกก็เพียรพยายามในความรู้และโยคะตามลำดับ จากนั้นก็จะเห็นว่าความเพียรพยายามอะไรที่ลูกแต่ละคนทำในวงจรก่อนหน้านี้กำลังทำอีกครั้งในลักษณะเดียวกันในเวลานี้ ลูกแต่ละคนต้องเพียรพยายามเพื่อตัวเอง ลูกจะไม่เพียรพยายามเพื่อใครอื่น ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อตัวเองโดยพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ สิ่งที่คุณกำลังทำอยู่สำคัญอะไรกับลูก? “การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน” หมายความว่าตัวลูกเองต้องเพียรพยายามก่อนแล้วจึงขอให้ผู้อื่น (พี่น้องของลูก) ทำเช่นเดียวกัน เมื่อลูกคิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณก่อน แล้วให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ ดาบแห่งความรู้ของลูกจะเต็มไปด้วยพลัง สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ดังนั้นลูกต้องอดทนกับบางสิ่งอย่างแนบแน่น ในเวลานี้ที่ความสุขและความทุกข์ ความเคารพและความไม่เคารพ การยกย่องสรรเสริญและการประณามทั้งหมดนี้จะต้องอดทนเล็กน้อย เมื่อใดก็ตามที่ใครก็ตามพูดผิดก็จงเงิบไว้ เมื่อคนหนึ่งเงิบ อีกคนหนึ่งจะไม่สามารถ

โกรธได้ เมื่อคนหนึ่งพูดบางสิ่งและอีกคนตอบโต้ในลักษณะเดียวกัน นั่นก็เหมือนการตบมือด้วยปาก ถ้าคนหนึ่งพูดอะไรบางอย่าง แต่อีกคนยังคงเงียบ ทุกสิ่งก็จะเงียบลง นี่คือนั่นที่พ่อสอน เมื่อใดก็ตามที่ลูกเห็นใครบางคนโกรธ เพียงแค่อยู่อย่างนิ่งเงียบ และความโกรธของคนนั้นก็จะเป็นลงโดยอัตโนมัติ แล้วจะไม่มีการตบมือใด(การตอบกลับ) เมื่อมีการตอบสนองบางอย่างก็จะเกิดความขัดแย้ง และด้วยเหตุนี้เองที่พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ตอบโต้ในทำนองเดียวกันในเรื่องเช่นนั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของกิเลสของตัณหาราคะหรือความโกรธ ลูกๆ จะต้องให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน ทำไมต้องสร้างศูนยมากมาย? ศูนยเช่นนั้นจะต้องถูกก่อตั้งขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน พ่อ เทพแห่งเทพทั้งหลายยังคงเห็นว่าลูกๆ มากมายสนใจที่จะเปิดศูนยอยู่เรื่อยๆ พวกเขาพูดว่า: ฉันจะเปิดศูนยและจะจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในแต่ละวันมันจะยังคงเกิดขึ้นเช่นนั้นเรื่อยๆ เพราะเมื่อถึงเวลาของการทำลายล้างใกล้เข้ามา ความสนใจในงานรับใช้ประเภทนี้จะเพิ่มขึ้น บัพและดาตาวลานั้นอยู่ด้วยกัน ดังนั้นท่านทั้งสองกำลังมองดูลูก แต่ละคนเพื่อดูว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามอะไรและลูกจะได้รับสถานภาพใด ความเพียรพยายามของบางคนอยู่ในระดับสูงสุดของคนอื่นปานกลาง และของบางคนอยู่ในระดับต่ำสุด สิ่งนี้สามารถมองเห็นได้ ในโรงเรียนเช่นกันกันครูจะเห็นว่าวิชาใดที่นักเรียนมีสภาพที่ขึ้นลง ที่นี้ก็เหมือนกัน ลูกบางคนให้ความใส่ใจเป็นอย่างดีและดังนั้นพวกเขาจึงคิดว่าตนเองสูงสุด บางครั้งพวกเขาทำผิดและไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ดังนั้นพวกเขาคิดว่าตนเองต่ำมาก นี่คือนั่นโรงเรียน ลูกๆ พูดว่า: บาบ่า บางครั้งฉันมีความสุขมาก แต่ในบางเวลา ความสุขของฉันก็ลดลง ดังนั้นบาบ่าเฝ้าแต่อธิบายว่า: ถ้าลูกต้องการมีความสุข จงกลับมา “มานมานาบาฟ”! คิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! เช่นที่ลูกมองดูดวงวิญญาณสูงสุดอยู่เบื้องหน้าลูก และลูกเห็นว่าท่านกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์อมตะ ในทำนองเดียวกันให้มองดูพี่น้องของลูกในขณะที่คิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ แล้วจึงพูดคุยกับพวกเขา ฉันกำลังให้ความรู้แก่พี่น้องชายของฉัน ไม่ใช่พี่น้องหญิง แต่เป็นพี่น้องชาย ลูกกำลังให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ เมื่อลูกปลุกฝังนิสัยนี้สายตาที่เป็นอาชญากรที่หลอกลวงลูกจะค่อยๆ หายไป ดวงวิญญาณจะทำอะไรกับดวงวิญญาณได้? เป็นเมื่อมีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกตกลง หลายคนพูดว่า: บาบ่า ดวงตาของฉันเป็นอาชญากร อัจชะ ในกรณีนั้นเวลานี้จึงทำให้ดวงตาที่เป็นอาชญากรของลูกมีอารยธรรม พ่อยังคงให้ดวงตาที่สามแก่ลูกดวงวิญญาณต่อไป เมื่อลูกมองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาที่สามของลูก นิสัยของการมองดูที่ร่างกายของลูกจะจบสิ้นลง บาบ่ายังคงให้คำแนะนำสั่งสอนแก่ลูกอย่างต่อเนื่อง ท่านพูดสิ่งเดียวกันกับผู้นี้ (บราห์มา) บาบ่านี้ก็ยังต้องมองดูดวงวิญญาณในร่างกายเช่นกัน ดังนั้นสิ่งนี้จึงเรียกว่าความรู้ทางจิต ดูซิว่าสถานภาพที่ลูกได้รับสูงส่งเพียงใด! เป็นสถานภาพที่ทรงพลังอย่างมาก ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามตามนั้นด้วยเช่นกัน บาบาก็เข้าใจดีว่าความเพียรพยายามของทุกคนจะเหมือนกันกับวงจรที่แล้ว บางคนจะกลายเป็นราชาและราชินี และบางคนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ดังนั้นเมื่อลูกนำการฝึกจิตสำหรับทุกคนโดยเฉพาะและคิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณในขณะที่มองดูดวงวิญญาณอื่นๆ ที่กลางหน้าผาก งานรับใช้ที่ลูกทำจะดีมาก ผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะมองที่ดวงวิญญาณเท่านั้น ฝึกฝนสิ่งนี้อย่างมาก ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องทำความเพียรพยายามบ้าง นี่เป็นเพียงความเพียรพยายามที่ลูกดวงวิญญาณต้องทำ ลูกจะได้รับความรู้ทางจิตวิญญาณนี้เพียงครั้งเดียว; ลูกไม่สามารถได้รับในเวลาอื่น ไม่สามารถได้รับในยุคเหล็กหรือยุคทอง ได้รับเพียงแค่นี้อยุคบรรจบพบกันเท่านั้น และในสิ่งนั้นด้วยเช่นกันมีเพียงบราห์มินเท่านั้นที่ได้รับ จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มินก่อนเท่านั้นลูกจึงสามารถกลายเป็นเทพได้ ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้อย่างไรถ้าลูกไม่ได้กลายเป็นบราห์มิน? เป็นเพียงในยุคนั้นบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามนี้ จะไม่มีในเวลาอื่นใดที่จะมีการพูดว่า: จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและคิดว่าผู้อื่นเป็นดวงวิญญาณเช่นกันเมื่อลูกให้ความรู้แก่พวกเขา ไตรตรองทุกสิ่งที่พ่ออธิบายแก่ลูก ตัดสินด้วยตนเองว่าสิ่งนี้ลูกต้องหรือไม่ สิ่งนี้เป็นประโยชน์ต่อลูกหรือไม่ แล้วลูกจะปลุกฝังนิสัยในตนเองของการให้คำสอนแก่พี่น้องเพศชายของลูก ที่พ่อได้ให้แก่ลูก ต้องให้ความรู้เหล่านี้แก่ทั้งหญิงและชาย ท้ายที่สุดแล้วพวกเขาจะต้องให้แก่วงศ์วาน เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นชายหรือหญิง ฟิ

ชายน้องชาย หรือพี่สาวน้องสาว พ่อพูดว่า: พ่อให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ พ่อมองดูที่ลูกๆ และเห็นดวงวิญญาณ และลูกดวงวิญญาณก็เข้าใจว่าดวงวิญญาณสูงสุดผู้ซึ่งเป็นพ่อของลูกกำลังให้ความรู้แก่ลูก นี่เรียกว่าการมีสำนึกเป็นจิตวิญญาณ สิ่งนี้เรียกว่า“การให้และการรับความรู้ทางจิตของดวงวิญญาณสูงสุดกับดวงวิญญาณทั้งหลาย” พ่อสอนลูกว่าเมื่อใดก็ตามที่มีผู้มาเยี่ยมเยือน ฯลฯ ลูกต้องพิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและให้คำแนะนำของพ่อแก่ดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่มีความรู้ ดังนั้น จงให้ความรู้แก่ผู้เหล่านั้น ในขณะที่พิจารณาว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกทำสิ่งนี้พวกเขาจะสนุกไปกับสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน จะมีพลังในคำพูดของลูก เพราะลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ตามของความรู้ของลูกจะเต็มไปด้วยพลัง ดังนั้นฝึกฝนสิ่งนี้และดูตัวเอง! บาบาพูดว่า: ตัดสินด้วยตัวลูกเองว่าสิ่งนี้ถูกต้องหรือไม่ สิ่งนี้ไม่มีอะไรใหม่สำหรับลูกๆ เพราะพ่ออธิบายทุกอย่างง่ายดายนานมาก ลูกได้วนไปรอบวงจรและตอนนี้การละเล่นกำลังมาถึงจุดจบ เวลานี้ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกกำลังกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานเพื่อที่จะกลายเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน จากนั้นลูกจะลงบันไดมาอีกครั้งในลักษณะเดียวกัน ดูสิว่าท่านอธิบายด้วยวิธีที่ง่ายดายนานเพียงใด พ่อต้องมาทุก 5,000 ปี พ่อถูกผูกไว้ตามแผนของละคร พ่อมาและสอนลูกๆ การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงที่ง่ายดายนานนี้ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง สิ่งนี้หมายถึงเวลานี้ นี่คือช่วงเวลาสุดท้าย ในเวลานี้ที่พ่อนั่งที่นี้และแสดงหนทางแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำฉันอย่างสม่ำเสมอเท่านั้นแล้วลูกจะได้รับการหลุดพ้น ลูกๆ เข้าใจว่าพวกเขาจะกลายเป็นอะไรจากการศึกษาเล่าเรียน ที่นี้เช่นกันลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและกลายเป็นเทพในโลกลใหม่ นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด พ่อพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: ไม่มีอะไรใหม่! ลูกขึ้นไปและลงบันไดมา มีเรื่องราวของจีน: เขาได้รับงานของการขึ้นและลงบันได การละเล่นนี้เกี่ยวกับการขึ้นไปและการลงมา ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกจะกลับมาเข้มแข็งมาก ดังนั้นพ่อนั่งที่นี้และสอนลูกๆ ในวิธีต่างๆ และพูดว่า: เวลานี้ลูกๆ จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้ทุกคนต้องกลับบ้าน ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมประธานในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เป็นชาวบาร์ดที่ผ่านสภาพของสาโท ราโจ และตาโม ไม่มีคนในชาติอื่นใดที่สามารถกล่าวได้ว่าใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อมาและบอกลูกว่าทุกคนมีบทบาทของเขาเองในการละเล่น ดวงวิญญาณนั้นมีขนาดเล็กมาก! นักวิทยาศาสตร์ไม่สามารถเข้าใจได้ว่าบทบาทที่ไม่สูญสลายลูกบันทึกลงไว้ในดวงวิญญาณที่เล็กมากเช่นนี้ได้อย่างไร นี่คือประเด็นที่น่าอัศจรรย์ที่สุด! ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก แต่ดูว่าเขามีบทบาทที่ใหญ่แค่ไหน! และนั่นก็ไม่สูญสลายเช่นกัน! ละครนี้ไม่สูญสลายและถูกกำหนดไว้แล้วเช่นกัน ไม่ใช่ใครจะถามว่าละครสร้างขึ้นเมื่อไร ไม่เลย; นี่คือธรรมชาติ ความรู้ที่น่าอัศจรรย์มาก ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ได้ ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะให้ความรู้นี้ ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกๆ ทุกวัน เวลานี้ฝึกฝน: นั่นกำลังให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณพี่น้องเพศชายของนั้น เพื่อที่จะทำให้เขาเป็นเหมือนตัวนั่นเอง เขาก็ต้องประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อเช่นกันเพราะทุกดวงวิญญาณมีสิทธิ บาบามาให้มรดกของความสงบและความสุขแก่ดวงวิญญาณทั้งหมด เมื่อเราอยู่ในอาณาจักรของเรา ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ แล้วจะมีเสียงร้องแห่งชัยชนะ เมื่อเราอยู่ที่นั่นก็จะมีแต่ความสุขเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองพ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์! ยิ่งลูกมีความบริสุทธิ์มากเท่าไรก็ยิ่งดีดุดมากเท่านั้น เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เท่านั้นที่ลูกจะได้นั่งบนบัลลังก์ ดังนั้นฝึกฝนสิ่งนี้! อย่าได้คิดว่าลูกได้ยินสิ่งนั้น และเพียงแค่ว่าปล่อยให้ออกไปจากหูอีกด้านหนึ่ง ไม่เลย ลูกไม่สามารถทำต่อไปโดยไม่มี การฝึกฝนการพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณในขณะที่นั่งและอธิบายให้แก่ผู้อื่นซึ่งเป็นดวงวิญญาณ พี่น้องเพศชายของลูก พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต พ่อทางจิตคือผู้ให้สิ่งนี้ เมื่อลูกกลับมาเป็นจิตวิญญาณและบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ลูกจะกลายเป็นนายของบัลลังก์ยุคทอง ผู้ที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ก็จะไม่กลายเป็นส่วนหนึ่งของลูกประจำ จะต้องมียุคสำคัญบางอย่างในลูกประจำ ไม่มีใครอื่นรู้ถึงความลับของลูกประจำ ทำไมผู้คนจึงหมั่นลูกประจำของสายลูกประจำ? เป็นเพราะลูกได้ช่วยพ่ออย่างมากมาย แล้วทำไมลูกจะไม่ได้รับการจดจำล่ะ? ลูกได้รับการจดจำและลูกได้รับการกราบไหว้บูชา

ด้วยเช่นกัน; แม้กระทั่งร่างกายของลูกก็ได้รับการกราบไหว้ อย่างไรก็ตามสำหรับพ่อเอง นั้นเป็นเพียงดวงวิญญาณที่ได้รับการกราบไหว้ ลูกได้รับการกราบไหว้ในสองทาง – ยิ่งกว่าพ่อเสียอีก! เมื่อลูกกลายเป็นเทพ ลูกได้รับการกราบไหว้ในฐานะที่เป็นเทพ (ในภายหลัง) เหตุนี้เองลูกถึงนำหน้าพ่อในการได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกนำหน้าในการมีอนุสรณ์ของลูก และลูกนำหน้าในการได้รับอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน คุณคิดว่าพ่อทำให้ลูกสูงส่งมากแค่ไหน! มีความรักอย่างมากสำหรับลูกที่น่ารัก ลูกเหล่านั้นนั่งอยู่บนไหล่หรือบนศีรษะ บาบาวางลูกๆ ไว้ด้านบนของศีรษะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1 เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรค่าแก่การยกย่องและมีค่าควรแก่การจดจำ จงกลายเป็นจิตวิญญาณ ทำให้ตัวเองดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

2 อยู่ในความสุขที่ไม่มีที่สิ้นสุดโดยการฝึกฝนมานะบาฟ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดคุยกับดวงวิญญาณ ทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรม

พร: พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานและถูกร้อยอยู่ในสายลูกประจำแห่งชัยชนะโดยมีความใส่ใจเสมอ

ผู้ที่ได้รับชัยชนะเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะกลายเป็นลูกประจำของสายลูกประจำแห่งชัยชนะ เพื่อที่จะได้รับชัยชนะจึงให้พ่ออยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ: ฉันต้องทำสิ่งที่พ่อทำ ในทุกอย่างก้าวอะไรก็ตามที่เป็นความคิดของพ่อคือความคิดของลูกๆ อะไรก็ตามที่เป็นคำพูดของพ่อคือคำพูดของลูก และแล้วเมื่อนั้นลูกจะได้รับชัยชนะ จะต้องให้ความใส่ใจตลอดเวลา เพียงเท่านั้นลูกก็จะได้รับโชคแห่งอาณาจักรตลอดกาล เพราะความพยายามของลูกก็คือรางวัลของลูกเช่นกัน หากลูกพยายามตลอดเวลาลูกจะได้รับโชคของอาณาจักรตลอดเวลา

คติพจน์: การปรากฏตัวในงานรับใช้อยู่เสมอคือข้อพิสูจน์ของความรักที่แท้จริง

*** โอม ชานติ ***

29-12-2020

มอร์นิ่ง มูฟลี

โอม ชานติ

บัฟฟาดา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกเป็นของชุมชนบราห์มิน ในเวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนจากมนุษย์ของดินแดนแห่งความตายเป็นเทพของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ
- คำถาม:** บนพื้นฐานของความเข้าใจความรู้ใดที่ลูกๆสามารถมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด?
- คำตอบ:** ลูกมีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำของละคร ลูกรู้ว่าตามละครแล้ว ดินแดนแห่งความตายทั้งหมดจะต้องถูกเผา โลกนี้ไม่มีค่าสักบาท เราจะต้องกลับมามีค่าเป็นปอนด์ ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นในละครจะต้องชำระเหมือนเดิมหลังจากหนึ่งวงจร ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดต่อทั้งโลก
- เพลง:** ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอมชานติ ลูกๆได้ยินบรรทัดของเพลงนั้น ดินแดนแห่งความเป็นอมตะกำลังมาถึง นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย นี่คือนิรันดร์แห่งความตายที่ส่งระหว่างดินแดนแห่งความตายและดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ฟอสอนเราเวลานี้ในยุคบรรจบพบกัน ท่านสอนดวงวิญญาณ ดังนั้นท่านพูดกับลูกๆ นิ่งในสำนักเป็นดวงวิญญาณ มีศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของเราคือการกลายเป็นลักษณะและนารายณ์ การเปลี่ยนจากมนุษย์ของดินแดนแห่งความตายไปสู่เทพของดินแดนแห่งความเป็นอมตะ หูของลูกไม่เคยได้ยินคำสอนเช่นนี้และลูกจะไม่เคยเห็นใครบอกลูกให้นิ่งในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พัฒนาศรัทธาว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา พ่อใด? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชีว่าผู้ไม่มีตัวตน ตอนนี้อยู่ได้เข้าใจว่าเราอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่ง เวลานี้ลูกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนบราห์มิน และต่อจากนั้นลูกต้องกลายเป็นเทพ ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของชุมชนศูทร พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินไปสู่ผู้ที่มีสติปัญญาสูงส่ง ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดประจักษ์และสูงส่ง และเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกไม่ควรพูดว่าลูกเป็นนายของยุคทอง ในยุคทองลูกเป็นนายของโลก ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดและลงบันไดมา ลูกเปลี่ยนจากสะอาดประจักษ์เป็นสาโท ราใจและตาโม ดั้งเดิมแล้วเมื่อลูกสะอาดประจักษ์ สติปัญญาของลูกสูงส่ง แล้วอัลลอยก็ผสมเข้าไปในดวงวิญญาณ มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อพูดว่าลูกไม่เคยรู้อะไร ลูกเคยมีแต่ศรัทธาที่มั่งคั่ง เมื่อลูกกราบไหว้บูชาบางคนหรือจดจำบางคนโดยไม่รู้จักเขานั้นเรียกว่าศรัทธาที่มั่งคั่ง โดยการลืมนึกถึงที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่งของลูก ลูกก็คิดโง่งในการกระทำและคิดโง่งในศาสนา จากศาสนาที่สูงส่งของพวกเขา ผู้คนของบารัตกลายเป็นผู้คิดโง่ง พ่ออธิบายว่าในความเป็นจริงแล้ว ลูกเป็นของหนทางครอบครัว เมื่อเทพเหล่านั้นกลับมาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเทพได้อีกต่อไป ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงเปลี่ยนชื่อของพวกเขาและเรียกตนเองว่าอินดู สิ่งนี้เกิดขึ้นตามแผนของละครด้วยเช่นกัน ทุกคนเรียกหาพ่อผู้เดียวนี้ โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ท่านเป็นพระเจ้า พ่อ ผู้ที่เป็นอิสระจากการใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ว่ามีสิ่งใดที่ปราศจากรูปหรือนาม รูปแบบของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นละเอียดอ่อนมาก ดวงวิญญาณเรียกว่าดวงดาวและเป็นจุดด้วยเช่นกัน ลูกกราบไหว้บูชาชีวาและท่านไม่มีร่างกาย แต่ว่าดวงวิญญาณ จุดไม่สามารถได้รับการกราบไหว้บูชาได้ ดังนั้นเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาท่าน พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตขึ้น พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังกราบไหว้บูชาชีวา แต่พวกเขาไม่รู้จักรูปหรือรูปของท่าน เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อมาและอธิบายประเด็นเหล่านี้ทั้งหมด พ่อพูดว่าลูกไม่รู้จักรูปเกิดของลูก พวกเขาพูดไม่จริงเกี่ยวกับ 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินและกำลังจะกลายเป็นเทพ ผู้คนของยุคเหล็กเป็นศูทร เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกบราห์มินคือการ

ลายเป็นเทพจากมนุษย์ธรรมดา ดินแดนแห่งความตายนี้เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ มันเคยเป็นโลกใหม่ที่เหล่าเทพปกครอง มีเพียงอาณาจักรของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาเป็นนายของทั้งโลก ตอนนี้โลกตามิประธานมีศาสนามากมาย ศาสนาเทพได้สูญหายไป ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกเกี่ยวกับว่าเทพปกครองเมื่อใดหรือเป็นเวลานานเพียงใด เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก นี่คือนิยามวิทยาลัยพระเจ้าผู้เป็นพ่อของโลกที่เปี่ยมหมายและวัตถุประสงค์คือการทำให้ลูกกลายเป็นเทพของดินแดนอมตะ สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันว่าเรื่องราวของความเป็นอมตะ ลูกกลายเป็นเทพและเอาชนะความตายด้วยความรู้นี้ ลูกจะไม่มีวันถูกกินโดยความตายที่นั่น ไม่มีการกล่าวถึงความตายที่นั่น ลูกกำลังเอาชนะความตายตามแผนของละคร ผู้คนของบาร์ตาแผน 5 ถึง 10 ปี พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังก่อตั้งอาณาจักรของราม พ่อที่ไม่มีชีวิตจำต้องมีแผนที่จะสร้างอาณาจักรของรามด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถสร้างอาณาจักรของราม ยุคทองเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นอาณาจักรของราม ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ มนุษย์ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากและไปยังสถานที่แสวงบุญทางร่างกาย กลางวันหมายถึงเมื่อเป็นอาณาจักรของเทพในยุคทองและยุคเงิน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในตอนกลางคืน ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง พ่ออธิบายเกี่ยวกับความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางแผน มีการวางแผนสองประเภท ประเภทแรกคือหุริโยคะของหนทางของความสันโดษ พวกเขาจากบ้านของพวกเขาและเข้าไปในป่า เวลาที่ลูกต้องมีการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัดของดินแดนแห่งความตายทั้งหมด พ่อพูดว่าทั้งโลกนี้กำลังจะถูกเผาอย่างสมบูรณ์ ลูกจะต้องเข้าใจละครอย่างดีมาก ละครยังคงเคลื่อนไหวไปเรื่อยๆเหมือนตัวไร ไม่ว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นในตอนนี้นี้ก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมหลังจากวงจรของ 5,000 ปี ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมากและให้มีการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ตัวอย่างเช่นถ้าบางคนเดินทางไปต่างประเทศ เขาถามว่า “ฉันจะสามารถศึกษาความรู้ที่นั่นได้หรือไม่?” พ่อตอบว่า ลูกสามารถศึกษาความรู้นี้ได้ที่ไหนก็ตามที่ลูกนั่ง สำหรับสิ่งนี้ก่อนอื่นลูกต้องเรียนหลักสูตรบทเรียนเจ็ดวัน เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่ดวงวิญญาณจะเข้าใจประเด็นทั้งหมดเหล่านี้ เมื่อลูกเป็นนายของโลกที่สะโตประธาน ลูกก็สะโตประธาน เวลาที่ลูกกลับมาตามิประธาน ด้วยการให้ 84 ชาติเกิด ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีค่าแม้แต่สตางค์เดียวอย่างแท้จริง แล้วลูกจะกลับมามีค่าเช่นเงินปอนด์ได้อย่างไร? เวลานี้เป็นยุคเหล็กและแล้วก็ต้องกลายเป็นยุคทองอย่างแน่นอน พ่ออธิบายด้วยวิธีที่ง่ายมาก ลูกจะต้องเข้าใจบทเรียน 7 วัน: ลูกได้กลับมาตามิประธานจากสะโตประธานอย่างไร ลูกกลับมาตามิประธานด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะ เวลาที่ลูกต้องนั่งบนกองไฟของความรู้และกลับมาสะโตประธาน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกซ้ำรอยและวงจรก็ยังคงหมุนต่อไป เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน และจากนั้นจะเป็นยุคทอง เวลาที่ลูกกลับมาเต็มไปด้วยกิเลสในยุคเหล็ก แล้วลูกจะกลับมาไม่มีกิเลสเหมือนกับในยุคทองได้อย่างไร? พ่อแสดงวิธีในการทำสิ่งนี้ ผู้คนร้องเรียก: เราไม่มีคุณธรรม ทำให้เราเต็มไปด้วยคุณธรรม! เพียงผู้ที่เคยเป็นเช่นนี้เมื่อวงจรที่แล้วจะกลายเป็นเช่นนี้อีกครั้ง พ่ออธิบายว่า ก่อนอื่นใจจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! ดวงวิญญาณจากร่างและรับร่างใหม่ เวลาที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นเวลาที่ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าลูกจะสามารถอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณตลอดไป ในยุคทองร่างกายของลูกจะมีชื่อ กิจกรรมทั้งหมดของลักษณะและนารายณ์ลูกกระทำขึ้นในนามของพวกเขา ตอนนี้เป็นยุคบรรจบพบกันเมื่อพ่ออธิบาย ลูกมาอย่างปราศจากร่างและลูกจะต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง พิจารณาดูตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตวิญญาณ ดวงวิญญาณจดจำพ่อทางจิตวิญญาณของเขา ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไป สิ่งนี้เรียกว่าไฟของโยคะ ลูกสามารถจดจำท่านที่ใดก็ได้ ในเจ็ดวันลูกจะต้องอธิบายว่าวงจรหมุนไปอย่างไรและเราลงบันไดมาอย่างไร เป็นเพียงในชาติเกิดเดียวนี้ที่จะมีสภาพของการขึ้นไป มุรลีได้ถูกส่งไปต่างประเทศให้ลูกที่อยู่ที่นี่ด้วยเช่นกัน นี่คือนิยามวิทยาลัยพระเจ้าผู้เป็นพ่อ นี่คือนิยามวิทยาลัยพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ที่ได้มีการกล่าวถึงในกิตะ อย่างไรก็ตามศรีภคินีไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้ เพราะแม้แต่บราห์มา วิศวและซังการ์ก็เรียกเทพ เวลาที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ประชา

ดาบราห์มาก็ต้องมาอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน พ่อของปวงประชาเป็นมนุษย์ ปวงประชาถูกสร้างขึ้นที่นี้อย่างแน่นอน พ่อได้ให้การอธิบายที่ง่ายดายมากถึงความหมายของ“ฮัมโซ” บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด นี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาถึงพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนทุกแห่ง พ่อพูดว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีอยู่ในทุกคน พ่อจะมีอยู่ในทุกคนได้อย่างไร? ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ดวงวิญญาณที่ไม่มีร่างกายทั้งหลายมาและรับพาหนะของพวกเขานั้นคือบัลลังก์ของดวงวิญญาณที่เป็นอมตะทั้งหมด ลูกสามารถเรียกสิ่งนั้นว่าบัลลังก์หรือพาหนะ พ่อไม่มีพาหนะของท่านเอง ท่านได้รับการจดจำในฐานะผู้ไม่มีร่างกาย ท่านไม่มีร่างกายที่มีตัวตนและท่านไม่มีร่างกายที่ละเอียดอ่อน ต่อเมื่อผู้ที่ไม่มีร่างกายนี้นั่งในพาหนะท่านจึงสามารถพูดได้ ท่านจะสามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไรหากไม่มีพาหนะ? พ่อพูดว่า พ่อผู้ที่มีตัวตนได้มาและยืมร่างกายนี้มาใช้ เป็นการยืมชั่วคราว ท่านเรียกว่า “พาหนะที่โชคดีย” พ่อทำให้ลูกๆ รู้กาลเวลาทั้งสามโดยอธิบายถึงความลับของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ไม่มีมนุษย์คนไหนที่สามารถรู้ความรู้นี้ ในปัจจุบันทั้งหมดเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า พ่อได้บอกลูกถึงความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้าง ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ ลูกได้รับสถานภาพที่สูงมากด้วยความรู้นี้ ลูกบราห์มินได้รับความรู้นี้ในเวลานี้เท่านั้น พ่อมาในเวลานี้ในยุคบรรจบพบกันเพื่อให้ความรู้นี้ เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ประธานการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีมนุษย์คนใดที่สามารถประธานการหลุดพ้นในชีวิตให้ผู้อื่นใด ลูกเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีสัตถุ์เพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น การพูดว่า “ว่า สัตถุ์! ว่า!” นี้เรียกว่าโรงเรียน เป้าหมายและวัตถุประสงค์คือการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดโดยการศึกษาอีกต่อไป พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อสอนลูกๆ เป็นการส่วนตัวด้วยสิ่งนี้ที่ลูกได้รับสถานภาพ ประเด็นหลักในสิ่งนี้คือการกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ มันอยู่ในสิ่งนี้ที่มายาสร้างอุปสรรค ลูกจดจำพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก ความรู้นี้ถูกส่งไปยังลูกทุกคน ไม่ควรมีการขาดมุรลี การขาดมุรลีหมายถึงการได้รับคะแนนขาดเรียน ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน ลูกยังคงสามารถทำตัวเองให้สดชื่นได้ด้วยมุรลี ลูกต้องทำตามศรัทธา พ่ออธิบายว่าแม้ว่าลูกจะไปยังต่างประเทศ ลูกต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน! ลูกต้องเป็นไวชนาฟ มีไวชนาฟสองประเภท ไวชนาฟที่แท้จริงและวัลลาภจารีผู้ที่ซ่องแวงในกิเลส พวกเขาไม่บริสุทธิ์ ลูกกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ของวิษณุด้วยเช่นกัน ลูกอยู่อย่างไวชนาฟที่นั่น ลูกไม่ซ่องแวงในกิเลส นั่นคือดินแดนของความเป็นอมตะ นี่คือดินแดนแห่งความตายที่มนุษย์ซ่องแวงในกิเลส เวลานั้นลูกกำลังไปยังดินแดนของวิษณุที่ที่ไม่มีกิเลส นั่นคือโลกที่ไม่มีกิเลส ลูกประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองเหนือโลกด้วยพลังโยคะของลูก ทั้งสองฝ่ายต่อสู้กันและลูกได้รับเนย์ในระหว่างพวกเขา ลูกกำลังสร้างอาณาจักรของลูกเอง ให้สาสน์นี้กับทุกคน แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็มีสิทธิ์ที่จะได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาเป็นลูกของชีพบาบาและดังนั้นพวกเขามีสิทธิ์ในสิ่งนั้น บอกทุกคนว่าพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ! เมื่อแม่กับพ่อมีความรู้เช่นนี้ พวกเขาก็ตอนลูกของเขาให้จดจำชีพบาบาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากบาบาที่จะได้รับการจดจำ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนี้ ลูกจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ลูกต้องศึกษาอย่างดีสำหรับสิ่งนี้ ลูกสามารถศึกษาสิ่งนี้ได้แม้ในขณะที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ ลูกไม่จำเป็นต้องมีหนังสือใดๆ สำหรับสิ่งนี้ ลูกสามารถศึกษาสิ่งนี้ในขณะที่นั่งอยู่ที่ใดก็ตาม ลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงด้วยสติปัญญาของลูก การศึกษานี้ง่ายดายมาก ลูกได้รับพลังด้วยการมีโยคะและการจดจำระลึกถึง เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก พ่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ด้วยการสอนราชาโยคะแก่ลูก นั่นคือหรีโยคะ นี่คือนายราชาโยคะ ลูกต้องมีความระมัดระวังอย่างมากในสิ่งนี้ ลูกต้องกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดเช่นนลัก্ষมีและนารายณ์ ลูกต้องระมัดระวังกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก ลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกันเพื่อที่บาปของหลายชาติเกิดลูกจะถูกตัดออกไป สิ่งนี้เรียกว่าราชาโยคะที่ง่ายดายต่อการได้มาซึ่งอาณาจักร หากลูกไม่ประกาศสิทธิในอาณาจักรลูกจะกลับมายากจน ลูกกลับมาสูงส่งด้วยการทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่

ลูกต้องกลับมาสูงส่งจากความตกต่ำ สำหรับสิ่งนี้ลูกต้องจดจำพ่อ ลูกคือผู้ที่ได้รับความรู้ในวงจรที่แล้ว และได้รับความรู้อีกครั้ง ไม่มีอาณาจักรอื่นใดในยุคทอง ที่เรียกว่าดินแดนแห่งความสุข เว้นเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ในขณะที่สถานที่ที่เราดวงวิญญาณจากมาก็คือดินแดนแห่งความสงบ ซึ่งبابาประหลาดใจกับกิจกรรมที่มนุษย์ทำบนโลกนี้! ผู้คนพยายามอย่างมากเพื่อให้มีเด็กเกิดน้อยลง พวกเขาไม่เข้าใจว่าหน้าที่นั้นเป็นหน้าที่ของพ่อเท่านั้น พ่อก่อตั้งศาสนาเดียวและบันดาลใจให้เกิดการทำลายล้างในศาสนาอื่นๆทั้งหมดทันที ผู้คนเหล่านั้นสร้างยาใหม่ๆมากมายสำหรับการคุมกำเนิด พ่อมียาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ต้องมีการก่อตั้งศาสนาขึ้นมาหนึ่งศาสนาเวลาจะมาถึงเมื่อลูกทุกคนพูดว่าเราได้กลับมาบริสุทธิ์ และแล้วก็ไม่จำเป็นต้องใช้ยาใดๆ บาบาก็ได้ให้ยาของ “มานมานาบาฟ” แก่ลูก ที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์เป็นเวลา 21 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1 กลายเป็นไวชนาฟที่แท้จริงด้วยการอยู่อย่างบริสุทธิ์ มีความระมัดระวังอย่างเต็มที่เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มของลูก เพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกต้องทำตามศรัทธาอย่างแน่อน

2 ทำให้ตนเองสดชื่นด้วยมุรลี ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหน จงเพียรพยายามที่จะกลับมาสะอาดประจักษ์ ลูกต้องไม่ขาดมุรลีแม้แต่วันเดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นรูปแบบของความรักและอาการแยกจากกันตลอดกาล
ไม่ว่าคนที่ลูกรักจะรักอะไร มันก็เป็นความรักของตัวเอง (คนที่รักคนอื่น) นี่คือนิยามของความรัก ให้การเคลื่อนไหวการกินการดื่มและการใช้ชีวิตของลูกเป็นเหมือนผู้ที่ลูกรัก ดังนั้นไม่ว่าลูกมีความคิดอะไรหรือมีการกระทำอะไรจงคิดก่อนว่า: พ่อที่เรารักจะเป็นเช่นนั้นหรือไม่? กลายเป็นผู้ที่มีความรักอย่างแท้จริง (เหมือนพ่อ) แล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและง่ายดาย เมื่อลูกเปลี่ยนรูปแบบความรักให้เป็นรูปที่เท่าเทียมกันลูกจะได้รับพรของการเป็นอมตะและลูกจะอาการแยกจากกันไปตลอดกาล

คติพจน์: ปลอ่ยให้ธรรมชาติของลูกง่ายดายและความพยายามของลูกจะเต็มไปด้วยความใส่ใจ

*** โอม ชานติ ***

30-12-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปเตตา

มฤปัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ในยุคบรรจบพบกันลูกได้รับพรของสัจจะจากพ่อที่แท้จริงดังนั้นลูกต้องไม่โกหก

คำถาม: ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอะไรอย่างแน่อนเพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลส?

คำตอบ: ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแน่อน ฝึกฝนที่จะมองเห็นดวงวิญญาณที่กึ่งกลางหน้าผากเท่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในขณะที่ถูกพูดกับดวงวิญญาณและฟังดวงวิญญาณ สายตาของลูกไม่ควรทอดมองไปยังร่างกาย นี่คือการเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำและในความเพียรพยายามนี้มีอุปสรรคฝึกฝนให้มากที่สุด “ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ”

เพลง: ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ พ่อเดือนลูกๆ ที่แสนหวานว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับรู้จากพ่อและหนทางที่พ่อได้แสดงให้กับลูกนั้นไม่มีใครในโลกรู้ ท่านได้อธิบายความหมายของ “ผู้ที่กลายเป็นนายของโลกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา” ด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่พูดถึงสิ่งนี้ต่อดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สำนึกของลูกว่านี่คือสิ่งที่ลูกต้องอย่างสมบูรณ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกข่าวลูกของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ไม่มีใครสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ไม่ได้เป็นคำยกย่องของศรัทธา กฤษณะเป็นชื่อของร่างกายของดวงวิญญาณนั้น เขาคือผู้มีร่างกาย เขาไม่สามารถมีความรู้ทั้งหมดนี้ได้ ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้ในเวลานี้ นี่คือน้ำทิพย์หยาด ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายที่สอนหรือจะประเภทต่างๆ มากมาย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้กราบไหว้บูชาใครในยุคทอง ลูกไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่นั่น มีการกล่าวถึงพวกเขาว่า: พวกเขาเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเดียวกันนั้นได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ผู้นี้เองที่เคยกราบไหว้บูชาเช่นกัน ในเวลานี้ผู้คนของทั้งโลกคือผู้ที่กราบไหว้บูชา ในโลกใหม่มีศาสนาเทพเพียงศาสนาเดียวของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเท่านั้น เวลาที่ลูกๆ คือผู้ที่สำนึกได้ว่าตามแผนของละคร สิ่งนี้ลูกต้องอย่างแท้จริง นี่คือน้ำทิพย์หยาดที่แท้จริง เป็นเพียงการที่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อในกิตะและลูกพยายามที่จะอธิบายสิ่งนี้ เป็นเวลา 2500 ปีแล้วที่พวกเขาคิดว่ากิตะนั้นเป็นคำพูดของกฤษณะ เวลาที่ต้องใช้เวลาสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจภายในชาติเกิดเดียวว่าเป็นพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนที่พูดกิตะ? ท่านได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าต้นไม้ของความเลื่อมใสศรัทธานั้นสูงและซับซ้อนเพียงใด ลูกสามารถเขียนได้ว่าพ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูก ลูกๆ ที่มีศรัทธาเช่นนั้นต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยศรัทธานั้น หากไม่มีศรัทธานั้นลูกเองก็จะสับสนว่าจะอธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างไรและกลัวว่าจะมีความปั่นป่วนบางอย่าง ลูกยังไม่ได้กลับมาปราศจากความกลัว ลูกจะปราศจากความกลัวเมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขามีความกลัว ลูกทั้งหมดคือคนรักที่กล้าหาญ ไม่มีใครในโลกรู้วิธีที่จะเอาชนะมายา เวลาที่ลูกนั้นจดจำว่าพ่อได้เคยบอกลูกก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาป! มีเพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก แม้ว่าคำนี้จะมีการกล่าวถึงในกิตะ แต่ก็ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! วลีเหล่านี้ในกิตะเปรียบเสมือนเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงกระสอบ พ่อปลุกฝังศรัทธาในลูกเกี่ยวกับทุกสิ่ง ผู้ที่มีสติปัญญา

ที่ศรัทธาจะกลับมามีชัยชนะ เวลาที่ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอย่างแน่นอน ไม่จำเป็นสำหรับทุกคนที่จะมาอาศัยอยู่ที่นี้ ต้องมีการทำงานรับใช้ และต้องเปิดศุนย์ ลูกคือหน่วยกู้ภัย ลูกคือพันธกิจของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของพันธกิจของศูทรของมายา ในขณะที่เวลานี้ลูกอยู่ในพันธกิจของพระเจ้า ลูกมีความสำคัญมาก มีค่ายกย่องอะไรของลักษมีและนารายณ์? พวกเขาปกครองในลักษณะเดียวกันกับที่ราชาปกครองแต่พวกเขาถูกเรียกว่า “เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเป็นนายของโลก” เนื่องจากไม่มีอาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพวกเขากลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นเราจะสามารถก้มลงให้กับพวกเขาได้อย่างไร? เวลานี้ลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็เฝ้าแต่ก้มศีรษะของเขาต่อไป เวลานี้ลูกจำกฏของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายได้ว่าภาพใดถูกต้องและภาพใดผิด ลูกสามารถอธิบายได้ด้วยเช่นกันว่านี่คืออาณาจักรของราวันและกำลังถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ กองฟางจะต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ กล่าวกันว่าโลกนั้นเหมือนกองฟาง ลูกต้องอธิบายคำพูดที่ลูกนำมาใช้ พวกเขาได้สร้างภาพมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงดั้งเดิมมีการกราบไหว้บูชาซึ่งพบาบาแล้วกับบราห์มา วิษณุ และ ชังการ์ ตริมูรติที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นลูกต้อง จากนั้นจึงมีลักษมีและนารายณ์นี้ สรรวดีก็รวมอยู่กับบราห์มาในตริมูรติด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างรูปภาพมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาหนูมาน ลูกกำลังจะกลายเป็นนักรบที่กล้าหาญในวัดบางคนเป็นภาพที่ชี้ข้างและคนอื่นๆชี้มา อย่างไรก็ตามพวกเขา (เทพ) จะชี้สิ่งนั้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: มหารตี มหารตีหมายถึงผู้ที่ชี้ข้าง ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงว่าพวกเขาชี้ข้าง ความหมายของจระเข้กินข้างได้อย่างไรก็มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: มายาหรือจระเข้นั้นบางครั้งก็กลืนมหารตี เวลานี้ลูกเข้าใจความรู้นี้แล้ว มายาก็กลืนมหารตีที่ดี สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นของความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลสและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกวงจรพ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับลูกที่จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้น ลูกเป็นของพ่อของปวงประชาดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย ในความเป็นจริงแล้วดั้งเดิมลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำว่าเป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินทุกสิ่งด้วยหูเหล่านี้ นั่นกำลังพูดกับดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย เราดวงวิญญาณดั้งเดิมแล้วเป็นพี่น้องกันและจากเราได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ลูกต้องถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่พี่น้อง สายตาของลูกควรจะมีมองไปยังดวงวิญญาณ นั่นกำลังพูดกับพี่น้องของฉัน พี่น้องกำลังฟังใช่ไหม? ใช่ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังฟัง มีลูกคนหนึ่งในปีคานียที่เขียนเสมอว่า “ดวงวิญญาณนี้” และ “ดวงวิญญาณนั้น” “ฉันดวงวิญญาณกำลังเขียนผ่านร่างกายนี้” “ฉันดวงวิญญาณคิดสิ่งนี้” “ฉันดวงวิญญาณกำลังทำสิ่งนี้” การมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณต้องใช้ความเพียรพยายาม ฉันดวงวิญญาณพูด “นมัสเต” เมื่อบาบาพูดว่า “ลูกๆ ทางจิต” ท่านต้องมองไปที่หน้าผากเป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ฉันกำลังพูดกับดวงวิญญาณนี้ ในทำนองเดียวกันสายตาของลูกควรจะมีจับจ้องไปที่ดวงวิญญาณที่อยู่ตรงกลางหน้าผาก อุปสรรคเกิดขึ้นเมื่อสายตาของลูกนั้นจับจ้องไปที่ร่างกาย ฉันพูดกับดวงวิญญาณ! มองดูดวงวิญญาณ! ละทิ้งสำนึกของร่างกาย! ดวงวิญญาณนี้ก็เข้าใจเช่นกันว่าพ่อกำลังนั่งที่กึ่งกลางหน้าผากและลูกพูดว่า “นมัสเต” กับท่าน สถิติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้นี้ ลูกได้รับร่างกายเหล่านั้นเพื่อที่จะเล่นบทบาท ด้วยเหตุนี้เองจึงได้มีการตั้งชื่อให้กับร่างกาย ในเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่จะกลับบ้าน ได้มีการให้ชื่อเหล่านี้แก่ลูกเพื่อเล่นบทบาท ไม่สามารถมีกิจกรรมใดเกิดขึ้นได้โดยที่ไม่มีชื่อ จะมีกิจกรรมทางธุรกิจที่นั่นด้วย แต่ลูกจะกลับมาสะโตประธาน ด้วยเหตุนี้เองจึงไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆที่นั่น ลูกจะไม่ทำกรรมใดที่เป็นบาป อาณาจักรของมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เหล่านั้นเป็นร่างเก่า จากนั้นลูกจะไปสู่ยุคทองและยุคเงิน ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น ทำไมลูกถึงได้รับความรู้ที่นี้? เพราะลูกอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ ลูกจะมีการกระทำที่นั่นด้วยแต่จะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง พ่อพูดว่า: ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกอยู่กับพ่อ! ดวงวิญญาณ

นั่นก็จดจำพอ ในยุคทองลูกบริสุทธิ์ และดังนั้นทุกกิจกรรมจึงเป็นจริง ในอาณาจักรที่ตาโมประธานของ
ราวันทุกการกระทำนั้นไม่จริง ด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ไม่มีใครทำบาปใดในยุคทอง
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ต้องไปจาริกแสวงบุญ ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตามที่นั่นมีสัจจะ ลูกได้รับพรของสัจจะ
แล้ว ไม่มีเรื่องของกิเลสใดๆที่นั่น ไม่จำเป็นสำหรับการพูดโกหกในกิจกรรมใดๆ ที่นี้เพราะความละโมภ
พวกเขาจึงเฝ้าแต่คดโกงและขโมย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ตามละครลูกกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้น โลก
นั้นปราศจากกิเลสในขณะที่โลกนี้มีกิเลส ลูกมีการเล่นทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงในเวลา
เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ พลัง
โยคะคือสิ่งหลัก พ่อพูดว่า: ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการ
ทรมานตนหรือการก่อไฟบูชายัญ ฯลฯ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และตาโม ความรู้นี้ง่ายดาย
มากและให้ความสนุกสนาน ลูกต้องใช้ความพยายามมากเช่นกัน เป็นโยคะนี้ที่ลูกจะกลับมาสะอาดประธาน
ที่ได้รับการยกย่อง มีเพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงหนทางที่จะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธานแก่ลูก
ไม่มีใครสามารถให้ความรู้นี้แก่ลูก แม้ว่าบางคนจะไปยังดวงจันทร์ และบางคนแม้กระทั่งเดินบนน้ำ นั่นก็
ไม่ใช่ราชาโยคะ พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ได้ ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของ
ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและลูกเวลานี้จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกจำได้ว่าพ่อเคย
อธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาจะได้รับชัยชนะ
หากใครบางคนไม่มีศรัทธาเขาก็จะไม่มาเพื่อรับฟัง แม้หลังจากที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาแล้วบางคนก็กลายเป็น
เป็นคนที่ไม่มีสติปัญญาที่มีความสงสัย มหารัตินี้ที่ดีหลายคนก็พัฒนาความสงสัยเช่นกัน มีสำนึกที่เป็นร่าง
เพราะพายุของมายาเพียงเล็กน้อย บัพและดาดาธรรมเข้าด้วยกัน ชีพบาบาให้ความรู้แก่ลูกแล้วใครจะรู้ว่า
ท่านจากไปหรืออะไรเกิดขึ้น? ลูกควรถามบาบาว่าท่านอยู่ที่นั่นเสมอหรือไม่หรือท่านจากไป? ลูกไม่
สามารถถามคำถามนี้กับพ่อได้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ให้กับลูก
พ่อมาและไป พ่อมีงานที่ต้องทำอีกมากมาย พ่อมาหาลูกๆ และแม้กระทั่งยังมีงานที่ต้องทำเสร็จสิ้นโดย
ผ่าน1พวกเขา ไม่ควรมีใครมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ หน้าที่ของลูกคือการจดจำพ่อ โดยการมีความสงสัย
ลูกก็สับสนตก มายาตกตกลูกอย่างหนักมาก พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้าย
ของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ลูกๆ จงมีศรัทธาว่าอย่างแท้จริงว่าพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้แก่เรา ไม่มี
ใครอื่นสามารถให้ได้ พ่อรู้ว่าถึงกระนั้นก็มีหลายคนที่สับสนตกแม้กระทั่งหลังจากที่มีศรัทธาแล้วก็ตาม ลูก
ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! อย่าได้ติดกับในสิ่งใด เมื่อ
ลูกพูดในลักษณะนั้นก็เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีศรัทธาที่มั่นคง ก่อนอื่นใดจงเข้าใจสิ่งเดียวที่จะทำให้บาปของ
ลูกได้รับการปลดปล่อย ไม่จำเป็นต้องพูดถึงเรื่องที่ไร้ประโยชน์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วย
การจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นลูกไปข้องแวะในเรื่องอื่นทำไม? เมื่อลูกเห็นว่าใครบางคนสับสนกับคำถาม
และคำตอบ บอกเขาว่า: ลืมสิ่งเหล่านั้นและเพียงแค่เพียรพยายามจดจำพ่อผู้เดียว เมื่อลูกพัฒนาความ
สงสัยลูกก็จะหยุดศึกษาเล่าเรียนและจะไม่มีประโยชน์ใด อธิบายหลังจากที่จับชีพจรของพวกเขา หากพวก
เขามีความสงสัยใดๆ จงทำให้พวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงในประเด็นเดียวเท่านั้น ลูกต้องอธิบายด้วยไหว
พริบอย่างมาก ก่อนอื่นใดลูกๆ ลูกควรมีศรัทธาว่าบาบาได้มาและทำให้เราบริสุทธิ์ ลูกมีความสุขนี้ หากลูก
ไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็สับสนตก แล้วดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีความสุขได้อย่างไร? ในโรงเรียนพวกเขามี
การศึกษาเล่าเรียนในแบบเดียวกัน แต่บางคนเรียนแล้วได้รายได้หลายแสนในขณะที่คนอื่นหารายได้ทำ
ถึงสิบลูปี เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ อาณาจักร
กำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ เทพมีอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ การประกาศสิทธิ์
ในสถานภาพที่สูงนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการศึกษาและกิจกรรมของลูก กิจกรรมของลูกควรจะมีดีมาก บาบา(บรา
ห์มา)แม้กระทั่งพูดถึงตัวเองว่า: ฉันยังไม่ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ฉันเองต้องกลับมาสมบูรณ์
พร้อม ฉันยังไม่กลายเป็นเช่นนั้น ความรู้นี้ง่ายดายมาก นอกจากนี้ยังง่ายที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน แต่

อย่างน้อยลูกก็ควรทำ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1 อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนโดยการพัฒนาความสงสัยเกี่ยวกับประเด็นใดๆ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ก่อนอื่นใดให้จดจำพ่อผู้เดียวอย่าได้เข้าไปข้องแวะในเรื่องอื่นๆ

2 อุปสรรคเข้ามาเมื่อสายตาของลูกจับจ้องไปที่ร่างกาย ดังนั้นมองไปที่กึ่งกลางหน้าผากเสมอ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดคุยกับดวงวิญญาณ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงปราศจากความกลัวเมื่อลูกทำงานรับใช้

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของพลังและทำลายภูเขายุคเหล็กแห่งของความอ่อนแอด้วยความคิดที่มุ่งมั่นของลูก
เมื่อลูกท้อแท้ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์หรือสถานการณ์ที่เลวร้าย ลูกดึงดูตไปสู่บุคคลหรือความสะดักสบายทางวัตถุ จงให้หัวใจของความคิดที่มุ่งมั่นต่อภูเขายุคเหล็กของความอ่อนแอเหล่านี้ทั้งหมดและทำลายมันไปตลอดเวลา นั่นคือกลับมาหิขัยชนะ “หิขัยชนะคือพวงมาลัยรอบคอของลูก” ด้วยความตระหนักรู้นี้ลูกจะเป็นตัวของพลังเสมอ นี่คือการตอบแทนของความรัก เช่นเดียวกับที่สคารบาบาแสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้โดยการเป็นเสาหลักในสภาพของท่านจงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกันและกลายเป็นเสาหลักของคุณธรรมทั้งหมด

คติพจน์: สิ่งอำนวยความสะดวกมีไว้เพื่องานรับใช้ไม่ใช่เพื่อความหรูหราหรือความสะดักสบายของลูก

*** โอม ชานติ ***

31-12-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัพดาตา

มฤปัน

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน นี่คือการพันธกิจของพระเจ้าของลูก ลูกทำให้ทุกคนเป็นของพระเจ้า และทำให้พวกเขาสามารถได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของพวกเขา
- คำถาม:** ความร้ายกาจที่เกิดขึ้นจากอวัยวะประสาทสัมผัสจะจบสิ้นลงเมื่อใด?
- คำตอบ:** ความร้ายกาจของอวัยวะประสาทสัมผัสจะจบสิ้นลงเมื่อดวงวิญญาณไปถึงสภาพของยุคเงิน นั่นคือเมื่อลูกดวงวิญญาณไปถึงสภาพที่สาโท เวลานี้เป็นการเดินทางกลับบ้านของลูก ดังนั้นลูกต้องทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกให้อยู่ภายใต้การควบคุม อย่าแอบกระทำการใดๆอย่างลับๆซึ่งลูกดวงวิญญาณจะกลับมาไม่บริสุทธิ์ ฝ่าฝืนทำตามข้อควรระวังที่สัลยแพทย์ที่ไม่สูญเสียให้ไว้แก่ลูก
- เพลง:** มองดูใบหน้าของตนเองในกระจกหัวใจของตนเอง โอ มนุษย์...

โอมชานติพ่อทางจิตอธิบายกับลูกๆทางจิต ท่านไม่ได้อธิบายกับลูกๆที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกๆทางจิตทั้งหมดที่เกิดจากปากของพระบาปดาบราห์มารู้ว่าพ่ออธิบายกับลูกๆบราห์มิน ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นบุตรเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วถึงปัญหของสกุลต่างๆ โลกไม่เข้าใจเกี่ยวกับสกุลเหล่านี้ มีคำยกย่องของพวกเขาเท่านั้น เวลานี้ลูกคือส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มิน จากนั้นก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลเทพ เพียงแค่คิดว่าประเด็นเหล่านี้ลูกต้องหรือไม่ จงตัดสินใจเอง ฟังพ่อแล้วจึงเปรียบเทียบ: เปรียบเทียบคัมภีร์ที่ลูกเคยฟังมาชาติแล้วชาติเล่ากับสิ่งที่พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้พูด จงตัดสินใจอะไรลูกต้อง ลูกได้ศึกษาและสกุลบราห์มินไปแล้วอย่างสมบูรณ์ สัญลักษณ์ของรูปที่หลากหลายนั้นถูกสร้างขึ้นอย่างถูกต้อง ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้สัญลักษณ์เหล่านั้น อย่างไรก็ตามภาพที่มีมือมากมายและสัญลักษณ์ของเทพที่ถืออาวุธ ฯลฯ เหล่านั้นผิด รูปภาพเหล่านั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเห็นทุกสิ่งด้วยตาแต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ! พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับอาชีพการงานของใครเลย เวลานี้ลูกได้มาเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและ 84 ชาติเกิดของตัวเองด้วยเช่นกัน เช่นที่พ่อกำลังอธิบายแก่ลูก ดังนั้นลูกจึงต้องอธิบายให้กับผู้อื่น ชีพบาบาจะไม่ไปหาทุกคน แนนอนที่พ่อต้องการผู้ช่วย สิ่งนี้จึงเป็นพันธกิจของพระเจ้าของลูก ลูกทำให้ทุกคนเป็นของพระเจ้า ลูกอธิบายว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราดวงวิญญาณทั้งหมด เราได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน เช่นที่ลูกจดจำพ่อทางโลก ในท่านองเดียวกันลูกต้องจดจำพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้มากยิ่งขึ้น พ่อทางร่างให้ความสุขชั่วคราวขณะที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้ดวงวิญญาณทั้งหมดได้รับความรู้นี้ เวลานี้ลูกรู้ว่าสามพ่อ: พ่อทางโลก พ่อทางจิต และพ่อเหนือโลก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังอธิบายแก่ลูกผ่านพ่อทางจิต ไม่มีใครรู้จักพ่อผู้นี้ ไม่มีใครรู้จักชีวิตประวัติของบราห์มา หน้าที่การงานของท่านควรจะเป็นที่รู้จักด้วยเช่นกัน พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญชีวาและคุณณะแต่คำสรรเสริญของบราห์มาเล่าเป็นเช่นไร? พ่อที่ไม่มีตัวตนต้องการปากอย่างแนนอนเพื่อที่จะให้น้ำทิพย์ได้ พวกเขาไม่สามารถจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกรู้และเข้าใจว่านี่คือพาหนะของชีพบาบา พาหนะก็ได้รับการตกแต่งด้วยเช่นกัน ผ้าของฮุสเซนก็ได้รับการตกแต่งด้วยเช่นกัน ลูกอธิบายแก่มนุษย์ได้เป็นอย่างดี ลูกสรรเสริญทุกคน ลูกบอกพวกเขาว่าพวกเราเคยเป็นเทพเหล่านั้นและหลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิดแล้วเราก็อ้อย่างตาโมประธาน เวลานี้หากลูกต้องการที่จะกลับมาสะโตประธานลูกจำเป็นต้องมีโยคะ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ หากพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ พรอทของความสุขของพวกเขา ก็จะเพิ่มสูงขึ้น พรอทของความสุขของผู้ที่กำลังอธิบายจะสูงขึ้นมากกว่า การให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ใช่

เรื่องเล็กๆ พวกเขาไม่เข้าใจเลย! พวกเขาถามว่า: สิ่งนี้เป็นไปได้อย่างไร? ลูกถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลาที่งกกลับมาบริสุทธิ์! ลูกเคยร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! คำว่า “มานมานะบาฟ” ได้กล่าวไว้ในกิตติด้วยเช่นกันแต่ไม่มีใครเข้าใจความหมาย พ่ออธิบายความรู้ของดวงวิญญาณอย่างชัดเจนมาก ไม่มีประเด็นใดเหล่านั้นกล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ แม้ว่ามีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณเป็นจุด ดวงดาวที่เปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก สิ่งนั้นไม่ชัดเจนในสติปัญญาของใคร ประเด็นนี้ต้องเป็นที่รู้ด้วย ในยุคเหล็กทุกคนไม่มีความถูกต้องตามหลักศีลธรรมจรรยา ในยุคทองทุกคนมีความถูกต้องตามหลักศีลธรรมจรรยา ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นคือวิธีการที่จะพบกับพระเจ้า ด้วยเหตุนี้เองลูกจึงต้องให้ผู้คนกรอกแบบฟอร์มเกี่ยวกับเป้าหมายในการมาที่นี่ ด้วยวิธีนี้ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกถามพวกเขาว่า: ใครคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ? หากลูกพูดว่าท่านอยู่ทุกหนแห่ง นั่นไม่ทำให้เกิดความเข้าใจใดๆ เลย สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ: ใครคือพ่อของทุกคน? ลูกสามารถอธิบายให้กับสมาชิกทั้งหมดในบ้านของลูกด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมีรูปภาพที่สำคัญหนึ่งหรือสองรูปภาพ เช่น ต้นไม้ บันได และตรีมูรติ จากภาพต้นไม้ ผู้คนของศาสนาอื่นสามารถเข้าใจได้จากภาพของต้นไม้เมื่อศาสนาของพวกเขาก่อตั้งขึ้น บนพื้นฐานนี้เราสามารถไปสวรรค์ ผู้ที่มาภายหลังไม่สามารถไปสวรรค์ได้แต่จะไปยังดินแดนแห่งความสงบ สามารถชี้แจงได้มากด้วยภาพของต้นไม้ ดวงวิญญาณของศาสนาที่ปรากฏขึ้นมากมายหลังจากนั้นจะไปอยู่เบื้องบนและคงอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน รากฐานทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อพูดว่า: ต้นอ่อนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้มีการเพาะหว่าน แต่ลูกต้องสร้างไบไบด้วยเช่นกัน หากไม่มีไบไบก็ไม่มีต้นไม้ ด้วยเหตุนี้เองบาบาจึงลงใจให้เราเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวเราเอง ผู้คนของศาสนาอื่นไม่ต้องสร้างไบไบ พวกเขามาจากเบื้องบนและวางรากฐาน แล้วไบไบ(ดวงวิญญาณ)ก็ลงมาเรื่อยๆ จากเบื้องบน ลูกจัดนิทรรศการเหล่านี้เพื่อทำให้ต้นไม้เติบโต ไบไบก็ปรากฏออกมาในลักษณะนี้ จากนั้นเมื่อพายุมา ไบไบก็จะร่วงหล่นหรือเหี่ยวแห้งไป ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่มีเรื่องของการบรรดาในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นจดจำท่าน ลูกต้องบอกทุกคนให้ลืมสิ่งสร้างทั้งหมด เพราะลูกไม่สามารถได้รับมรดกของลูกจากสิ่งสร้างได้ ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้สร้างและไม่มีใครอื่น หากหลังจากได้รับความรู้และเป็นของพ่อแล้วลูกทำกรรมที่ไม่บริสุทธิ์ใด ภาระมากมายสะสมอยู่ในหัวของลูก พ่อมาเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามหากลูกมีการกระทำใดเช่นนั้น ลูกก็จะไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: อย่าได้กระทำการใดๆ ที่จะสร้างความสูญเสียแล้วพ่อก็จะถูกประณาม อย่าได้ทำการใดๆ เช่นนั้นที่จะเพิ่มปัญหามากของลูก ต้องมีความระมัดระวัง ในขณะที่ยังมีภาระงานอยู่ลูกต้องใช้ความระมัดระวังด้วยเช่นกัน หากหมอบอกลูกว่าห้ามรับภาระของเปรี้ยว ลูกก็ต้องฟังเขา ลูกต้องทำให้อวัยวะประสาทสัมผัสอยู่ภายใต้การควบคุม หากลูกรับภาระบางสิ่งอย่างลับๆ ยานั้นก็จะไม่เกิดผลใดๆ นั่นเรียกได้ว่าเป็นสิ่งล่อใจ พ่อได้ให้คำสอนแก่ลูกที่ลูกต้องไม่ทำเช่นนั้น ท่านคือศัลยแพทย์ พวกเขาเขียนถึงบาบาด้วยการพูดว่า: ฉันมีความคิดมากมาย ลูกต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง ความคิดสกปรกมากมายจะเข้ามาในจิตใจและความฝันของลูก แต่อย่าได้หวาดกลัวความคิดเหล่านั้น ประเด็นเหล่านี้ไม่เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน เมื่อลูกเข้ามาใกล้ยุคเงินมากขึ้น อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกจะหยุดความร้ายกาจของมัน อวัยวะประสาทสัมผัสจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ในยุคทองและยุคเงินสิ่งเหล่านั้นจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก เมื่อลูกไปถึงสภาพยุคเงินอวัยวะประสาทสัมผัสจะอยู่ภายใต้การควบคุม และจากนั้นเมื่อลูกบรรลุถึงสภาพยุคทอง ลูกจะกลับมาสะอาดประจักษ์และอวัยวะประสาทสัมผัสจะกลับมาอยู่ภายใต้การควบคุมโดยสิ้นเชิง อวัยวะประสาทสัมผัสของลูกอยู่ภายใต้การควบคุมใช่ไหม? นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ทุกวันนี้เราตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอวัยวะประสาทสัมผัส พงษ์นี้หลังจากที่เราได้ทำความเพียรพยายามแล้ว สิ่งนั้นจะอยู่ภายใต้อิทธิพลของเรา ลูกลงมา 84 ชาติเกิดแล้ว ในเวลานี้เป็นการเดินทางกลับบ้าน ลูกทั้งหมดต้องไปถึงสภาพสะอาดประจักษ์ของตนเอง จงตรวจสอบซารท์เพื่อดูว่าลูกได้มีการสะสมบุญและบาปมากเพียงใด ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะกลายเป็นยุคเงิน

จากยุคเหล็กและอวยะประสาทสัมผัสจะอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก แล้วลูกจะรู้สึกว่ามีพายุใดๆอีกต่อไป ลูกจะไปถึงสภาพนั้นด้วยเช่นกัน จากนั้นลูกจะไปถึงยุคทอง ในขณะที่เพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ปรอทของความสงบของลูกจะเพิ่มขึ้นด้วย อธิบายให้กับผู้ที่มาว่าพวกเขาใช้ 84 ชาตเกิดอย่างไร อยากรู้ก็ถามมีเพียงผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิดเท่านั้นที่เข้าใจ บอกพวกเขาว่า: ด้วยการจดจำพอ คุณจะกลายเป็นนาย หากพวกเขาไม่เข้าใจเกี่ยวกับ 84 ชาตเกิด บางทีพวกเขาอาจไม่ได้เป็นนายของอาณาจักร เราให้ความกล้าหาญและอธิบายสิ่งที่ดี ลูกได้ตกลงมา ผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิดจะมีสำนึกในทันที พ่อพูดว่า: เมื่อลูกอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อกำลังแสดงให้ลูกเห็นหนทางที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นสามารถแสดงหนทางให้แก่ลูกได้ ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกจะขจัดสนิมและได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกสามารถเห็นความเพียรพยายามของแต่ละคนและบาบาก็ได้ให้การช่วยเหลืออย่างมากมายด้วยเช่นกัน ผู้นี้คือลูกที่เก่าแก่ ลูกต้องจับชีพจรของทุกคน ผู้ที่ฉลาดก็จะเข้าใจในทันที นี่คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและแน่นอนที่ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน เราได้รับแล้ว แต่เราไม่ได้รับอีกต่อไป และตอนนี้เราได้รับอีกครั้ง เป้าหมายและวัตถุประสงค์อยู่เบื้องหน้าเรา หลังจากที่พ่อได้ก่อตั้งสวรรค์ เราเป็นนายของสวรรค์ และในขณะที่ใช้ 84 ชาตเกิดเรากำลังมาเรื่อยๆ เวลานี้คือชาตเกิดสุดท้ายของลูก ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอย่างแน่นอน จงอธิบายทั้งวงจรของ 84 ชาตเกิด ยิ่งจำนวนของผู้คนที่เข้าใจมีมากขึ้นเท่าไร จำนวนของไบโม่ก็จะถูกสร้างขึ้นมากเท่านั้น ลูกทำให้ผู้คนมากมายหัดเทียมกับตัวลูกเองเช่นกัน ลูกพูดว่า: เรามาเพื่อปลดปล่อยทุกคนจากราวน ลูกๆเข้าใจด้วยว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกได้รับความรู้และกลายเป็นนายแห่งมหาสมุทรแห่งความรู้ ความรู้แยกจากความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกรู้ว่ามีเพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะโบราณของบาร์ดแก่ลูก ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้ได้ อยากรู้ก็ถามเราจะอธิบายสิ่งนี้ให้แก่ทุกคนได้อย่างไร? ที่นี้อุปสรรคมากมายถูกสร้างขึ้นโดยปีศาจ ก่อนหน้านี้เราเคยเชื่อว่าบางทีพวกเขาอาจจะทิ้งขยะ แต่เวลานี้เราเข้าใจแล้วว่าพวกเขาสร้างอุปสรรคได้อย่างไร ไม่มีอะไรใหม่! สิ่งนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อวงจรที่แล้วเช่นกัน ทั้งวงจรหมุนวนอยู่ในสติปัญญาของลูก บาบากำลังอธิบายให้แก่เราถึงนัยสำคัญของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก บาบาก็ให้สมญาประกาศแห่งแสงกับเราแต่ละคนด้วยเช่นกัน ในดวงตาข้างหนึ่งเรามีดินแดนของการหลุดพ้น และอีกข้างหนึ่งเรามีดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นไปยังดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ พ่อพูดว่า: จงลืมทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตานี้ จงจดจำดินแดนแห่งความสงบของลูก ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของพวกเขา สิ่งนี้คือโยคะที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน รับฟังความรู้จากผู้เดียว สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น จนกว่าลูกจะมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถจดจำผู้เดียวนี้ได้ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันจะเป็นของบาบาคือผู้เดียวเท่านั้น ฉันดวงวิญญาณต้องการไปหาบาบาร่างกายนี้เก่าและเลื่อมโทรม ลูกไม่ควรมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างนี้ นี่คือนิรันดร์แห่งความรู้ ไม่ใช่ว่าลูกไม่ต้องดูแลร่างกาย ภายในลูกต้องเข้าใจว่านี่คือหนึ่งเก่าที่ลูกต้องสลัดทิ้งในเวลานี้ ของลูกคือการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขา(ชนยาสซี)เดินทางเข้าไปในป่าในขณะที่ลูกต้องอยู่ที่บ้านและอยู่ในการจดจำระลึกถึง ในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกสามารถจากร่างได้ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดให้จดจำพ่อ ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงและดวงวงจรของการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม ยิ่งลูกเพียรพยายามด้วยตัวเองมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ในขณะที่อยู่ที่บ้านจงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง มีเวลาเหลือน้อยมากก่อนผลลัพธ์สุดท้าย โลกใหม่ก็ต้องพร้อมด้วยเช่นกัน ถ้าลูกได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมในเวลานี้ ลูกจะต้องอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หลังจากที่อยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อนลูกยังคงต้องกลับมาเกิด เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้สัมผัสของทั้งหมดนี้ อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดี
ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อดดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจรรจาระลึกถึง:

1 ฟังเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น อยู่ในการจรรจาระลึกถึงผู้เดียวที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ดูแลร่างกายของลูกแต่
ไม่มีความผูกพันยึดมั่น

2 ทำตามข้อควรระวังทั้งหมดที่พ่อให้ไว้อย่างเต็มที่ อย่าได้กระทำการใดๆที่จะประณามพ่อและสร้างปัญห
บาป อย่าสร้างความสูญเสียให้กับตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้จากตู้เซฟของสติ
ปัญญาที่กว้างขวางและไม่มีขีดจำกัดของลูก
สติปัญญาเป็นอวัยวะที่สูงส่งมากที่สุด หน้าผากของผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีด
จำกัดนั้นคือผู้ที่มีสติปัญญาที่เปล่งประกายบริสุทธิ์และมีสุขภาพดีเพราะตู้เซฟของสติ
ปัญญาของพวกเขาแน่นเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมด พวกเขาให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้
จากตู้เซฟของสติปัญญาของพวกเขาและกลายเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ ลูกให้อาหารแห่ง
ความรู้แก่สติปัญญาของลูกอย่างสม่ำเสมอ หากสติปัญญาของลูกเต็มไปด้วยพลังแห่ง
ความรู้ก็จะสามารถทำให้เรื่องนั้นถูกต้องด้วยพลังของโยคะ ผู้ที่มีสติปัญญาสูงส่งจะได้รับ
รายได้ที่สูงส่งที่สุดจากการมีความรู้เต็มเปี่ยมและได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์

คติพจน์: เพื่อที่จะได้สัมผัสกับสภาพของการเป็นตัวของตัวเองพลังให้ชะลอความเร็วของความคิดของลูก
ให้ช้าลง

*** โอม ชานติ ***